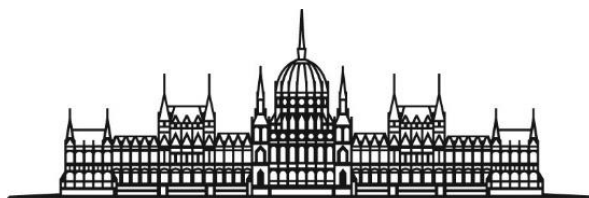

Országgyűlési Napló

Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Berki Sándor, Földi László,*
Mihálffy Béla, dr. Vadai Ágnes

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	6901
Megemlékezés a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok ünnepnapja, a nemzetbiztonsági szolgálatok megalakulásának napjáról.....	6901
A Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6902
Varga Mihály pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója	6902
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6908
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6911
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	6913
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6917
Vajda Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6922
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6926
Toroczkai László , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	6932
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	6937
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	6942
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6946
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	6947
Nagy Csaba (Fidesz)	6948
Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz).....	6951
Dúró Dóra (Mi Hazánk)	6953
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	6957
Kontrát Károly (Fidesz)	6959
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	6959
Szabadi István (Mi Hazánk)	6960
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	6961
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	6962
A Finn Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint a Svéd Királyságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	6969
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	6969
Felszólalók:	
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6971
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6975
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	6977
Németh Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6982
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	6987
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6991
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	6994
Szabó Tímea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	6997
Dr. Vadai Ágnes (DK)	7001
Nacsa Lőrinc (KDNP)	7002
Szabó Tímea (Párbeszéd).....	7003
Balla Mihály (Fidesz)	7004
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	7006
Kósa Lajos (Fidesz)	7008
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	7012
Dr. Vadai Ágnes (DK)	7015
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	7020
Nacsa Lőrinc (KDNP)	7021
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP)	7024
Dr. Vadai Ágnes (DK)	7024
Kósa Lajos (Fidesz)	7025
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	7026
Dr. Vadai Ágnes (DK)	7027

Kósa Lajos (Fidesz)	7031
Nacsa Lőrinc (KDNP)	7035
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	7036
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	7036
Dr. Vadai Ágnes (DK)	7037
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	7038
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	7038
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	7039
Napirend utáni felszólalás:	
Novák Előd (Mi Hazánk).....	7042
Az ülésnap bezárása	7044

Az ülésen jelen voltak:

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár, DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR államtitkár, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, ZÁVOGYÁN MAGDOLNA kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
3. ülésnapja
2023. március 1-jén, szerdán
(9.03 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Berki Sándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szeretettel köszöntöm mindannyiukat, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának **3. ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Berki Sándor képviselőtársaim mint jegyzők lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! 1990-ben ezen a napon, március 1-jén kezdték meg a működésüket Magyarország új **polgári nemzetbiztonsági szolgálatai**, az Információs Hivatal és a Nemzetbiztonsági Hivatal mint a hírszerzés és az elhárítás szervei. Jelentős fejlemény volt ez a rendszerváltás idején, hiszen az új, demokratikus alkotmányos rendszer kialakítása teremtette meg a lehetőséget arra, hogy jogállami alapelvek szerint működő nemzetbiztonsági szolgálatok jöhessenek létre. 2001-ben az Országgyűlés erre az eseményre emlékezve iktatta az emléknapok sorába március 1-jét mint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok napját, majd 2015-ben az ünnepnap törvényi megerősítést is nyert.

A szolgálatok kezdettől töretlenül látják el az Alaptörvényben is meghatározott feladatukat: védik Magyarország függetlenségét és törvényes rendjét. Az elmúlt egy évben jelentős kihívással szembesültek: a szomszédunkban zajló háború, s ennek nyomában menekültek tízezreinek Magyarországra érkezése megokozta feladatukat, fokozta az állományra nehezedő terhet. Számítani kellett arra, hogy egyes terroristacsoportok, szervezett bűnözők vagy ellenérdekelt szolgálatok a menekültáradatot kihasználva próbálják embereiket bejuttatni Magyarországra, esetleg megnövekedhet az emberkereskedelem, az embercsempészet bűncselekményeinek száma. Az új kihívások egyaránt érintették a hírszerzői, elhárító, adatszerző, technikai, adatvédelmi vagy éppen nyomozóhatósági jogkörrel felruházott szervek munkatársait.

Ebben a megváltozott biztonsági környezetben a korábbinál is elemibb érdeké vált az állam és a társadalom biztonságának megőrzése, fenntartása és folyamatos erősítése. A nemzetbiztonsági szolgálatok hatékony, korszerű és áldozatos munkája pedig ezt a célt szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy háborús veszélyekkel és fenyegetésekkel teli időszakban felértékelődik a nemzetbiztonsági szolgálatok munkája. A mai emléknap arra nyújt lehetőséget, hogy köszönetet mondjunk a szolgálatok munkatársainak hazánk nemzeti szuverenitásának védelme, valamint a biztonság és a belső rend garantálása terén végzett munkájukért. Köszönöm a figyelmüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/2667. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzeti-ségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most elsőnek megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki az expozét innen, az emelvényről, a szószelekről fogja elmondani. Megvárom, míg miniszter úr felérkezik ide. *(Varga Mihály az emelvényre lép.)* Köszönöm szépen, miniszter úr. Öné a szó, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Lépünk vissza az időben! Amikor tavaly nyáron, egészen pontosan 2022. június 22-én itt álltam önök előtt a költségvetés benyújtójaként, akkor világszerte kevesen gondoltak arra, hogy a szomszédunkban zajló háború még napjainkban is szedni fogja áldozatait. Mi, magyarok azzal számoltunk, hogy a koronavírus-válság utáni gyors gazdasági kilábalásunk tartós lehet. A költségvetést annak tudatában terveztük meg és fogadtuk el, hogy a XXI. században Európa közepén gyorsan visszaállítható lesz a béke, ha már a háború kitörését nem kerülhetük el.

Azonban ismét kiderült, hogy a történelem nem áll meg, az is kiderült, hogy a mi logikánkkal szemben nem feltétlenül közös, globális érdek a gyors európai béke. A háborúra vonatkozó közvélekedés mára megfordult, ma ott tartunk, hogy egy évvel annak kitörése után immár világszerte elhúzódó háborúval számolnak. Az elhúzódó háború és a szankciós energiaválság gyökeresen megváltoztatta a gazdasági körülményeket, a kormánynak pedig a családok és a gazdaság védelme érdekében e változásokhoz kellett igazítania a költségvetést.

A veszélyes helyzetben gyorsan kellett cselekednünk, és a rendkívüli jogrend lehetőséget adott a szükséges módosítások gyors és hatékony elkészítésére. A kormány decemberben veszélyhelyzeti rendeletben rögzítette a 2023. évi költségvetés módosításait, ami megtartotta az eredeti költségvetés irányvonalait. A rendeletben foglaltakat idén januárban törvényjavaslatként is beterjesztettük, így azt az Országgyűlés teljes jogkörrel a megszokott módon is tárgyalhatja.

(9.10)

Ide két megjegyzést hadd szúrjak be mindenképp! A rendszerváltás óta eltelt 32 évben csak hét olyan esztendő volt, amikor az Országgyűlés nem módosított az adott év költségvetésén. Tehát a gazdasági helyzet, a gazdálkodási körülmények változhatnak, ehhez pedig hozzá lehet és kell igazítani az adott év költségvetését.

A másik megjegyzésem, hogy nyolc éven át vezettem a parlament Költségvetési Bizottságát ellenzéki képviselőként. Mindig is fontosnak éreztem, hogy ez a bizottság eleget tudjon tenni annak a felhatalmazásának - *(Az ülésterembe belépő Vajda Zoltán felé:)* köszöntöm elnök urat is, aki megérkezett közben a terembe, éppen az ön bizottságáról beszélek, tehát mindig is fontosnak éreztem, hogy ez a bizottság eleget tudjon tenni annak az ellenőrzési jogosítványának -, amivel egyébként az Országgyűlés, a parlament felhatalmazza. Úgyhogy ezért is támogattam azt a kezdeményezést, hogy a kormány tájékoztassa még a mai vitát megelőzően a bizottság tagjait a tervezett változásokról, így ez év január 23-án a Pénzügyminisztérium részletes tájékoztatást adott a módosításokról.

Tisztelt Ház! A járvány sújtotta évek után, 2023-ban immár második éve tart az orosz-ukrán háború, nyomában pedig a szankciós infláció és az energiaváltság. A kormány célja a megváltozott helyzetben is a családok, a nyugdíjasok, a munkahelyek s a magyar gazdaság védelme, valamint Magyarország biztonságának garantálása. E céljainkat továbbra sem adjuk fel, noha az eszközökön módosítani kell.

A 2023-as költségvetés a rezsivédelem költségvetése, és ez a módosítás után még inkább igaz. Céljainkat a következő főbb pontokban lehet összegezni: elsőként a kormány továbbra is minden magyar háztartás számára fenntartja a rezsicsökkentést az átlagfogyasztás erejéig, illetve kiterjeszti az önkormányzatokra és a vállalkozásokra is. Itt hétfőn, a parlament szezonnnyitó ülésén volt egy vita arról, hogy a kis- és középvállalkozásokra mennyire van kiterjesztve ez a program. Itt szeretném újra megerősíteni, hogy a tavalyi évben 100 milliárd forintot, az idei évben pedig 120 milliárd forintot költ a kormány arra, hogy a kis- és középvállalkozások energiatartó szektorban működő részének közvetlen, direkt támogatást tudjunk nyújtani, és ez segítsen számukra az energiaváltság, az energiaárak elleni védekezésben.

Másodsorban, a kormány megvédi a családtámogatásokat, ebből a legveszélyesebb időben sem engedünk. Sőt, tovább bővítjük az intézkedések körét, így az átlagbér szintjéig már a 30 éves koruk előtt gyermeket vállaló édesanyáknak sem kell személyi jövedelemadót fizetniük.

Harmadrészt, a költségvetés a januári 15 százalékos nyugdíjemelés fedezetét is biztosította, amely a 13. havi nyugdíjat is érintette. A nyugdíjak összegét kétszeresére emeltük 2010 óta, reálértékük 20 százalékkal javult.

Negyedrész, fontos cél a 2010 óta létrejött egymillió új munkahely megvédése, ezért 2023-ban is folytatódnak a munkahelyvédelmi programok, a munkát terhelő adókat pedig továbbra is alacsonyan tartjuk. Ehhez kapcsolódik az életpályaprogramok folytatása is, illetve idén az oktatásban és az egészségügyben is béremelések valósulnak meg, ezekről még fogok részletesebben beszélni.

Elsődleges továbbá Magyarország biztonságának a megőrzése, a honvédség fejlesztése és a közbiztonság megerősítése, amit a költségvetésben létrehozott és idén is fenntartott Honvédelmi Alap garantál. S végül, de nem utolsósorban a kormány a központi tartalékokat is megemelte. 170 milliárd forintról 255 milliárd forintra növeljük ezt az összeget, pontosan amiatt, hogy a bizonytalan körülmények között is elegendő tartalék álljon rendelkezésre az év során felmerülő váratlan, nem várt események kezelésére.

Tisztelt Ház! A veszélyek korát éljük, az európai gazdaság a recesszió felé halad, ezért mindent megteszünk a gazdasági visszaesés elkerülése és az egyensúlyi mutatók javítása érdekében. 2023-ban folytatjuk a költségvetési hiány csökkentését, a benyújtott törvényjavaslat alapján idén a tervezett hiány a bruttó hazai termék 3,9 százaléka. Emlékeztetnék arra, hogy tavaly ez 6,1 százalékos volt, tehát jelentős kiigazítást hajtottunk végre.

Folytatjuk a GDP-arányos államadósság jelentős csökkentését is. Tavaly a vártnál erősebben tudtuk csökkenteni az államadósság mértékét, 76,8-ról 72,9-re javítottuk az államadósság arányát. Idén újra 70 százalék alá visszük ezt a mutatót. Itt emlékeztetnék arra, hogy 2010-ben ez még 80 százalék fölött volt, a pandémia előtti utolsó évben már 65,5 százalék volt, most újra erre a pályára fogunk ráállni.

S végül a kormány olyan döntést hozott, hogy ha a bruttó hazai termék 2023-ban 1,5 százalék fölött nő, akkor a többletbevételt a hiány további csökkentésére fordítjuk, gyorsítva a 3 százalékos vagy az alatti deficit elérését.

A szankciós energiaváltság tekintettel a kormány továbbra is takarékos gazdálkodást folytat, a költségvetési szerveknél is ezt rendeltük el. Itt csak megemlítem, hogy a tavalyi évben 40 százalékkal csökkentettük a gáz fogyasztását a közintézményeknek és 15 százalékkal pedig a villamos energia fogyasztását. Ez idén is érvényes, ezzel is jó példát mutatva más intézmények felé.

Elmondható tehát, hogy a szomszédban zajló háború és az ahhoz kapcsolódó szankciók ellenére a kormány elkötelezett az egyensúlyi mutatók javításában, a hiány és az adósságszint csökkentésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy röviden kitérjek a 2023-as évet meghatározó gazdasági folyamatokra és kihívásokra. A koronavírus-világjárvány okozta válság után a kormány átfogó intézkedéseinek köszönhetően sikeresnek bizonyult a gazdaság újraindítása. A növekedés 2022-ben is folytatódott, noha az orosz-ukrán háború kitörése és az erre válaszul adott elhibázott brüsszeli szankciós politika rendkívül kedvezőtlen körülményeket teremtett. Mi segítette mégis a gazdaság növekedését a tavalyi évben? Négy dolgot hadd említsék meg: magas foglalkoztatás, bérnövekedés, az erősödő fogyasztás, valamint a beruházások.

Ma reggel közölte a Statisztikai Hivatal a legfrissebb beruházási adatokat - ezt már önök is láthatták -, Magyarországon a vállalatok nagy számban

hajtottak végre beruházásokat, ezt egészítették ki a családoknál a kibővített családi otthonteremtési kedvezményhez kapcsolódó beruházások. 15 409 milliárd forintnyi beruházás valósult meg tavaly a magyar gazdaságban, soha ennyi a rendszerváltozás óta nem.

A fogyasztást a jelentős mértékű minimálbér-emelés és a közsféra bérrendezése, a családokat érintő adó-visszatérítés, a 25 év alattiak adókedvezménye, valamint a nyugdíjmelés, a nyugdíjprémium is erősítette.

A tavaly első félévi jó teljesítmény eredményeként, a harmadik negyedévtől kibontakozó lassulás ellenére a magyar gazdaság 4,6 százalékkal bővült tavaly, ez jóval magasabb, mint az Európai Unió átlaga. A kormányzati intézkedéseknek köszönhetően idén is elkerülhetjük a visszaesést. Azzal kalkulálunk, azzal számolunk, hogy 1-1,5 százalékos növekedés várható a magyar gazdaságban.

Hozzá kell persze tennem, hogy soha ennyi bizonytalanság nem volt a tervezésben, a növekedési kilátásokat számos kockázat övezi: elhúzódó háború, az európai energiaválság felerősödése, a szankciós infláció vagy a finanszírozási költségek további növekedése.

Értelemszerűen persze tegyük mellé a pozitív kockázatokat is: azzal számolunk, hogy javulhat az autóipar teljesítménye, a nettó export erősödhet, a nemzetközi turizmus és szállítási szolgáltatások javulhatnak, visszafogottabb lehet az import, s az elmúlt évek feldolgozóipari beruházásai is beindulhatnak. Csak személyes tapasztalatként hadd említsem meg, a múlt héten Gyermelyen adhattuk át Magyarország legnagyobb malomipari központját, tegnap pedig épp egy olyan beruházás átadó ünnepségén voltam Hatvanban, ahol az ország legújabb és legnagyobb, 20 milliárd forintos beruházással megépült sütőüzemét adtuk át.

(9.20)

Tisztelt Országgyűlés! Az elhúzódó háború és az energiaválság okozta gazdasági kihívásokra a kormány aktívan és cselekvően reagált.

Vegyük számba, milyen intézkedéseket hoztunk eddig a családok és a vállalkozások védelmében! Átmenetileg árstopokat vezettünk be, amelyeket addig tartunk fenn, amíg az infláció érezhető csökkenésnek nem indul. Az Európai Unió legnagyobb rezsitámogatását adjuk a családoknak. Támogatjuk az energiaintenzív vállalkozásokat, gyármentő programot indítottunk, a Széchenyi-kártya-programot az új igényekhez igazítottuk és kibővítettük, valamint 700 milliárd forintos hitelkerettel egy újraparaszti hitelprogramot is elindítottunk. Ezek mögött mind a magyar költségvetés volt a legerősebb fedezet. Látható tehát, hogy a 2023. évi költségvetés módosításával a megváltozott körülmények közepette is biztosíthatjuk a legfontosabb célok eléréséhez szükséges forrásokat.

Tisztelt Ház! Nem tervezzük a tavaly elfogadott céljaink radikális módosítását. A 2023-as főbb célkitűzések továbbra is változatlanok. Négy területet

szeretnék ezek közül kiemelni: rezsivédelem, családok támogatása, nyugdíj, valamint az oktatásban és az egészségügyben megtett béremelések.

Kezdem a rezsicsökkentéssel. A szankciós intézkedések miatt az energiahordozók nemzetközi árai a háború kezdete óta történelmi magasságokba emelkedtek, Magyarország energiaszámlája egy év alatt 7 milliárd euróról 17 milliárdra nőtt. A kormány mindent megtesz a tíz éve bevezetett rezsicsökkentés fenntartásáért az átlagfogyasztás mértékéig. A költségvetés meghatározó elemeként a kibővített Rezsivédelmi Alapban a kormány az eredetileg tervezett 670 milliárd forint helyett 2610 milliárd forintot különített el.

Az alap fedezetéhez döntően azoknak az iparágaknak és nagyvállalatoknak a befizetési járulnak hozzá, amelyeknél jelentős extraprofit keletkezett. Idetartoznak az energiaágazat befizetési, a bányajáradék, a légitársaságok hozzájárulása, a távközlési adó, valamint a gyógyszergyártói adó. A Rezsivédelmi Alapból biztosítható a családok és a vállalkozások rezsicsökkentése az átlagfogyasztás mértékéig, továbbá a központi költségvetési szervek, a helyi önkormányzatok, valamint az egyházi és civil intézmények rezsitámogatásai is. Itt szeretnék emlékeztetni arra, hogy a rezsicsökkentés ma minden magyar család esetében havi 181 ezer forint állami segítséget jelent, ami egyedülálló Európában.

A családok támogatása. Nem lépünk vissza a családok támogatásából. Ahogy a rezsicsökkentés fenntartása is jelzi, a kormány számára 2023-ban is a legfontosabbak közé tartozik a családok támogatása. Mi szolgálja ezt a célt? A munka és a gyermeknevelés megbecsülésére épülő családi adórendszer Európa egyik legalacsonyabb, 15 százalékos szja-kulcsával és a gyermeknevelést segítő családi adó-, illetve járulékedvezménnyel. Mindemellett a 25 év alatti fiatalokon túl már a 30 éves korukig gyermeket vállaló anyák is mentesülnek a személyi jövedelemadó fizetése alól az átlagbér szintjéig.

Végül hadd említsem meg itt is, hogy a kormány kiáll az otthonteremtési program mellett. A 2022-ben lejárató programok, támogatási formák többségét meghosszabbítottuk, így további jelentős összegű állami támogatással és kamattámogatással segítjük a gyermekes, illetve gyermeket vállaló családok saját otthonhoz jutását. Látható tehát, hogy rendkívül éles a kontraszt a korábbi baloldali kormányokhoz képest, amelyek a 2008-2009-es válság idején első lépésként a családtámogatási rendszert kezdték el lebontani; a baloldal akkor is emelte a családok adóterheit, amikor segíteni kellett volna.

A nyugdíjakról. Ha már éles kontrasztról beszélek, a nyugdíjak terén is erős a különbség a jelenlegi kormány gazdaságvédő és a 2010 előtti kormányzat megszorító politikája között. A munkaalapú gazdaság szerves része a nyugdíjasok megbecsülése is, hiszen ők ezért már megdolgoztak. A kormány célja, hogy a nyugdíjak minden időben, akár háború idején, akár szankciós válságban is megőrizzék az értéküket. Ezzel továbbra is fenntartjuk azt a 2010-es vállalásunkat,

hogy amíg polgári kormánya van Magyarországnak, addig a nyugdíjak reálértéke nem csökkenhet. Ennek érdekében a kormány a nyugellátási kiadások idei előirányzatát az eredeti tervezethez képest több mint 650 milliárd forinttal növelte.

A költségvetés 2023 januárjától garantálja a nyugdíjak 15 százalékos emelkedését. Ez egyben a 13. havi nyugdíjakra is vonatkozik. Ha pedig az éves várható infláció meghaladná a 15 százalékos mértéket, akkor év közben kiegészítő nyugdíjemelést fogunk végrehajtani hasonlóan, mint tavaly. Itt is hadd emlékeztessenek arra, hogy a tavalyi évben három alkalommal is emeltük a nyugdíjak mértékét: januárban, júliusban, majd novemberben. Ez tehát az idei évben is fennáll, ha indokoltá teszi a fogyasztói árak változása.

Végezetül az életpályaprogramokról hadd szóljak néhány szót. Folytatjuk a bérrendezéseket. Ennek egyik terepe az egészségügy. A 2021-től elindult, több évig tartó, átfogó orvosibér-fejlesztési program mellett a kormány az egészségügyi szakdolgozók munkájának elismerése érdekében újabb két lépcsőben, idén júliustól, majd 2024. március 1-jével további béremeléseket hajt végre. Ezek eredményeként 2024. március 1-jére az egészségügyi szakdolgozók átlagos alapbérének el kell érnie az orvosi átlagalapbér 37 százalékát. Ez az arány megegyezik az európai átlagos orvosi és szakdolgozói bérek egymáshoz viszonyított arányával. A szakdolgozókkal azonos mértékű béremelésben részesülnek majd az egészségügyben dolgozók is.

A kormány elkötelezett továbbá a pedagógusok béremelése mellett. Ennek megfelelően az újabb emelés első lépcsőjeként 2023. január 1-jétől 10 százalékkal emelkedett a pedagógusok fizetése, év közben pedig további emelést hajthatunk végre az uniós források megérkezését követően. A költségvetés minden szükséges forrást biztosít az előbb általam említett lépésekhez.

Tisztelt Ház! Végezetül a hazai költségvetés külső uniós forrásokkal való összefüggéséről is ejtenék néhány szót. Először is szeretnék emlékeztetni arra, hogy 2022-ben úgy értünk el kimagasló, 4,6 százalékos gazdasági növekedést, hogy a nekünk járó uniós forrásokat még mindig nem kaptuk meg. Ebből következően a hazai költségvetés minden uniós programot előfinanszírozott.

Jogosan vetődik fel a kérdés: megkapjuk-e ezeket a forrásokat? Mivel Magyarország az Európai Bizottság minden feltételét teljesítette - és az újabbakat is teljesíti -, így joggal bízhatunk abban, hogy a nekünk jogosan járó forrásokat hamarosan meg fogjuk kapni. Ahogy azt is várjuk, hogy meghallva a magyar kormány több éve hangoztatott kérését, az Európai Unió is járuljon hozzá Magyarország határvédelmi költségeihez. Az illegálismigráns-válság 2015-ös kezdete óta hazánk több mint 600 milliárd forintot fordított határvédelemre, védve ezzel az uniós határokat is. Az Európai Unió a kiadásaink kevesebb, mint kettő, azaz kettő százalékát finanszírozta, 98 százalékát a nemzeti költségvetésből, a magyar adófizetők befizetéséből fizettük ki.

Méltányos és jogos kérés, hogy ezekhez a terhekhez Brüsszel is járuljon hozzá.

2023-ban Magyarország és az Európai Unió költségvetési kapcsolatait alapvetően a 2014-2020-as programok zárása és a 2021-2027-es programok indítása határozza meg. A 2021-27 közötti programozási időszakban rendelkezésre álló kohéziós uniós források nagyságrendileg 7900 milliárd forintot jelentenek.

Meg kell említenem azt is, hogy idén kezdődik a közös agrárpolitikai stratégiai terv megvalósítása, amely magában foglalja a költségvetésen kívüli közvetlen területalapú támogatásokat is. Hazai oldalról biztosított a társfinanszírozás összege, az Európai Unióban egyedülálló módon a maximálisan adható 80 százalék lesz.

(9.30)

Ennek eredményeképpen az új programozási időszakban közel háromszor annyi támogatást juttatunk a mezőgazdaságba, mint korábban.

Tisztelt Ház! A jogszabályi garanciák betartása mellett a kormány a költségvetésről szóló módosítás tervezetét megküldte véleményezésre a Költségvetési Tanácsnak. A tanács a törvényjavaslatot hitelesnek minősítette, azt végrehajthatónak és megalapozottnak tartotta. Nem volt olyan alapvető ellenvetése, amely miatt kifogásolta volna a törvényjavaslat benyújtását; egyhangúlag és teljeskörűen fogadta el. Ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni a Költségvetési Tanács tagjainak, munkatársainak a törvényjavaslat véleményezése során végzett munkájukért.

Tisztelt Ház! A szomszédban elhúzódó háború zajlik, amelyre Brüsszel elhibázott szankciók sorozatával válaszol, a napokban immár a tizedikkel. A most benyújtott költségvetés-módosítás tervezete azonban ebben a nehéz, veszélyekkel terhelt időszakban is képes alapot adni ahhoz, hogy az eredményeinket megvédjük. Egyszerre tükrözi a magyar családok, vállalkozások és munkahelyek védelmének, valamint az egyensúlyi mutatók javításának célját.

Az elhangzottak alapján kérem, hogy a beterjesztett 2023. évi költségvetési törvény módosítására tett javaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két képviselőjük ismerteti.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, aki a felszólalását szintén itt az emelvényről, a szószékről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! „Ha hiszünk Istenben és a képességeinkben, akkor csak rajtunk múlik, hogy legyőzzük-e az előttünk

álló nehézségeket.” Gondolom, a teremben talán többen is ismerik ezt a mondást, a világon legismertebb és egyik leghíresebb magyar, Puskás Ferenc mondása volt. Öcsi bácsi életpályáját ismerve láthatjuk - aki hitt Istenben és nem hitt a legyőzhetetlen nehézségekben -, hogy olyan életpályát tudott befutni, amelyre azóta sem volt képes senki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A veszélyek korába léptünk, a járvány után most háborúval, a nyomában járó gazdasági és energiaválsággal kell megküzdenünk. Az elhúzódó háború, az elhibázott szankciós politika egész Európa gazdaságát válságba taszította. A gyökeresen megváltozott körülmények között szükség van arra, hogy az eredetileg tervezett idei évi költségvetést módosítsuk, a kormány ennek megfelelően meg is tette a javaslatát.

Külön köszönöm miniszter úrnak, hogy olyan javaslatot tett le a parlament asztalára, amely valamennyi kihívással képes szembenézni, és amely biztosítja azt Magyarország számára, hogy nemcsak elkerülhetjük az európai országok többségét sújtó recessziót, hanem megtarthatjuk azokat a jóléti intézkedéseket, amelyeket az előző években bevezettünk, és amelyekre méltán lehetünk büszkék valamennyien itt, a magyar törvényhozásban.

2023 a rendszerváltozás óta a legveszélyesebb év lesz Magyarországon. Ezért a kockázatokat csökkenteni, a tartalékokat pedig növelni kell. A kormány célja, hogy a munkahelyvédelmen, a nyugdíjak reálértékének megőrzésén, a rezsivédelem fenntartásán keresztül egy működőképes, pénzügyileg is biztonságos környezetet tudjon teremteni, amely célokhoz a Fidesz-frakció minden támogatást meg fog adni a kormánynak.

Az elhúzódó háború és az elhibázott szankciós politikák nagyon durva kihívás elé állították a magyar gazdaságot és ezzel együtt a magyar társadalmat is. Fontos megemlítenünk, hogy Magyarország és a magyar gazdaság a kormány működésének, gazdaságpolitikájának köszönhetően sokkal jobb állapotban van, mint amilyen 2010-ben az akkori gazdasági és pénzügyi válság idején volt. 2010-ben egy csődben lévő országot vettünk át, ennek ellenére 2019-ben már a magyar gazdaság teljesített a legjobban az egész Európai Unióban.

Az elmúlt évben rekordokat döntött a magyar gazdaságba érkező külföldi tőke mértéke is, ugyancsak rekordot sikerült felállítanunk a GDP-arányos adóztatás csökkentése terén. Erre szintén mindannyian büszkék lehetünk.

Tisztelt Ház! A 2023. évi költségvetés - nagyon helyesen - a rezsivédelem költségvetése. Erről a külső körülmények változásának ellenére sem mond le a kormány, amit nagyon helyesnek tartunk. Az elképesztő energiaárak, amelyeket az elhibázott szankciós politika és a háború okozott, komoly kihívások elé állították Magyarországot, hiszen az elmúlt évi energiaszámlánk 7 milliárd euróról 17 milliárd euróra nőtt.

Ez a 10 milliárd eurós különbség, ami nagyjából 4000 milliárd forintnak felel meg, olyan terhet jelentett,

amelyre senki nem számított. Ennyivel többet költöttek a magyar vállalatok, az állam és a családok. Ezt az összeget a vállalatok költhették volna béremelésekre, az állam további adócsökkentésekre vagy családtámogatások emelésére, a családok pedig lakásvásárlásra vagy éppen a gyermeknevelési költségeik növelésére.

A Rezsivédelmi Alap azonban jelentős, több mint 2600 milliárd forintos forrást biztosít arra, hogy a családok, az állami intézmények és az önkormányzatok is támogatást kapjanak a megnövekedett kiadásaihoz. A rezsitámogatást továbbra is minden család számára megtartjuk az átlagfogyasztás szintjéig, ami azt jelenti, hogy egy átlagos magyar család a rezsicsökkentésen keresztül havonta 181 ezer forintot spórolhat meg. Ekkora támogatást egyetlen európai országban sem kapnak a családok. Fontos megemlíteni, hogy így a rezsicsökkentésen keresztül Magyarország támogatja a legnagyobb mértékben a családokat az egész Európai Unióban.

A nemzetközi gazdasági és politikai helyzet kihívásai ellenére Magyarország újabb fontos lépéseket tehet előre 2023-ban is. A családtámogatások körét tovább bővítjük, ahogy miniszter úr is jelentette, most már a 30 éves koruk előtt gyermeket vállaló édesanyák is mentesülnek a személyi jövedelemadó fizetése alól az átlagbér szintjéig.

A költségvetés a 15 százalékos nyugdíjmelés fedezetét biztosítja, amelyet a 13. havi nyugdíjra is megkaptak a nyugdíjasok Magyarországon, amit külön köszönünk a kormány intézkedései között.

2023-ban a költségvetés 6150 milliárd forintot fordít nyugdíjakra és nyugdíjszerű ellátásokra, amely a költségvetés legnagyobb tétele. Tehát továbbra is vállaljuk azt, amit ígértünk, hogy a nyugdíjasoknak bármilyen külső körülmények legyenek, bármilyen nehézségekkel kelljen szembenéznie a magyar gazdaságnak és a magyar költségvetésnek, a nyugdíjak reálértékét minden körülmények között megőrizzük.

Tisztelt Országgyűlés! 2021-ben rekordmértékben, 7,1 százalékkal növekedett a magyar GDP, a beruházások és a foglalkoztatottság korábban soha nem látott szintre jutott el. A dinamikus növekedés 2022-ben is folytatódott, a háború és az erre válaszul adott elhibázott szankciós politika ellenére is.

Az elmúlt időszakban a növekedés húzóereje a fogyasztás és a beruházás növekedése volt, emellett az export is kiemelten segítette a GDP bővülését. A gazdasági kihívásokra adott válaszként a családok és a vállalkozások védelmét szolgáló intézkedésekkel reagált a kormány, többek között árstopokat vezetett be, Európában a legalacsonyabb rezsiarakat biztosítja, megvédi a nyugdíjak reálértékét, támogatja az energiaiintenzív vállalkozásokat, gyármentő programot indított, a Széchenyi-kártya-programot új igényekhez igazította, és növelte a támogatások mértékét.

2010 és 2023 között a minimálbért a mostani emelésekkel együtt már háromszorosára növelte a kormány, ami ebben az időtávban az egész Európai Uniót tekintve a negyedik legnagyobb növekedés volt.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzőként lényeges megemlíteni, hogy az elhúzódó háború miatt soha nem látott kihívásokkal kellett szembenéznünk. A magyar családok életkörülményei, a gazdaság védelme, a munkahelyek megmentése kiemelt célunk volt, és azt gondolom, hogy eddig azokkal a lépésekkel, amelyeket a kormány meghozott, ezt sikerült is megtartani.

Ahogy említettem, sikerül elkerülnünk azt, hogy recesszióba csússzon a magyar gazdaság; várakozásaink szerint 1,5 százalékkal fogunk bővülni ebben az évben is úgy, hogy tovább csökkentjük az államadóságot, a költségvetési hiányt, és az infláció mértékét az év végére egy számjegyre fogjuk leszorítani.

Összességében tehát elmondható, hogy az előttünk fekvő 2023. évi költségvetést módosító törvényjavaslat jól reagál a háborús környezet okozta változásokra, ennek köszönhetően a magyar gazdaság elkerüli a recessziót, a törvényjavaslat megvédi a magyar családokat, biztosítja a nyugdíjak reálértékének megőrzését, és garantálja Magyarország biztonságát.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció álláspontját Szűcs Lajos képviselő úr ismerteti, ugyancsak innen az emelvényről. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter Úr, Államtitkár Urak! Mit vár el egy parlament, egy ország a kormányától egy ilyen helyzetben? Azt, hogy aktív, cselekvő és következetes legyen.

Mindannyian emlékszünk, hogy a 2023. évi költségvetésről még tavaly tavasszal döntöttünk. Akkor sem a kormány, sem a szakértők, de szerintem senki a világon nem gondolta azt, hogy egy ilyen elhúzódó válság, egy háborús válság fog ránk köszönteni. Akkor még úgy gondoltuk, hogy 2023-ban az Unió egészének gazdasága 2,3 százalékkal fog bővülni. Sajnos, ezt most már pontosan tudjuk, hogy az energiaválság és az elhibázott szankciók miatt Európának egyáltalán örülnie kell, ha nem fog recesszióba kerülni. Ma már a szakértői becslések is mindösszesen 0,3 százalékos növekedést prognosztizálnak az Európai Unió egészének. A magyar terv ettől továbbra is ambiciózusabb, hiszen a mostani módosítással is 1,5 százalékos növekedéssel tervez.

Azt gondolom, hogy a 7-8 hónappal ezelőtti helyzethez képest teljesen megváltozott a gazdasági környezet, és minden józan gazdaságpolitikai szereplő akkor jár el jól, hogyha ezekre a megváltozott körülményekre válaszol. Így tett a magyar kormány is, az új körülményekhez kellett igazítani a költségvetést, vagyis

fel kellett állítani azokat a prioritásokat, amelyeket fontosnak tartunk. Nem szabad hagyni, hogy az elért eredményeinket egy olyan háború, amihez Magyarországnak semmi köze, veszélybe sodorja.

Mik is ezek az eredmények? Anélkül, hogy megismételném az előttem szólók szavait, azért mindenképpen elmondom: a rezsvédelem, a korábban létrehozott egymillió új munkahely megőrzése, a nyugellátások és a családtámogatási rendszer megőrzése és bővítése. Ezenkívül szeretném még kiemelni Magyarország biztonságát is. Szuverenitásunk megőrzése kiemelt fontosságú ahhoz, hogy hazánk minden tekintetben erős és biztonságos ország maradjon, így a honvédelem meghatározó szerepe mellett a közbiztonság területei továbbra is kiemelt hangsúlyt kapnak a költségvetésben. A honvédelemre idén több mint 50 százalékkal, közel 482 milliárd forinttal több forrás jut. Ez összességében azt jelenti, hogy a honvédelmi kiadások 2010-hez képest több mint hatszorosára, mintegy 1395 milliárd forintba emelkedtek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvénymódosítás eredményeként a kormányzati szektor eredményeszemléletű hiánya 2023-ban a nemzeti össztermék arányában 3,9 százalékra módosul. A hiánycél a korábban meghatározottnál némileg magasabb, a 2022. évi várható hiányhoz képest azonban érdemi javulást eredményez. A kedvezőtlen világgazdasági környezet miatt a kormány a központi tartalékot is megemelte. Ezenfelül a nyugdíjkiadások és a kamatkidadások is számottevően magasabbak lesznek, mint az eredeti költségvetésben. Mindezen tényezők figyelembevételével került kitűzésre a hiánycél azzal együtt, hogy a deficit alacsonyban tartása érdekében kiadáscsökkentő lépésekre és adóintézkedésre is sor került a 2022. év végén, például a gyógyszergyártók adójának bevezetésével, a biztosítási adónak és az energiaellátók adójának emelésével.

Az állam működése tekintetében továbbra is nullszaldós, hiszen a költségvetés csak olyan kiadásokat tartalmaz, amiben a közszolgáltatásokat az állam a saját működési bevételeiből tudja finanszírozni. A gazdasági növekedés előmozdítása érdekében kizárólag a hazai felhalmozási és uniós fejlesztési költségvetések esetében keletkeznek deficittek. A kormány továbbra is kiemelt célnak tekinti, hogy amennyiben a 2023. évi nemzeti össztermék 1,5 százalékkal nő, akkor a többletbevételt a hiány csökkentésére kell fordítani, szorgalmazva a 3 százalékos vagy az alatti deficit elérését. A nemzetiössztermék-arányos adósságráta 2023-ban is mérséklődik, a 2022. évi 73 százalék közeli teljesítéséről 2023 végére 69 százalék alá szeretné ezt vinni.

Összességében szeretném önöknek elmondani, hogy a tavalyi év végi felfokozott helyzetben, amikor csak arról lehetett hallani, hogy a kormány saját hatáskörben egy rendelettel kívánja a költségvetést módosítani, a kormány bölcsen döntött, és idehozta a parlament elé ezt a törvényjavaslatot. Örülök neki, hogy a Költségvetési Tanács is olyan véleménnyel

látta el a javaslatot, amiben érdemben nem akadályozta ennek a módosításnak a Ház elé hozatalát, illetve nem nyújtott hozzá olyan véleményt, amelyik azt mutatta volna, hogy véleményük szerint ez a költségvetés nem megalapozott és nem végrehajtható.

Mindezekre tekintettel azt gondolom, a Háznak van lehetősége megtárgyalni ezt a törvénymódosító javaslatot, és amennyiben a Ház bölcsessége is találkozik a kormány gondolataival, akkor ebben a helyzetben a magyar parlament is a költségvetés módosításának elfogadása mellett fog szavazni. Erre bátorítom ellenzékben lévő képviselőtársaimat, a Fidesz-KDNP pedig támogatja a költségvetési módosító javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr, aki felszólalását szintén innen az emelvényről, a szószékről fogja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Ha már így megszólítottunk képviselőtársam által, hogy az ellenzék képviselői is gondolják végig, és támogassák ezt a költségvetési módosító javaslatot, akkor szeretném előre jelezni, tisztelt miniszter úr, hogy semmi oka nincs az ellenzéknek arra, hogy ezt támogassa. Mondhatnám azt is, hogy jó reggelt kívánok mindenkinek, ébredni kéne már, mert van miért felébredni, van teendője az Országgyűlésnek, még abban az esetben is, ha a kormány, illetve egész pontosan maga a pártállam törekszik arra, hogy a parlament ellenőrző szerepét mindenképpen visszaszorítsa, és ellehetetlenítse mindazt, amit egyébként demokráciában a parlamentnek tennie kellene.

Előjáróban szeretnék reagálni arra is, amit képviselőtársam említett, a 4000 milliárd forintos többletkifizetésre. Ugye, tetszetek volna rendes szerződést kötni, vagy annak a tartalma lenne olyan, amiért nem kellene többletet fizetni, amit önök állítottak; Szijjártó Péter miniszter úr kifejezetten azt állította, hogy olcsóbb gáz jut Magyarországnak, mint valaha korábban. Tehát ha ilyen szerződést kötettek vagy kötöttek volna, akkor önök azt a sok pénzt másra is felhasználhatták volna.

Az európai uniós források tekintetében pedig csak azt szeretném jelezni: 17 hónapja legalább már az önök rendelkezésére áll, csak egyszerűen a kormány balgasága és bénasága miatt képtelen eljutni odáig, hogy egyébként érdemben megoldásokat találjon. A mai napig nem látjuk azokat a javaslatokat, törvénytervezeteket, amivel egyébként azt a helyzetet korrigálhatnák, amit egyébként önök vállaltak, és aminek a határideje is nemsokára lejár.

Szóval, mindezt összefoglalva, erre a fejezetre vonatkozóan én tisztelettel azt javaslom miniszter úrnak: vonják vissza ezt a rendeletet, és tegyék meg azt, hogy normál költségvetési eljárásban a 2023-ra

vonatkozó új költségvetési törvényt nyújtsák be. Ennek okát abban is meg tudom jelölni, amiről persze itt kevésbé beszélnek, hogy nemcsak az ellenzék önök által politikainak értékelt bírálata okán lehet ebből kiindulni, hanem abból is, amit Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke mondott el a Gazdasági Bizottság ülésén.

(9.50)

Ha egy pillanatig is komolyan vesszük azt, amit ő mondott ott, akkor azt kellene tenni, amit az előbb mondtam, azaz visszavonni a rendeletet, és törvénytervezetet benyújtani. A törvénytervezetnek természetesen nemcsak gazdasági és politikai problémái vannak, illetve ennek a rendeletnek, amit önök idehozta, hanem jelentős jogi problémái is vannak, megítélésem szerint igazából a hazai és nemzetközi felháborodás miatt és a nyilvánvalóan alaptörvény-ellenessége miatt próbálják meg kozmetikázni a helyzetet.

De hogy visszatérjek még egy gondolatra Matolcsy György úrhoz, aki elmondta, hogy Magyarország a négy és öt közötti legkitettebb országok közé tartozik pénzügyi helyzetét tekintve: Magyarország Európában a legszegényebb országként a legnehezebb pénzügyi helyzetben van. Csődben lévő országról beszélt itt miniszter úr és képviselőtársam is. A legbiztosabb viszonyítási pontot mintegy 15 évvel ezelőtre teszi, és ahhoz képest próbálják önök meghatározni magukat, miközben azok a szavak, amelyeket önök itt elmondtak, nyilvánvalóan egy csődben lévő ország leírása, és ebből a szempontból Matolcsy György megsemmisítő kritikáját, leírását valóban önöknek végig kellene gondolni, hova jutottak, hogyan juthattak ebbe a helyzetbe és mi a teendőjük. Hát, mindenképpen, avagy inkább mondhatnám úgy, semmiképpen sem az, hogy rendeleti úton megpróbálják a költségvetést módosítani *(Nacsá Lőrinc: Most tárgyaljuk!)*, hanem ehelyett ebből a szempontból egy törvénytervezet vitájára lehetőséget adni.

Az általános körülmények között ebben a bírálóban az is benne volt, hogy az a beruházáshajszolás, amit önök folytattak az elmúlt időszakban, az az elrontott gazdaságpolitika, mondhatnám úgy is, amit miniszter úr is megismételt, hogy a kanyarban előzés magyarországi megoldása, az egyértelműen a kisodródás, az árokba hajtás, a katasztrófa irányába viszi az országot, vitte az országot, és be is következett, aminek eredménye a vágtató infláció, a rekordgyenge forint, a hiperinflációt majdnem elérő élelmiszerár-drágulás. Ez mind ennek a következménye. Ezt önök egy költségvetési rendelet beadásával nem tudják módosítani.

ELNÖK: Képviselő úr, ne haragudjon, egy költségvetésitörvény-javaslat vitáján vagyunk, önnek ezt tudni kell, hogy nem rendeletalkotásról van szó. *(Egy hang a Fidesz soraiból: Így van! - Zsigó Róbert: Nem vette észre.)* Önnek mint a Költségvetési Bizottság volt elnökének a figyelmébe ajánlom ezt, és ezzel önnek tisztában kell lenni.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a segítséget, figyelni fogok mindenre, ami ahhoz elvezet, hogy a kormány megértse azt, hogy igazából mit kellene tennie ahelyett, amit csinál. Már csak azért is, mert a munkájának eredménye és ez a költségvetés-módosítás, amiről itt beszélünk, ez éppen a stagnálás, sőt az elmúlt hónapokban nyilvánvalóvá vált recesszió helyett egy valamilyenfajta megoldást keresnek. *(Sic!)* Eközben pedig az igen magas infláció az, amely sújtja az embereket, de önök ezt érdemben figyelmen kívül hagyják.

A 2023. évi költségvetés rendeleti úton keresztülvert módosítása jogos felháborodást keltett tehát politikai és szakmai körökben egyaránt. Mindez, továbbá az Európai Bizottság jogállamisággal kapcsolatos, korábrinál jóval radikálisabb fellépése eredményezhette azt, hogy most itt vagyunk, és egyáltalán beszélünk erről. Szakértők továbbra is egyébként azt mondják és úgy fogalmaztak, nem csak politikusok mondják azt, hogy itt egy ellopott költségvetésről kell beszélünk. A lényeg az, hogy az alkotmányjogi baklövésüket egy módon tudják orvosolni, ha a kormány hatályon kívül helyezi a költségvetési rendeletet, és megkésve, de benyújtja a költségvetésre vonatkozó tervezetét.

Látni kell, hogy a mostani törvényjavaslat elfogadása sem teszi meg nem történtté a decemberi alkotmány sértést, ami történt; jelenleg a tavaly nyáron összetakolt, szinte azonnal értelmetlenné vált törvényjavaslat alkotmányellenesen változtatott módosítása utáni újabb módosítás az, ami történik.

Nézzünk a tartalmából is mégis valamit, mindannak ellenére, hogy az előbb kifejtettek okán önöknek ezt vissza kellene vonni. A GDP tervezett növekedése korábban 4,1 százalékról 1,5 százalékra esett vissza. Miniszter úr itt az exozójában már az 1-1,5 százalékról beszélt, ami jelzi azoknak a kockázatoknak a jogosságát, amelyek még ennél alacsonyabbra teszik a növekedés lehetőségét, sőt megítélésem szerint inkább a recesszió irányába haladunk. Megjegyzendő, hogy ez is túlzottnak tűnik, tehát a szakértők többsége ennél kevesebbről beszél. *(Nacsá Lőrinc: Milyen szakértők?)*

A költségvetési hiány mértéke is jelentősen 3 százalék felett van, így a Magyar Nemzeti Bank elnökének emlegetett mondatait önök figyelmen kívül hagyják, és továbbra is ilyen szempontból az elvárt 3 százalék feletti állapotban van.

Az államadósságon belül 2023-ra tovább terveztek emelni a devizaadósság arányát - ugye, ezt jelentősen megemelték. Államadósság Kezelő Központ: korábban 25 százalék alatti devizaarány volt, és ezen változtattak. A 2022. októberi tényszám még egyébként 24 százalék volt, de most mondhatnám, hogy el akarják érni a 30 százalékot.

A módosítás a rezsiemelés rendszerét továbbra is fenntartotta, illetve további rezsitámogatási csomagokat is jelezhetett volna, de nem tette, annyit tett, hogy egyébként erre az évre megígérte a családoknak és a vállalkozásoknak, hogy nem lesz drágább a gáz,

nem lesz drágább az energia, miközben annak ára jelentős nemzetközi csökkenése okán ezt is megteheték volna, és ilyen módon segíthetnék a családokat.

A makrogazdasági mutatók, amelyek itt külön is megtalálhatók, 2026-ig szerepelnek előrejelzésben, amit azért a jelen viszonyok között meglehetősen bizonytalannak lehet tekinteni.

Az államadósságon belül jövőre tovább emelkedik, ahogy említettem, a devizaadósság aránya. Idén január elején Magyarország a kibocsátott devizakötvényekből finanszírozza mindazt, amit miniszter úr említett. Az ezzel kapcsolatos és az arány növekedésében ilyen módon igen drága kamat, amit megfizetünk, a következő időszakra jelentős leterhelést fog a költségvetésnek adni, és ilyen szempontból nagyon komoly terhet fog jelenteni.

A lakossági energiafogyasztást érintő kedvezményes tarifák átlagos fogyasztási szintig történő fenntartására előirányzott összeg 600 milliárd forintról jelentősen növekedett. És akkor újra megemlítem, hogy tehát a megkötött hosszú távú gázszerződés nem biztosítja azt az olcsó energiát, amit önök ígértek, ehelyett megadóztatják a magyar embereket, a magyar vállalatokat, majd utána abból támogatást biztosítanak nekik. Ez nem túl logikus megoldás.

Az állami intézmények, állami vállalatok, önkormányzatok energiaszámlájának kompenzációjáról is érdemes szót ejteni, amivel utólag most foglalkoznak, mindazok után, hogy egyébként ebben diszkriminatív módon járnak el, és az önök számára kiválasztottakat segítik.

A Rezsivédelmi Alapból fizeti az állam a versenyszektornak járó, az energiakrízis miatti mentőprogramok kiadásait. De itt meg kell említenem, hogy a kis- és középvállalkozásokat pedig magukra hagyták, és ilyen értelemben csak a lényegében lojális tulajdonosi körrel rendelkező nagyvállalatokat segítik jelentősen.

(10.00)

Az egészségügyre fordított kiadásoknál meglévő emelkedésre sajnos azt kell mondanom, hogy reálértékében 6 százalékkal csökken, és ha hozzáteszem azt az egészségügyrendszer-átalakítást, amelyhez fogtak, az sajnos nagyon súlyos kockázatokat hordoz magában Magyarországon az emberek számára.

A jelenlegi törvényjavaslat a 2023. évi költségvetés harmadik változata, és egészen példátlan a rendszerváltás utáni magyar történelemben, hogy a büdzsét nemcsak nyilvánvalóan alkotmányellenesen, a Költségvetési Tanács alkotmányos jogait megnyirbálva, rendeleti úton fogadták el, hanem ráadásul a most a parlament elé terjesztett tervezet megvitatása, megszavazása ugyanabban az évben megy végbe, mint amikor egyébként mindez már működik. A költségvetés már a létrehozásakor is ezer sebből vérzett, és ilyen módon nagyon sok problémát rejt magában. Az eleve irreális inflációs és árfolyam-előirányzatok mellett a költségvetés fő számai komolytalannak mondhatók, amikor ezt tervezték korábban. Ráadásul

a kormány - hasonlóan a korábbi évekhez - rengeteg dolgot eddig is kormányrendeletekkel módosított. Csak emlékeztetni szeretném önöket, hogy 2021-ben 85-ször, '2022-ben 60-szor módosították a költségvetést.

Ezen a ponton azonban meg kell mondanom azt is, hogy az adatok átláthatatlansága nemcsak az én megítélésem szerint van így, hanem nemzetközi szervezet felmérése alapján is megállapítható, hogy az Európai Unióban belül a magyar költségvetés a legkevésbé átlátható, és a lehetséges 100 pontból összesen 44 pontot tudtak elérni. Mögöttünk csak Észak-Macedónia és Bosznia-Hercegovina található.

Mindezek alapján azt kell mondjam, hogy az a törvénytervezet, amit élénk terjesztettek, elfogadhatatlan, ilyen értelemben a Demokratikus Koalíció frakciója részéről nem támogatható. Köszönöm megítélő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Azt azért tisztelettel jelzem képviselő úrnak, ugye, azt nem vonja kétségbe, hogy a 2023. évre vonatkozó központi költségvetés 2023. december 31-éig nyitva áll az előtt, hogy bármikor módosítani lehessen, ha az ország helyzetében olyan változás következik be, ami miatt azon változtatni kell. Köszönöm szépen.

Most Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP vezérszónokának adok szót. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Én mindig szeretem, ha emlékezetes pillanatok vannak az Országgyűlésben, márpedig az egy emlékezetes pillanat, amikor Varju László a 2023-as költségvetés módosításának a vitáján azt követeli, hogy mikor beszélhet ő a 2023-as költségvetés módosításának a vitáján. A képviselő úr azt követeli, hogy annak a törvénynek a módosításáról beszélhessen, amiről éppen beszélt 15 percet itt. Az tény, hogy nem sok köze volt a költségvetéshez a felszólalásának. Képviselő úr, azért, mert azt mondja, hogy szakértők valamit mondanak; nem a DK TV-t kéne nézni és nem Gréczy Zsoltot kellene szakértőnek tekinteni, és akkor lehet, hogy könnyebb lenne az iránymutatás a költségvetési számokban is.

Felhívnam a figyelmet, tisztelt képviselőtársaim, a Momentum és a Párbeszéd úgy érezte, hogy a 2023-as költségvetés módosításában nincs mondanivalója, nem is állítottak vezérszónokot, be sem jöttek az ülésterembe. Ha rajtuk múlna, akkor az ország költségvetését, a rezsivédelemre, a nyugdíjak védelmére, az oktatásra, az egészségügyre fordított költségvetést el sem kellene fogadni, mert szerintük ez nem fontos téma. Nincsenek itt, nem tartják fontosnak az ország ügyeit.

Látjuk azt, hogy a képviselő úr, aki az árnyék-kormány energiaminisztere, energia-árnyékminisztere - hál' istennek: árnyékkormány árnyékminisztere -, azt mondta, miért nem oldotta meg a kormány,

hogy ne emelkedjenek az energiaárak. Azt mondta Varju képviselő úr, miért nem oldotta meg a kormány, hogy ne emelkedjenek az energiaárak. *(Varju László elhagyja az üléstermet.)* Most meg gyorsan elfut, amikor szembesítés lenne. Magyarországon továbbra is a legolcsóbbak az egész Európai Unióban a lakossági áram- és gázárak. Vannak olyan országok, ahol nyolcszorosára-tízszerezésre nőttek a lakossági rezsiszámlák, miközben Magyarországon a rezsivédelemnek, a rezsicsökkentésnek köszönhetően továbbra is az egész Európai Unióban a magyar fogyasztók fizetik a legkevesebbet az átlagfogyasztás szintjéig. Azt gondolom, ez olyan eredmény, amiért érdemes harcolni, amit érdemes megvédeni. Részben erről is szól az előttnünk lévő költségvetés módosítása.

Őnök is tudják, hogy a Fidesz-KDNP-kormányok alatt bevett gyakorlat, hogy a következő évi költségvetést mindig a tavaszi ülészakáján végén, nyáron fogadja el az Országgyűlés. Ez kiszámíthatóságot, tervezhetőséget, stabilitást és kellő felkészülési időt is jelent a vállalkozások, a gazdasági szereplők és persze az állampolgárok számára.

A 2022. február 24-én kitört háború azonban új kihívásokat hozott, beléptünk a veszélyek korába. A háborúra Brüsszel az agresszor Oroszországgal szemben szankciós csomagokat vetett be, melyekről azt ígérte, hogy a szankciók elhosszabbítják majd a háború végét, és ha összeszorított fogakkal is, de minden európai embernek ki kell vennie részét a szenvedésből. A háború és a Brüsszel által kivetett szankciók háborús szankciós inflációt generáltak és energiaválságot idéztek elő Európában. A szankciók 4000 milliárd forintot vettek ki a magyarok zsebéből 2022-ben. Ennyivel többet költöttek a magyar vállalatok, az állam és a családok a szankciók miatti energiaárakra Magyarországon.

A brüsszeli háborús propagandával szemben a szankciók kevésbé fájtak az orosz gazdaságnak, mint az európai embereknek. Nézzük meg, az orosz gazdaság mindössze 2,2 százalékkal zsugorodott tavaly. A Nemzetközi Valutaalap előrejelzése szerint Oroszország GDP-je idén 0,3 százalékkal, 2024-ben pedig már 2,2 százalékkal fog nőni. Eltelt egy év, és a háború vége nem közelebb jött, hanem a vége már a látóhatáron is eltűnt. Egyértelműen kijelenthető tehát: a szankciók nem érték el a céljaikat, elhibáztak voltak, és az európai gazdaságnak, az európai embereknek jobban fájnak, mint Oroszországnak.

Ebben a háborús, szankciós időben az idei év magyar költségvetését is módosítani szükséges. Most a legfontosabb feladat Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, valamint az ország energiaellátásának biztosítása és a rezsicsökkentés védelme. A kormány az elhúzódó háborús helyzetben is megvédi az ország biztonságát, a rezsicsökkentést, a munkahelyeket, a nyugdíjakat, a családokat, és biztosítja hazánk biztonságának erősítését, a haderőfejlesztést. A háború, az infláció és a szankciók ellenére 2022-ben Magyarországon az uniós átlagnál nagyobb, 4,6 százalékos volt a gazdasági növekedés, és az idei évre is 1,5 százalékos GDP-növekedés várható. Tehát ebben

a rendkívül nehéz és veszélyes helyzetben sem várható a magyar gazdaság csökkenése, hanem a háború és a szankciós infláció ellenére is bővülni fog a magyar gazdaság.

2022-ben a költségvetési hiányt és az államadósságot is sikerült csökkenteni, a hiányt 7,1 százalékról 4,9 százalékra, az államadósságot 77 százalékról 73,5 százalékra. A baloldal el sem tudja azt képzelni, hogy egy háborúval, energiaválsággal és szankciós inflációval sújtott választási évben egy kormány képes legyen a költségvetési hiányt és az államadósságot is egyszerre csökkenteni. A baloldalnak ez még békeidőben, a világgazdasági konjunktúra, az energiabőség idején sem sikerült. 2006-ban az egész világon a második legrosszabb adatokkal rendelkezett Magyarország, a 9,2 százalékos költségvetési hiánynál csak a háború sújtotta Libanonban volt magasabb a költségvetési hiány; a Gyurcsány-kormány alatt, MSZP-kormányzás alatt, tisztelt képviselőtársaim.

A baloldal a világszinten kiugróan rekorder, elszálló költségvetési hiányt még csak nem is adócsökkentésekre vagy jóléti intézkedésekre fordította. És itt megérthetjük Varju László képviselő úr mondatát, aki számonkérte rajtunk, hogy miért a költségvetési évben módosítjuk a költségvetést; ők, ugye, utólag, visszamenőleg szokták módosítani a számokat, ez a baloldali minta, hogy utólag egy picit meghamisítják a számokat, és más számokat küldenek ki Brüsszelbe. Mi úgy gondoljuk, hogy itt a parlament előtt még az idei évben, ha ilyenre szükség van, akkor módosítjuk, és nem úgy utólag, ahogy önök szokták ezt kozmetikázni.

A 2008-as gyurcsányi adórendszerben a béreket terhelő munkáltatói adóterheket ötféle adónem sújtotta, mely összesen legalább 33,5 százalékos adóterhet jelentett a bérek után a munkaadók számára. Ez a béreket terhelő munkáltatói adóterher mára mindössze 13 százalék. A baloldal szerinti igazságos gyurcsányi adórendszerben a személyi jövedelemadó legalacsonyabb kulcsa is 18 százalék volt, és az egyéb járulékokkal, adóterhekkel egy munkavállaló a bruttó fizetésének csak mintegy 50 százalékát kapta meg. Mára az szja egységesen 15 százalékos, ami az egyik legalacsonyabb adókulcs egész Európában. Mindez nem véletlen. Míg a baloldalt joggal lehet az adóemelések kormányának nevezni, addig a Fidesz-KDNP-kormány az adócsökkentések kormánya. 2010 óta nyolcvan alkalommal csökkentettünk adót.

(10.10)

Amíg a baloldal minden esetben kizárólag adóemelésekben látja a megoldást, függetlenül attól, hogy gazdasági konjunktúra vagy válság időszak van, addig a nemzeti kereszténydemokrata kormány a Covid, a háború, az energiaválság és az uniós szankciós politika okozta gazdasági válság során is betartotta a vállalásait, és fenntartotta adócsökkentési politikáját.

2022-ben úgy bővült a gazdaság, úgy csökkent a költségvetési hiány és az államadósság, úgy tudtuk

fenntartani a súlyos energiaválságban a lakossági rezsicsökkentett árakat, hogy nem kellett adót emelni. A 2010 óta megtett adóintézkedésekkel a GDP 4-5 százalékát kitevő mértékben csökkentek az adóterhek. A minimálbér idén január 1-jével 200 ezer forintról 232 ezer forintra nőtt, a garantált bérminimum pedig 260 ezer forintról 296 400 forintra. Ez azt jelenti, hogy 2010-hez képest ma 182 ezer forinttal több a minimálbér, és 207 ezer forinttal több a garantált bérminimum.

A baloldal nyolcéves kormányzása alatt, 2002 és 2010 között - Varju László államtitkár volt - mindössze 23 500 forinttal nőtt a minimálbér, azaz éves átlagban 2937 forinttal növelték önök a minimálbért, tisztelt képviselőtársaim. Éves szinten 2937 forintos minimálbér-emelést hajtottak végre! Ez a nem egész bruttó 3 ezer forintos többlet éves szinten a 2000-es években sem volt egy olyan nagy összeg, ami akár csak stagnálni tudta volna a minimálbér reálértékét. A Fidesz-KDNP 2010 óta a minimálbért háromszorosára emelte. Bár 2022 volt a rendszerváltás utáni Magyarország legnehezebb éve, az idei év pedig a legveszélyesebb év, mégis látszik, hogy a magyar gazdaság állja a sarat, minden nehézség ellenére szép eredményeket ért el.

A magyar és az egész európai gazdaság előtt álló legsúlyosabb kihívás a magas infláció. Az inflációt idén nem tudjuk megszüntetni teljes mértékben, mert az okai nem Magyarországon vannak, a bajt a háború és Brüsszel szabadította ránk az energiahordozókra kivetett szankciókkal. A betegség neve tehát: szankciós infláció, a vírus pedig maga a brüsszeli szankció. Az infláció 2023 első hónapjaiban, mostanában tetőzhet, majd lassú mérséklődést követően az év második felétől kezdhet gyorsabb ütemben csökkenni, s az idei év végére letörjük, egy számjegyűvé csökkentjük az inflációt.

Amíg az inflációt meg nem fékezzük, addig a lakosságot védeni fogják az élelmiszerárstopok, ezek azok az élelmiszerárstopok, amelyek megszűnését itt nagy hangon az elmúlt két napban például a Jobbik követelte, az embereket ilyen módon sem szeretnék segíteni. Az élelmiszerárstopok mellett a magyar kormány meghosszabbította és kiterjesztette a 350 ezer családot védő lakossági kamatstopot. A kamatstopot kiterjesztettük a diákhitelekre is, ezenfelül csökkentettük a banki alapszámladíj hiteleinek költségeit is a harmadára.

A mostani költségvetési módosítás egyik legfőbb oka a szankciók következtében elszállt energiaárak. A Fidesz-KDNP-kormány 2023-ban is mindent megtesz a tíz éve megkezdett rezsitámogatás fenntartásáért. A háború és a szankciós intézkedések miatt az energiahordozók nemzetközi árai is történelmi magasságokba nőttek. A költségvetés meghatározott eleme a kibővített Rezsivédelmi Alap, amelyben az eredetileg tervezett 670 milliárd forint helyett 2610 milliárd forintot különített el a kormány, hogy megvédje a magyar családokat és vállalkozásokat az elszálló energiaáraktól. A nemzeti kormány garantálja, hogy a lakossági rezsicsökkentés a jelenlegi formájában biztosan fennmarad 2023-ban. Egy átlagos

magyar család a rezsivédett árakon keresztül havonta 181 ezer forintot spórol.

A veszélyek korában, a 2023-as évben szintén nagyon fontos terület a honvédelem. 2023-ban minden korábbinál több pénzt fordítunk az ország, a magyar emberek és a vagyoni biztonságára, ezáltal a NATO-vállalásainkat is, úgy néz ki, hogy teljesíteni tudjuk, és elérjük a 2 százalékos GDP-hozzájárulást, aminek egy jelentős része fejlesztésre megy, és így ezáltal a technológiai fejlettség a Magyar Honvédségben is folyamatosan nő. Azt gondolom, hogy ebben a célban mindannyian egyetérthetünk.

Kiemelt figyelmet fordítunk idős honfitársainkra is. A Fidesz-KDNP célja, hogy a szankciós válságban is megőrizzük a nyugdíjak értékét. Ez szolgálja a nyugdíjak 2023-as januári 15 százalékos emelése, és 2022-ben visszaépítettük a baloldalt által megszüntetett és elvett teljes 13. havi nyugdíjat, két évvel a tervezettnél korábban, és idén is a nyugdíjasok megkapták a szintén 15 százalékkal megemelt 13. havi nyugdíjat.

A nyugellátásokra fordítható költségvetési források összege megközelíti az 5550 milliárd forintot, emellett a nyugdíjszerű ellátásokra további 600 milliárd forint jut. Vállaljuk azt, amit még 2010-ben ígértünk a nyugdíjasoknak, miszerint megvédjük a nyugdíjak reálértékét. Ezt a vállalást sikerült teljesíteni, sőt a nyugdíjak vásárlóértéke 2011 és 2023 között 20 százalékkal még nőtt is.

A 2023-as költségvetés összesen 3357 milliárd forintot fordít a gyermekes családok támogatására. Ez minden évben magasabb volt az elmúlt években, tisztelt képviselőtársaim, 2010-hez képest pedig közel három és félszer annyit fordítunk a családok támogatására. Önök csak elvettek a családoktól, mi pedig támogatjuk a gyermekvállalást, támogatjuk a családokat, támogatjuk azt, hogy a gyermeknevelésnek minél kisebb legyen az anyagi terhe a családoknak. Emlékezzünk arra, hogy a baloldali kormányok a mostani nehéz veszélyek korával össze sem hasonlítható időben megszüntették az otthonteremtési kedvezményeket, megszüntették a kedvező lakáshiteleket, és a magyar családokat az adósrabszolgásgot jelentő devizahitelekbe hajszolták. 2009-ben 70 százalék fölött volt a devizahitelek aránya a teljes lakossági hitelállományban, és másfél millió embert fenyegetett a közvetlen kilakoltatás veszélye.

Kiemelkedően fontos eredménynek tartom, hogy 2022. január 1-jétől a 25 év alatti fiatalok mentesülnek a személyi jövedelemadó alól az átlagbér szintjéig, ezt az idei évben is fenntartjuk és folytatjuk. A Gyurcsány-Bajnai-kormányok idejében egy fiatal munkavállaló a bruttó fizetésének körülbelül 50 százalékát kapta meg. Ezzel szemben 2022-től már a 81,5 százalékát kapja meg egy fiatal a bruttó fizetésének. Ez egy óriási különbség és valódi támogatás az életkezdés és a családalapítás előtt álló fiatalok számára. Az idei évtől a 30 éves koruk előtt gyermeket vállaló édesanyák szintén mentesülnek a személyi jövedelemadó fizetése alól az átlagbér szintjéig. A legnehezebb években is bővítjük a családtámogatások rendszerét. Megemeltük

a munkába járás támogatásának a mértékét, az adómentességet duplájára emeltük, 100 ezer dolgozó kaphat kétszer akkora adómentes támogatást.

Mindent összevetve, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy a baloldali riogatásoknak nincs alapja. Azt gondolom, hogy a nehéz évben is látjuk azt, hogy tudunk eredményeket elérni, tudunk több pénzt fordítani stratégiai és fontos céljainkra is, és továbbra is harcolnunk kell azért, hogy mihamarabb béke legyen. Ha holnaptól béke lenne, akkor feleződne az infláció. Harcolnunk kell azért, hogy a szankciókat minél előbb vizsgálják felül és gondolják át, különösen az energiákra, az energiahordozókra kivetett szankciókat, és ezáltal - látszik a költségvetésből - 2023-ban is a költségvetés stabil, segíti a magyar embereket, minden nehézség ellenére, és továbbra is ily módon az embereket, a fiatalokat, a nyugdíjasokat, a családokat és a munkavállalókat támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vajda Zoltán képviselő úr, a Költségvetési Bizottság elnöke, aki felszólalását szintén itt az emelvényen fogja elmondani. Parancsoljon, elnök úr! Őné a szó.

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, kedves elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Kollégák! Történelmi pillanatokat élhetünk át, amikor a 2023. évi költségvetés módosításáról szóló javaslat tárgyalását kezdi meg a tisztelt Ház. Hogy miért is történelmi ez a pillanat? Mert adott egy vészhelyzet, amire hivatkozva a kormány rendeleti kormányzást vezetett be. Ahogyan önök mondják: az ukrán-orosz konfliktus - ahogyan a magyar emberek mondják: a putyini agresszió - okán meghosszabbított jogrend ideje alatt azonban valahogy olyan döntések születnek, amelyeknek jótányi közük nincsen a szomszédos országban zajló harcokhoz, legalábbis igen nehezen lehetne megindokolni, hogy a pedagógusok sztrájkjogának elvétele vagy mondjuk, a fővárosi taxidíjak szabályozása miként is köthető a harcokhoz. Ez azonban nem zavarja a Fideszt, százával születnek minden héten a rendeletek, ami nem jelent mást, mint az Országgyűlés jogkörének kiüresítését, benne pedig a legfontosabbnak, a költségvetéssel kapcsolatos döntési jognak a megvonását.

Tisztelt Kollégák! Kedves Képviselőtársak! Ne legyünk naivak, tudjuk nagyon jól, hogy az elmúlt években már kormányhatározatok százaival módosítja a kabinet az aktuális büdzséket, de úgy, hogy pénzügyminisztériumi tisztviselő legyen a talpán, aki az év végén még nyomokban hasonlóságot talál a parlament által elfogadott verzióval.

Itt azonban nem csak erről van szó. Arról van szó, hogy a kormány az Országgyűlés teljes megkerülésével fogadott el egy de facto új büdzsét.

(10.20)

A törvényjavaslat ugyanis olyan átfogó módosításokat hajt végre, amik alapján joggal hívhatjuk ezt egy teljesen új költségvetésnek. Úgy kezdtem, hogy történelmi pillanatokot élhetünk át. Hogy miért történelmi ezek a pillanatok? Azért, mert nemhogy a rendszerváltás óta, de még a rendszerváltás előtt sem vonták meg a parlamenttől azt a jogot, hogy döntést mondhasson a kormány költségvetési javaslata felett. 2022. év végén odáig jutottunk, hogy a kormány már a látszatra sem ad. A parlament utolsó... *(A teremből távozó Varga Mihály felé.)* Tiszteletem, miniszter úr, köszönöm, hogy eddig meghallgatott, viszontlátásra. A kormány már a látszatra sem ad.

A parlament az utolsó, többé-kevésbé tiszteletben tartott jogától is meg lett fosztva. Pont abban az évben tették ezt, amikor például az Aranybullát is ünnepezték. Az már 800 évvel ezelőtt is korlátozta a hatalmat, hogy csak úgy adót nem vetünk ám ki megkérdezés nélkül! Ehhez képest a kormány, bárki megkérdezése nélkül, éjjeli rendeletekben vet ki újabb különadókat. Ma éjjel is ezt tették, különadózabályokat módosítottak éjszaka. Vagy úgy vonnak el forrásokat, ahogy a kedvük tartja. Mindent egybevetve, 800 év távlatából elég szomorú ez a történelmi pillanat.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Kollégák! Az ellenzék immáron ciklusokon átívelő módon, évről évre figyelmezteti a kormányt, hogy teljesen értelmetlen már tavasszal benyújtani a következő évi költségvetést, hogy aztán nyáron már szavazzanak is róla; azért, mert 6-7 hónap alatt egészen egyszerűen elinflálódik a büdzsé, mire hatályba lépne, már alig van köze a valósághoz. Tavaly nyáron friss országgyűlési képviselőként és friss költségvetési bizottsági elnökként én magam is úgy fogalmaztam, hogy bődületes butaságot követnek el, hogy már nyáron áterőszakolták a büdzsét. Most mondjam azt, hogy igazam volt? *(Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Nem!)*

De önök mégis ragaszkodnak hozzá; ragaszkodtak hozzá tavaly nyáron is, és emlékeztetem önöket, a tavaly nyáron elfogadott költségvetéshez olyan jelzőket fűztek, amiket most idézek önöktől. Az első jelzőjük: „a versenyképesség záloga”. A második jelzőjük az volt, hogy „átláthatóság”. A harmadik jelzőjük azt volt, hogy „kiszámíthatóság”. Én például erre a három jelzője emlékszem, amikkel tavaly nyáron a költségvetésüket illették.

Ezeknek a céloknak az eléréséhez szerintem sokkal többet kéne tenni, mert mondjuk, az első jelzőjük a versenyképesség; a versenyképességünk akkor nőne, ha végre az oktatás megkapná a szükséges forrásokat, rendeznék végre a pedagógusbéreket, és teljesítenék a pedagógusok nagyon jogos szakmai követeléseit is.

A második jelzőjük az átláthatóság. Arról akkor beszélnek, miközben az EU legkevesbé átlátható költségvetése a magyar. És a harmadik jelzőjük a kiszámíthatóság. Önök kiszámíthatóságot várnak, miközben, megint mondom, órák leforgása alatt vetnek ki

új adókat, rendezik át a költségvetést. Ma éjjelre is módosítottak különadózabályokat.

Ennyi értelme van tehát a korai költségvetésnek. De tegyük fel a kérdést: van-e esetleg több értelme ennek a késői költségvetésnek, amit most látunk? Ennek a késői költségvetésnek van-e több értelme? Mert vitán felül áll, szerintem ebben egyetértünk, hogy ez egy elkésett költségvetés, és nemcsak a miatt a nyilvánvaló helyzet miatt, hogy hiszen semmi értelme egy olyan költségvetésről vitázni, ami tartalmilag már két hónapja hatályban van. Ez alapján megtörténtek az első kifizetések; megkezdődött az adóbeszedés; az önkormányzatok elfogadták a saját költségvetéseiket. Ennek ellenére van értelme erről vitázni? A Pénzügyminisztérium, önök azt állítják, hogy igen, hiszen, ahogyan önök fogalmaztak, lesz lehetőség módosító javaslatokat benyújtani. Ezt önök szóban is mondták meg a sajtóközleményben is olvastam. Hát, szerintem módosító javaslatok benyújtásától még nem lesz az egésznek értelme, csak akkor, hogyha önök el is fogadják azokat.

Mert higgyék el nekem, szükség van a költségvetés módosítására! Hogy miért? Elmagyarázom önöknek. Például azért, mert miközben az Európai Unió legtöbb országában az infláció csökkenésnek indult, a magyar továbbra is rekordokat dönt, immáron 25 százalék körüli magasságokban jár.

A tágabb környezetünkben is kizárólag Törökországban magasabb, mint nálunk az infláció - tehát érdekes. Ahogyan önök szoktak fogalmazni, ahogy szokták mondani: szankciókkal önmagát lábón lövő nyugati országok. Ugye, ezt a kifejezést szokták mondani? Szóval, hogyha ezekkel a szankciókkal önmagát lábón lövő nyugati országok - még egyszer, önök így mondják - feleakkora inflációval jellemezhetők, ahol már az egy számjegyű pénzromlási ütem közelébe értek, ezzel szemben mi várható idén Magyarországon? Hát, a Nemzeti Bank 16-18 százalékos inflációt tartott reálisnak a tavaly decemberi prognózisuk szerint, ha a háború nem zárul le, és az Európai Unió nem utalja a forrásokat hazánknak. Ma, március 1-jén az tudható, hogy sajnos sem az orosz-ukrán konfliktus nem kecsegtet gyors lezárással, és a magyar kormányhoz nemhogy a korábbi EU-s források nem érkeztek be, de még rosszabb lett a helyzet, hiszen az „Erasmus+” és a Horizont-programokból is kizárják hazánkat. Miért? Mert az állami egyetemi vagyont magánosították, és a magánalapítványokba fideszes politikusokat, magukat ültették.

Itt tart tehát Magyarország 2023. március 1-jén: rekordinfláció, recessziós gazdaság, technikai értelemben már tényszerűen kimondhatjuk: technikai recesszió és csökkenő reálbérek vannak hazánknak. Ez utóbbiak, a csökkenő reálbérek a magyar családokat sújtó legsúlyosabb probléma. Lassan fél éve csökken a magyar reálkereset, hiszen az infláció masszívan meghaladja az átlagbér növekedését.

Az átlagbér csökkenése egyre nagyobb feszültséget okoz szinte minden szférában, de különösen az állami szektorban, ez pedig a kormány felelőssége. A kormány

felelőssége, hogy a pedagógusok fizetése már a megélhetést sem fedezi, és ez az, ami miatt rákényszerül egy nagy megbecsülésnek örvendő és a gyerekek által szeretett szaktanár arra, hogy tanítás helyett egy áruházban dolgozzon. Mi erre a Fidesz válasza? Erre sincsen pénz. Tessenek megmondani: Vodafone-vásárlásra volt?!

A kormány felelőssége az is, hogy az állami fenntartásban maradó egyetemekenél egy gyorséttermi munkatárs fizetését se éri el egy PhD-fokozattal rendelkező adjunktus bére. Vagy az, hogy úgy próbálunk kitörni a közepesen fejlett országok sorából, hogy alig 140 ezer forintos ösztöndíjjal próbáljuk rávenni a frissen végzetteket, hogy álljanak be kutatónak, szerezzenek doktori fokozatot. Mi erre a Fidesz válasza? Erre sincsen pénz. Kormánypropagandára viszont van!

De a kormány felelőssége az is, hogy az egészségügy súlyosan alulfinanszírozott. A kórházi adósságok év végi aránya soha nem volt olyan magas, mint a 2022. év végén. Az orvosok bére ugyan rendezésre került, de a többi munkatársé továbbra is borzasztóan alacsony. A szakemberhiány egyre égetőbb. Épp elég, ha arra gondolunk, hogy Magyarországon összesen 6, azaz hat fő 30 éven aluli háziorvos van. Tágabb értelemben vett választókerületemben, Zuglóban is nemrég mondott fel egy háziorvos, és azt jelezte, hogy ő most németül fog tanulni. Feltételezem, hogy ennek a megoldására is az a válaszuk, hogy erre sincsen pénz.

És sajnos van, ami a költségvetés tavaly nyári elfogadása óta sem sokat változott: a jóléti kiadásokra arányaiban továbbra is kevesebbet szán a kormány, mint 2010-ben a szocialista kormányzat; az oktatás és az egészségügy GDP-arányos finanszírozása szintén csökkenő pályán. Az infláció itt is, hogy mondjam, megette az orvosfizetés-emelés okozta rövid emelkedést.

A szociális háló a reálbéremelés időszakában is tovább szakad. Egy forinttal sem emelték a kormányra kerülésük óta a családi pótlék, a gyes és a gyet összegét, ahogy a nyugdíjminimum is megalázóan alacsony maradt.

A családtámogatási programok összege szintén elinflálódott. Szakértők szerint a családi adókedvezmény reálértéke tíz év alatt körülbelül harmadára csökkent, és a babaváró hitelből is csak feleannyi dolog vásárolható, mint amikor bevezették. Így áll Magyarország 2023. március 1-jén, immáron 13 év fideszes kormányzása után.

Látható, hogy ezeket a problémákat önök vagy nem tudják, vagy nem akarják megoldani. Éppen ezért a Költségvetési Bizottság elnökeként higgyenek nekem, ha azt mondom: módosításokra van szükség.

(10.30)

Az MSZP ezért dolgozott ki a költségvetéshez módosító javaslat formájában egy létbiztonsági csomagot, hogy valóban megvédhessük a magyar családokat a lecsúszástól. Kérem, ne mondják nekem, hogy erre nincs pénz! Olyan soha nem látott luxust

tapasztalunk lépten-nyomon minden kormányzati kötelbarátnál, amire sosem volt példa ebben az országban. Ennek a csomagnak az anyagi forrását tehát többek között a fideszes oligarcháktól beszedett milliárdokból simán meg lehetne oldani.

A második, amire szintén biztosan szükség van, hogy a pedagógusokat ne elüldözzék a pályáról, ne kirúgják és ne fenyegezzék. Arra van szükség, hogy rendezésre kerüljön a pedagógusi életpálya, hogy valóban kiszámítható jövőt tudjon tervezni az, aki a gyermekeink oktatása mellett dönt. Mert ahogy Klebelsberg Kunó mondta, azok az országok még sosem mentek csődbe, amelyek oktatásra túl sokat költöttek.

Szükség van arra is, hogy az egészségügy anyagilag biztos alapokra kerüljön. Nem normális az, hogy a kórházak adóssághegyen ülnek, ahogy nem normális az sem, hogy nincsen háziorvos, nincsen ellátás. Ezeknek a problémáknak a megoldásához igenis pénzre van szükség, amit az Országgyűlésnek biztosítani is kell.

Végezetül engedjék meg, hogy egyéni képviselőként is szóljak. Úgy gondolom, rendkívül hibás az a döntésük, hogy - ahogy a médiájuk fogalmaz - önök elengedték Budapestet. Nem kívánnak foglalkozni sem a fővárossal, sem a kerületekkel. Épp elég példa erre, hogy Lázár miniszter úr saját kezűleg húzta le szinte az összes fővárosi fejlesztést, többek között olyanokat, amelyek fontosak a XIV. és XVI. kerületeknek. Arra kérem önöket, igenis teremtsük meg a lehetőségét ezeknek a fejlesztéseknek, mert nem normális az, hogy 50-60 éves HÉV-szerelvényeken kell utazni Cinkotáról, Mátyásföldről, vagy az, hogy nincsen elég P+R parkoló, vagy az, hogy felül-, illetve aluljárók hiánya miatt éves szinten felesleges órákat, sőt napokat töltenek az emberek dugóban várva akár kocsiiban, akár a buszon.

Kérem ezért önöket, hogy támogassák a létbiztonságot, támogassák az oktatást, az egészségügyet, támogassák az önkormányzati fejlesztéseket, a mindezeket lehetővé tévő módosító javaslatunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr, aki szintén innen, az emelvényről mondja el majd felszólalását. Megvárom, míg felérkezik a képviselő úr. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi években megszokhattuk, hogy a költségvetésről vagy a módosításáról szóló vita válságidőszakban zajlik, a válságok korát éljük. Természetesen látom azt, hogy amikor egy technikai recesszió már kimondható talán a nemzetgazdaság tekintetében, akkor a kormánypárti képviselők megpróbálják a rendszernek a talán szebbnek vélt oldalát kidomborítani, az ellenzékiek pedig megpróbálnak kérelmelhetlenül rávilágítani arra, ami Magyarországon szerintük fenntarthatatlan.

Pontosan a fenntarthatóságra szeretnék koncentrálni a következő percekben, mert egy válságidőszakban azt érdemes megvizsgálunk, hogy mi az, ami a kilábaláshoz hozzásegíthet, és melyek azok a tényezők, például ebben a költségvetésben, amelyek a kilábalást adott esetben lehetetlenné teszik.

Nagyon örülök, hogy a családtámogatási rendszert tulajdonképpen minden kormánypárti megszólaló szóba hozta, hiszen az egyik legfontosabb fenntarthatósági faktorunk a magyar demográfiai válság megszüntetése, a magyar polgárok, a magyar munkaerő biztosítása arról, hogy a szülőföldjén képes lehet boldogulni illetően irányú szándéka esetén. Pontosan azt látom, hogy ez az a terület, ahova a családtámogatások terén szám szerint kétségkívül sokat fordít és sokat tesz ez a kormányzat, még akkor is, ha némi statisztikai bővészkedés tetten érhető, hiszen a családtámogatások közé sorolják, emlékeim szerint, a „Nők 40” program több száz milliárdos nagyságrendű kiadásait is. De ha ezeket levonjuk, akkor is kimondható, hogy GDP-arányosan európai szinten relatíve sok forrás kerül erre a területre, éppen ezért dermesztő és vérfagyasztó az, hogy mennyire kevés demográfiai statisztikai eredménnyel jár sajnálatos módon mindez. Azért mondom azt, hogy sajnálatos módon, mert ebben ellendrukkernek lenni az én álláspontom szerint hazaárulás lenne, azzal ér fel. Tehát én annak szurkolok, hogy a kormány ezen a területen sikerrel járjon.

A helyzet az, hogy a termékenységi arányszám 1,59-ről most 1,52-re történő csökkenése, az élve születések elképesztően és a vártnál is alacsonyabban kimutatható száma, valamint a relatíve magas halálozás együttesen egy olyan helyzetet idéztek elő, hogy demográfiai trendfordulóról, csúcsokról egyszerűen nem is beszél már kormánypárti képviselő; önk is belátták, hogy ez a kísérlet sajnos nem sikerült. Nagyon örültem volna, ha sikerül, de a helyzet az, hogy pusztán pénzzel azt a kérdést, ami a létbiztonságot, a mindennapi biztonságérzetet, a szülőföldön boldogulás lehetőségének az érzetét jelenti, azt nem lehet megoldani, pusztán anyagiakkal nem lehet.

Éppen ezért, ha már családtámogatási rendszer, érdemes lenne arról beszélni, hogy érdemes lenne inflációkövetővé tenni mindezt. Elhangzott ma már a családi adókedvezmény összege. Valóban, három gyermek esetén ez már csak töredékét éri annak, mint amit a bevezetésekor ért, és a babavárótól kezdve, ha végigmegyünk, de akár a nyugdíjcélnél előtakarékoság állami támogatása - a lakhatásit nem mondom, mert azt megszüntették -, az összes többi esetén, ahol megvan, egy reálérték-csökkenést érhetünk tetten, tehát azt, hogy a családtámogatások értéke sajnálatos módon zsugorodik. Erre rakódik az a lakhatási válsághelyzet, amit ez a kormány látványosan nem akar kezelni. Én nem gondolom, hogy ne tudná.

A lakhatási piac is egy piac, és ez is egy szakma. Megvannak azok a kezelési eszközök, amelyek, mondjuk, a magas albérletárakkal szemben bevethetők lennének. Itt van egy kínálati szűkösség, nagyon kevés a

bérelhető lakás. Mit lehet tenni ilyen esetben? Feloldom a kínálati szűkösséget, építünk nagyon sok bérlakást egy országos bérlakásépítési programban. Az egyik módosító javaslatunk pont erről fog szólni, hogy ezen az idézőjeles piacon azt a piaci kudarcot, amit elnézett ez a kormány most már több mint egy évtizede, oldjuk fel, és a szülőföldön boldoguláshoz azt is segítjük hozzá, aki nem képes befizetni egy saját tulajdonú örökklakásra.

Százezrek, milliók vannak Magyarországon ebben a helyzetben, és a devizahitelek drámai, vérfagyasztó esete a legjobb példája ennek. Nagyon sokan kényszerből mentek el külföldre. Nem azért, mert szerettek volna, hanem azért, mert az itteni, korábban átváltott devizahitelük törlesztési terheit úgy tudták kigazdálkodni, hogy nyugat-európai fizetésből törlesztettek. Ezek a sorsok a mai napig itt húzódnak, és itt vannak velünk. Tehát, amikor egyik kormánypárti képviselőtársam elmondja, hogy megmentették a devizahiteleket, újra és újra cáfolnom kell őt: nem, a bankok pénzügyi érdekeit megmentették meg, de a piaci árfolyamú forintosítással az árok szélére lökték ezeket a honfitársainkat, ami egyébként a mai napig vállalhatatlan.

Szóba kerültek a pedagógusok, és azt látjuk, hogy valóban nem egy erős nemzeti kormány képét festi az, amikor külső hatásokra, külső forrásokra várnak, mondjuk, egy béremelés tekintetében. Ander Balázs kiváló kollégám levezette, hogy 2022-ről 2023-ra a Klebelsberg Központ személyi juttatásai 480 milliárd forintról, emlékeim szerint, olyan 540,5 milliárd forintra nőttek. Ha mindent összeadunk, látjuk azt, hogy ez az inflációs hatást sem tudja kompenzálni. Tehát nagyjából 340 milliárd hiányzik az egész rendszerből annak érdekében, hogy egy ilyen szinten maradjon akár lassú előrejutást elő lehessen idézni; a szociális rendszerből pedig még 120 milliárd.

És itt a megtévesztés, mert a kormány nagyon sokszor elmondja, hogy erre vagy arra a területre, mondjuk, 120 milliárddal többet tervez költeni, no de az inflációs hatást nagyon sokszor kihagyja ebből. Pontosan ez a bajunk a nyugdíjrendszer tekintetében is, amikor felolvassák nekünk, hogy nyugellátásokra 5500 milliárd forint jut, ez egy olyan impozáns összeg, ugye, nagyon nagynak tűnik. A korábbi években csak háromezer-néhány száz milliárd volt, tehát látszik, hogy növekszik. Viszont, ha az inflációs hatás mellett kimondottan megvizsgáljuk a nyugdíjas fogyasztói kosarat, tehát az alapvető élelmiszereknek, fogyasztási cikkeknek azt a körét, amelyek dominánsabbak a nyugdíjas honfitársaink esetében, akkor azt látjuk, hogy volt olyan hónap, amikor 25 százalékos környéki volt egy átlagos nyugdíjassors esetében az árdragulás. Ehhez képest az itt szereplő nyugdíjemelés sajnos nem teszi lehetővé még a reálérték megőrzését sem.

Én látom egyébként a korrektséget egy-egy kormánypárti képviselőn a tekintetben, hogy van, aki évek óta nem ígér nyugdíjemelést. Mindenki arról beszél, hogy a nyugdíjak vásárlóerejének a megőrzése

lehet csak egy reális cél, mert látják, hogy egy demográfiai katasztrófa helyzet közepén kitermelhetetlen, mondjuk, egy másfél-szeres nyugdíj-emelés, és hazudik, aki ilyesmit ígér. Én magam is küzdök a magyar politika világában a felelőtlen nyugdíj-jellegű és szociális emelési ígéretek ellen, mert látom, hogy a rendszerből mit lehet kitermelni és mit nem.

(10.40)

No, de így is lenne rengeteg beavatkozási tér. Hát hogy van az, hogy egy 3-4 százalékos nyugdíj-emelés egy kisnyugdíjasnál néhány száz forintot jelenthet, viszont aki szerencsés módon több százezer forintos nyugellátásra tudott szert tenni, annál akár több ezer forintot? Ily módon tehát a differenciált nyugdíj-emelés igénye részünkről, a mi frakciónk részéről a mai napig megvan, és ezen nagyon nehezen működő, recsegő-ropogó rendszeren belül is nagyon komolyan lehetne enyhíteni nehéz élethelyzeteken abban az esetben, ha az alacsonyabb nyugellátást kapók esetében egy magasabb százalékos emelés lépne életbe minden egyes évben, és megvizsgálánk azt, hogy hogyan lehet további könnyítéseket belevinni, mondjuk, a „férfiak 40” program tekintetében is. Van egy ki nem mondott társadalmi szerződés, hogy a legtöbbször végigdolgozzuk vagy fogjuk dolgozni az életünket, és a másik oldalon ott van az ígérete az élet végén néhány talán nyugodtabb évnél, amikor lehet gyermekekkel, unokákkal foglalkozni. Nagyon sok férfitársunknál nincs ott a rendszer végén ez a lehetőség, nemcsak az egészségben eltöltött évek hiánya miatt, hanem egyszerűen sokan halnak meg hamarabb, mint hogy élvezni tudják ezeket az életvégi maradék éveket, és a helyzet az, hogy ez így igazságtalan.

És amikor arra keressük a választ, hogy mondjuk, miért fordulhat elő demográfiai mélyrepülés, akkor azt is látjuk, hogy a szülőföldön való boldogulás ígérete, lehetősége nagyon sok honfitársunknál hiányzik, vagy azért, mert azt látja, hogy nem tud egy önálló otthon szerezni, vagy azért, mert azt látja, hogy ekkora fizetésből három-négy gyermeket felnevelni nagyon-nagyon komoly kihívás Magyarországon az inflálódo család-támogatások mellett is, vagy pedig azért, mert azt látja, hogy haláláig kell dolgoznia, és ennek az érdemi eredményei nem minden esetben láthatóak vagy tervezhetőek. Éppen ezért mondjuk azt, hogy a nyugdíjrendszer tekintetében rendszeren belüli elmozdulás is segíthetne.

És hogy miből lehetne mindezeket vagy az általam említett lakhatási programot finanszírozni? Azt látjuk, hogy amikor az államtitkár úrral - egyébként én korrekta szakmai vitákat folytattam vele az utóbbi években - talán egy hat éve beszélgettünk áfakérdésről, akkor olyan 3000 milliárdos áfabevétele volt ennek az országnak, kicsit több. Aztán ez a 3000 milliárdos nagyságrend felment 5000-re, emlékeim szerint 5200 milliárd volt az egyik költségvetési évben. Most azt látjuk, hogy ebből két éven belül, rövid úton

7000 milliárdos bevételi várakozás lett, majd a módosítás módosításával már 7900, majd nem 8000 milliárd forintos áfabevételi várakozásról beszélünk. Tehát a helyzet az, hogy ami a válság meg az önök néha teljesen fölösleges csatározásai miatt kiesik az egyik oldalon, azt - vagy legalábbis egy jó nagy részét -, úgy tűnik, besarcolják a magyar lakosságon a másik oldalon.

Az áfabevételi várakozások ilyen robbanásszerű emelkedése az én életemet nagyon-nagyon megkönnyíti egy vezérszónoki felszólalás során, de mindenki másét csak nehezíti. Az én életem azért lesz ettől könnyebb, mert meg tudom mondani a kormánynak, hogy az összes áfabevételi többletet, tehát amit pluszban szedett be a várakozáson felül, azt hagyja a családknál, és el is tudom mondani, hogy milyen jogcímen és milyen eszközökkel lehet ezt náluk hagyni. Egyrészt a lakhatási programnál, amit említettem, nyilván az oktatási és a szociális rendszer emeléseivel, vagy inkább mondjuk úgy, hogy szinten tartásával szintén azért ebből a kasszából fogyna némiképp, de nem lehet megfelekedezni a magyar kis- és közepes méretű vállalkozásokról sem.

Az az elképesztő helyzet állt elő ugyanis, hogy amikor folynak, mondjuk, akkumulátorgyár-ügyben vagy multicégek kapcsán a viták, akkor elmondjuk, hogy mondjuk, 300-400 milliárd forintot kapnak ezek a cégek a magyar adófizetőktől, jellemzően vissza nem térítendő támogatás formájában, de ha figyelembe vesszük az egyedi kormánydöntéseket, az infrastruktúrára adott támogatásokat, az adókedvezményeket, tehát nagyon sok jogcímen a multicégeknek járó dotációkat, arra jutunk, hogy itt bizony több száz milliárd elmegy a magyar adófizetők pénzéből, sokszor éppen vendégmunkások által betöltött munkahelyek után, erre kiosztott támogatásokra.

No, de mi lesz a magyar kis-, közepes méretű vállalkozással? Az akkumulátorgyárnak beszállítani nem nagyon tud, mert ez egy ilyen zárt láncú technológia, még az autógyáraknak is nehezen tudtak beszállítani, eközben a hátukon viszik a nemzetgazdaságot, ugye, a munkahelyek kétharmadát ezek a kis magyar cégek biztosítják, még a bértisztítókából is kimaradnak sokszor, mert ott csak az öt fő fölött foglalkoztatók szoktak megjelenni, és azt látjuk, hogy ilyen mértékű támogatásokat, mint a multik, sem rendszerszinten, sem máshol nem kapnak.

Nagyon sokszor szóba került mostanában ez a 700 milliárdos, a vállalkozásokat elvileg fejlesztő csomag. Én ennek egyébként támogatója voltam, tehát lehet ezt jól csinálni, és arra kapacitálom önöket, hogy a jövőben is csinálják ezt még hatékonyabban, legyen kiterjesztve itt a lehetőség a munkahelyek teremtése és fenntartása tekintetében is magyar kis- és közepes méretű vállalkozások számára, így lenne értelme ennek a dolognak teljes körben. De azt látom, hogy a vissza nem térítendő támogatásoknak ezt a tömegét, amit egyedi kormánydöntésekkel és máshogy odaadnak, át kell gondolni. Ezt fel kellene függeszteni, és az egész rendszert megnyitni a magyar mikro-, kis- és

közepes méretű vállalkozások irányába is. És azt látom, hogy a multik úgy kapnak sokszor támogatást, hogy már munkahelyet sem kell létrehozni érte, de én ezt megfordítanám, elsősorban a magyarok által betöltött és magyar cégek által biztosított munkahelyek fenntartását támogatnám, vagy akár újak létrehozását, és semmiképpen nem akarnám a multicégeket úgy idecsábítani, hogy a magyar adófizetők pénze tartsa itt őket. Tehát ha egy csomagot dolgoznak ki számukra, nagyon helyes, hozzanak minél több értelmes beruházásokkal foglalkozó működő tőkét, de ezt akkor, könnyörgöm, profitért tegyék, tehát ne kelljen a magyar adófizetőknek finanszírozni mindezt!

Éppen ezért itt a teljes rendszer átgondolását tartanám szükségesnek, és igen, az a helyzet, hogy kutatás-fejlesztésben, az IT-szektorban, a digitalizációban szeretnék látni nagyon sok magyar fejlesztést, és ezeket a cégeket kellene támogatni. Nincs olyan messze, az észét digitalizációs modell azért valamifajta utat kikövez. Nyilván nem lehet, és nem is kell importálni külföldi módszereket, metódusokat egy az egyben, de azt látjuk, hogy ha a magyar kisvállalkozásoknak csak annyit biztosítanak, hogy békén hagyják őket, tehát év közben nincs olyan, mint a katásokkal, akkor már nagyon sokat léptünk előre. Mi ezt úgy fogalmazzuk meg az egyik javaslatunkban, hogy évente maximum egyszer lehessen belenyúlni az adórendszerbe, azt is csak indokolt esetben, és úgy, hogy azért minden érintettel asztalhoz ülünk, és van valami beleszólásuk ebbe az egészbe.

Nyilván az adminisztrációs és bürokratikus terhek csökkentése a másik ilyen nagyon fontos követelés. Itt nagyon sok ígéret volt az elmúlt húsz évben ezzel kapcsolatban, de még mindig adminisztrációs terhek tömege alatt nyög a magyar vállalkozói társadalom, és lehetne olyan kedvezményeket is szavatolni - és ezt az államtitkár úrnak mondom -, hogy például nézzük meg, hogy egy magyar kis- vagy közepes vállalkozás mennyi adót fizetett Magyarországnak az elmúlt tíz évben, és ezt az összeget, ha bajba kerül, kaphassa meg egy átmeneti, akár nullaszázalékos hitelként, hogy kihúzza saját magát a bajból. Dotáljuk azokat a cégeket, amelyek ezt a nemzetgazdaságot szolgálják, a hátukon viszik, amelyeknek köszönhetően egyébként mi is itt ülünk a parlamentben, és ha ezt megtesszük, akkor érezni fogják ezek a vállalkozások, hogy számítanak, és én azt szeretném, hogy inkább ők érezzék, mint a multicégek. A multicégek jönnek-mennek, divatos iparágak jönnek-mennek, de a magyar kisvállalkozó viszi a hátán ezt az országot nagyon hosszú évtizedek óta, és ez így lesz a következő évtizedekben is.

Összefoglalva tehát: ennek a költségvetési módosításnak a fenntarthatósági lábai közül hiányzik az, hogy a családtámogatások rendben legyenek, hogy a szülőföldön való boldogulás lehetősége rendben legyen - ez a lakhatástól az oktatásig átívelő módon igaz -, és az is nagyon hiányzik, hogy a magyar vállalkozó, a magyar nemzetgazdaság motorja érezze azt, hogy itt szükség van rá, és a szülőföldjén képes lehet boldogulni.

Ha mindezekben a területeken rendet teszünk, akkor talán a kényszerű kivándorlás is megszűnik vagy a visszajára fordul, és akkor már érdemben lehet arról beszélni, hogy hogyan nézzen ki Magyarország, mondjuk, 2050-ben vagy '70-ben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Addig, amíg ezek a fenntarthatósági lábak hiányoznak, nagyon nehéz, és csak kampányszerű ígéretekkel tarkított módon lehet beszélni a következő évekről, márpedig Magyarország jóval - jóval! - többet érdemelne ennél. Én azt szeretném, hogy mindenki a szülőföldjén boldogulhasson. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik, a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Toroczkai László frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr is innen, az emelvényről mondja el beszédét, megvárom, míg felérkezik. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sok kommunikációs trükk és nyilvánvalóan fejtörés előzte meg ennek a költségvetésnek, amelyről, ugye, már tavaly nyáron itt vitatkoztunk, ennek a költségvetésnek az elnevezését, volt, ugye, ez a rezsvédelem költségvetése, volt ez a honvédelem költségvetése. Ha megnézzük a már tavaly benyújtott és azóta, ugye, most itt előttünk módosítottként szereplő költségvetést, akkor ez valójában inkább az infláció költségvetése. Tehát ha megfelelő nevet akarnak találni, akkor kérem, hogy módosítsák, legalábbis kommunikációs szinten; ez nem rezsvédelmi, nem honvédelmi, hanem ez egy inflációs költségvetés.

Tavaly, amikor nyáron ugyanitt, erről a pulpitusról beszélünk erről, és én magam is felszóltam, akkor már előre jeleztük, hogy nem lehet azokkal a számokkal, különösképpen azzal az inflációval, 5,2 százalékos inflációval tervezni, ahogy önök terveztek. Nem tudom, hogy akkor azt egyébként miért tették, hiszen éppen a választások után voltunk, tehát nem tudom, hogy milyen kampányfogás indokolta ezt, de mindannyian tudtuk, és itt is elmondtuk, hogy ez nem lesz tartható, nemcsak az 5,2 százalékos infláció nem lesz tartható, hanem ezáltal a költségvetés sem lesz tartható.

(10.50)

De látható, hogy ezen módosítottak, ugye, most már 15 százalékos inflációval számolnak, de ha mondjuk, a 2022. év végi, decemberi inflációt nézzük, az közel 25 százalékos volt, akkor látjuk, hogy nem 15 százalékkal, hanem inkább olyan 19 százalékkal lenne érdemes alsó hangon számolni. Innentől kezdve egészen más adatok jönnének ki.

Fogok majd a konkrét számokról is beszélni, de azért előtte összességében nézzük, hogyan változtak a

régi költségvetéshez képest az új, nevezzük módosított költségvetésnek a sarokszámait. Azt látjuk, hogy a kiadási főösszeg növekedett, a bevételi főösszeg is növekedett. A gond az, hogy a kiadási főösszeg magasabb mértékben növekedett, mint a bevételi főösszeg, ezáltal egyébként a hiány is több mint ezermilliárddal nőtt, ami nagyon sok. Azért szeretném ezt külön kiemelni, mert ellentétben a kormányzati kommunikációval, az inflációnak nem kizárólagosan egyetlen, és nem külpolitikai vagy világgazdasági okai vannak, hanem ugyanúgy vannak magyarországi és éppen egyébként a rosszul megtervezett költségvetésből fakadó okai.

Mi a Mi Hazánk Mozgalom részéről elismerjük, sőt nemcsak hogy elismerjük, hanem az első pillanattól azt mondjuk, hogy az a háború, ami Ukrajnában zajlik, egyrészt nem a mi háborúnk, másrészt pedig egyetlenegy fillérjébe nem szabadna hogy kerüljön sem a magyar államnak, sem a magyar adófizetőknek, egyetlenegy magyar embernek sem. Ehhez képest az elhibázott brüsszeli szankciós politika miatt nagyon sokba kerül a magyaroknak, és az infláció, a kiugróan, talán 1996 óta először ilyen magas infláció jelentős mértékben a világgazdasági folyamatoknak betudható, de a kormány elhibázott és most már 13 éve tartó gazdaságpolitikája nyakig benne van ebben az inflációs mutatóban. Hiszen nem szabadna egyrészt olyan költségvetéseket tervezni, ahol egyrészt trükköznek, és megpróbálják egy picit félrevezetni akár az itt jelen lévő frakciókat, akár az adófizető magyar polgárokat, másrészt pedig nem szabadna ilyen hiánycéllal számolni, mint ami itt több helyen is szerepel. Tehát ennél sokkal szigorúbb költségvetésre lenne jelenleg szükség, ha azt szeretnénk, hogy az infláció ne szálljon el.

Ami a számunkra, Mi Hazánk-osok számára különösen szomorú ebben a történetben: ha az inflációt - ugye, az infláció költségvetéséről beszélek - nézzük, akkor ezen belül igencsak kiemelkedő az élelmiszer-infláció részesedése egy olyan országban, amely sok száz éve agrárország volt, egy olyan országban, amely Európa éléskamrája volt, és jelenleg is Európa éléskamrája lehetne. Nemcsak Matolcsy György, hanem a Mi Hazánk Mozgalom programja, a Virradat-program hosszú évek óta hívja fel a kormány figyelmét arra, hogy az élelmiszeriparra kellene építeni, helyre kellene hozni azt az óriási kárt, amelyet még a kilencvenes években egyrészt a balliberális kormányok, másrészt pedig a Fidesz első kormánya, az első Orbán-kormány okozott ebben az országban, amikor engedték azt a fajta rablóprivatizációt, ami végső soron olyan helyzetbe hozta Magyarországot, hogy jelenleg egyfajta lélegeztetőgépi funkcióban rá van kapcsolva az Európai Unióra.

Ha már itt tartunk, ha már úgy általánosságban nézzük a magyar gazdaság helyzetét, akkor muszáj kiemelnem a GDP-re vonatkozó adatokat. Amikor a GDP-ről beszélnek, és a GDP adatait nézzük, szerintem ma már egyre több magyar tudja itthon, hogy ez számára, mondjuk, az ő reálbérértéke számára nem

igazán fontos adat, de azért nézzük, hogy hogyan számolnak önök a GDP-növekedéssel! 2021-ben 7,1 százalékos volt a GDP-növekedés, 2022-ben ez már 4,6 százalékra csökkent, és most 2023-ban azt látjuk, hogy 4,1 százalék helyett már csak 1,5 százalékos GDP-növekedéssel számolnak; ez önmagában is egyébként kétségbeejtő, riasztó adat lehet.

Ami ennél sokkal fontosabb, és nem szoktak itt erről beszélni, úgyhogy hiánypótló módon akkor a Mi Hazánk Mozgalom frakciója nevében szeretném elmondani, hogy a GDP tulajdonképpen nemcsak a magyar emberek jóléte szempontjából értékelhetetlen és nem pontos adat Magyarországon, hanem egyszerűen azért sem, mert amikor a GDP-növekedést számolják, abba beleszámítják a folyamatosan növekvő külföldi vendégmunkásokat, beleszámolják a multik által külföldre kiszivattyúzott profitot is. Innentől kezdve bár ugyan kétségbeejtő a folyamatosan csökkenő és lassan a nullával konvergáló GDP-adat, de nincs semmi jelentősége számunkra addig, ameddig az egész gazdaságpolitikai szerkezeten nem hajlandó a kormány változtatni, amelyet egyébként a korábbi balliberális kormányokkal közösen, egyetértve alakítottak ki, amelynek a lényege az, hogy mindig a globális nagytőke élvez előnyt a magyar kkv-szektor, a magyar dolgozó, de akár a magyar nyugdíjas hátrányára.

Mi tehát külön szeretnénk felhívni a betervező figyelmét arra, hogy ne a GDP-t hangsúlyozza - a kormányzati kommunikáció is mindig a GDP-re hivatkozik -, hanem, mondjuk, ehelyett a ténylegesen nálunk maradó ténylegesen hozzáadott érték mérésére sokkal jobb lenne a bruttó nemzeti jövedelemmel számolni, ami a hazánkban működő külföldi tőke által létrehozott tulajdonosi jövedelmeket és a külföldi munkavállalók magyarországi jövedelmeit nem tartalmazza. Ugye, ezzel is adós a kormány, és harminc éve egyfajta félrevezetés zajlik.

Beszélnék az államadósságról, ami számunkra szintén nagyon régi és nagyon fontos téma. Ha az államadósságot nézzük, akkor azt látjuk ebből, az infláció költségvetéséből, hogy sokkal drágább lesz az állam működtetése, a működését finanszírozni, tehát magyarán szólva sokkal magasabb lesz és több lesz az államadósság. Itt is mondom konkrét számot, itt van előttem. A központi költségvetés bruttó adóssága névértéken 2022-ben több mint 45 000 milliárd forintban realizálódott. A 2023. évre tervezett államadósság-állomány a régi költségvetés szerint nagyjából 48 000 milliárd forinttal számolt. Ez most már közelíti a 49 000 milliárd forintot, tehát folyamatos a növekedés, és most a módosított költségvetésben is egyfajta növekedést látunk; ez elfogadhatatlan. Az előbb beszéltem a hiányról, de ha az államadósság is ilyen mértékben tovább fog növekedni, annak bizony a magyarok isszák meg a levét. Ami különösen szörnyű ebben, hiszen mi családbarát párt vagyunk, hogy a gyerekeink és az unokáink is nyögni fogják az államadóssággal kapcsolatos, most elhibázott politikát.

De beszéljünk egy picit, mert fogy az idő, a Rezsivédelmi Alapról, a rezsivédelemről. Mondtam, hogy

ez az infláció költségvetése és nem a rezsivédelem költségvetése, de a kormány nagyon büszke arra, hogy a Rezsivédelmi Alap forrásait 670 milliárd forintról jelentősen megemelték, 2610 milliárd forintra emelték. Ugye, ez nagyon jól hangzik, és egyébként mi ennek örülünk is, mert nyilvánvalóan meg kell védeni a magyarokat, ahogy az előbb mondtam, attól a világgazdasági, világpolitikai folyamattól, ami miatt egyébként, mondjuk, a gázár elszabadult. Mi továbbra is azt mondjuk, hogy Magyarországnak a legolcsóbb, a legkönnyebben ideszállítható, hozzáférhető gázzal kellene a magyarokat kiszolgálni, és ha ez az orosz, akkor bizony az oroszsal.

Itt megint zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy bizonyára a kormány figyelmét sem kerülte el az, hogy azon nyugati államok között, amelyek most már harmadik világháborút szeretnének, jó pár olyan állam van, amelynek a kereskedelmi forgalma nőtt Oroszországgal szemben, tehát nemhogy csökkent volna, hanem még inkább kereskednek az oroszokkal, és ebben még egyébként nem szerepel a fű alatti különböző kereskedelem, amikor megkerülük. Ugye, én közvetlen a határ mentén élő képviselő vagyok, sokat tudnék arról mesélni, hogy hogyan használják ki európai uniós államok cégei, vállalkozásai azt, hogy Szerbia nem tagja az Európai Uniónak: átviszik a szállítmányt, kicsit átcímkezik, és nagyon szépen lehet kereskedni Oroszországgal.

Magyarország ezzel szemben egyfajta becsületes gazdaságpolitikát próbált meghirdetni, amiből megint mi fogunk egyébként a legrosszabbul kikerülni; ez is benne van egyébként abban, hogy közel 25 százalékos volt a tavalyi év végén az infláció. Tehát erre szeretném a kormány figyelmét felhívni, és nagyon jó lenne, ha nemcsak kommunikációs szinten hallanánk folyamatosan azt, hogy Magyarország az első és a legfontosabb, és csak a magyarok érdekei számítanak, hanem amikor gazdaságpolitikáról van szó, akkor is ez így működne, túl azon, hogy egyébként felhívják a figyelmet más európai uniós országok gazdasági trükkjeire.

Tehát visszatérve a Rezsivédelmi Alapra, jól hangzik, fontos az, hogy meg kell védeni a magyarokat ettől a világpolitikai folyamattól, de akkor most jön a feketeleves. Az energiaágazat befizetései esetében azt látjuk, hogy a Rezsivédelmi Alap azért tudott jelentősen megnövekedni, mert az energiaágazat befizetéseinél 474 milliárd forinttal növekedett a bevétel, tehát ennyivel több bevétel érkezik a Rezsivédelmi Alapba. Hát, ebben jelentős mértékben benne van a MOL-ra kivetett 95 százalékos extraprofit-különadó, és arra éppen mi hívtuk fel hónapokkal ezelőtt a figyelmet, hogy ezen keresztül valójában - és megint sajnós azt kell hogy mondjam, ez egy trükk, az ársapkák trükkje - megint a magyarokkal, a magyar emberekkel fiztették meg ennek az árát, hiszen a magyarok tanakolnak, a magyarok fizetik be gyakorlatilag a Rezsivédelmi Alapba ezt a pénzt.

(11.00)

Ez megint az a kormányzati politika, amikor a magyarok egyik zsebéből kiveszik a pénzt, utána óriási

kommunikációs fogásokkal beteszik a magyarok másik zsebébe.

De nézzünk néhány konkrét adatot, mert nagyon kevés időm maradt hátra! Ha a kiadásokat nézem, hogy miért is növekedett meg ennyire a kiadási oldal, szomorúan tapasztalom, hogy az egészségügy továbbra is alulfinanszírozott állapotban marad, márpedig vérlázító és elfogadhatatlan, hogy a magyarok, a magyar dolgozók fizetik a járulékokat és lassan most már a magánegészségügy is egyre nehezebben működik, de az állami egészségügyet gyakorlatilag elfelejt mindenki. De akkor miért fizetünk, miért fizetnek a magyar dolgozók bármilyen járulékot, miért vonják akkor tőlük? Mi egy olyan szerkezeti átalakítást várunk a kormánytól, és ezzel kapcsolatban fogunk majd beadni módosító javaslatokat, amely a magán- és az állami szektort együtt fogja kezelni, és megpróbálja valahogy ténylegesen ellátni a magyarokat, mert egyre nagyobb probléma, és nem véletlen, hogy folyamatosan nő a halálozási ráta, óriási probléma az, hogy a magyarok egyszerűen nem jutnak megfelelő egészségügyi ellátáshoz.

Már felhívtuk a figyelmet a családtámogatásokkal kapcsolatban arra, hogy itt ugyan 405 helyett 408 milliárd forinttal számol a kormány az infláció költségvetésében a családtámogatásokkal, de megint az a problémánk, a Mi Hazánk Mozgalom frakciójának az a problémája, hogy ez nem követi az inflációt. Ilyen infláció mellett tulajdonképpen - ugyanazzal a számmal, mert mindegy, hogy 405 vagy 408 milliárd forintról beszélünk - elértéktelenednek a családtámogatások, tehát ennek is inflációkövetőnek kellene lennie.

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Van még egy nagyon fontos dolog, mert 15 percen belül sem lehet mindent felsorolni, amit feltételezem, senki a Mi Hazánk Mozgalom frakcióján kívül nem fog szóba hozni az üléssteremben, ez pedig az, hogy hogyan változott, hogyan nőtt az Európai Unió működéséhez való hozzájárulásunk mértéke. (Nacsá Lőrinc: Mert nőtt a gazdaságunk!) Mindig csak arról beszélünk, hogy az Európai Unió küld-e, ad-e nekünk, Magyarországnak pénzt, de a befizetés folyamatosan nő. Az elmúlt években jelentősen nőtt az, amit mi befizetünk, az EU költségvetéséhez való hozzájárulás összege, ebből az inflációs költségvetésből derül ki, hogy 605 milliárd forintról 662 milliárd forintra nőtt. Tehát folyamatosan, most már évek óta azt látjuk, nemcsak a brexit miatt, hanem más okok miatt is, hogy folyamatosan nő. Ha így haladunk, majd 1000 milliárd forint lesz a befizetés. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy ez egy üzleti szerződés, egy gazdasági, üzleti szerződés, nem politikai birodalomhoz csatlakoztunk, hanem egy gazdasági közösséghez, legalábbis azt hazudták nekünk annak idején. Akkor a kormány tartsa be az üzleti szerződés minden vonatkozó részét, tehát ami jár nekünk, azt

küldje el Brüsszel, vagy ha nem kapjuk meg azt a pénzt, akkor a magyar adófizetők pénzéből addig ne küldje ezt a hozzájárulást a magyar kormány sem Brüsszelnek.

A nyugdíjminimum továbbra is elképesztően alacsony, és mindezekből az adatokból, az inflációból vagy akár a GDP-vel való trükközésből, bár az is most már folyamatosan csökken, kitűnik, hogy végső soron ennek a gazdaságpolitikának az a következménye, hogy a reálbérek folyamatosan csökkennek. Hiába látjuk, hogy nő adott esetben egy bér, mert nyilvánvalóan az elmúlt évekből ilyen számokat lehet kimutatni, a reálértéke csökken, márpedig az embereket a reálbér érdekli, az érdekli, hogy ilyen borzalmas infláció, ilyen élelmiszer-infláció mellett mi az, amit meg tudnak venni a boltban és mi az, amit nem.

Ezért fogunk beadni módosító javaslatokat, és ezért szeretnénk, ha a kormány változtatna nagymértékben, átfogó értelemben is a gazdaságpolitikáján. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki szintén a pulpitusról kívánja elmondani beszédét. Parancsoljon, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő előterjesztés egy bizonyíték, bizonyíték arra, hogy Magyarországnak nincs felelős kormánya és nincs felelősen elfogadott költségvetése. Már március van, amikor elkezdünk beszélgetni arról, hogy mire is költenénk idén. Ez abszurd!

Magyarországon jó ideje rendeleti kormányzás zajlik, ami semmibe veszi a népképviselőket és legfőbb intézményét, az Országgyűlést. *(Nacsá Lőrinc: Most tárgyaljuk!)* Természetesen az uralkodó elitnek ez így nagyon is kényelmes, nem kell vitatkozni, indokolni, közlik a felső döntést és kész. Közben azért idetolnak egy sajtópapírt, amiben ugyan vannak számok, de sokat nem jelentenek, hiszen a végrehajtót, tehát a kormányt semmire sem kötelezi. Bármit bármikor átírhat, megváltoztathat. Mindazonáltal tartozunk annyival a választóinknak, hogy röviden elmondjuk, miként értékeljük ezt a módosított költségvetést.

Az egyik leginkább szembeszökő dolog, hogy hiába az új költségvetés, az elszabadult inflációra nem sikerült reagálni, leszámítva azt, hogy az ezermilliárdos inflációs extraprofitot, pluszadóbevételeket a kormány igyekszik zsebre tenni. De nincs általános közszolgálati béremelés, nemhogy rendes béremelés, de még inflációkövető emelés sem. Az oktatási dolgozóknak a már decemberben ígért 10 százalékon felül nincs semmi, és ez durván reálbércsökkenést eredményez számukra. Hiába, valahol be kell hozni a kínai akkumulátorgyárnak adott 320 milliárdos segélyt.

Megállapíthatjuk tehát, hogy az Európa-bajnok infláció következményeit az új költségvetés nem kezeli, ezzel gyakorlatilag megszorító politikát folytat. Az energiaválság, klíma- és ökológiai válság, a vízhiány és élelmiszerválság vagy a szociális válság területén sem látszik semmi reakció a valóságra. Mintha egy elefántcsonttoronyban élnének, ahol csak az számít, hogy szónokolhassanak Davosban a multimilliárdos befektetők és cégvezetők között, hiszen odavágnak, ennek a globális pénzügyi elitnek való megfelelés mozgatja a lépéseiket.

Ezért örülnek, amikor újabb külföldi beruházások érkeznek, pontosabban: sikerül sok száz milliárdnyi adóforintból idecsábítani őket, holott Magyarország már így is végletesen nyitott, végletesen kiszolgáltatott a globális piacoknak, szakadozó ellátási láncoknak és turbulenciáknak. A hazai gazdaság építését már teljesen elfelejtették, a multik mindenáron való idehozása, az öngyarmatosítás, ez az egy maradt meg célként. Ezt most az akkumulátorgyártás kapcsán tapasztaljuk, amire az átírt költségvetésben is vannak pluszforrások. Az úgynevezett térségi fejlesztési feladatok alatt 119 milliárd forintnyi beruházás látszik, amivel az akkumulátorgyártókat támogatjuk. Nincsenek viszont pluszforrások a hazai fejlesztésekre, az energiahatékonysági épületfelújításokra vagy a víz-visszatartásra, a most bőséges csapadék talajban való megtartására. A fenntarthatósági feladatok és közmű-ellátások sor ugyan nő 23 milliárd forintra, de nem lehet tudni pontosan, mire, milyen közműszolgáltatásra vagy feladatra lesz ez fordítva. Gyanítjuk, hogy ezek is az akkumulátorgyártással lehetnek kapcsolatban, nem pedig a valóban szükséges leromlott ivóvízhálózat felújításával vannak összefüggésben.

A nyár óta történt változások vagy változatlanságok számbavétele után lássuk, hogy egészében mit is jelent ez a költségvetés az országnak '23-ban! Ahogy tavaly is elmondtuk, válságos időket élünk, egymásba fonódik a klíma- és ökológiai válság, gazdasági válság, élelmiszerválság és szociális válság, ezt súlyosítja a szomszédban zajló háború. A mi meglátásunk szerint nem egy apró kilengés, nem múltó hibák a rendszeren belül, hanem egy olyan új korszak érkezik, amiben a válság lesz az új normalitás. Ehhez kellene igazítani a gazdaságpolitikát és az egyéb politikáinkat is, és ennek a költségvetésnek azt kellene bizonyítania, hogy a kormány felismerte mindezt és felkészítette rá az országot, de ez sajnos nincs így. A kormány egyetlen célja, hogy tagadja a változást, azt akarja elhíttetni saját magával és a választókkal, hogy a világ hamarosan ugyanolyan lesz, mint volt, nemcsak egyes termékek árát próbálja befagyasztani, hanem tulajdonképpen mindent.

Márpedig, ha a problémák felől közelítünk, akkor három olyan nagy problémát is tudunk azonosítani, amelyre a 2023-as költségvetésnek választ kellene adnia. Az első az igazságosság kérdése, ma ugyanis egy válság határozza meg a mindennapjainkat, és sajnálatos módon jó eséllyel ez még sokáig velünk marad. Az elszabaduló inflációhoz a választási pénzszórással és

felelőtlen energiapolitikával nyilván hozzátette a saját részét a kormány. Egy válság mindig többletterhet jelent a társadalomnak, az pedig szinte teljes egészében a kormány hatásköre, hogy ki viselje a többletterhet. Nincs az kőbe vésve, hogy oroszlánként kell küzdeni azért, hogy Magyarország egy ilyen válság közepén is a külföldi nagyvállalatok adóparadicsoma maradjon, de szó nélkül nézzük végig, hogy a közalkalmazottak kéthavi bérét elviszi az infláció, ennek nem kellene így lennie, ez a kormány döntésének a következménye.

(11.10)

Ez a költségvetés igazságtalanul osztja el a terhet, de ezen könnyen lehetne változtatni: egyszerűen egy másik költségvetést kellene elfogadni. Az általunk most tárgyalt dokumentum bár leginkább számokat tartalmaz, de valójában a számok mögött egy nagyon világos társadalmi és gazdasági vízió húzódik meg. Márpedig, ha elfogadjuk az Orbán Viktor által használt utasítást a Fidesz politikájához, és nem azt nézzük, amit mondanak, hanem amit tesznek, akkor teljesen egyértelmű, hogy a jelenlegi kormánypárt a neoliberalis gazdaságpolitika elkötelezett híve, és ebben a hitükben egy cseppet sem rázta meg őket a mostani válság.

A Fidesz 13 éve azon dolgozik, hogy a külföldi nagyvállalatok a lehető legjobban érezzék magukat Magyarországon. A közteherviselésben szinte nem is kell részt venniük, mert azt a minimális társasági adót, amit ténylegesen befizetnek, kis túlzással vissza is kapják adókedvezmények, különböző támogatások formájában. A munkavállalók jogait tudatosan, szinte az utolsó szalmaszálig kiirtották az elmúlt 13 évben, így minden adott a kizsákmányoláshoz.

Azonban a legnagyobb probléma, hogy a munkavállalók kizsákmányolása terén sincs az a külföldi multi, aki akár a közelébe tudna érni a magyar kormánynak. Ma Magyarországon egyértelműen a kormány a legrosszabb munkáltató, és ezt a kétes diadalt még magabiztosabban aratta le a mostani válság körülményei között. *(Zsigó Róbert: Ez nem igaz!)* Ez egy igazságtalan költségvetés. Nem is lehetne más, hiszen a neoliberalizmus nem hisz abban, hogy az állam tud igazságot tenni, minden ilyet megpróbál a piacra bízni.

Mi erről nagyon mást gondolunk. A mi meggyőződésünk, hogy az államnak nem az a dolga, hogy felerősítse a társadalmi különbségeket, hanem az, hogy megpróbálja eltüntetni őket. Szerintünk az államnak pozitív példát kell mutatnia a munkaerőpiacon, nem kizsákmányolás-tanórákat kell adnia a multicégeknek. Szerintünk az állami alkalmazottakat sokkal jobban meg kell fizetni, mert csak akkor tud majd az állam jobb szolgáltatást nyújtani. Mi nem gondoljuk, hogy az a helyes út, ha az az állam célja, hogy adóparadicsommá alakítsa Magyarországot, miközben teljesen leépíti az államot. Mert majd jön egy ország - kicsit keletebbre -, amelyik majd bevállalja, hogy még

kevesebb pénzt ad a pedagógusainak, még kevésbé foglalkozik a gondoskodási válsággal, még rosszabb egészségügyi rendszert működtet, de 8 százalékra viszi le a társasági adót és még több adókedvezményt ad multiknak, és akkor ezek a cégek úgy tűnnek el, mintha itt sem lettek volna, mi pedig itt maradunk kissemmizve, hiszen az adóversenyben szétvert oktatás miatt nem lesz versenyképes tudásunk, a szétvert egészségügy miatt rossz lesz az egészségi állapotunk, és amúgy sem tudunk majd részt venni a munkaerőpiacon, hiszen mindenki otthon ápolja majd a beteg vagy idős hozzátartozóját az adóversenybe beleőrülő kormány helyett.

Ezt a válságot mindig azok az országok nyerik meg, ahol a nehezebb helyzetben levők sem kerülnek az utcára, ahol nem dőlnek be a hitelek, és ahol persze mindenki egy kicsit meghúzza a nadrágszíját, de senki sem veszti el a nadrágját. Ehhez pedig az kell, hogy a válság költségeit egyenlően terítsük szét a társadalmon. Mi ezt javasoljuk: egy igazságosabb válságkezelést, egy olyan válságkezelést, ahol a tőke nem előzi az embert, ahol a nagyvállalatok profitja egy pillanatig sem fontosabb, mint a közalkalmazottak megélhetése. Egy olyan országot, ahol nem egyértelmű az, hogy ha valaki társadalmilag minél hasznosabb munkát végez, annál kevesebbet keres, ahol nem a legtehetősebbeknek nyújtja a legtöbb támogatást a kormány, hanem azoknak, akik a leginkább rászorulnak.

Javasoljuk, hogy minden közalkalmazott bérét emeljük meg legalább az infláció mértékével, sőt mondjuk ki, hogy a nyugdíjakhoz hasonlóan a közalkalmazotti bérek is mindig meg kell őrizzék a reálértéküket. Mondjuk ki, hogy az állam törődik és figyel a saját alkalmazottaira, és nem csupán lehetőséget lát egy ilyen válságban, hogy újabb néhány tízezer embert kirúgjon, pár másik tízezer pedig lehetőleg szakmát váltson. Ez költségvetési szempontból is felelős javaslat, ugyanis bármikor megugrik az infláció, akkor automatikusan nő a kormány pénzügyi mozgástere, hiszen például a pedagógusok, a szociális dolgozók, a köztisztviselők sokkal több áfát fizetnek be.

Az infláció a kormányt gazdaggá, az embereket pedig szegényebbé teszi. A kormánynak bőven lenne pénze a saját alkalmazottai megvédésére; ezt pont önök ismerik el a költségvetésben, amikor már az eredeti, nyári költségvetésben is 1600 milliárd forintos többletbevétellel számoltak az áfabevételek terén, ezt most még megtoldották 900 milliárddal, azaz 2500 milliárdos többletárával gazdálkodhatnak. 2022-ben is csak a pluszáfাবেvétel, azaz a költségvetés inflációs extraprofitja 1273 milliárd forint volt. Csak a politikai akarat hiányzik, hogy az államnak ezt az extraprofitját visszaadják azoknak, akiket megkárosított az infláció, mert minden erejükkel elviszi a külföldi nagyvállalatok és a saját gazdasági hátországuk érdekeinek a képviselője.

Az inflációt kompenzáló béremelés természetesen csupáncsak a kezdet. A közszféra bérhelyzetét rendezni kell, és ez nem egy olyan feladat, amit el lehet halasztani a válság miatt. Egyrészt halogatjuk már

több mint tíz éve, másrészt pont ez az a lépés, amelyet egy ilyen válságban meg kell tenni. Mert ne feledjük, hogy minél igazságosabban működik egy társadalom, annál könnyebben él túl egy ilyen válságot, és minél jobban megfizetjük a közalkalmazottainkat, annál jobban fog működni az állam, annál jobb lesz az egészségügy, a szociális ellátás, az oktatás, és végső soron annál jobban fog működni az ország. Márpedig ennél jobb befektetést nehéz elképzelni.

A Fidesz el kívánja rejteni a gondoskodási válság problémakörét. Mi szembe akarunk nézni vele, és hozzálátni a megoldáshoz, mert a mi álláspontunk szerint ezt nem lehet annyival lerendezni, hogy az idős, beteg hozzátartozók ellátása a család feladata. Ezek az emberek azért fizettek adót egész életükben, hogy az állam gondoskodjon róluk, ha önmaguk erre képtelenek lesznek, és az állam most, mint valami rossz csaló, nem tartja a szavát. Ez pedig egy idő után a munkaerőpiacra is hatással lesz, hiszen nem lesz, aki dolgozzon, ha mindenki a családi kötelezettségeinek tesz eleget otthon.

Az energia területén azzal kell szembenéznünk, hogy a tavalyi óriási ingadozások, drágulások egy újabb korszak kezdetei. Nem egy átmeneti kilengésről van szó, az olcsó energia időszakának vége. Ennek is van megoldása. Mi azt javasoljuk, hogy évi 300 milliárd forintból indítsanak épületszigetelési programot, ennek ugyanis csak előnye van. Először is csökkenti az energiaszükségletet, hiszen egyszerűen kevesebb orosz földgázt vagy amerikai palagázt kell vásárolnunk, másrészt ez maga a valódi rezsicsökkentés, hiszen jelentősen csökkenti a háztartások kiadását. Mi ezt a pénzt ráadásul szociális alapon osztanánk el, az elmúlt 13 évvel szemben nem a leggazdagabbak, hanem a legszegényebbek kapnának belőle először. Az épületszigetelési program ráadásul új munkahelyeket teremt, miközben jelentősen csökkenti a légszennyezettséget.

A szociális válság és az energiaválság mellett a harmadik nagy válság, amivel szembe kell néznünk, az élelmiszerválság. Olyan világ jön, ahol minél inkább önellátó egy ország, annál nagyobb biztonságban van. És hiába vagyunk mezőgazdasági ország, ma mégiscsak az a helyzet, hogy a magyar családok egy jelentős részének az egészséges, minőségi és magyar élelmiszer egyszerűen megfizethetetlen, leginkább azért, mert az erre fordított állami támogatások nagy része különböző agrárbárók zsebében landol.

A tartós megoldás az, hogy teremtsük meg az élelmiszer-önrendelkezésünket. A termőföldek elpusztítása, amit a kormány nemcsak hogy enged a multinacionális akkumulátorgyártóknak, de még százmilliárdokkal támogatja is, az nemzeti tragédia. Ehelyett éppen arra lenne szükség, hogy talajainkat, termőföldjeinket fenntarthatóan kezeljük és műveljük, és erre alapozva újítsuk meg hazánk élelmiszer-önrendelkezését.

Mint hogy az időnek a végén tartok, azt gondolom, hogy úgy lehet összefoglalni, hogy ez a költségvetés minden, csak nem Magyarország érdeke; érzéketlen,

neoliberális, épp ezért elfogadhatatlan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselő úrnak, aki nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Elnök úr, ön é a szó.

(11.20)

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzentwurfs Nummer T/2667. über der Änderung des ungarischen Haushaltes für Jahr 2023. - Gesetz XXV/2022. - im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy kifejtsem bizottságunk véleményét „A Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény módosításáról” című, T/2667. számon benyújtott törvényjavaslattal, annak nemzetiségi vonatkozásaival kapcsolatban.

2022. június hónapban a 2023. évi központi költségvetésről szóló T/152. számú törvényjavaslat általános vitájában az első 20 perces hozzászólásomat teljes egészében arra szántam, hogy végigvettem azokat a rendkívül pozitív változásokat, amelyek a magyarországi őshonos nemzetiségek parlamenti képviselőinek biztositását követően a 2014-2022 közötti nyolc évben nemzetiségi szempontból történtek. A visszatekintést azzal zártam, hogy a Magyarországon élő 13 őshonos nemzetiség nevében fenntartás nélkül meg kell köszönjem elsősorban a magyar kormányoknak - hiszen minden döntés az övék volt -, de az egész magyar parlamentnek, minden egyes korábbi és mai parlamenti képviselőnek az elmúlt nyolc évben nyújtott nemzetiségi támogatást, amellyel a 2014. évi kevesebb, mint 4 milliárd támogatás a 2022. évre közel 24 milliárd forintra, azaz közel hatszorosára emelkedett.

Ugyanakkor azt is kihangsúlyoztam, hogy a megelőző hét-nyolc évtizedben a magyarországi nemzetiségeket sújtó intézkedések sokaságát, mulasztásait, bűneit, azoknak a negatív következményeit nem lehet hét-nyolc mégoly szép év eredményeivel sem jóvátenni, helyre tenni. Ehhez több évtized szükséges.

Az elmúlt nyolc év csak arra volt elég, hogy megkapaszkodjunk, újra hitet kapjunk, és új lendülettel elinduljunk azon az úton, elindítsuk azokat a nemzetiségi programokat, amelyek reményeink szerint az őshonos nemzetiségek túlélését, nemzetiségi létünk fennmaradását biztosíthatják. Sajnos a 2020-2021-es

Covid-válság, majd a 2022-es tragikus háborús helyzet, energiaválság, egyre súlyosabb infláció ezt a pozitív előrelépést megtörte, és felerősített több olyan negatív folyamatot, amelyet már a '23-as költségvetési törvény-javaslat tárgyalásánál is előre jeleztem.

Tudtuk, hogy több területen jelentős többletköltségeink lesznek, ennek ellenére - megértve a hazánk előtt álló megoldandó problémákat, ebben a mi szerepünket is - elfogadtuk, hogy a 2023. évre nem lesz a 2021. évhez hasonlóan nemzetiségítámogatás-emelés a költségvetési törvényben. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezt egységesen, egyetértőleg mind a 13 nemzeti-ség elfogadta.

Azóta eltelt nyolc hónap, melynek az eseményei sajnos igazolták a korábbi előrejelzéseinket. A 2023-as költségvetési évben három lényeges, központi intézkedést kívánó, jelentős többletköltséggel járó terület van. Ezek a következők:

Az első természetesen az energia-többletköltség fedezetének biztosítása. 2022 negyedik negyedévére vonatkozóan a nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények mintegy 405 millió forint energiatöbbletköltség-kompensációt kaptak, melyet ezúton is megköszönök. A technikai lebonyolítás terén rendkívül pozitív volt, hogy bár gyermeklétszámra vetített kompenzálásról volt szó, de a keretösszegeken belül az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatok között az intézményi specialitások figyelembevételével a tényleges igényekhez lehetett igazítani a támogatásokat.

Most végezzük annak utólagos felmérését, hogy az összességében biztosított 405 millió forint milyen mértékben fedezte a tényleges többletköltségeket. A 2023. évre köszönettel vettük a kormányrendeletet és annak módosítását, mely lehetővé tette a nemzetiségi önkormányzatok és a fenntartott köznevelési intézményeik gázárfixálását. Az ily módon euróban fix gázár mellett is természetesen még egy sor bizonytalan, de lényeges tényező van, úgymint az euró/forint árfolyam, a tényleges fogyasztás, a rendszerhasználati díjak összege, s a többi.

Mindezek ellenére nagy bizonyossággal ki merem jelenteni előre, hogy a 2023. évben a nemzetiségi önkormányzatoknak és a fenntartott köznevelési intézményeknek nagyságrendileg mintegy 2 milliárd forint energiakompensációra lesz szüksége. A 2023. első félévi várható konkrét igények felmérését tételesen elvégezzük, és még 2023. március havában rendelkezésre bocsátjuk.

A második komoly problémát jelentő terület a közétkeztetés költségeinek finanszírozása. Az elmúlt héten fejeztük be az intézményenkénti konkrét felmérést a kilenc országos önkormányzat által fenntartott 27 nemzetiségi köznevelési intézmény több mint 4500 gyerekére vonatkozóan, a 2021. és 2022. évi tényleges közétkeztetési bevételek és kiadások felmérését. Ennek alapján objektív tény, hogy 2021-ben már 126 millió forint finanszírozás hiányzott, mely hiány 2022-ben közel a kétszeresére, 247 millió forintra

nőtt. Látva a 2022. második félévi és az idei első kéthavi inflációt, ezen belül az élelmiszer-inflációt, a kilenc országos önkormányzat által fenntartott 27 köznevelési intézmény nagyságrendileg mintegy 500 milliós forráshiánnyal fog rendelkezni a 2023. évben.

Jelenleg folyik felmérés az 55 helyi nemzetiségi önkormányzat által fenntartott 75 köznevelési intézmény nagyságrendileg tízezer gyermekére, melyeknél a 2023. évi forrás nélküli többletköltség a közétkeztetésnél nagyságrendileg egymilliárd forint lesz. Itt is ki kell hangsúlyoznunk, hogy egyrészt szükség van az alapnormatíva jelentős emelésére, de szükséges az intézményenkénti vizsgálat alapján az eseti kompenzáció is, mivel az átlagtól egyes intézményeknél pozitív és negatív irányban is nagyon jelentős eltérések lehetnek annak függvényében, hogy mekkora a létszám, főző- vagy melegítőkonyhája van, a települési önkormányzat vagy az intézmény kezében van a közétkeztetés, és így tovább.

Az első két pontot összefoglalva azt mondhatom, hogy az energia és a közétkeztetés területén összességében mintegy 3,5 milliárd forint kompenzációra lesz szükség. Természetesen mindkét területen tételesen, intézményenként, nemzetiségenként elkészült objektív adatokkal fogjuk igazolni ennek jogosságát és szükségességét.

A harmadik nagy terület a minimálbér- és a garantáltbérminimum-emelés, valamint a pedagógusok ágazati pótlékának emelésére a forrás biztosítása. Erre vonatkozóan megnyugtató számunkra, hogy egyrészt Banai Péter Benő államtitkár úr a Költségvetési Bizottság 2023. február 13-ai ülésén szóban, valamint dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár úr február 21-én e-mailben is jelezte az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségének, hogy a 2023. január 1-jétől megvalósuló bérfejlesztésekhez a kormány a nem állami, nem önkormányzati köznevelési intézményfenntartók számára a 2023. évi költségvetési törvény 8. mellékletében foglalt támogatási jogcímek fajlagos összegein felül kiegészítő támogatások biztosításával kíván hozzájárulni.

Az ennek biztosításáról szóló kormányrendelet-tervezetnek a társadalmi egyeztetése hamarosan elindul, a bérintézkedések fedezetét a fenntartók a tervezet szerint az április havi támogatással egy időben 2023. január 1-jéig visszamenőleg megkapják.

(11.30)

Köszönjük az intézkedést. Úgy gondoljuk, hogy ezzel a bérfejlesztésekhez szükséges forrásigények biztosítása megnyugtatóan rendezésre fog kerülni.

Ezen három kiemelt forrásigényű terület - energia, közétkeztetés és bérfejlesztések - mellett természetesen több más helyen is szorít a cipő, de ezek nagyságrendje nem összehasonlítható az előző hárommal, ezeket megpróbáljuk saját hatáskörben megoldani és átvészelni.

A kompenzációs igények szükségességéhez, indokoltságához szeretnék világosan kitérni a különböző

fenntartásban lévő köznevelési intézmények eltérő finanszírozási helyzetéből adódó különbségekre. Először: a legnagyobb köznevelési intézményfenntartó, a Klebelsberg, melynek finanszírozása a költségvetésből normatív alapon történik, a szükséges kiegészítéseket pedig a központi költségvetési törvényben biztosított átcsoportosításokkal a kormány rendezni tudja.

A helyi települési önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények, elsősorban és jellemzően óvodák esetében az állami normatív támogatást a helyi önkormányzatok igény, szükség és lehetőség szerint saját bevételeikből ki tudják egészíteni.

Harmadrészt, az egyházi fenntartású köznevelési intézményekre vonatkozóan a normatív támogatás mellett minden év végén megtörténik egy elszámolás, és a szükséges kompenzáció központi költségvetésből biztosításra kerül.

Ugyanakkor a helyi és országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények esetében azonban a normatív támogatáson kívül a fenntartónak nincs további lehetősége, hiszen nincs saját bevétele és nincs az egyházhoz hasonló év végi elszámolás sem. De a köznevelés államtól átvett feladat, így természetesen a bizonyítottan felmerült többletköltségek fedezetének biztosítása kizárólagosan állami feladat.

Szeretném ugyanakkor felhívni arra is a figyelmet, hogy a nemzetiségi önkormányzatok részéről mi magunk is mindent elkövetünk annak érdekében, hogy ezeket az egész ország számára nehéz helyzeteket, éveket megpróbáljuk túlélni, a közös megoldáshoz hozzátenni a saját részünket is.

Ennek érdekében újragondoltuk a mai helyzet szerint a prioritásunkat. Ennek keretében első helyre tettük az általunk fenntartott nemzetiségi köznevelési és - hozzáteszem - kulturális intézmények működőképességének fenntartását. Ezek közül a köznevelési intézményekről az előzőekben részletesen beszéltem, a kulturális intézmények pénzügyileg nagyságrendekkel kisebb súllyal szerepelnek; erre időhiány miatt most nem kívánok kitérni, de van velük feladat.

Második prioritásunk a 2017-ben elindított nemzetiségipedagógus-program töretlen folytatása, hiszen csak így biztosítható, hogy a következő években, évtizedekben is legyen megfelelő számú és megfelelően képzett nemzetiségi pedagógusunk. Ezért fenn kell tartanunk, sőt fejlesztenünk kell a nemzetiségipedagógus-pótlék rendszerét, bővítenünk kell a nemzetiségi hallgatói ösztöndíjrendszert, és törvényi háttér biztosítása után célzottan biztosítani kell a megfelelő minőségű és mennyiségű nemzetiségipedagógus-képzés feltételeit a képzőhelyeken. Ez utóbbival az egyetemek, főiskolák terén is vannak feladataink, de előrelépés ezen a téren is van. Most úgy látom, hogy a nemzetiségipedagógus-program folytatásához a finanszírozási feltételek adóttak.

A harmadik nagy terület a nemzetiségi kulturális egyesületek működőképességének fenntartása, a negyedik nagy terület a nemzetiségi önkormányzati

rendszer működőképességének fenntartása. Azt gondolom, hogy ha a fenntartott intézmények kompenzálása rendben megtörténik, akkor ezeken a területeken is pénzügyi szempontból biztosítottak a működési lehetőségeink.

Mindezek alapján most nem fogunk benyújtani a 2023. évi költségvetéshez konkrét módosító javaslatokat, de a folyamatos adatfelmérés alapján a szakmailag dokumentált és indokolt többletköltségek fedezetére év közben több alkalommal is be fogjuk nyújtani a kormány részére az elengedhetetlenül szükséges nemzetiségi kompenzációs igényeket, és várjuk azok pozitív és hatékony teljesítését. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): *(A mikrofonja nem működik.)* Köszönöm a szót, elnök úr. *(Közbeszólások, köztük: Nincs hang!)* Zölden világít a mikrofon. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Hordozható mikrofont helyeznek az asztalára. - Közbeszólás: A mikrofon nem jó helyen van!)*

ELNÖK: Nem mozdult el? Akkor itt a segítség. Kérem szépen visszaállítani az órát. *(Megtörténik.)* Köszönöm.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjenek meg egy pár reakciót! Csárdi képviselő úr azt mondta, hogy belenézett a költségvetésbe, és számokat talált; és ezt felháborodással észlelte Csárdi képviselő úr, hogy számok vannak a költségvetésben. Még hozzá egyébként jó számok, ez helyes, ezért nem értem, hogy miért a kritika.

Toroczkai frakcióvezető úrnak szeretnék reagálni: az Európai Uniónak befizetett forrásokról azt mondta, hogy senki nem fog erről beszélni. Szívesen beszélgetünk erről, nincs ilyen félelmünk.

Ugye, képviselő úr, remélem, hogy pontosan tudja, hogy három adatból áll össze, hogy mennyit is fizetünk be az Európai Unióba. A leghangsúlyosabb a GNI, a nemzeti bruttó jövedelem, a második a beszedett adóknak bizonyos mértéke, a harmadik pedig a vámok. Ugye, az Európai Unión belül nincs vám, ezért minden kívülről beérkező vám az Európai Unióhoz kerül, hiszen ő kezeli a vámokat.

Hogyha bármelyik adat nő, az azt jelenti, hogy a magyar gazdaság nő, azt jelenti, hogy jobban keresnek a magyar emberek egyébként a bruttó nemzeti jövedelemnél is. Tehát igaza van abban, hogy többet fizetünk be az Európai Unióba és az elmúlt években többet fizettünk be, azért, mert több áru érkezett Magyarországon keresztül az Európai Unióba, és így a vámbevételek ilyen szempontból nőttek.

Magyarországon keresztül érkezett több áru az Európai Unióba, amin mi, magyarok is kerestünk, plusz nőtt a bruttó nemzeti jövedelem, ami azt jelenti, látta ön is a számokat, hogy a Covid-válság ideje alatt is, a háború ideje alatt is, és pláne előtte milyen gazdasági növekedéseket produkált a magyar gazdaság. Tehát nominálisan önnek igaza van, csak az a helyzet, hogy ennél sokkal több pénz marad a magyar gazdaságban, a magyar vállalkozásoknál, a magyar munkavállalóknál, hiszen ez arányaiban van így, és az Európai Unió úgy számítja ki.

Egy tételben van csak igaza: nyilvánvalóan a brexit miatt is nőtt a magyar hozzájárulás, de a nagyobbik része a növekedésnek, ha ezt megnézi, az volt, hogy a magyar gazdaság jobban teljesített, a magyar vállalkozások jobban teljesítettek.

Én tehát azt mondom, hogy inkább ezen az úton menjünk, mint hogy ön azt mondja, hogy kevesebbet fizettünk be és ez rendben van, de közben a magyar gazdaság mélyrepülésben lenne, és a magyar vállalkozások sorban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* csődöt jelentenének. Szerintem inkább az előző legyen, és ne az, amit ön képvisel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ritter Imre nemzeti-ségi képviselő úrnak. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzeti-ségi képviselő: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést kérek, hogy a felszólalásom után nem sokkal egy rövid kétpercesre jelentkeztem. Nem kívántam a felszólalást egy kitérő gondolattal szétszedni, de szeretnék utalni arra, hogy nemrég jöttem vissza Németországból, Bajorországból, Münchenből, ahol a bajor Landtag elnökhelyettesével, a pénzügyi bizottság elnökével, egy sor vezető politikussal volt lehetőségem hosszabban beszélni.

Megerősítették azt az általam már ismert tényt, hogy Bajorországban sorozatban zárnak be óvodákat. Nem azért, mert csoportonként nincs két óvónő vagy akár egy is az egész óvodára, hanem azért, mert óvodánként nem tudnak biztosítani egy középiskolai végzettségű, de gyermekmegőrzésre megfelelő szakmai képzéssel rendelkező óvónőt vagy gyermekmegőrzőt, annak ellenére, hogy a tartományi megállapodás ellenére 300 eurót fizetnek pluszban havonta, és ezzel együtt nem tudják biztosítani azt, hogy gyermekmegőrzéshez megfelelő végzettségű egy ember legyen egy óvodában.

Tehát nem gyermeknevelésről beszélünk, fejlesztésről, iskolára felkészítésről, hanem csak megőrzésről, és ezt sem tudják biztosítani. Ez Bajorországban van, amelyik Németország gazdaságilag, politikailag, kulturálisan az egyik legnagyobb és legerősebb tartománya.

(11.40)

Ezért kiemelt fontosságú számunkra, hogy ne adjuk fel azokat a nemzetiségipedagógus-képzési programokat, amiket elindítottunk, hiszen ahhoz, hogy öt

vagy nyolc év múlva is legyen nemzetiségi pedagógusunk, most kell őket képezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban felszólalásra jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra következik Nagy Csaba képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoporthoz. Öné a szó.

NAGY CSABA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Sokat gondolkodtam azon itt menet közben, hogy miről beszéljek. Nos, az ellenzéki vezérszónokokat végighallgatva csatlakozom Nacsa képviselőtársamhoz: én is örömmel fedeztem fel a felszólalók mondanivalójában, hogy volt, aki belenézett a törvényjavaslatba és még számokat is látott.

Több képviselőtársam jelezte, hogy jogilag aggályosnak tartja azt a metódust, azt a tematikát, ahogy ez a törvényjavaslat hozzánk került. Én azt gondolom, ha elolvasták volna magát a törvényjavaslatot és utánanézték volna a jogi háttérnek, akkor teljesen egyértelmű lenne nekik, hogy a magyar kormányzat az összes ide vonatkozó jogszabályt, amit a magyar parlament elfogadott, betartotta. Az államháztartási törvényt, illetve a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényt is betartotta a kormányzat, és így került a Költségvetési Tanács elé az a törvényjavaslat, amit most tárgyalunk.

Itt három, számomra lényeges pontot szeretnék kiemelni. A tanács a költségvetésitörvény-módosítás tervezetével kapcsolatban a hitelességre nézve azt alapította meg, hogy nincsenek olyan alapvető ellentései, amelyek indokolnák az egyet nem értés jelzését. Ez egyébként egy nagyon fontos felelőssége a Költségvetési Tanácsnak. S általánosságban még két pontot szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy a tanács támogatta azt az intézkedést, amely arról szól, hogy ha 2023-ban a GDP reálértéke 1,5 százalék felett nő, akkor az így keletkezett többletbevételt a hiány mérséklésére kell fordítani. S arról is szól a tanács, hogy a 2022 végére várt 73,5 százalékról 2023 végére 69,7 százalékra mérséklődik az államadósság mutatója. Azt gondolom, ezek nagyon-nagyon fontos tételmondatok. Magyarán, ez azt jelenti, hogy jogilag nem kétséges ennek a törvénytervezetnek a megítélése, és az alapvető költségvetési célokkal sincs semmiféle probléma.

Többen beszéltek nagyon sok mindenről. Volt olyan képviselőtársunk, aki azt mondta, semmi oka, hogy támogassa ezt a költségvetési törvényt, sőt az is elhangzott, hogy helyezzük hatályon kívül, LMP-s képviselőtársunk pedig neoliberálisnak és érzéketlennek minősítette a költségvetési törvényt.

Én egy-két dolgot kigyűjtöttem magamnak, amik kiolvashatók ebből a javaslatból, és ezekről szeretnék beszélni. Elnézést kérek, ha sok ismétlés lesz benne, de azt gondolom, a közvéleményt biztosan érdekli az,

hogy mi mindent teszünk a tekintetben, hogy például a családtámogatási rendszert fenntartsuk.

A munka és a gyermeknevelés megbecsülése érdekében fenntartjuk a családi adórendszert, a családi és járulékkedvezményt. Azt gondolom, hogy aki gyermeket nevel és szembesült ezekkel a kedvezményekkel, az azt fogja mondani, hogy végre egy olyan adórendszer van Magyarországon, amely a gyermeknevelést és a munkához való hozzáállást is támogatja. Mindig el szoktuk mondani, hogy Magyarországon 15 százalék a személyi jövedelemadó. Ez Európa egyik legalacsonyabb személyi jövedelemadója. Az elmúlt évben bevezettük a 25 év alatti fiatalok adókedvezményét. Ha valaki jogosultságot szerez és gyermeket vár, akkor az ideitől 30 éves koráig nem kell személyi jövedelemadót fizetnie. Folytatjuk az otthonteremtési programot. Erre most részletesen nem térnék ki, mert nagyon sok időt venne el, de azt gondolom, aki ebben jártas, az tudja, hogy milyen lényeges támogatási elemekről van szó.

Bevezettük az élelmiszerárstopot, és ezt a szankciós infláció ellen, annak leküzdésére, annak enyhítésére próbáljuk meg fenntartani mindaddig, amíg az infláció csökkenő pályára nem áll. Működik a lakossági kamatstop, ami 350 ezer családot érint. A Diákhitel2 program keretén belül azok az egyetemisták, főiskolások, akik tanulnak, kamatmentes hitelben részesülnek, míg a Diákhitel1 hitelprogram keretén belül a piaci kamat felét kell fizetni.

Miniszterelnök úr hétfőn beszélt arról, hogy a banki alapszámla vonatkozásában tovább csökkentettük a költségeket, a kormányzat legújabb döntése pedig az, hogy az első félévben be fogja vezetni a vármegyebérletet, ami, azt gondolom, hogy a kistelepelesen élőket alapvetően fogja támogatni. Zárójelben mindig meg szoktam jegyezni, a saját képviselői munkámon keresztül érzem, hogy mennyire fontos ez a kormányprogram, és mennyire fontos, hogy a költségvetési törvény ezeket a támogatásokat is tartalmazza. Baranyában a szociális tűzifa-program keretében több mint 17 ezer köbméter fát osztottak ki eddig, és a tűzifa-program keretén belül, amit a kormány garantált árral vezetett be, 22 700 köbméter fát osztottak ki az embereknek.

Ha végigmegyünk a családtámogatási rendszeren, a családpolitikán, és megnézzük, hogy a költségvetési törvényben hány tétel soron, hány előirányzatsoron, programsoron tudunk a családok támogatásáról beszélni, akkor 50 ilyen sort látunk. Én ezekből egy-kettőt szeretnék kiemelni, mert azt gondolom, hogy mindig kell beszélni ezekről a kérdésekről, mert ha itt a parlamentben az ellenzéki képviselők hozzászólásait meghallgatjuk, akkor úgy tűnik, mintha a kormány nem csinált volna semmi. Zárójelben jegyzem meg, hogy van olyan ellenzéki képviselő, akit zavar, hogy a kormány dolgozik, és azzal is megvádolta a kormányt, hogy még éjszaka is dolgozik. Én ezeket a hozzászólásokat nem nagyon tudom hova tenni. Én azt gondolom, hogy jó, ha egy kormány dolgozik, és az is jó, ha éjszaka is dolgozik, főleg ha egy olyan időszakról beszélünk,

amikor a szomszéd országban háború van, és mindenki, aki ebben felelősséggel megnyilvánul, attól fél, hogy ez az elkövetkezendő időszakban eszkalálódni fog.

Visszatérve a családtámogatási rendszerhez, még egy-két előirányzatot szeretnék kiemelni. A magyar kormány elindította és bevezette az ingyenes tankegyetemenkénti támogatását. De hogy számok is elhangozzanak a költségvetési vitában: 2023-ban ez 13,2 milliárd forintot jelent. Az Erzsébet gyermek- és ifjúsági táborok támogatását is továbbvisszük. Itt sok ezer gyermek tud nyaralni, programokon részt venni. Én azt gondolom, az oktatási rendszerünk vonatkozásában talán a legsikeresebb nyári programról beszélünk. Ha valaki beszélt olyan szülővel vagy gyermekkel, akiknek a hozzátartozói ilyen táborokban részt vettek már nyaraláson, tudja, hogy mindig a csillogó szemű gyerekeket szokták megemlíteni a programok végén.

Benne van ebben a támogatási rendszerben a fiatalok első sikeres nyelvvizsgájának a támogatása közel 2 milliárd forinttal, a fiatalok vezetői engedélyének megszerzésével összefüggő költségek egy részének megtérítése több mint 1 milliárd forinttal. A gyese- és gyeden lévők közül támogatjuk azokat, akik egyetemre járnak és hallgatóként vettek föl célzott hitelt. A babaváró támogatások 178 milliárd forinttal szerepelnek a költségvetésben. A diákhitel-konstrukciók támogatása 11 milliárd forinttal, a lakástámogatások 383 milliárd forinttal, a nők korhatár alatti nyugdíjellátása 440 milliárd forinttal, a csecsemőgondozási díj 154 milliárd forinttal, a védőnői szolgáltatás, anya-, gyermek- és ifjúságvédelem 27 milliárd forinttal szerepel.

Azt gondolom, ezek azok a tételek, amelyek érdekesek arra, hogy ebből az ötven sorból kiemeljük és beszéljünk róluk. S ha megnézzük, hogy a családi adóalap-kedvezmény mekkora összeget érint, azt látjuk, hogy 323 milliárd forintot. A 25 év alattiak kedvezménye 160 milliárd forintot, a négygyermekes anyák személyijövedelemadó-mentessége 35 milliárd forintot jelent. Úgy tervezzük, hogy a 30 év alatti anyák kedvezménye az ideitől 5 milliárd forintot fog támogatásként elvinni a költségvetésből. Ezek a számok azt jelentik, hogy a magyar kormány a családok és azon emberek mögé áll, akik megpróbálják munkával eltölteni azt az időt, ami rendelkezésükre áll ahhoz, hogy az egzisztenciájukat meg tudják teremteni.

(11.50)

És talán még egy utolsó gondolat, mielőtt arra kérném önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, annak az elfogadását, hogy ezt az egész programot egészíti ki az a rezsivédelem, ami a családokhoz elér. Ugye, ez azt jelenti a mostani becslések szerint, hogy a családok áramszámláját úgy támogatjuk, hogy a piaci árak körülbelül a felét kell majd kifizetniük az átlagfogyasztáshoz képest, illetve a gázár vonatkozásában pedig az egynegyedét kell a családoknak kifizetniük. Ez azt jelenti, hogy családonként

és havonta körülbelül 181 ezer forinttal támogatjuk a családok megélhetését a 2023. évben.

Én arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy a Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló XXV. törvényünknek, amelyet 2022-ben hoztunk meg, a módosításáról szóló T/2667. számú törvényjavaslatot fogadják el, hiszen ez Magyarország érdekeit, a magyar családok érdekeit védi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szeberényi Gyula Tamás képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SEBERÉNYI GYULA TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat, a költségvetési törvény módosítása, ahogy a műfaj megköveteli, azon túl, hogy reagál a törvény elfogadása óta történt külgazdasági változásokra és az ebből következő kihívásokra, különösen az energiaszektorban történt folyamatokra, igyekszik az eredeti célokat és szellemiséget is megőrizni. A kormányzat és a kormánypártok fontos célkitűzése 2010 óta a reálbérek emelése és kiszámítható életpályaprogramok megvalósítása, közvetett eszközökkel a nemzetgazdaság minden területén igyekszik elősegíteni a reáljövedelmek emelését. A közzférában foglalkoztatottak jövedelmi helyzetét a gazdasági teljesítőképesség és a költségvetés helyzetének figyelembevételével folyamatosan javítja az életpályaprogramok folytatásával, valamint további bérintézkedésekkel.

2023-ban a fókuszban az egészségügyben és a közoktatásban dolgozók állnak. A magyar emberek magas színvonalú egészségügyi ellátása és az egészségügyi dolgozók megbecsülése érdekében a kormány az elmúlt időszak bérfejlesztési programját tovább folytatja. A 2021-től elindult, több évig tartó, átfogó orvosbér-fejlesztési program mellett a kormány az egészségügyi szakdolgozók munkájának elismerése érdekében újabb két lépcsőben, első ütemben '23. július 1-jével, második ütemben 2024. március 1-jével béremelést hajt végre. Az egészségügyi szakdolgozók átlagos alaphérének el kell érnie az orvosi átlagalapbér 37 százalékát, amely arány megegyezik az európai orvosi és szakdolgozói bérek egymáshoz viszonyított átlagos arányával.

A kormány elkötelezett a pedagógusok béremelése mellett, ennek megfelelően az újabb emelés első lépcsőjeként 2023-ban január 1-jével 10 százalékkal emelkedett a pedagógusok fizetése azzal, hogy év közben újabb korrekcióra kerülhet sor az uniós források rendelkezésre állását követően.

Minden elindult életpályaprogram, meghozott bérintézkedés végrehajtásának fedezete rendelkezésre áll a költségvetésben. A fejezetek költségvetése tartalmazza azon életpályák és bérintézkedések fedezetét, amelyeknél egyértelműen meghatározott mind az intézményi kör, mind a szükséges többlet összege.

Ennek megfelelően megtörtént az illetményemelés bázisba építése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a köznevelés, a kulturális ágazat, a szociális ágazat, az igazságszolgáltatás, a rend- és honvédelem foglalkoztatói körében.

Ezzel szemben a céltartalék tartalmazza azoknak a döntéseknek a fedezetét, amelyek forrásigénye nagyságrendileg ismert, azonban az érintett intézmények közötti felosztására csak tételes felmérés alapján 2023-ban kerülhet sor. Ilyen tételeket jelentenek többek között a bruttó nemzetgazdasági átlagkeresethez kötött illetményekből adódó várható többletkifizetések, a 2022. évi rendvédelmi emelés többlete, illetve a minimálbér és a garantált bérminimum emelkedésének többlete.

A koronavírus-válság és a 2022-ben kitört háború, valamint a szankciós válság gazdasági következményei, az elmúlt évek eredményeinek védelme és a rezsitámogatás fenntartása szükségessé tette a költségvetési egyensúly javítását célzó adóintézkedések bevezetését is. Ezt a célt szolgálják egyrészt az átmeneti jellegű különadók, amelyek azokra az ágazatokra fókuszálnak kiemelten, amelyekben a piaci folyamatok hatására jelentős, terven felüli profit keletkezett, ahol a többletprofitot sem többletberuházás, sem értékesítésivolumen-növekedés nem indokolta, kizárólag ugyanazon ráfordítás mellett növekedett jelentősen a bevétel és a haszon. Az energiapiaci folyamatok hatására nagymértékben nőtt a szénhidrogén-kitermelés nyeresége, ami indokolja a bányajáradék növelését. Az Ural- és a Brent-olaj megnövekedett árkülönbözete is jelentős extraprofitot eredményezett az ágazatban, amelyre egy speciális adóalap került bevezetésre.

A kedvezőtlen inflációs környezetben szükségessé vált jegybanki kamatemelés hatására megnőtt a banki kamatkülönbözet, így a hitelintézetek esetében új, a kamat- és a díjeredményen alapuló átmeneti adókötelezettség került bevezetésre. Azon szektorok esetében, ahol ezt a piaci folyamatok indokoltá tették, bevezették az új extraprofitadókat, illetve emelkedtek a korábban bevezetett ágazati különadók is, mint a kiskereskedelmi adó, a távközlési és a biztosítási adó, illetve a gyógyszergyártók és -forgalmazók adói. Továbbá indokoltá vált a pénzügyi tranzakciós illeték kiterjesztése.

Másrészt az adópolitika hosszú távú céljait szem előtt tartva került sor további, a forgalmi, egészségügyi és környezetvédelmi célú adók szerepét erősítő lépésekre is. A jövedéki adó egyes tételeinek emelését az uniós irányelvek és az adóztatás semlegessége is szükségessé teszi, továbbá indokolt a népegészségügyi termékadó szerepének erősítése is. Számos európai ország példáját követve bevezetésre került egy, a légi forgalmat érintő, környezetvédelmi szempontokat is figyelembe vevő adó.

Sor kerül a szabályok áttekintésére, az adómértékek valorizálására is több olyan tételes adónem esetében, ahol ezek már hosszabb ideje nem változtak jelentősen. Ahol lehetséges, a jövőben az adómérték automatikus indexálását is bevezették annak érdekében,

hogy az ezekből származó bevétel a jövőben ne erodálódjon. Az egyszerűsített foglalkoztatás szabályainak áttekintését indokolja, hogy a munkabérek dinamikus növekedésének időszakában ennek adómértéke nem változott, így mostanra jelentős mértékű adóelőnyt biztosít az általános szabályok szerint adózó munkavállalókkal szemben, növelve a visszaélések kockázatát. A cégautóadó esetében az adómértékek felülvizsgálatára került sor. A kata esetében az adónem eredeti céloknak nem megfelelő, illetve visszaélés-szerű használatának terjedése tette szükségessé a szabályok megváltoztatását, melynek következtében a korábbi katasok jelentős hányada a tovább egyszerűsödő általánadózássá váltott. A reklámadó esetében az adó felfüggesztése meghosszabbításra került, a turisztikai ágazatot kiemelten érintő energiaársokk hatásának mérséklése érdekében 2023 márciusának végéig felfüggesztették a turizmusfejlesztési hozzájárulást is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most benyújtott törvényjavaslat az államháztartás alrendszeri számára kiszámítható, stabil működést biztosít, megteremti a feltételeket a gazdaság hosszú távú növekedésének fenntartására. Mindezek miatt kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk. Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknak adom meg a szót. Elsőként megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, az Országgyűlés alelnökének, a Mi Hazánk képviselőjének. Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A felszólalásomat egy idézettel szeretném kezdeni, méghozzá Csath Magdolna professzor asszonytól, aki így fogalmaz a magyar gazdaságra vonatkozó egyik tanulmányában: „Le kell vonnunk azt a következtetést, hogy az extenzív, mennyiségi beruházások erőltetése, a további összeszerelő üzemek, közöttük is a különösen nagy energiaigényű ágazatok betelepülésének állami támogatása mellett Magyarország nem tud feljebb lépni a fejlettségi létrán; ha továbbra is olcsósággal, külföldi befektetésekre támaszkodva, és nem tudással, innovációval, nagy hozzáadott értéket előállító, fenntarthatóan működő gazdasági szerkezettel akarunk versenyezni, akkor a tudás- és innovációalapú versenyben lemaradva az életminőségben és életszínvonalban nem tudjuk behozni a fejlettebb országokat.”

(12.00)

A professzor asszony által megfogalmazott kritikát egy kicsit részletesebben is és konkrétumokkal alátámasztva szeretném kifejteni a felszólalásomban, kezdve talán az egyik legnagyobb problémával, az

úgynevezett olcsósággal, nevezetesen a munkabérek rendkívül alacsony szintjével Magyarországon.

A KSH kimutatása szerint Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében a legalacsonyabb az átlagbér, 238 ezer forint nettóban, de ha a mediánbért megnézzük az országos átlagot tekintve, az 63 ezer forinttal kevesebb ennél. Tehát azt mondhatjuk, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében nagyjából 175 ezer forint körül lehet a mediánbér, és az, hogy az átlagbér és a mediánbér között ilyen óriási különbség van, 63 ezer forint, az azt mutatja, hogy nagyon sok olyan ember van, aki kevesebbet keres, mint az átlagbér. Magyarán sokan keresnek keveset és kevesen keresnek sokat, ezekben a leszakadó térségekben ez különösen így van.

Ha a minimálbér szintjét nézzük meg Magyarországon, akkor érdemes egy európai uniós összehasonlításra vetnünk a szemünket, ugyanis eljutottunk oda, hogy most már kizárólag Bulgária az, amely alacsonyabb minimálbért ad az ottani dolgozóknak; Magyarország hátulról a második ebben a versenyben. És külön meg kell emlékeznünk itt az állami dolgozókról, akiknek nemcsak rendkívül alacsony a bére - ugye, az egészségügyi szakdolgozóknak, az oktatásban dolgozóknak, a közigazgatás, a rendvédelem, honvédelem, szinte az összes állami dolgozót felsorolhatjuk, nemcsak alacsony a bérük -, hanem őket még zsarolták is az elmúlt években az oltások erőltetésével.

A kormánynak szemmel láthatóan nincs is szándéka arra, hogy ezeket a béreket megemelje, hiszen éppen az Orbán-kormány az, amely jogszabályi változtatásokkal is könnyítette és könnyíti a vendégmunkások tömeges bejövetelét Magyarországra, ami egyébként azzal a kulturális politikával is szembe megy, amit megfogalmaznak, de a magyar munkavállalók bérhelyzetét és béralku-pozícióját is meggyengíti, a jogérvényesítő képességét is rendkívüli mértékben akadályozza.

Schiffer András az akkumulátorgyár kapcsán egyenesen odáig megy el, hogy azt mondja, hogy Orbán Viktor kormánya újólag egyértelművé tette, hogy a reglobalizáció versus relokalizáció dilemmájában a rendező Klaus Schwab szervezetével azonos oldalon áll. A Mi Hazánk Mozgalom szerint nem az olcsósággal, hanem sokkal inkább a tudással kellene versenyeznünk, és itt rá kell térnünk az oktatás helyzetére, amely tudom, hogy rendkívüli mértékben átpolitizált lett az elmúlt időszakban, de bízom benne, hogy a képviselőtársaim egy kicsit félre tudják tenni ezeket a politikai szövegeket, amelyeket elsősorban a baloldal pendített meg az oktatáspolitikai terén, és megnézzük azt, hogy a magyar oktatási rendszer mennyire képes arra, hogy felvértezze azokkal az ismeretekkel, azokkal a tudással a gyermekeinket, amelyek később majd a munkaerőpiacon való helytállásukat tudják biztosítani. Mert nyilvánvaló, és én sem állítom azt, hogy az oktatásnak kizárólag ez lenne a feladata, de amikor a költségvetésről, a munkaerőpiacról, a munkavállalók helyzetéről beszélünk, akkor nem lehet elmenni szó

nélkül amellet, hogy a magyar oktatási rendszer milyen állapotban van, hiszen a jövő munkavállalóiról is szó van.

Ha külön megnézzük azt, hogy már az oktatási rendszerben a lemorzsolódás, tehát a korai iskolaelhagyók aránya 2010 óta még növekedett is, akkor azt mondhatjuk, hogy e tekintetben még a szocialista kormányok mutatóit is sikerül alulmúlnia a Fidesz-kormányzatnak, sőt az iskolai lemorzsolódásban a cigányság aránya 60 százalékos. Tehát a cigány fiatalok 60 százaléka bármilyen piacképes szakma vagy végzettség nélkül hagyja el az oktatási rendszert, tehát esélyük sincs arra, hogy biztos, tisztességes megélhetést nyújtó munkahelyet tudjanak szerezni. Kérdés, hogy miből fognak megélni és milyen életmódot fognak folytatni, ha kikerülnek az oktatási rendszerből. Ráadásul a cigány fiataloknak a 16-24 év közötti cigány fiataloknak a 36 százaléka sem nem tanul, sem nem dolgozik, tehát nincs abban a szocializációs rendszerben benne, ami elvárható lenne a beilleszkedéshez, és ezzel a helyzettel a kormány nem kezd semmit. Még egyszer mondom: a korai iskolaelhagyók aránya még a szocialista kormányok idejéhez képest is növekedett Magyarországon.

És ha a munkavállalók egészségi állapotát nézzük - amelyet egyébként Csath Magdolna ebben a tanulmányában szintén kiemel -, a magyar munkavállalók versenyképességéhez is szükséges lenne az, hogy a magyar lakosság egészségi állapota javuljon. Ehhez képest Magyarország az Európai Unióban az elkerülhető halálesetek tekintetében a második legrosszabb a rangsorban, tehát azon halálesetek tekintetében, amelyek vonatkozásában kizárólag életmódváltással ezek megelőzhetőek lennének, Magyarország a legrosszabbak közé tartozik. A kormányunk még sincsen arra vonatkozó egészségügyi stratégiája, hogy ezen változtasson. A három leggyakoribb halálok Magyarországon, mindegyik életmóddal összefüggő halálok. Tehát az egészségügyben a magyar lakosság egészségi állapotának javítása mellett rendkívül nagy összegeket meg tudnánk spórolni, ha tudatosabbá tennénk a magyar lakosságot, de e tekintetben is rossz hírem van, mert részben a Covid-lezárások miatt, részben azért, mert ez egy elhanyagolt terület a kormány részéről, itt is az összes mutató tekintetében rosszabb a helyzet, mint például tíz évvel ezelőtt volt.

Ki kell emelnem az elhízást például, amely egyértelmű összefüggést mutat a Covid-lezárásokkal, hiszen ezek idején általánosságban 4-5 kilogrammot hízott egy-egy magyar ember, de még a fiatalok körében is a mindennapos testnevelés bevezetése ellenére is növekedett a túlsúlyosak és az elhízottak aránya. Ez egyértelmű összefüggést mutat a helytelen táplálkozással is, illetve az alkoholfogyasztás és a dohányzás esetében is sajnos a legrosszabbak közé tartozik Magyarország.

Van arra példa az Európai Unióban, hogy a politikai elit összefogott, és évtizedekre meghatározó egészségügyi stratégiát alkotott. A skandináv államok

ilyenek, ahol ugye, az alkoholfogyasztás volt rendkívül nagy probléma, és meg is látszanak a mutatói ennek. Ehhez hasonlóra lenne szükség Magyarországon, ami - még egyszer mondom - egyrészt morálisan is kedvező lenne a magyar lakosság számára, másrészt a munkavállalók versenyképességét is javítaná, és az egészségügyben is milliárdok megspórolását eredményezné. Ehhez kizárólag politikai akaratra lenne szükség és arra, hogy a kormányban legyen valódi gazdája ennek a területnek.

A XXI. században egyértelműen kinyilvánította a kormány, hogy az akkumulátorgyárakban, az akkumulátorgyártásban látja a jövőt, és ebben szeretné Magyarországot legalább egy középhatalmi - egyes nyilatkozatok szerint nagyhatalmi - státusszal is felruházni, és ennek megfelelően zajlanak a beruházások Magyarországon.

Ezzel szemben a Mi Hazánk Mozgalom sokkal inkább azon a talajon áll, hogy nagy hozzáadott értékű, tudásalapú gazdaságot kellene felépíteni, és elsősorban az élelmiszeripar és az egészséges élelmiszerek azok, amelyekben mi a kitörési pontot látjuk Magyarország számára, és ez nemcsak politikai kérdés, hanem egy környezetvédelmi, zöldpolitikai kérdés is, hogy milyen vágányra tesszük rá a magyar gazdaságot a következő évtizedekben. Egyrészt az adottságaink, másrészt a jövőnk, a XXI. században a világpolitika alakulása is azt mondatja velünk, hogy erre lenne szükség az akkumulátorgyárak betelepítése helyett.

Ráadásul ez magyar vállalkozások megerősítését eredményezné, szemben azzal, amit önök csinálnak, ami a multik pénzszivattyúját erősíti, hiszen Orbán Viktor maga mondta el egy azonnali kérdésemre válaszul, hogy a Magyarországon jelen lévő multinacionális cégek több pénzt visznek ki évente profitként Magyarországról, mint amennyi hozzánk egyébként európai uniós támogatásként - úgymond támogatásként, ezt nagyon idézőjelbe kell tenni természetesen - érkezik. Tehát a Magyarországra érkező források nagy részét, sőt több pénzt szivattyúznak ki Magyarországról a multik, és ugyanezt a politikát folytatják annyi különbséggel, hogy nem egy oldalra szolgáltatják ki Magyarországot, hanem most már keleti beruházók számára is.

Szerintünk ez egy tévút, az önrendelkezés, elsősorban az élelmiszer-önrendelkezés az, amely kitörési pontot jelent Magyarország számára, és az olcsóság helyett a tudásalapú gazdaságra lenne szükség Magyarországon, egy egészségügyi stratégiára és az embereket, a magyar munkavállalókat, a magyar vállalkozásokat középpontba helyező gazdaságpolitikára. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

(12.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, alelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetés egyben megmutatja azt az értékválasztást is, amit az adott kormány gondol hazánkról. Ha a 2023. évi költségvetést megnézzük, akkor azt láthatjuk, hogy a köznevelés, az oktatás és a szakképzés területe az egyértelmű vesztese ennek az értékválasztásnak, amit a fideszes egypárti túlhatalom ebben a mostani vitában érdekes módon aztán megnyilvánuló helyzetben hozott. Hiszen már annak idején, amikor tavaly tárgyaltuk általános vitában a 2023. évi költségvetést, a mi felelős, konzervatív politikai közösségünk felhívta arra a figyelmet, hogy már első körben szükség volna a pedagógustársadalom - egyfajta nulladik pontként - megnyugtatóra egy azonnali 50 százalékos béremelésre a pedagóguskollégák számára.

De ez csak egy nulladik lépése annak a klebelsbergi fordulatnak, amely a mi konzervatív politikánk középpontjában áll, amely azt jelentené, hogy GDP-arányosan egy ilyen rendkívül nehéz gazdasági és szociális válságban, amelynek még csak a közepe felé tartunk... - és amelynek részben azért nagyon nehéz minden magyar polgár számára az elviselése az elviselhetetlenül magas infláció és élelmiszerárak növekedése miatt, mert a fideszes gazdaságpolitika egyértelműen ezt az inflációt gerjesztette. Egyértelmű az tehát, hogy egy 50 százalékos azonnali béremelése a pedagóguskollégáknak, amit a Jobbik-Konzervatívok frakciója nevében mi benyújtunk ehhez a költségvetéshez, csak első lépése annak az átfogó modernizálásnak, amely ahhoz lenne szükséges, hogy a magyar oktatási rendszert a XXI. század kihívásaihoz igazítsuk.

Ez egy 340 milliárdos tétel egyébként, tisztelt képviselőtársaim. Ez pontosan az az összeg egyébként, amit a fideszes egypárti túlhatalom, meguntván azt, hogy a Pegasus izraeli kémsoftverrel kell lehallgatni ellenzéki érzelmű újságírókat és politikusokat... - egészen egyszerűen a Vodafone megvásárlásával már feleslegessé tették önök ezt a lehallgatási szoftvert is, hiszen megvásárolták az egyik legnagyobb mobilszolgáltatót. És ezért mondom azt, hogy ez értékválasztás, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hiszen önök nem sajnálnak 340 milliárd forintot egy ilyen felvásárlásra. Miniszterelnök úr itt jelezte, hogy valószínűleg már lobognak majd a szélsőségek is, tehát a Liszt Ferenc repülőteret is majd a mindannyiunk közös adóforintjából, valószínűleg hitelből... - hiszen nyilvánvalóan egészen addig az európai uniós pénzek nem fognak beérkezni az önök egypárti túlhatalmat kiépítő és a jog uralmát leépítő hatalma miatt.

És nem, álságos és cinikus az az érvelés, tisztelt képviselőtársaim, amit így a fideszes államtitkárok meg itt előbb fideszes kollégák is elmondtak, hogy majd a pedagógusok 10 százalékos béremelésén túl, majd akkor lesz mód, ha beérkeznek az európai uniós források. Az európai uniós források, tisztelt képviselőtársaim, abban a pillanatban beérkeznének - sőt a

felújítási alap pénzeit más, tisztességesen működő, kiegyensúlyozott polgári demokráciák már el is költötték. Önök azért nem kapják meg, mert önök megszállták a magyar államhatárat, leépítették a jog uralmát, és most csodálkoznak, hogy emiatt önöket felelőségre vonják.

Ne csodálkozzanak, hanem állítsák vissza a tisztességesen működő, kiegyensúlyozott polgári demokráciát! És azonnal az egyébként a magyar polgárok-nak járó és nem támogatásként, hanem a magyar polgárok-nak járó európai uniós forrásokat már nagyon régen ebben a kiemelkedően nehéz gazdasági és szociális helyzetben el lehetett volna juttatni a magyar polgárok-nak, de az önök értékválasztása ezt lehetlenné teszi. És minden egyes hónapban, amikor Navracsics miniszter úr majd meghosszabbítja, hogy most már csak majd nyáron érkeznek a források, aztán majd év végén, gondolom, hasonlóan az időhúzás-hoz... És aztán lehet brüsszelezni, meg lehet ellenségeket képezni (*Nacsa Lőrinc: Mi nem képzünk ellenségeket!*), és lehet gyűlöletet kelteni. Gratulálok, ha ez az önök értékválasztása!

Én tisztelettel kérek mindenkit, fontolják meg, hogy támogassák a Jobbik-Konzervatívok frakció (*Nacsa Lőrinc: De nincs ilyen frakció!*) javaslatát a pedagógusok azonnali 50 százalékos béremelésével. Ez egy nulladik lépése lenne egy olyan közös nemzeti ügynek, ahol a pártpolitikától mentesen hosszabb távra meg kellene azokat a fejlesztéseket közösen szabnunk, ami modernizálja a magyar oktatási rendszert. És nem, nem a NAT-on kellene vitatkoznunk meg azon, hogy Wass Albert vagy Harry Potter, mert mind a kettőt kellene olvasni, ha a 15 éves korosztály egynegyede nem lenne funkcionális analfabéta, nem ezen kell vitatkoznunk, hanem hogy hogyan lehet úgy modernizálni a magyar oktatási rendszert, amit egyébként a mi konzervatív politikai közösségünk véleménye szerint egy átfogó oktatási minisztériummal kellene igazgatni az óvodától az egyetemig, mert ez a jelenlegi, teljesen széttagolt minisztériumi struktúra teljesen lehetlenné teszi azt a holisztikus szemléletű oktatásfejlesztést, amiben mi hiszünk.

Tehát gyakorlatilag átfogó jelleggel nemzeti konszenzus kellene abban, hogy a XXI. században, a tudás és az információ évszázadában nem a nemzeti össztermék 6, hanem 8 százalékát kellene költenünk, mint azt gróf Klebelsberg Kunó idejében tették elődeink. És úgy emlékszem, hogy gróf úr annak idején nem Clemenceau-ra mutogatott, hogy miért nem tudunk a saját költségvetésünkől pénzt fordítani az oktatási rendszerre.

Kérem tehát a tisztelt Házat, tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a Jobbik-Konzervatívok frakció javaslatát. (*Nacsa Lőrinc: Nincs ilyen frakció!*) Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma a biztonság a legfontosabb közösségi érték, amely meghatározza mindennapjainkat. Ez vonatkozik mind a belbiztonságra, mind pedig határaink védelmére. Magyarország békéjének megóvása, a magyar nemzeti értékek, a magyar nemzeti érdekek és szuverenitásunk megőrzése kiemelt fontosságú feladat ahhoz, hogy hazánk minden tekintetben erős és biztonságos ország maradjon. Így a honvédelem meghatározó szerepe mellett a közbiztonság területei továbbra is kiemelt hangsúlyt kapnak a költségvetésben.

A 2023-as költségvetés egyik kiemelt területe tehát a biztonság, ami jól látszik a honvédelemre fordítható összegből, a területre egy év alatt több mint 50 százalékkal, közel 482 milliárd forinttal több forrás jut. Ez azt jelenti, hogy a honvédelmi kiadások 2010-hez viszonyítva több mint hatszorosára, mintegy 1395 milliárd forintra nőnek.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy az elmúlt 12 évben közösen elért eredmények megőrzése nagyon fontos feladat, hiszen az elmúlt 12 év erőfeszítéseinek köszönhetően Magyarország erős és biztonságos ország lett, Európa egyik legbiztonságosabb országa. Ezért azt gondolom, hogy a 2023-as költségvetésben biztosított források megadják a lehetőséget arra - még egyszer mondom, mind a belbiztonságra, mind pedig a határaink védelmére vonatkozóan biztosítják a szükséges forrásokat -, hogy Magyarország békéje, biztonsága, a magyar emberek békéje, biztonsága a jövőt illetően is biztosított legyen.

És már most is köszönetet mondunk mind a rendvédelmi szervek hivatásos állományának, mind pedig a honvédség személyi állományának azért a tevékenységért, amit a magyar emberek biztonsága érdekében végeznek nap mint nap.

Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, tisztelt képviselőtársainkat, hogy Magyarország, a magyar emberek biztonsága érdekében ezekre az adatokra is tekintettel támogassák a 2023-as költségvetésről szóló javaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! A Szekszárdon és környékén élő emberek, de mondhatom nyugodtan egész Tolna megyét és Somogy megye jó részét is, lassan húsz éve várják, hogy az M9-es autót, autópálya továbbépítése megtörténjen.

Sokat vitatkoztunk, beszélünk erről a kérdésről a jelenlegi költségvetés tavalyi, eredeti elfogadásakor is, az azt megelőző évben is meg azt megelőző évben is, minden évben. Módosító javaslatot is nyújtottam be a jelenlegi költségvetéshez, de szeretnénk tisztán

láttni ebben a kérdésben. A Fidesz országgyűlési képviselője és képviselőjelöltje a tavaly tavaszi kampányban több ízben nagy nyilvánosság előtt bejelentette, hogy márpedig meglesz a megoldás, és az M9-es autót Szekszárd és térségében fog megépülni.

Ugye, az alapvető történet az, talán ön emlékszik rá, hogy 16 évnyi hitegetés után egyszer csak valamikor két-három évvel ezelőtt egy kormányzati koncepció szerint mégsem Szekszárd környékén épülne meg az M9-es, otthagynva torzóként a már megépült 20 kilométeres szakaszt és a Duna-hidat, hanem Mohács felé venné az irányt, és Szekszárd, Tolna megye, Dombóvár, Bonyhád és térsége közlekedési és infrastrukturális szempontból maradna a jelenlegi közep-kori állapotokban.

(12.20)

Szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy ez a költségvetés miért nem tartalmaz egyetlenegy sort és fillért sem az M9-es autópályára. Van-e kormányzati szándék, vagy ismét becsapta Szekszárd fideszes képviselője a választópolgárokat a választás előtt és azóta is? Ha pedig nincs benne, akkor támogatják-e, hogy végre meginduljon az M9-es autópálya Szekszárd és Kaposvár közti szakaszának megépítése? Várom megítélt választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most folytatjuk a normál időkeretben történő felszólalásokkal. Megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, Mi Hazánk-képviselőcsoport.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat általános indokolása szerint 2022-ben Magyarország energiaszámlája 7 milliárd euróról 17 milliárd euróra nőtt. A Gazdasági Bizottság kormányparti elnöke ugyancsak megemlítette ezt az óriási energiaszámla-emelkedést, de azt már nem tette hozzá, hogy ehhez az energiahordozók árának megugrása mellett a külföldi multinacionális vállalatokra épülő gazdasági modell is nagyban hozzájárult. A kormány ugyanis az elmúlt 12 évben a nagy energiaigényű összeszerelő-tevékenységre rendezkedett be, miközben az energiaszükségletet jelentős részben importból fedezi.

A magyar gazdaság ezer euró GDP előállításához kétszer annyi energiát használ, mint Ausztria vagy Németország, és 80 százalékkal többet, mint az EU-átlag. Ennek oka egyrészt a lakóházak, közintézmények elmaradt szigetelése és energetikai korszerűsítése; az utóbbi években már láttuk, látjuk nagyon helyesen azt a törekvést, hogy ez pótlásra kerüljön, de nyilván még nem tartunk ott, hogy minden lakóházon energiahatékony beruházás történjen meg. Másrészt sok a nagy energiaigénnyel működő vállalat. Ilyenek például az autógyártó és vegyipari

cégek, az akkumulátorgyárak pedig tovább fogják rontani hazánk energiahelyzetét.

Az energiaárak drasztikus emelkedése miatt ugyan is 2020 és 2022 között az EU-ban az energiahordozók importköltsége a GDP 2,5 százalékáról 7,2 százalékára nőtt. Magyarország esetében ez a mutató 4 százalékról 12,5 százalékra emelkedett, ami azt jelenti, hogy 2022-ben a GDP nyolcadát energiabehozatalra költöttük. Erről is elfelejtenek az általános indoklásban említést tenni.

A KSH adatai szerint a mezőgazdaság energiafelhasználása az ipari felhasználás ötödét sem teszi ki. A Mi Hazánk Mozgalom szerint ezért a hazai mezőgazdaságra épülő, tudásalapú, önálló nemzetgazdaságot kell építeni, és erre visszük a hangsúlyt pont azért, mert a mezőgazdaságban felhasznált energiámmennyiség sokkal kevesebb. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Érdekes volt hallgatni a Jobbik szónokának a kultúrfőlényre alapozott kioktatását, amikor egy olyan pártelnökük van, aki annak idején EU-s zászlót égetett, most pedig a szankciók egyik leglelkesebb támogatója az Európai Parlamentben; és természetesen, képviselő úr, miután kioktatott bennünket, el is hagyta a helyiséget.

Ha ő már Klebelsberg Kunót említette, akkor én hadd idézzek egyet Lónyay Menyhértől, annál is inkább, hiszen a költségvetés tárgyalásakor aktuális lehet az első magyar, sőt az Osztrák-Magyar Monarchia első pénzügyminisztere. Azt írta egyszer: „Tagadhatatlan, hogy helyzetünk nehéz, aggodalomra sok okunk van, de elcsüggedésre nincs mindaddig, míg törvényes jogainkat a helyzet felismerésével védeni tudjuk.” Azért választottam ezt az idézetet, hiszen a helyzet felismerése a 2023-as költségvetésnél azt jelenti, hogy felismertük azt, hogy a veszélyek korszakába léptünk, és egyéni országgyűlési képviselőként, a legkeletibb választókerület képviselőjeként nagyon fontosnak tartom azt, hogy a Rezsivédelmi Alapban több mint 2600 milliárd forintos forrást biztosítottunk. A rezsitámogatást továbbra is minden magyar család számára megtartjuk az átlagfogyasztás erejéig. Ez különösen fontos a nehezebb körülmények között élő emberek és térségek számára; valamint, mivel Kárpátalja mellett található a térségem, ezért különösen érezzük annak a súlyát, ha arról beszélünk, hogy a honvédelem '23-as költségvetése 1,5 százalékkal nő, tehát a kormány a Honvédelmi Alapot is növeli, ez számunkra, a keleti ország részben élők számára nagyon fontos.

De hogy egy harmadik elemről is beszéljek, a családtámogatás minden magyar embert érint. Ilyen a munka és gyermeknevelés megbecsülésére épülő családi adórendszer, amely a munkabért Európa egyik

legalacsonyabb személyijövedelemadó-kulcsával, 15 százalékkal terheli, a gyermeknevelést pedig családi adó-, illetve járulékkedvezménnyel segíti.

Örülünk annak, hogy minden korábbi kedvezmény, családpolitikai kedvezmény megmarad, sőt 2023-tól jogosultságot szereznek a 30 éves koruk előtt gyermeket vállaló anyák. Ez mindenféleképp elősegíti az arra való reagálást, hogy az európai kontinens előtt a demográfiai probléma az egyik legfontosabb probléma. És ha már az előbb szóba hoztam a Jobbik elnökét, aki azt mondta, hogy azok a pontok, amelyeket fontosnak tartunk, azok minősítik a költségvetés előkészítő szemléletét, én nagyon fontosnak tartom, hogy a rezsivédelem, a honvédelmi költségek növelése és a családtámogatás az, ami a költségvetés fókuszába kerül, és nyugodt lelkiismerettel tudom arra biztatni képviselőtársaimat, hogy támogassák majd az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelenkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a mai vitán elhangzottakra - három fő csoportba összegyűjtve a gondolataimat - reagáljak.

Először is meglepetéssel hallottam azokat a szavakat az Országgyűlés tavaszi ülészakájának elején, melyek a költségvetésitörvény-javaslat kapcsán alkotmányellenességről, az Országgyűlés hatáskörének elvonásáról, jogi diktatúráról szölettek. Eléggé sajátos tényleg az a helyzet, amikor a levezető elnöknek, Latorcai alelnök úrnak kell elmondani, hogy most a tisztelt Országgyűlés a költségvetési törvény módosítását tárgyalja egy olyan időszakban, amikor a kormány minden jogi keretet betartott a költségvetés megalkotása, majd a költségvetés módosítása kapcsán. Emlékeztetnék mindenkit arra, hogy veszélyhelyzetben alkotmányos alaptörvényi joga a kormánynak, hogy veszélyhelyzeti rendeletet alkosson. Láttuk a Covid idején is, az a gyakorlat kiállta az alkotmányosság próbáját, láthattuk tavaly év végén is. Ezzel együtt az Országgyűlés minden frakciója és minden képviselője elmondhatja a véleményét az önök előtt lévő törvény módosításról. Természetes az is, hogy a törvény módosítás úgy került a tisztelt Országgyűlés elé, hogy előzetesen a Költségvetési Tanáccsal az egyeztetéseket lefolytattuk.

Nem látom tehát azokat a jogi aggályokat, amelyek most az Országgyűlésben elhangzottak, de természetesen a hazai jogszabályoknak megfelelően az Alkotmánybíróság is véleményt formálhat e kérdéstről, ha

valamelyik képviselő úgy gondolja, hogy ezt a norma-kontrollt is érdemes használni.

Ami az önök előtt lévő javaslat átláthatóságát illeti, Vajda Zoltán elnök úr kritizálta, és ellenzéki pad-sorokból sokszor hallom az átláthatóságra vonatkozó észrevételt.

(12.30)

Először is: én mindenki figyelmébe ajánlom azt az indítványt, amely a mai vitának a tárgyát képezi. Ebben számos olyan kiegészítő információ szerepel, amelyeket a jogszabályok alapján nem kellene a kormányának a tisztelt Országgyűlés elé terjeszteni; közgazdasági összehasonlítások, úgynevezett funkcionális összehasonlítások, többéves kitekintés, amelyek, ismétlem, pont azt a célt szolgálják, hogy a tisztelt Országgyűlés minden összefoglaló információval rendelkezzen és egy távlatosabb kitekintéssel is rendelkezzen akkor, amikor a költségvetés módosításáról dönt.

Azokat a kritikákat sem tudom elfogadni, amelyek szerint a magyar költségvetés az Európai Unió egyik legátláthatatlanabb költségvetése. Én köszönettel veszem mindenkitől (*Dr. Vadai Ágnes felé:*), képviselő asszonytól is, mindenkitől, azt az európai uniós dokumentumot vagy várt dokumentumot, amely objektív mutatók alapján az Unió (*Dr. Vadai Ágnes: Nagyon szívesen, máskor is! - Az elnök csenget.*) összes országára vonatkozóan ezt az összehasonlítást elvégzi.

Tehát tényszerűen szeretném rögzíteni (*Dr. Vadai Ágnes: 2010 előtről mutatok egyet, jó?*), hogy nincs az Európai Unió Bizottsága vagy más nemzetközi szervezet által az összes európai uniós tagállam költségvetésének átláthatóságára vonatkozó dokumentum, nevezetesen azért sem, mert a költségvetés összeállítása tagállami hatáskör, a szerkezete tagállami hatáskör. Meggyőződésem, hogy minden információt a tisztelt Országgyűlés részére bocsátottunk az elmúlt időszakban is, és bocsátunk most is. E tekintetben most is elmondom, ha valamely képviselőnek, frakciónak többletinformáció-igénye van, azt kérem, hogy jelezze felém. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*)

Rátérve a tartalmi kérdésekre. Azzal egyetérték, hogy a költségvetés egy értékrendbeli választást is mutat, és ez a költségvetés az aktuális gazdaságpolitikai viszonyok között kívánja folytatni azt a gazdaságpolitikát és értékalapú politikát, amelyet 2010 óta láthattunk. Ennek a költségvetésnek, ami önök előtt van, az alapértékei 2010 óta változatlanok, ez a munka és a család. A családtámogatásoknál érdemes elmondani, hogy az eredetileg elfogadott 2023-as költségvetéshez képest közel 130 milliárd forinttal többet szán erre a kormányzat a családtámogatások összesen során, tehát mind a költségvetési kiadások, mind az adókedvezmények együttes értéke közel 130 milliárd forinttal növekedhet.

A családtámogatások bővítése nem jelenti azt, hogy egyik napról a másikra azonnal eredményeket

láthatunk, de vitatkoznom kell Z. Kárpát Dániel képviselő úr azon megállapításával, amely szerint a családok központba helyezése egy nem sikerült kísérlet; úgy fogalmazott képviselő úr, hogy ez a kísérlet kudarcot vallott. Képviselő úr is említette a termékenységi ráta változását. Én azt gondolom, hogy a családtámogatások összegének jelentős növekedése hozzájárult ahhoz, hogy a termékenységi ráta érdemben növekedett, és az önök előtt lévő javaslat egy lényeges új elemmel bővíti a családtámogatások rendszerét, a 30 év alatti anyák szja-kedvezményével, aminek az özszegszerűségén, amit erre az intézkedésre jelenleg számolunk, azt gondolom, túlmutat maga az a cél, hogy a kívánt gyermekek előbb szülessenek meg. Mindnyájan tudjuk, hogy a kívánt gyermekek egy része azért nem születik meg, mert későn vállalják az első gyermeket a szülők. Gondolom, az talán egyetértésre adhat okot, hogy a nehéz időkben a családtámogatások megőrzése, sőt bővítése, azért azt a célt szolgálja, hogy a demográfiai fordulatot, a 2,1-es termékenységi rátát elérjük. A család tehát az egyik pillére a költségvetésnek, a munka a másik pillére.

Nagyon rövid leszek, hiszen az értékrendbeli vitákat korábban lefolytattuk, de a munkánál azokat a megállapításokat, amelyek szerint csődben lévő országról beszélünk a költségvetés vitája kapcsán, amikor arról beszélünk, hogy a reálbérek növekednek-e vagy sem, és Toroczkai képviselő úr, frakcióvezető úr, illetőleg mások is azt mondják, hogy a reálbérek csökkennek, tényszerűen vissza kell utasítani. Az önök előtt lévő módosításnak, a munka- és családközpontú gazdaságpolitikának a gazdasági hátterét ugyanis az adja, hogy a mostani nehéz időkben is elmondhatjuk: a foglalkoztatottak száma soha nem volt ennyire magas, mint most, és a bérek - és nemcsak a nominális bérek, hanem a reálbérek is - érdemben növekedtek.

Ha csak az elmúlt éveket nézzük, akkor 2010-ben 10 százalék fölötti volt a reálkereset-növekedés, 2018-ban 8 százalék fölötti, 2019-ben közel 8 százalékos, 2020-ban, a Covid csúcsévében 6 százalék fölötti, 2021-ben 3 százalék fölötti, 2022-ben 4 százalék körüli. Az idei évben pedig azzal számolunk, hogy a reálbérek összességükben megőrizhetik a vásárlóértéküket, vagyis a bérek emelkedése az infláció mértéke körül - remélhetőleg kismértékben afölött - alakulhat. Magas foglalkoztatás, érdemi reálbér-növekedések az elmúlt időszakból, a reálbérek megőrzése az idei évben jellemzi tehát azt a gazdasági környezetet, ami az idei költségvetés módosításának a hátterét adja.

A reálgazdasági teljesítményt illetően súlyos megállapítások hangzottak el, technikai recesszióról, illetőleg csődben lévő országról volt szó, ezt Varju László képviselő úr említette. Akkor azért emlékeztessük magunkat arra, hogy 2013-tól, a növekedési fordulat után, a magyar gazdaság bővülése minden évben meghaladta az Európai Unió átlagát, és a reálfelzárkózás pedig azt eredményezte, hogy a 2004-es uniós csatlakozásunkkor nem egészen 63 százalékos

fejlettségi mutató 2010-ben még csak 66 százalékra tudott növekedni, tehát 3,3 százalékpontos volt a GDP-arányos felzárkózás, és ez 2021-ben az utolsó Eurostat-adat szerint 75 százalékos volt. Tehát majd háromszor akkora volt a gazdasági felzárkózás 2010-től 2021-re, mint 2004-2010 között. Ne felejtjük el, hogy 2008-09-ben is volt egy gazdasági visszaesés, és a Covid alatt is volt egy gazdasági visszaesés. A Covid alatt Európában mélyebb volt a recesszió, mint 2008-09 idején. Hál' istennek, a magyar gazdaság teljesítménye a Covid alatt is jobb volt, mint az uniós átlag. Ezt az előző nagy válság idejéről nem mondhatjuk el.

Ha az idei évben a magyar kormányzat előrejelzése megvalósul, akkor - hasonlóan a korábbi időszakhoz - a gazdaság bővülése meghaladhatja az uniós átlagot. Az Európai Bizottság 0,8 százalékos gazdasági bővüléssel kalkulál az Unió egészét tekintve. Hogyan többször elhangzott, mi reálisnak tartjuk, hogy a magyar gazdaság 1,5 százalék közelében növekedhet.

Infláció. Toroczkai képviselő úr úgy fogalmazott, hogy az infláció költségvetésének kellene nevezni a 2023-as költségvetést. Mindenkit emlékeztetnék arra, hogy ha megnézzük az Eurostat számait, akkor láthatjuk, hogy 2022 elejétől rendkívüli mértékben megnőtt Európa összes országában az infláció szintje, sőt nemcsak Európában, hanem a világon máshol is. Nem magyar specialitásról beszélünk tehát, amikor magas inflációs számokat látunk.

Energiaszámlák változása. Miért jelent Magyarországon ennyire nagy terhet? Azért, mert - megint az európai uniós számok alapján - Magyarország energiafüggő ország, Magyarországon jóval nagyobb az importált energia aránya, mint más országok tekintetében. Mi nem vagyunk olaj- és gáznagyhatalom, hál' istennek van hazai kitermelés, ami bővül, de ismétlem, az adottságaink alapján az energiaárak változása Magyarországon nagyobb hatású, mint máshol, és igen, ez az árakban is tükröződik. Ezért is lényeges, hogy a rezsvédelemmel próbáljuk meg segíteni azokat a családokat, amelyek az energiaszámla növekedését egyébként a piaci folyamatok alapján nehezen tudnák finanszírozni.

Az infláció egész éves szintje úgy lehet 15 százalék körüli, hogy az év első felében még magasabb inflációs számokat látunk, az év második felében várható egy érdemi csökkenés, köszönhetően a kormányzati lépéseknek is.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr a nyugdíjas-inflációra hívta fel a figyelmet. Tájékoztatásul szeretném elmondani, hogy novemberben, amennyiben szükségesnek tűnik a nyugdíjak kiegészítése, akkor a nyugdíjas-infláció alapján kerül arra sor; amennyiben a nyugdíjas-infláció magasabb, mint az átlagos infláció, tehát a nyugdíjasoknál értelemszerűen a nyugdíjas fogyasztói kosarat veszi figyelembe a kormányzat, amikor a kiegészítő emelésről születik döntés, ha erre szükség lesz.

A reálgazdaság teljesítménye tehát véleményünk szerint az idei évben is meghaladhatja az uniós átlagot. A foglalkoztatottság szintje magasán maradhat,

köszönhetően a mai vitában elhangzott intézkedéseknek is, és abban bízunk, hogy ez az államháztartás mutatóinak kedvező alakulásával párosulhat.

(12.40)

Emlékeztetnék mindenkit arra, hogy a tavalyi évben a GDP-arányos államadósság 72,9 százalék volt a jegybank előzetes adatai alapján. Ez egy érdemi csökkenést mutat a tavalyi évben, a 2021-es év végéhez képest, és azzal számolunk, hogy 70 százalék alá csökkenhet az adósságmutató.

Egyetértek Toroczkai képviselő úrral abban, hogy fontos az adósságráta mellett a finanszírozási költségekre is figyelni. Igen, a magasabb infláció magasabb kamatterhet jelent, éppen ezért lényeges, hogy a 2026-ig bemutatott költségvetési pályában csökkenő hiány- és adósságszintekkel számolhatunk.

Ha említettem a költségvetés értékrendjét és a munka és család fontosságát, akkor a gazdaságpolitika a munka és a család mellett arra fókuszál, hogy a hazai cégek pozíciója kedvező legyen. A mai nap kibontakozott egy vita arról, hogy ez a gazdaságpolitika, amelyet a kormányzat 2010 óta követ, a multik oldalán áll vagy a hazai kvv-k oldalán áll.

Engedjenek meg egy sporthasonlatot! Minden csapatban szükség van támadó és védekező jellegű játékosokra. Én nem gondolom, hogy célszerű lenne a magyar gazdaságpolitikát annyira leegyszerűsíteni, hogy vajon külföldi tulajdonú cégeknek van-e helye Magyarországon vagy sem, csak magyar tulajdonú cégeknek célszerű ebben az országban működni vagy sem. Azt gondolom, hogy mind a két tulajdonosi hátterű cégre szükség van.

A kormányzat éppen ezért egy szelektív megközelítést követ, amikor különböző cégek támogatása mellett dönt. Vannak általános, jellemzően kis- és középvállalkozásoknak, így magyar tulajdonú cégeknek elérhető kedvezmények, a kedvezményes adózástól a támogatási programokon át, amelyet az idei költségvetési törvény módosítása is tartalmaz - szó volt az energiatámogatásokról -, és igen, célzott beruházási támogatást nyújt alapvetően külföldi tulajdonú cégek Magyarországi beruházásához is.

Az akkumulátorgyár sokszor elhangzott. Én azt kérem, hogy mindenki fontolja meg, hogy célszerű-e lemondanunk arról a lehetőségről, hogy a magyar ipar 25 százalékát kitevő járműgyártás megerősödjön, itt maradjon vagy sem. Mondom ezt azért, mert 2035-től az európai uniós szabályok szerint nem lehetséges belső égésű motor gyártása. Tudjuk, hogy milyen jelentősége van nemcsak Magyarországon, hanem Európa számos országában a gépjárműgyártásnak, a járműiparnak, az autógyártásnak. Szerintem célszerű, hogy ezeket a meglévő magyar gyártókapacitásokat megerősítsük azzal, hogy a jövő egyik áram-, energiaforrását, az akkumulátorgyártást Magyarországon megerősítsük.

Természetesen ez csak olyan környezetvédelmi szabályok szerint valósulhat meg, amelyek több ponton szigorúbbak Magyarországon, mint az európai

uniós átlag. Azt gondolom, hogy ha Németországban lehetséges az összes szigorú környezetvédelmi szabály betartásával akkumulátort gyártani, akkor ez lehetséges Magyarországon is. Ismétlem, nézzük meg azt, hogy milyen európai uniós szabályok vannak a járműgyártás tekintetében, és ennek tükrében gondolkozunk el azon, hogy célszerű-e, hogy Magyarország ebben a folyamatban részt vegyen vagy sem.

Ami pedig egyéb külföldi cégek beruházását illeti, egyetértek a Dúró Dóra képviselő asszony által említett idézettel, Csath Magdolna professzor asszony megállapításával. Kérem, hogy ezt is nézzék a konkrét támogatási esetekben; nem minden Magyarországon beruházni kívánó cégnek nyújt a költségvetés támogatást, hanem olyanoknak, ahol jellemzően nincsen magyar versenytárs, és ahol a külföldi tulajdonú cég itteni beruházása a hazai hozzáadott értéket, a hazai beszállítóláncokat növeli. Az önök előtt lévő költségvetésitörvény-javaslatban tehát láthatóak szelektív módon, alapvetően külföldi tulajdonú cégek beruházásának támogatására szánt források, és hazai tulajdonú, döntően kkv-cégek támogatására szánt források is.

A GDP és GNI különbsége e tekintetben egy érdemi mutató. Valóban, a GDP-t sokszor használjuk, hiszen ez a bevett mutatószám az egész világon. Az Európai Unió a statisztikáknál a gazdasági fejlettség tekintetében elsődlegesen ezt a mutatót használja, de a GNI, a bruttó nemzeti jövedelem is egy fontos mutató. Éppen ezért az önök előtt lévő költségvetésitörvény-javaslatban a kifizetési stratégiára, a hazai cégek külföldi beruházásaira és az ebből várható hazai jövedelem növelésére is hangsúlyt fektetünk. Azt gondolom, hosszabb távon az a cél kell hogy legyen a szemünk előtt, hogy a GDP és GNI különbsége csökkenni tud. Én abban bízom, hogy az idei költségvetési törvényben erre szánt források jól fognak hasznosulni.

Ami az inflációt illeti, a háttéréről sok szót szoltam. Arról is szoltam, hogy a nyugdíjakat, akárhogy is alakul az infláció, a reálérték tekintetében minimum megőrizzük az idei évben is. Ez természetesen nem érinti a 13. havi nyugdíj kifizetését, hiszen az pótlólagosan már kifizetésre is került az előző hónapban. Tehát összességében a nyugdíjak reálértékének 20 százalékos növelését, amelyet 2010 óta láttunk 2023-ig, az idei évben is fogjuk tudni biztosítani.

Az infláció kétségtelenül nemcsak többletkiadásokat jelent a költségvetés számára - lásd nyugdíjak, lásd kamatszolgálat -, hanem többletbevételt is eredményez. Itt Z. Kárpát Dániel képviselő úr fogalmazott úgy, hogy rendkívül magas az inflációhoz kapcsolódó bevétel. Olyan kritika is elhangzott, hogy halálra keresi magát a kormányzat a nagyobb infláció kapcsán, ezeket a többletbevételeket a családokra kellene fordítani. Jelentem a tisztelt Országgyűlésnek, hogy a kormány így jár el. Ha megnézzük az eredeti, 2023-as költségvetést, akkor a magasabb inflációnak köszönhetően valóban több mint 800 milliárd forinttal nagyobb bevétellel számolhatunk. Ugyanakkor, ha csak a Rezsivédelmi Alapot megnézzük, akkor az ott lévő

2600 milliárd forintot meghaladó kiadásból a különadók 1400 milliárd forintot tesznek ki, a központi költségvetési transzfer pedig 1200 milliárd forint. Tehát önmagában a Rezsivédelmi Alapba az idei évben a központi költségvetés több forrást tesz be, mint amennyi az áfabevétel többlete, másfélszer több forrást tesz be a Rezsivédelmi Alapba.

Oktatás, egészségügy, ha mondhatom, mindig slágertéma a költségvetés vitája során. Mind a két területről elmondhatjuk, hogy ha távlatosan nézzük a kiadások alakulását, 2010-től mind a két területen infláció feletti az aggregált kiadásnövelés. Természetesen nincs olyan terület, ahol ne lenne szükség, ne lenne igény még további forrásnövelésre, de ismétlem, mind a két területen távlatosan infláció feletti a növekedés, és ezen belül a bérek tekintetében az oktatásnál a pedagógusok 10 százalékos béremelése már megvalósult, s azzal számolunk, hogy amennyiben a még nyitott kérdéseket az Európai Bizottsággal lezárjuk, akkor egy jelentősebb béremelés valósulhat meg, és nemcsak az idei évben, hanem 2025-ig egy folyamatos, jelentős béremeléssel kalkulálunk.

Az egészségügy tekintetében pedig épp az önök előtt lévő módosítás növeli meg az egészségügyi kiadásokat. A már eleve figyelembe vett orvosi béremelés mellett az ápolók és az egészségügyi egyéb dolgozók bére emelkedhet 2023 júliusától.

Az egészségügy tekintetében egyet kell értek Dúró Dóra képviselő asszonnyal a tekintetben, hogy sokkal komplexebb kérdés az egészségi állapotunk, mintsem azt az egészségügyi kiadások szűken vett összegének alakulásán keresztül láthatjuk. Az életmódváltozás kifejezetten lényeges. A mindennapos testnevelésnek vagy a társaságiadó-kedvezmény fiatalok sportolását segítő rendszerének, vagy a népességügyi termékadó változásának szerintem pont az a célja, hogy az életmódunk változzon. Az egészségi állapotunkat tehát alapvetően nem azzal tudjuk helyrehozni, ha az egészségügyi ágazat kiadásait növeljük. Ez is egy fontos tétel, ez is egy fontos rész, de abban egyetértek, hogy alapvetően az életmódváltozást kell szem előtt tartanunk. Azt tudom önöknek elmondani, alelnök asszonynak és a tisztelt Országgyűlésnek, hogy azok a programok, amelyek az életmódváltást finanszírozták, a 2023-as költségvetésben is változatlanul szerepelni fognak.

(12.50)

Végezetül az egész gazdaságpolitikát, az értékrendbeli választást, a munkát és a családok központba helyezését illető egyik kritikára hadd reagáljak! Többen azt mondták, hogy a kormányzat neoliberais gazdaságpolitikát folytat, a válság terheit az emberek fizetik meg, ismétlem, az infláció a kormányt gazdaggá, az embereket szegényebbé teszi, többen elmondták, hogy ez a gazdaságpolitika nem visz előre. Szerintem pont az önök előtt lévő idei költségvetési törvény módosítása mutatja meg azt, hogy ez a gazdaságpolitika

nem írható le a „neoliberális” jelzővel, ez a gazdaságpolitika a családokat és a munkahelyek megőrzését helyezi a központba. Ez a gazdaságpolitika a családok támogatásának növelésével, a munkahelyek megőrzésével vagy a Rezsivédelmi Alapban a megnövekedő energiaárak miatti többletkiadások finanszírozásával pont azt szolgálja, hogy a családokat támogassuk akár a Rezsivédelmi Alapon keresztül, akár az alacsony, munkavállaláshoz kapcsolódó adókkal, és a terheket olyan szereplőkre hárítsuk, amelyek a válság haszonélvezői is lehetnek, olyan ágazatok, amelyeknél a válság miatt az energiaárak és az infláció növekedése miatt többletbevételek is megjelennek.

Abban bízom, hogy ezzel a gazdaságpolitikával mindazt az értékrendet fogjuk tudni követni az idei évben is, amely jellemezte a kormányzatot 2010-től: a munka és a családok központba helyezése mellett fenn tudjuk tartani a gazdasági növekedés olyan szintjét, amely az Európai Unió átlaga felett lehet, a gazdasági felzárkózásunk az idei évben is folytatódhat, és ez párosulhat egy fegyelmezett gazdálkodással, a hiányszint csökkenésével és az adósságráta további mérséklésével. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úrnak a válaszeit. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Finn Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint a **Svéd Királyságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/637. és T/638. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót Sztáray Péter úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat célja a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv megerősítése és kihirdetése.

Engedjék meg, hogy elsőként röviden áttekintsem a csatlakozási folyamat eddigi lefontosabb állomásait. Az Észak-atlanti Szerződés Szervezete, vagyis a NATO 2022. július 29-én, az állam- és kormányfőinek madridi csúcstalálkozóján meghozott döntése alapján meghívta Finnországot és Svédországot az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásról szóló tárgyalások megkezdésére. A két ország meghívásának és csatlakozásának elvi kiindulópontja, hogy az Észak-atlanti Szerződés 10. cikkével összhangban az

ajtó a NATO-tagság felé továbbra is nyitva áll olyan európai országok előtt, amelyek készek és képesek vállalni a tagsággal járó kötelezettségeket és egyéb vállalásokat.

A tagságról szóló bármilyen döntés a harminc szövetséges és a csatlakozni kívánó országok között születik meg. A csatlakozási tárgyalások sikeres lezárását követően a NATO jelenlegi részes államai a szövetségben kialakult gyakorlatnak és eljárásrendnek megfelelően Finnországra és Svédországra vonatkozó két külön csatlakozási jegyzőkönyvet készítettek, amelyek tartalmazzák a jelenlegi tagállamok konszenzusos döntését az országok meghívásáról.

Az Észak-atlanti Tanács tagállamai 2022. július 5-én írták alá a Finn Köztársaságnak, illetve a Svéd Királyságnak a szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyveket, ennek eredményeként kezdetét vehette a jegyzőkönyvek megerősítésének folyamata a NATO-tagállamokban. A csatlakozási jegyzőkönyvnek az összes jelenlegi tagország általi megerősítését, tehát hatálybalépését követően a NATO-főtisztár levél formájában hívja meg a jelölt államot az Észak-atlanti Szerződéshez történő csatlakozásra. Ezután az új tagállamnak a jegyzőkönyvet megerősítő okirata vagy más, a saját alkotmánya és belső jogrendje szerinti előírt irat letétbe helyezésre kerül a le-téteményes állam, azaz az Amerikai Egyesült Államok kormányánál. Ezzel a meghívott állam, jelen esetben Finnország és Svédország a NATO teljes jogú tagjává válik.

Tisztelt Ház! Kétségtelen, hogy 2022. február 24-e és az azt követő események vízvonalstót jelentenek az euroatlanti biztonság tekintetében, és nemcsak a regionális, hanem a nemzetközi biztonsági architektúrára is jelentős, hosszú távú hatással vannak, a transzatlanti kapcsolatok megerősödtek, a NATO és a kollektív védelem ismét előtérbe került. Erre a megváltozott stratégiai környezetre reflektál a NATO 2022-ben elfogadott stratégiai koncepciója, amely kimondja, hogy a szövetség biztonságára Oroszország jelenti az első számú és a legközvetlenebb fenyegetést.

A 2014 óta tapasztalható orosz magatartás eredményeképpen Finnország és Svédország NATO-tagsága lehetséges opcióként merült fel a biztonságuk szavatolását illetően, az ukrajnai háború hatására tovább élénkült a két partnerországban zajló belpolitikai diskurzus az esetleges NATO-csatlakozás kapcsán. A svéd és a finn kormány biztonságpolitikai és külpolitikai felülvizsgálatot rendelt el, amelyben hangsúlyozták, hogy az ukrajnai háború Európa egészének a biztonságát és a kontinens stabilitását is veszélyezteti, ezzel tükrözve a stratégiai koncepcióban foglaltakat. Ennek nyomán született meg a döntés, hogy Finnország és Svédország eddigi nem szövetségi státuszát feladva tagságért folyamodik az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében.

A magyar kormány értékelése szerint a NATO kibővítése a Finn Köztársasággal és a Svéd Királysággal jelentős lépés az euroatlanti térség biztonságának növelése irányába, ami az orosz-ukrán háború nyomán

kialakult helyzetben, az euroatlanti térség egészét érintő biztonsági kihívások és fenyegetések időszakában különös jelentőséggel bír. Olyan országok kívánnak csatlakozni, amelyek minden tekintetben megfelelnek a NATO-csatlakozás követelményeinek, ütőképessé, egyben a NATO-tagállamok hadseregeivel való együttműködésre képes fegyveres erővel rendelkeznek, és osztják a NATO tagállamai által vallott demokratikus értékeket.

Finnország és Svédország 1995 óta szoros partneri viszonyt tart fenn a NATO-val, számos két- és többoldalú együttműködésben, így a „Partnerség a békéért” programban vesz részt, és számottevően járult, illetve járul hozzá a NATO által vezetett béketámogató műveletek sikeréhez.

Finnország és Svédország NATO-tagságának megvalósulása hazánk külpolitikai, biztonságpolitikai és külgazdasági érdekeit szolgálja, ugyanakkor a NATO-t is erősíti, hiszen a szövetség újabb, a maga lehetőségeivel a nemzetközi béke és biztonság erősítéséhez hozzájárulni képes tagállamokkal bővül, és növeli a szövetség ehhez szükséges képességeit.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Ház! Tény, hogy Finnország és Svédország részéről gyakran éri hazánkat olyan kritika, amely megalapozatlan és igazságtalan. Erre tekintettel támogatjuk az Országgyűlés elnökének kezdeményezését, hogy a napokban parlamenti delegáció konzultáljon a két csatlakozni kívánó országban. Az euroatlanti térség és benne Magyarország biztonsága, a béke megteremtése és fenntartása ugyanakkor elsődleges érdeket kell hogy képezzen a rágalakkal és a sérelmekkel szemben. Az ilyen horderejű döntéseket nem az érzelmek, hanem az észszerűség kell hogy vezényelje.

Minderre tekintettel kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot, és támogassa Finnország és Svédország mielőbbi NATO-csatlakozását. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Németh Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka jelezte, hogy hivatali elfoglaltsága miatt csak késve tud ideérkezni. Ezt a Ház vezetése akceptálva most a vezérszónoki felszólalások első helyén megadja a szót a KDNP képviselőcsoportjának, akik viszont jelezték, hogy a frakciójuk két felszólalója ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Európa biztonsági helyzete megváltozott az elmúlt egy évben, az agresszor Oroszország megtámadta Ukrajnát, és ezzel nagyon sok minden megváltozott, hiszen azt gondoltuk és gondoljuk most is, hogy a XXI. században a viták rendezésének egyetlen lehetséges módja a tárgyalás, a diplomácia és sohasem a háború. Éppen ezért támogatjuk a békét, éppen ezért támogatjuk az azonnali tűzszünetet, éppen ezért támogatjuk a béketárgyalások mielőbbi megkezdését, mert minden egyes elvesztegetett perc, minden egyes perc, amikor nincs tűzszünet, az újabb életekbe kerülhet, és a legfontosabb az életek mentése. Természetesen az Ukrajna elleni orosz támadással, amely egy évvel ezelőtt megtörtént, megváltozott az európai biztonsági helyzet és biztonsági környezet. Azt gondolom, ilyenkor nagyon sok mindent újra kell értékelni, újra kell tervezni. Részben erről szólt a madridi NATO-csúcs és a NATO Madridban megtartott parlamenti közgyűlése is az elmúlt évben.

Magyarország 1999 óta tagja az Észak-atlanti Szövetségnek, és jó szövetségeseink vagyunk. Jó tagállam vagyunk, aki megteszi a maguk részét, a magyar katonákról a legmagasabb elismerés hangján szólnak a különböző NATO-missziókban részt vevő NATO-parancsnokok, vezetők, köztük éppen az amerikai szövetségeseink is. Ősszel ért az a megtiszteltetés, hogy meglátogathattam a Koszovóban, a koszovói NATO-misszióban szolgálatot teljesítő magyar kontingenst, és az olasz parancsnoktól elkezdve az amerikai katonákon át mindenkitől azt hallhattam, hogy a magyar katonák elképesztően magas szinten teljesítik azt a szolgálatukat, amit a közös békefenntartó misszióban vállaltunk. Az Országgyűlés is többször megerősítette az ezzel kapcsolatos álláspontját az elmúlt években.

Éppen ezért fontos, hogy az elmúlt időszakban elindult egy komoly haderőfejlesztés. Amikor a Gyurcsány-Vadai-féle rombolás a Magyar Honvédségben végbement, akkor olyan állapotba került a Magyar Honvédség, ami nem volt méltó hazánkhoz. Éppen ezért öröm, hogy elindult a Zrínyi haderőfejlesztési program *(Dr. Vadai Ágnes: Nagy öröm!)*, éppen ezért öröm, hogy olyan technológiákkal gazdagodik és bővül a Magyar Honvédség állománya és technikai, technológiai képessége, ami lehetővé teszi, hogy a Magyar Honvédség évről évre egyre magasabb színvonalon garantálja hazánk békéjét és biztonságát. Béke és biztonság - ez a legfontosabb.

Ézért fontos, hogy a NATO egy védelmi szövetség, egy védelmi szövetség és nem egy háborús szövetség, a NATO arra jött létre és abból a célból működik ma is, hogy garantálja, megpróbálja garantálni a tagállamok szabadságát és biztonságát. Ézért támogatjuk a NATO-t, ézért vagyunk tagjai a NATO-nak, ézért maradunk tagjai a NATO-nak, ézért járulunk hozzá minden lehetséges módon a NATO sikeréhez. Ézért érzük el, egyébként sok más, nálunk jóval gazdagabb tagállammal ellentétben, az idei évben a 2 százalékos GDP-hozzájárulást, ami NATO-elvárás. Számos, nálunk jóval gazdagabb európai ország nem

fogja elérni a GDP 2 százalékos hozzájárulását, míg mi ebben az évben ezt teljesíteni tudjuk. A NATO tehát fontos, mi érdekeltek vagyunk a NATO fenntartásában, érdekeltek vagyunk a NATO megerősítésében, és érdekeltek vagyunk a NATO bővítésében is.

Ugyanakkor el kell mondanom önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy a svéd és a finn csatlakozás kérdése megosztotta a frakciósövetségünket, és vannak viták, vannak ellenérzések. Én egyetértek Orbán Viktor miniszterelnök úrral, aki arra kérte a frakciót, hogy támogassuk a finn és svéd ratifikálást. A KDNP-frakció is támogatja a finn és a svéd ratifikálást, de nézzük meg, kik kérik azt, hogy segítsük őket és ratifikáljuk a jegyzőkönyvet.

Olyanok kérik, hogy segítsük és támogassuk őket, akik az elmúlt években számtalanszor, teljesen jogtalanul és igaztalanul vádoltak bennünket, ráadásul nagyon sokszor olyan ügyben, amely egy magyar politikai belügy, semmi köze más kormányoknak és nemzetközi szervezeteknek azokhoz a kérdésekhez, amelyek kapcsán kritizáltak bennünket akár a svéd, akár a finn politikusok. Olyanok hangzottak el hivatalban lévő miniszterektől, hogy a magyar családvédelmi akcióterv a harmincas évek Németországát idézi. Olyanok hangzottak el hivatalban lévő miniszterektől, európai parlamenti képviselőktől vagy éppen országgyűlési képviselőktől, hogy ők úgy gondolják, hogy Magyarországnak egy fillérynyi uniós támogatást nem szabadna adni, a magyar emberek nem érdemlik meg az uniós forrásokat, tisztelt képviselőtársaim.

Az a helyzet, hogy minden tiszteletünk mellett ezeket az állításokat vissza kell utasítanunk, ezeket a politikai vádakot vissza kell utasítanunk, mert ez nem így van. Ha valakik úgy gondolják, hogy bennünket igaztalanul, jogtalanul és bármilyen következmény nélkül aljasnak vagy éppen gusztustalan kormányzásnak minősítenek, beleavatkozva ezzel egy másik ország belügyeibe, úgy gondolják, hogy minősíthetik például a magyar parlament döntéseit ilyen módon, akkor meg kell kérdeznünk magunktól, hogy helyén van-e ez így. Szerintem az európai politikának és a NATO-nak is a kölcsönös tiszteleten alapuló párbeszédre kell működnie és alapulnia.

Kölcsönös tiszteletet várunk el. Mi megadjuk mindenkinek felé a kölcsönös tiszteletet és ugyanezt várjuk el ezektől az országoktól is. Szövetségesek vagyunk, jó szövetségesek vagyunk, de azt gondoljuk, hogy meg kell adnunk és meg kell kapnunk az elvárható tiszteletet. Ennek a jegyében vitatkozunk ma itt, ennek a jegyében mondjuk azt, hogy a NATO megerősítése a mostani biztonsági helyzetben egy helyes cél, ennek a fényében mondjuk azt, hogy a NATO-képességek javítása és a folyamatos haderőfejlesztés fontos cél és ezeket végre kell hajtani, nemcsak nekünk, másoknak is, ebben közösen részt kell vállalni. Fennálló politikai vitákat tehát tisztázni kell. Azt remélem, hogy a parlament pár hét múlva bekövetkező döntése után mind a svédekkel, mind a finnekkel a kölcsönös tiszteleten alapuló párbeszédre alapozhatjuk a következő évek politikai

együttműködését. Szerintem erre igény van és ez fontos volna. Azt kérjük ezektől az országoktól, hogy ahogy kérik a támogatásunkat ebben a kérdésben, és ahogy szeretnék megadni a támogatást ebben a kérdésben, úgy ők is adják meg a magyaroknak az őket megillető tiszteletet.

Egyes svéd politikusok tavaly áprilisban elkezdték feszegetni, hogy a választás végeredménye aggodalommal tölti el őket és számukra a végeredménye megkérdőjelezhető, de ha végigmegyünk ezen a logikai láncolaton, akkor nyilván szerintük a parlament legitimitása is megkérdőjelezhető lenne, tehát akkor a parlament döntései is megkérdőjelezhetőek lennének, amiben meg kívánjuk hozni a ratifikációra vonatkozó jóváhagyást. Ezért mondom, hogy néha nem érdemes olyan vizekre tévedni, ahonnan nincs visszaút, érdemes ápolni ezeket a kapcsolatokat. Szerintem nagyon helyesen kértük a házelnököt, hogy küldjön parlamenti delegációt Svédországba és Finnországba, mert a fennálló politikai vitákat tisztázni kell. Szerintem helyes az, hogy ez a delegációs utazás nem befolyásolja a szavazás időpontját, nem befolyásolja, hogy mikor végszavazunk a mostani ratifikálásról, ugyanakkor fontos, hogy a politikai vitákat tisztázzuk.

Magyarország a NATO pártján áll, a NATO és a Magyar Honvédség garantálja Magyarország és a magyar emberek biztonságát, a kettő csak együttműködik, egyik nem jó a másik nélkül, szükségünk van a NATO-ra, éppen ezért adjuk meg a NATO-hoz való hozzájárulásunkat mindenféle misszióban, éppen ezért érjük el a 2 százalékos GDP-hozzájárulást, éppen ezért vagyunk jó szövetségesei a NATO-tagállamoknak. Annyit kérünk a mostani vitában is a két leendő tagállamtól, mert a NATO mellett állunk és a NATO-t támogatjuk, hogy adják meg azt a kölcsönös tiszteletet, azt az elvárható, alapvető, a politikában és az emberies kapcsolatokban is elvárható kölcsönös tiszteletet, amely, azt gondolom, könnyebbé és normálisabbá teszi a mindennapi politikai és persze gazdasági és katonai együttműködést is.

(13.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A katonai együttműködésben szerintem nincs helye olyan brutális ideológiai nyomásgyakorlásnak, olyan nemtelen, aljas politikai támadásoknak, amelyeknek az elmúlt években szemtanúi lehettünk akár a Finn Köztársaság, akár a Svéd Királyság részéről.

Én a KDNP-frakció részéről azt tudom mondani, hogy támogatjuk Svédország és Finnország NATO-tagságát, támogatjuk azt is, hogy a fennálló politikai vitákat rendezzük, és támogatjuk azt is, hogy mostantól, a magyar parlament leendő döntése után erre az új alapra helyezzük az országaink közötti együttműködést, a kölcsönös párbeszédre, a kölcsönös tiszteletre, nem pedig az Észak-Európából érkező kioktatásra, ideológiai és politikai nyomásgyakorlásra.

Ez a mi álláspontunk, tisztelt képviselőtársaim, és arra kérem önöket, hogy önök is majd támogassák

a ratifikációt, vitassuk meg ezt a nagyon fontos kérdést, mert a NATO garantálja Európa biztonságát, a NATO garantálja a Magyar Honvédséggel közösen Magyarország és a magyar emberek biztonságát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Juhász Hajnalka képviselő asszonynak adok szót, aki folytatja a KDNP-frakció álláspontjának ismertetését. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk 1999 óta elkötelezett tagja a NATO-nak, amit az azóta eltelt időszak alatt már számos alkalommal sikerült bizonyítanunk. Már a tagságunkat megelőzően megrendezésre került népszavazás eredményei is ezt az elköteleződést támasztották alá, amikor is a népszavazáson 85 százalék a NATO-tagság mellett szavazott.

A Nyugat-Balkán régiójának biztonsága mindig is kiemelt fontosságú volt Magyarország számára, ennek fényében nem meglepő, hogy évek óta sikeresen veszünk részt többek között például a koszovói KFOR nemzetközi misszióban is. De vállaltuk a NATO keleti szárnyának megerősítését is, melyben szintén eredményesek vagyunk. Az itt létrehozott négy új harccsoport közül a magyarországi érte el elsőként a teljes műveleti képességet. Szintén a jól teljesítő szövetségesek közé tartozunk a 2014-es kötelezettségvállalásaink esetében is, hiszen 2024 helyett már idén elérhetjük a vállalt GDP-arányos 2 százalékos szintet a védelmi kiadásaink terén.

Szomorú, hogy mégis, mindezek ellenére többen megkérdőjelezzik elköteleződésünket a NATO mellett, hivatkozván arra, hogy nem szállítunk fegyvereket az orosz-ukrán háború során az ukrán félnek, és mert Magyarország ki akar maradni a háborúból.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi a békéért küzdünk, és ezért mindent meg is teszünk. Álláspontunk szerint a NATO nem háborús, hanem védelmi szövetség. A mi pozíciónk ezen nyugszik. Kiemelt fontosságú, hogy a NATO mindent megtegyen az eszkaláció elkerülése érdekében, hiszen szomszédos országgént, a csatlakozni kívánó Finnországgal együtt, közvetlen közélről látjuk a háború okozta pusztításokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország nemcsak az Európai Unió, de a NATO tekintetében is mindig a bővítéspárti tagországok közé tartozott. Ráadásul e két ország a NATO elkötelezett partnereinek számát, közel két évtizede például részt vesznek a szövetség békepartnerségi programjaiban, illetve aktív szerepet vállaltak és vállalnak NATO-vezetésű múltbeli és jelenlegi béketámogató műveletekben.

Ugyanakkor fontos megemlítenünk azt is, hogy olyan országok csatlakozásáról van szó jelenleg, amely nemzetek képviselői évek óta hazánk ellen szólanak fel többek között például az Európai Parlamentben is. Megkérdőjelezték a demokráciánkat, a

magyar média szabadságát, az igazságszolgáltatásunk függetlenségét, és aktívan akadályozni próbálják az uniós forrásokhoz való hozzáférésünket. *(Zaj az ellenzéki padsorokban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Én ahhoz a generációhoz tartozom, amelyik Martonyi Jánostól és Németh Zsolt elnök úrtól tanulta a diplomáciát, és meggyőződésem, hogy a stílus maga az ember, ezért szeretném azokat a finn és svéd képviselőket idézni, akik hazánkról alaptalan kritikákat állapítottak meg.

Például pont azon a napon is, amikor 2022. május 18-án a két ország benyújtotta a hivatalos csatlakozási kérelmét, Alice Kuhnke svéd zöldpárti képviselő Magyarországot a szabadságjogok korlátozásával vádolta. Szintén tavaly Abir Al-Sahrani svéd liberális képviselő az Orbán-kormányt az Európai Parlamentben korruptnak és autoriternek minősítette *(Szabó Timea közbeszól.)*, és örömet fejezte ki, hogy a Bizottság megindítja a jogállamisági mechanizmust ellenünk.

E hónapban Eero Heiniluoma finn szociáldemokrata politikus is méltányolta a Bizottság döntését, amellyel a testület az uniós források Magyarországra juttatásának felfüggesztésére tett javaslatot a Tanács részére. Fontosnak tartom, hogy a magyar parlamentben elhangozzanak ezek az alaptalan kritikák, és a magyar emberek is hallják azt, hogy ennek ellenére milyen fontos, hogy a védelmi szövetség mellett kiállunk.

Malin Björk svéd baloldali képviselő novemberben a hazánknak járó uniós támogatások kifizetésének blokkolását szorgalmazta, miután már szeptemberben úgy fogalmazott, hogy Magyarországon lábbal tiporják mindazt, amit demokráciának és jogállamiságnak neveznek. Nem számított új keletű hozzáállásnak a hazánk ellen történő felszólalása sem, amikor a következőket mondta: „A magyar és lengyel rasszista kormányok úgyis mindent ellenezni fognak, ami nem a menekülő emberek előtti falak építéséről szól.” Nos, látjuk, hogyan változik az uniós politika, és ennek következtében a Bizottság már támogatja a kerítésépítést.

De emlékezzünk meg például Petri Sarvamaa finn európai parlamenti képviselőről, aki egyenesen üdvözölte a Bizottság döntését a Magyarországnak járó uniós források befagyasztásáról is. És ne feledkezzünk meg Jessika Roswallról, a jelenleg az EU soros elnökségét betöltő Svédország Európa-ügyi miniszteréről, aki 2023. február 15-én az Európai Parlamentben kijelentette, hogy folytatni fogják a Magyarország elleni 7. cikk szerinti eljárást a Tanácsban.

De nemcsak az Európai Parlamentben hallunk ilyen hangokat, az előző szociáldemokrata kormány időszaka alatt a svéd külügyminisztérium Magyarországról szóló demokrácia, emberi jogi és jogállamisági témájú országjelentése a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság, a politikai intézmények és folyamatok, a civil szervezetek működése tekintetében 23 oldalon keresztül részletezi kritikáit. Ez a jelentés leginkább más kritikus szervezetek értékelésének összeollózása; nem meglepően tudjuk, kiktől van szó. *(Szabó Timea: Kikről van szó?)* Azt hiszem, képviselőtársam, ön sokkal jobban tudja.

Finnország részéről pedig azért komolytalanok a kritikák, mert az országukban alkotmánybíróság sincsen (*Szabó Timea: Bezzeg a miénk!*), ennek ellenére rendkívül széleskörűen tárgyalják a magyar jogállamiságot, ugyanis az eredetileg e szervhez tartozó feladatokat a parlament alkotmányügyi bizottsága látja el Finnországban előzetes és utólagos normakontroll révén. Ezért is izgalmas például Tytti Tuppurainen EU-ügyekért és állami vállalatirányításért felelős miniszter tavaly decemberben megfogalmazott, hazánkat ért kritikája: „A Bizottság felszólította Magyarországot, hogy tegyen intézkedéseket a jogállamiság megerősítése és a korrupció felszámolása érdekében.”

Nem kétséges, hogy ezen álláspontok kialakulásában nagymértékben szerepet játszik az is, hogy napjainkban az európai politikában divattá vált úgy politikai népszerűsége törekedni, hogy hazánkat ócsárolják a tényleges magyar valóság ismeretének teljes hiányában.

Ugyanakkor véleményem szerint ezek a politikai viták politikai dialógust és tárgyalást tesznek szükségessé. A parlamenti diplomácia és a tárgyalások segítségével, a tényleges magyar álláspontok meghallgatásával felül kell tudnunk emelkedni annak érdekében, hogy egy közös álláspontot találjunk a két ország csatlakozásának támogatására, amit természetesen támogatunk. A NATO alapokmányában a csatlakozás fő feltételeként az szerepel, hogy az adott európai állam képes legyen arra, hogy elősegítse a szerződés elveinek továbbfejlesztését és hozzájáruljon az észak-atlanti térség biztonságához.

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, a politika nem a finomkodás művészete, de a nemzetközi diplomáciában, ha pofozunk, akkor ne kérjünk, ha pedig kérni szeretnénk, akkor legyünk oly bölcsek, hogy előtte nem pofozkodunk. Én azt gondolom, hogy Finnország, amikor a jogállamiságról oktat minket alkotmánybíróság nélkül, és Svédország a migrációs politikánkat kritizálja úgy, hogy az Európai Unió tekintetében a biztonsága szempontjából az egyik legrosszabb helyzetben van, és egész Európa számára a közbiztonságot kihívássá tette a bevándorláspolitikájával, akkor el kell gondolkoznunk azon, hogy milyen fontos, amikor egy kormány, egy ország felül tud emelkedni ezeken a kritikákon, és előtérbe helyezi a védelmi szövetség fontosságát, és a NATO iránti elkötelezettségét természetesen támogatni fogjuk. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Vadai Ágnes képviselő asszony, aki felszólalását itt az emelvény szószékéről mondja el. Megvárom, míg felérkezik, képviselő asszony. (*Megtörténik.*) Öné a szó, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Eljött végre a pillanat: T/637. és T/638.

Tisztelt Honfitársaim! Kedves Finn és Svéd Barátaink! Jugoszlávia szétesése és az ott okozott elképzelhetetlen fájdalom után senki nem hitte, hogy lesz olyan politikus Európában vagy a szomszédságában, aki fegyvert használva, életeken és sorsokon átgázolva, emberek millióinak fájdalmat okozva megtámad egy másik országot. 2022. február 24-én azonban bekövetkezett az elképzelhetetlen. Az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagja, Oroszország és annak politikai vezetője úgy döntött, hogy félredobja az ENSZ alapelveit, a helsinki záróokmány minden pontját, a budapesti megállapodást és a genfi konvenciókat, majd totális, egyben törvénytelen és gyilkos háborút indít Ukrajna népe ellen. Minden képzelgetet felülmúló szenvedést és pusztítást hozott ez a döntése. Civil áldozatok sokasága, megerőszkolt nők és gyerekek, menekültek milliói, elpusztított épített és természetes környezet. Bucsa nevét és az ott történeteket soha nem fogja elfelejteni a világ, mert sajnálatos szimbóluma lett egy morálisan megbukott, törvényes és jogállami kontroll nélkül uralkodó diktátornak, aki nem kíméli ukrán szomszédait, de aki saját népét is hajlandó feláldozni lázánya megvalósítása érdekében.

A háború egyszer - reméljük, minél hamarabb - véget fog érni. A szabad világ viszont nem mehet majd el szó nélkül amellett, amit Oroszország politikai vezetői tettek. Mert a szabad világnak nem csupán az a felelőssége, hogy az orosz agresszióval szemben segítse Ukrainát és annak népét, hanem az is a felelőségünk lesz, hogy igazságot szolgáltatassunk az áldozatoknak. Ehhez pedig karakán, bátor és pávatáncmentes politika kell. Mondom ezt mindazoknak, akik lapítva, sunnyogva meg akarnak úszni. (*Zsigó Róbert: Ne fenyegess!*)

Tisztelt Ház! Magyarország 1956-ban két dologgal szembesült: a szovjet katonai és politikai gépezet brutalitásával, és azzal, milyen az, ha egyedül maradunk. '56 októberében egy nép fellázadt a szovjet megszállás ellen, hősiessé küzdött, ám eljött a november, amikor a szovjet csapatok megindultak Magyarország ellen. A túlerővel szemben szövetségi segítség nélkül a magyar forradalmat és valódi szabadságharcot levertek. 1956 egyik nagy tanulsága: ha nincsenek valódi barátai és szövetségeseid, akkor a szabadságharcodat, bármennyi is a hősöd, le fogják verni.

1956-ban egy pillanatra szertefoszlott a magyarok ezeréves álma a szabad, európai Magyarországról. Azonban az 1989-es változásokkal megnyílt az út előttünk, hogy szabadon válasszuk meg a haza sorsát. 1999-ben pedig úgy döntöttünk - helyesen -, hogy nekünk, magyaroknak a világ legerősebb védelmi szövetségében, a NATO-ban van a helyünk. Nemzeti biztonsági stratégiánk alapja a NATO-tagságunk, még akkor is, ha manapság kormánypárti politikusok propagandista barátaikon keresztül támadják a szövetséget. Még akkor is, ha az ország politikai és katonai vezetői az európai uniós tagságunk mellett a NATO-tagságunk kapcsán is megindították a pávatánc-hadműveletet.

Lehet és kell vitatkozni, lehet és kell kötelező magyar érdeket érvényesíteni a NATO-n belül, nem lehet viszont az ország NATO-tagságát relativizálni, a Magyar Honvédséget NATO-tlanítani és folyamatosan kétértelmű, NATO-ellenes üzenetekkel manipulálni a magyar közvéleményt. A NATO garantálta kollektív védelem nélkül nincs szabad Magyarország, mert a mostani orosz agresszió is rávilágít arra, hogy vannak olyanok külföldön, akik hazánkat a NATO-n kívül szeretnék látni; leigázva, a saját érdekszférájuk bólogató részeként.

Sajnálatos, hogy immár a Házban is vannak olyanok, ellenzékben és kormányon egyaránt, akik számára a NATO szitokszó lett. A haza biztonsága elsődleges. Ennek garanciája a Magyar Honvédség, polgáraink patrióta elkötelezettsége és NATO-tagságunk. Bármelyik hiányzik e három elemből, megbillen a biztonsági garanciarendszerünk. Aki a NATO-tagságunkat bármilyen módon támadja, a hazát támadja.

Tisztelt Ház! Oroszország politikai vezetésének törvénytelen és minden tekintetben elítélendő agressziója Ukrajna ellen alapjaiban változtatta meg az európai kontinens biztonsági struktúráját. Két európai ország, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság többgenerációnyi semlegesség után éppen a törvénytelen orosz agresszió után döntött úgy, hogy csatlakozik a világ legerősebb védelmi szövetségéhez, a NATO-hoz. 2022 májusában két északi szövetségesünk be is nyújtotta a csatlakozási kérelmet. A szabad világ üdvözölte a lépést, és a 2022. június végi történelmi madridi NATO-csúcson Jens Stoltenberg NATO-főtitkár bejelentette, hogy minden NATO-ország támogatja e két ország felvételét a NATO-ba. A csúcstalálkozót követően elindult a tagállamok ratifikációs eljárása, 2022. szeptember 27-én Szlovákia ratifikálta 28.-ként a két ország csatlakozását.

Az elejétől fogva világos volt, hogy Törökország garanciákat fog kérni a két csatlakozó államtól, amelyet az úgynevezett madridi memorandumban rögzítettek a felek. Stoltenberg azonban éppen a napokban jelentette ki, hogy meglátása szerint Finnország és Svédország teljesítette az Ankara által felvetett kéréseket. A három ország jövő héten Brüsszelben újra tárgyalóasztalhoz ül, és reméljük, hogy megnyugtató megoldás születik.

Magyarország Kormánya szintén támogatta a két ország felvételét a NATO-ba. Feltételeket nem szabunk. Nem is igen lett volna rá okunk. E két ország szövetségesünk az Európai Unióban. Jól ismerjük őket. Ám nemcsak európai ügyekben működünk együtt régóta, hanem védelmi kérdésekben is. 2001-ben éppen az akkori Orbán-kormány döntött úgy, hogy Gripen típusú vadászgépeket vásárolunk Svédországtól. Benkő Tibor korábbi honvédelmi miniszter 2020 februárjában svédországi útja alkalmával mondta el, hogy Svédország fontos haderőfejlesztési partnere hazánknak. Sokat profitáltunk, mondta, a Gripenek mellett a Carl Gustaf M4 többcélú páncéltörő fegyverrendszer és a Saab által gyártott mobil karbantartó hangárok beszerzéséből. Akkor fontos

elemnek tartotta a helikopter-oktatók extrém körülmények közötti képzése és a légi utántöltő-képesség fenntartását is.

Finnországhoz speciális viszony fűz bennünket a nyelvi rokonságunk kapcsán is. A finnugor kapcsolatok ápolása minden egyéb hóbortos kormányzati kísérlet ellenére is erős. A világ parlamentjeit tömörítő Interparlamentáris Unión belül a finnugor együttműködés kiemelt fontosságú, hiszen évente legalább kétszer - lehetőség szerint többször is - a közgyűlések alkalmával mindig szoktunk találkozni a finnugor népek képviselőivel. De a védelmi területen is erősítettünk Finnországgal. Pápán jött létre 2008. szeptember 23-án az a többnemzetiségű stratégiai légiszállítási képesség, amely C-17 nagy hatótávolságú teherszállítókat üzemeltet. A programban tíz NATO-országon kívül Finnország és Svédország is részes. 2017-ben éppen Helsinkiben közös NATO-EU-kezdemenyezésre jött létre a Hibrid Fenyegetések Elleni Európai Kiválósági Központ, amelyhez Magyarország 2019-ben csatlakozott.

Ismerjük tehát a két országot. Számptalan területen, így a védelem területén is együttműködünk. Tisztában vagyunk a katonai képességeikkel, és pontosan tudjuk, hogy Finnország és Svédország csatlakozása a NATO-hoz erősíteni fogja a szövetségünk és növeli Magyarországot is.

A kormány 2022. július 14-én - helyesen, nem késlekedve - benyújtotta tárgyalásra a T/637. és 638. számú törvényjavaslatokat a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság NATO-csatlakozásának ratifikációjáról. Ma meg 2023. március 1-je van. Lehetett volna ez egy gyors és egyszerű ügy a magyar Országgyűlésben. De nem lett. Nem lett, mert kormánypárti részről mindig előkerült valami kifogás vagy időhúzási taktika.

(13.30)

Először azt mondták, elfoglalt az Országgyűlés, mert az EU-s források érdekében törvényeket kell módosítani. Így került sor 2022. július 12-én a 2021. évi LXVI. törvénnyel kihirdetett, Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az afrikai- eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott titkársága között az afrikai- eurázsiai vándorló madarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről szóló megállapodásról szóló törvényjavaslat általános vitájára; és így került sor - a nagy elfoglaltságuk közepette - 2020. október 4-én például a Magyarország és az Andorrai Hercegség között a jövedelemadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókiptárszás és adóelkerülés megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájára. De nem került sor ebben az időszakban a két ország NATO-csatlakozásának ratifikációjára.

Másodszor, szokatlanul hosszú parlamenti szünetet tartottak. Az Országgyűlés - meglehetősen meglepő módon - 2022 decemberének első hetében befejezte a

plenáris munkáját, és nem is kezdtük meg a munkát egészen február végéig. Értem, hogy önöknek pihenésre volt szüksége, de azért általában december közepéig ülésezni szoktunk, február közepén pedig elkezdjük az ismételt ülésezést. Az alatt az idő alatt, amíg önök pihentek - hiszen sok dolgunk amúgy sincsen, mert a miniszterelnök elintézte önök helyett mindent, már ami a jogalkotást illeti, a költségvetést is ők rakták össze, önöknek nem sok dolguk volt ezzel -, szóval, ez idő alatt is lehetett volna ratifikálni a csatlakozási kérelmeket.

A harmadik a társadalmi egyeztetés. Ilyen típusú ügyekben eddig soha nem volt ilyen típusú társadalmi konzultáció. Miközben egészségügyi, oktatási, honvédségi személyzeti kérdésekben nem érezték a szükségét a társadalmi egyeztetésnek, hirtelen, amikor már kínos volt az időhúzás, kitalálták, hogy mégiscsak legyen ebben a két ügyben társadalmi egyeztetés, és mindezt a Házbizottság ülésén tudtuk meg, ahol egy kérdésre bökte ki a kormány képviselője, hogy ez az újabb trükk a halasztásra. És akkor vita a kormánypárti frakcióban, országgyűlési delegáció.

A kormánypárti frakció - és ez is elhangzott - vitatkozik a miniszterelnökkel a finn és a svéd NATO-csatlakozás ügyében. Ne haragudjanak, tisztelt képviselőtársaim, ez még önöktől is meglehetősen sekélyes indoklás. Önök még arra is engedélyt szoktak kérni Orbántól, hogy kérdezzenek, nemhogy vitatkoznának vele. Látjuk a munkamegosztást a Fidesznél. Novák és Orbán a jó pávatáncos, legyen végre meg a ratifikáció; Szijjártó a rossz pávatáncos, csúnya finn és svéd politikusok kritizálták a magyar kormányt, és most szívességet kérnek. Ez utóbbi ügyben nyilván majd meghallgatjuk itt a Fidesz biztonságpolitikában is kevésbé járatos kollégáit, de hallottunk már ezzel kapcsolatosan is előterjesztői megjegyzéseket.

Legyen világos! Finnország és Svédország nem szívességet kér. Az orosz agresszió következtében feladják több évtizedes semleges álláspontjukat, csatlakoznak a világ legerősebb védelmi szövetségéhez, és ezzel erősítik az észak-atlanti térség és az úgynevezett like-minded, hasonló gondolkodású országok, mint Japán, Ausztrália, Dél-Korea, Új-Zéland erős együttműködését is. Erősebb lesz a NATO keleti szárnya. Ez szolgálja hazánk nemzeti érdekeit. Nem hiszem, hogy önök ezt ne értenék. Az pedig, hogy a finn és a svéd politikusok a demokratikus alapelvek és a jogállami feltételek betartását kérik önökön számon, az önökre nézve kínos, mert az önök illiberális, azaz autoriter kormányzása az oka annak, hogy mára hazánk folyamatosan szegénypadra kerül.

Tisztelt Ház! Sajtóhírek szerint országgyűlési delegáció megy Svédországba és Finnországba Hende Csaba és Németh Zsolt részvételével, legalábbis ezt hallottuk. Szeretném kérdezni, hogy minek. Ha beszélgetni akarnak svéd és finn kollégákkal, számtalan helyen megtehetik ezt: a NATO Parlamenti Közgyűlésben, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésben, az Európai Unióban, és képzeljék el, itthon is. Itthon is nyugodtan lehet beszélgetni a két ország képviselőivel. Ez csak újabb időhúzás, újabb talmi erőfitogtatás.

Önöknek a választási rendszer átírása miatt úgy van kétharmada, hogy az ország fele sem támogatja magukat. Kérem, ne felejtsék el, hogy az országhatáron kívül önöknek nincsen kétharmaduk. Játshatják a folyton problémás fenegyereket az EU-ban és a NATO-ban, de ennek eredménye csak az lett, hogy aláásták Magyarország hitelességét és szövetségi hűségét a NATO-ban. Elfelejtették a normális dialógus, a tárgyalásos párbeszéd műfaját, ennek pedig Magyarország az elszenvedője.

Na de mi az oka, mi lehet az oka annak, hogy ilyen időhúzásra játszottak, és mostanra ilyen meglehetősen gyermeteg indokot találtak ki arra, hogy miért kell halasztani, húzni tovább Finnország és Svédország NATO-csatlakozásának ratifikációját? Sokan állítják, hogy Oroszországnak, egészen pontosan Putyinnak tesznek ezzel szívességet. Orbán Viktor nem kevesen Európában és Magyarországon is Putyin trójai falovaként és kijáróembereként tartják számon. Mások azt gondolják, hogy Erdőgánt segítik az ő saját, Törökországon belüli ratifikációs folyamatában, hogy legyen indoka, hogy ő miért halasztja. És persze van egy harmadik teória is, az úgynevezett váltságdíj-politika, és bármennyire is mást állítanak, látjuk, hogy nyilvánvalóan megpróbálják ezt a kérdést az európai uniós pénzekhez kötni, mert nem akarják azokat a feltételeket teljesíteni, amely Magyarországot újra demokratikus jogállami állammá tenné.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Demokratikus Koalíció és Dobrev Klára árnyékkormányja minden fórumon és lehetséges módon támogatta a ratifikációs folyamatot. Napirend-kiegészítéssel, kivételes eljárás kezdeményezésével éltünk, és folyamatosan magyarítottuk itthon és külföldön a nyilvánosságnak, hogy Magyarország támogatja a finn és a svéd NATO-csatlakozást, a magyar kormány az, amely vonakodik. Mi üdvözljük Finnországot és Svédországot a világ legerősebb védelmi szövetségében, és reméljük, hogy végre a magyar Országgyűlés is megszavazza e két ország NATO-csatlakozásának ratifikációját. Ez a NATO érdeke, ez Finnország és Svédország érdeke, és ami a legfontosabb, ez Magyarország érdeke. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Németh Zsolt képviselő úr, aki felszólalását szintén itt, az emelvényen, a szószéken fogja elmondani. Megvárjuk, míg felérkezik képviselő úr az emelvényre. *(Megtörténik.)* Oné a szó, képviselő úr.

NÉMETH ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim és minden érdeklődő, aki követi ezt a vitát, négy kérdésről szeretnék röviden szólni. Először is az új biztonsági helyzetről, amelynek a körülményei közepette vagyunk; ezt követően a NATO-ról, a NATO reakciójáról, jelentőségéről; majd a bővítés kérdéséről; és végül pár szót mondanék, ha szabad, a kétoldalú viszonyról.

Az új biztonsági helyzet összefüggésében le kell szögeznünk, hogy egy alapvető fordulat állt be Európa és a világ biztonsági helyzetében 2022. február 24-ével, hiszen kitört a háború Európában. Nagyszüleink rémtörténetei elevenednek meg előttünk nap mint nap. A NATO bővítésére még soha nem tapasztalt feszültség és instabilitás idején és annak a körülményei között kerül sor. Nem volt még a NATO történetében egy ilyen bővítési helyzet.

2022. február 24-e, az orosz agresszió minket, magyarokat emlékeztet az 1956-os forradalomra, de emlékezteti egész Kelet-Európát azokra az agresszív orosz kommunista megnyilvánulásokra, amelyek a kommunizmust végigkövették, így 1968-ra, 1980-ra, a kommunista táborban zajló hidegháborús retorikára. Emlékeztet bennünket a Brezsnyev-doktrínára, arra a Brezsnyev-doktrínára, amivel végső soron eltiporták Közép- és Kelet-Európa szabadságtörekvéseit.

(13.40)

És ennek a Brezsnyev-doktrínának, a birodalmi elve újraalkalmazási kísérletének vagyunk most a szemtanúi nemcsak Ukrajna vonatkozásában, de Moldova, illetőleg Grúzia vonatkozásában is.

2023. február 24-én, most pénteken az egyéves évfordulón az ENSZ Közgyűlése napirendre vette immáron harmadik alkalommal az orosz agresszió kérdését, és szavazás is volt: 141 tagállam igen szavazatával, 7 nem szavazat és 32 tartózkodás mellett a leghatározottabb hangon ítélte el az orosz agressziót - természetesen ez alkalommal is Magyarország támogatásával -, illetőleg szólította föl Oroszországot az agresszió beszüntetésére, az orosz csapatok kivonására és a tárgyalások megkezdésére a béke és a feszültség enyhítése érdekében.

És ebben az időszakban, az elmúlt egy esztendőben nagyon látványosan nyilvánult meg nemcsak itt, Közép-Európában, hanem az egész világon az Ukrajna iránti szolidaritás, az áldozat iránti szolidaritás; és ez így történt és így történik Magyarországon is, hiszen nekünk Ukrajna ráadásul szomszédunk is. Megkérdőjelezhetetlennek tartjuk az önvédelem jogát, és Magyarország folyamatosan keresi a támogatás leghatékonyabb formáját, amivel ebben a drámai helyzetben segíthetjük a szomszédunkat.

Az elmúlt napokban a világpolitikában új jelenségeként figyelhettünk föl arra, hogy megkezdődött a béketervek nyilvánosságra hozatala. Kína részéről egy 12 pontos béketerv látott napvilágot, de a Vatikán is fontosnak tartotta, hogy a saját béketervét megfogalmazza.

Úgy gondolom, hogy ez már önmagában rendkívül jó hír, és ezért is üdvözljük Magyarország részéről ezeknek a béketerveknek a megszületését, noha látjuk, hogy ezen béketervek között vannak nagyon fontos ellentmondások, hangsúlybeli különbségek, de ezzel együtt, hogy béketervekről kezd tárgyalni a nemzetközi diplomácia, egy nagyon fontos fejlemény.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a fronton a háború nem enyhül. Sőt, bizonyos jelek alapján a további eszkaláció irányába halad a fegyveres összetűzés. Globálisan is azt láthatjuk, hogy ennek az orosz-ukrán háborúnak a kihatásai rendkívül katasztrofálisak, hiszen kiújulóban vannak két- és többoldalú fegyveres konfliktusok, amelyekre nem került volna sor abban az esetben, hogyha nem zajlana ez a brutális háború. Így például gondoljunk arra, hogy milyen mértékben erősödött föl a közelmúltban a közel-keleti konfliktus vagy éppenséggel az azeri-örmény konfliktus. Nem függetleníthető az orosz-ukrán háborútól az erőszaknak, az erőszak kultuszának a megerősödése az egész nemzetközi szinten.

Magyarország válasza erre az új biztonsági helyzetre kettős. Először is, Magyarország nagyon komoly haderőfejlesztésbe kezdett, egyébként összehangban európai szövetségeseinkkel. Németország hirdette meg még tavaly februárban ezt a nagyon fontos változást, illetőleg Lengyelország esetében is rendkívül erőteljes haderőfejlesztéssel találkozhatunk, és Magyarország esetében is nagyon egyértelmű válasz erre az új biztonsági helyzetre ez az irány; illetőleg Magyarország másik válasza az egyértelmű békepárti diplomáciának az elindítása.

Mit jelent Magyarország békepárti diplomáciája, és mit nem jelent Magyarország békepárti diplomáciája? Először is, nem jelenti, hogy ez a békepárti diplomácia Putyin támogatása volna. Oroszország biztonsági igényeinek ugyanakkor a negligálását bátran tartjuk számon a háború kiváltó okai között, és rögzítsük azt is, hogy Oroszország biztonsági igényeinek a figyelembevétele elengedhetetlen lesz egy tartós rendezéshez.

De nem jelenti a békepárti diplomácia Ukrajna cserbenhagyását sem. Hiszen Ukrajna legfontosabb követelését, Ukrajna területi épségének, szuverenitásának biztosítását a kezdetektől, az első pillanattól fogva, minden ellenkező híresztelés ellenére elkötelezetten támogatjuk. Egy demokratikus, szuverén, területi épségét megőrizni képes európai Ukrajna elemi magyar érdek.

Jelenti viszont a magyar békediplomácia azt a felismerést, hogy az öldöklést le kell állítani, hogy további százazrek halálát meg kell próbálni elkerülni, hogy ne folytatódhasson az, amit nap mint nap tapasztalunk, amikor tömegsírokban végzik az életüket, vagy éppenséggel mobil krematóriumokban végzik az életüket ezrek és ezrek az ukrajnai fronton.

(A jegyzői székben Berki Sándort
dr. Vadai Ágnes váltja fel.)

Ezen jelenségek elkerülése érdekében a diplomáciai megoldást sürgetjük, és a diplomáciai megoldás megtalálására lehetőséget is látunk az ellentétes kiindulópontok ellenére, hiszen a béketervek is látnak megoldást a kompromisszum megkötésére, és én hozzáteszem azt is, hogy fölöttébb időszerűnek is tartjuk, hogy diplomáciai stádiumába érkezzen a

helyzet rendezése, hogy vegyék át a tábornokoktól a diplomaták a helyzet kezelését.

Ennek érdekében, ennek az új biztonsági helyzetnek az értékelése és Magyarország válaszána érdekében terjesztettük a magyar Országgyűlés elé azt a parlamenti határozatot, amit a mai naptól minden képviselőtársam immáron olvashat is.

Másodszor, a NATO-ról engedjenek meg néhány gondolatot! A NATO egy egészen egyedülálló sikertörténet: 1949-től kezdődően Magyarország és a közép-európai országok 1999-es csatlakozásán át egészen az elmúlt esztendő, a 2022. esztendő fényében is az új biztonsági helyzet kezelésének is a kulcsa meggyőződésem szerint a NATO, azzal is a NATO, amit tesz, és azzal is, amit nem tesz. Ugyanis valóban, a NATO a kollektív védelem talaján álló szervezet, amelynek a fő feladata az elrettentés, illetőleg a védelem a NATO tagjai számára.

Ugyanakkor szögezzük le, hogy 74 éves története során a NATO ilyen forró helyzettel nem szembesült, legnagyobb kihívása előtt áll ennek a 74 éves történetnek a során azzal, amivel most szembesül. S noha nem részese a NATO a háborúnak, de oroszlánrésze van a szövetségi egység fönntartásában, az Oroszország elleni fellépésben, Ukrajna támogatásában és az európai uniós különféle szankciós rezsimeknek a finomhangolásában is.

A madridi csúcstalálkozó döntéseire hadd hívjam föl a figyelmet! A tavaly júniusi csúcstalálkozás döntései az elrettentés egészen új szintjét jelölték ki a NATO-tagállamok számára, amelyhez Magyarország nagyon határozottan és rövid úton alkalmazkodott, illetőleg a nyitott ajtók politikája volt a másik nagyon fontos eleme a döntésnek, hiszen Madridban került meghívásra Svédország és Finnország. A NATO tehát a jelenlegi biztonsági helyzetnek és a béke megteremtésének is a legfontosabb tényezője.

Oroszország ennek a NATO-felhatalmazásnak és -magatartásnak köszönhetően meggyőződésem szerint a jövőben már nem jelenthet veszélyt a NATO-ra, nem jelenthet veszélyt a NATO-tagállamokra nézve, és nagyon fontosnak tartanám azt is, hogy az Európai Unió bővítési politikája is kövesse a NATO nyitott ajtók politikáját.

Szemmel láthatóan a NATO képes volt egy adekvát választ találni erre a helyzetre, az Európai Unió egyelőre késlekedik azzal, hogy a bővítési politikájával adekvát választ adjon a jelenlegi megváltozott biztonsági helyzetre.

(13.50)

A küszöbönálló, idén nyáron megrendezésre kerülő vilniusi csúcstalálkozó reményeink szerint már egy 32 tagúra bővülő szervezet csúcstalálkozója lesz Svédország és Finnország teljes jogú részvételével.

És akkor néhány szó a bővítésről. Ahogy említettem, a madridi csúcstalálkozó döntéseinek az egyik legfontosabbika ennek a két országnak a meghívása. Az új biztonsági helyzetben kialakuló instabilitásra

adott választ tehát a haderő megerősítése és az új tagok bevonása a NATO részéről. Magyarország támogatása e két ország felvétele mellett szilárd a legelső pillanattól fogva úgy Madridban, mint amikor a kormány még tavaly nyáron benyújtotta a ratifikációs okmányokat az Országgyűlésnek, de akkor is, amikor Orbán Viktor decemberben a V4-ek csúcstalálkozásán kihangsúlyozta, hogy megkezdődik az első tavaszi ülészeki vitán a ratifikációs folyamat; és íme, ezen veszünk most részt.

Miért támogatjuk a bővítést? A NATO erősebb lesz két világszínvonalú haderővel. Másodszor: két baráti nemzet kérelme a sok évtizedes mérlegelés után beérkezett a NATO-központba. Harmadsorban pedig azért, mert szembesegülünk a háború kirobbantásának az egyik fő célkitűzésével: Putyinnak azokkal a törekvéseivel, hogy megakadályozza a NATO bővítését. Mondhatnám azt is, hogy Putyin elnök a NATO legsikeresebb lobbistájának bizonyult azáltal, hogy ez a két ország az agresszió eredményeképpen határozott úgy, hogy csatlakozik a szervezethez. *(Szabó Timea: Így van!)*

A kétoldalú kapcsolatokkal kapcsolatban röviden. A parlamenti párbeszédet fogják célozni a Hende Csaba alelnök úr által vezetett látogatások a svéd, illetőleg a finn parlamenthez a fővárosba. Magyarország nem keveri össze a NATO bővítését a kétoldalú kapcsolatokkal *(Dr. Harangozó Tamás: Hanem mit csinál?)*, a két ország támogatása részünkről nem kegy, hanem szövetségi kötelezettség. Ugyanakkor kétoldalú kapcsolatok léteznek, és a kétoldalú kapcsolatoknak része az egymás parlamentjeibe és az egymás országaiba történő látogatás, hiszen nemzetünknek a kapcsolata ezzel a két nációval több mint ezer évre tekint vissza, amelyet hullámhegyek és hullámvölgyek jellemeztek, de azért nem felejtjük el a nyelvrokonságot, nem felejtjük el a reformációt, a Rákóczi-szabadságharcot vagy éppenséggel az EU-NATO-csatlakozás folyamatát, illetőleg az olyan döntéseket, mint a Gripen gépek megvásárlása. Viszont úgy ítéljük meg, hogy a mostani ratifikáció egy kiváló alkalom, ha úgy tetszik, egy apropó arra, hogy elbeszélgezzünk partnereinkkel, egymás szemébe nézzünk, félreértéseket, vádakot, hazugságokat tisztázzunk.

Úgy gondolom, hogy ezeknek a látogatásoknak a legfontosabb célkitűzése az, hogy egy új minőségű szövetségi viszonyt célozzon meg Magyarország Svédországgal és Finnországgal, és bízunk abban, hogy ez az új minőségű szövetségi viszony a NATO keretei között a nemzetek közötti barátság és kölcsönös tisztelet szolgálatába állítható, ezért is tartom fontosnak ezeket a látogatásokat, és veszek benne egyébként - a felkérésnek köszönhetően - örömmel részt én magam is.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Bízom benne, hogy a vilniusi csúcstalálkozón találkozhatunk svéd és finn barátainkkal immáron a 32 tagúvá bővülő szervezet keretei között. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr, aki felszólalását a helyéről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az én álláspontom egyértelmű: a jelenlegi helyzetben Svédország és Finnország NATO-csatlakozása indokolt. Azt gondolom, hogy ha most 2022 júliusát íránk, akkor ezt a vezérszónoki felszólalást itt be is lehetne fejezni, bár a konkrét idézet - egyetértek vele - nem tőlem származik, hanem Novák Katalin köztársasági elnöktől, aki a mai napon tette ezt a nyilatkozatát.

De miután most épp 2023 márciusa van, tisztelt képviselőtársaim, nézzük már meg, hogy hogy is jutottunk idáig pontosan, hogy ezt az általános vitát most kell elkezdenünk, hiszen 2022. május 18-án nyújtotta be Finnország és Svédország a hivatalos NATO-csatlakozási kérelmét. Az Észak-atlanti Tanács 2022. július 5-ei ülésén a jegyzőkönyvek aláírására már sor került. A magyar kormány egyébként már 2022. július 14-én benyújtotta a két javaslatot, azóta a parlament asztalán hever, és ha valaki olvasni akarta, akkor gyakorlatilag 2022. július 14-e óta bármelyik képviselő olvashatta ezt az indítványt, csak vitatkozni, szavazni nem lehetett róla.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Mihálffy Béla váltja fel.)*

Azért is érdekes ez, tisztelt képviselőtársaim – kormánypárti képviselőtársaim meg pláne -, mert még július 18-án és 19-én is ülésezett a parlament, arról nem is beszélve, hogy nyilván addig ülésezik, ameddig akar, és a mélyen elkötelezett, demokratikus elkötelezettségű kormánypárti képviselőtársaimtól egyébként sem áll távol 24 óra alatt bármilyen törvényt elfogadni. Halkan jegyzem meg, ugye, ez történt a minap épp a Magyar Orvosi Kamara beszántásáról szóló törvényjavaslattal. Azért, ha valami fontos a magyar kormánynak - legyünk őszinték -, ezt július 18-án, 19-én már megtehetette volna. De nem hogy nem tette meg, hanem szeptember végén, október elején elkezdődött a parlament, október 3-án már az MSZP konkrétan javasolta itt a plenáris ülésen, hogy vegyük napirendre, és utána minden héten ezt megtettük, és önök minden héten effektíve nemmel, ténylegesen, tevőlegesen nemmel szavazva megakadályozták, hogy ez a kérdés a magyar Országgyűlés plenáris ülésére kerüljön, és végre szavazhassunk. És hogy milyen elképesztő, cikikus és egyébként szerintem szégyenteljes - magukból is hülyét csináltak - magyarázatokat mondtak napról napra, abból párat hadd szemezzessek én is *(Az elnök csenget.)* - meg az országból is, csak ezt kifelejtettem, elnézést.

Október 20-án azt mondták, hogy még folyik a társadalmi egyeztetés, október 22-én, azaz két nappal

később már Gulyás Gergely a Kormányinfón szó szerint azt mondta, hogy a parlament munkáját elsősorban nem a kormány határozza meg. Bocsánat, elnök úr, lehet, hogy kicsit erősnek tűnt, de ugye, amit most elmondtam, most már ön is érti, hogy mire gondoltam. Aztán persze még maga a Kormányinfó hozzáteszi, hogy hát, igen, a parlament dolga elsődlegesen nem ez volt, tehát azt ő is elismeri, hogy a kormánypárti többség határozza meg a parlament menetrendjét. Aztán november 3-án Szijjártó Péter már azt mondja, hogy a kormány benyújtotta az Országgyűlésnek ezt a javaslatot, ezzel további dolga nincsen a magyar kormánynak. Egymásnak ellentmondó, egyébként egymagában is egészen kínos és buta magyarázkodás zajlott heteken, hónapokon keresztül.

December 13-án Gulyás Gergely azt mondja, hogy február 20-án már a parlament tárgyalni fogja ezt a javaslatot, majd február 23-án Kocsis Máté arról tájékoztatta a széles közvéleményt, hogy bár a miniszterelnök morális alapon kifejezetten győzködte saját fideszes képviselőtársait, de morális alapon a Fidesz képviselőcsoportjának többsége vagy egy jó része még mindig nem tartja elfogadhatónak, hogy a magyar parlament elfogadja Finnország és a Svéd Királyság csatlakozását a NATO-hoz - és most eljutottunk a mai naphoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugye, ha ez békeidőben levő folyamat lenne, akkor is szégyenteljes, de én is hadd emlékeztessem önöket arra, hogy amilyen időszakban és amilyen világban élünk, ennek az első legfontosabb pontja tavaly február 24-e, amikor Oroszország fogta magát, és lerohanta a szomszédos Ukrajnát.

(14.00)

Hogy egyébként miért nem sikerült neki néhány nap alatt egy szomszédos országot elfoglalni, vagy legalábbis a kormányát megbuktatni, egy bábkormányt odaültetni, és a saját érdekszférájába bevonni, az nem ennek a vitának a tárgya, de tény, hogy ehelyett egy véres, mocskos, törvénytelen, mindenféle nemzetközi jogszabályt megsértő, emberiesség elleni tömeges bűncselekményt elkövető orosz megszállása történik éppen Ukrajnának, amelynek keretében tízmillió nagyságrendben - nem simán millió! - menekültek el saját otthonaikból a szomszédos ország állampolgárai, köztük ide Magyarországra is; ahol százezres nagyságrendben haltak már meg az emberek, mind a két oldal veszteségeit ideszámítva, egyébként csak az orosz haderő is százezres nagyságrendben veszítette el az első hetekben, hónapokban a szemlátomást mindenféle kiképzés nélküli tizenéves fiatalokat, srácokat, a katonáit, egészen embertelen, nem normális módon; és ma az ENSZ számai alapján, az elmúlt héten nyilvánosságra hozott száma alapján legalább nyolcezer civil áldozata van a háborúnak, akik effektíve háborús cselekménybe, bombázásba haltak bele, nem katonaként, hanem civilként. Arról nem beszélve, hogy az orosz hadviselő fél egyébként azokkal

az infrastrukturális támadásokkal, amiket végrehajtott, millióknak okozott és okoz ma is szenvedést, az áramellátás, a fűtés, a vízellátás tönkretételével.

Ez a helyzetünk most. Ebben a helyzetben van két ország, az egyik Finnország, amelyiknek - bizonyára önök is tudják, de ha eddig nem tudták, most már lassan mindenki talán újra megtanulja - közel 1300 kilométernyi szárazföldi, fizikai határa van Oroszországgal. És van az a Svédország, amely közel kétszáz évnyi szövetségen kívüli katonai létét feladva azt mondja, hogy akkor belép a NATO-ba, és a NATO-hoz szeretne csatlakozni.

Értem az önök politikai aggályait a politikai megnyilatkozásokban, de egy pillanatra gondoljanak már bele, hogy mit műveltek az elmúlt nyolc hónapban! Kósa elnök úrnak is mondom, tényleg őszintén. Tehát ha valaki ránéz arra a térképre, vagy egy picit ismeri Finnország történelmét, az nem szórakozik, nem a finn kormányral, hanem a finn néppel egy ilyen helyzetben (*Dr. Brenner Koloman: Bizony!*), ahol egy ilyen ország úgy dönt, hogy feladja a semlegességét, belép ebbe a szövetségbe, mert az életüket féltik, tisztelt képviselőtársaim, 1300 kilométernyi közvetlen határral Oroszországgal. Mondhatnám úgy is, hogy nem szeretnék végignézni, hogy a saját országuk területén Bucsa-típusú események történjenek a következő időszakban. És ezt úgy látják garantálnak a férfiak, nők, gyerekek, idősek számára abban az országban, hogy csatlakoznak a világ legnagyobb katonai védelmi szövetségéhez, és ezzel legalábbis, gondolom, arra számítanak, és mi is arra számítunk, hogy minimum elrettentik Oroszországot attól, hogy rátámadjon erre az országra, akik egyébként nekünk így-úgy rokonaink és régi szövetségeseink is. És önök ezzel szórakoznak! Mert a Józsi meg a Julcsi azt mondta ráim az oviban, hogy... - tehát ezt hozzák önök egy szintre, hogy valamelyik parlamenti képviselőjük vagy EP-képviselőjük csúnyát mondott a magyar kormányra, ezért egyébként büntetik meg szórakoznak egy teljes nemzettel, akik mit sem tehetnek erről?!

Arról nem beszélve, hogy Finnországnak úgy nagyjából van egy 20 ezres profi hadserege és nem melleslegesen egy kiképzett 300 ezres tartalékos hadserege, körülbelül 200-300 olyan tankja, amiből mi az első néhányat kaptuk meg. Tehát amit itt Németh képviselőtársam elmondott, hogy NATO-kompatibilis, jól felszerelt, jól kiképzett és minden szempontból a NATO erejéhez hozzájáruló haderejük van, az is tény.

És például a svédeket kioktatni NATO-csatlakozás ügyében külön vicces egy olyan ország részéről, amelyik az egytucatnyi Gripen repülőgépeznek a lízingdíjába majdnem belerokkant az elmúlt évtizedekben; azt az országot, amelyik ezt gyártja, és magának is van belőle majdnem száz darab, és éppen szeretné a NATO-közösség részére is biztosítani az ehhez való hozzáférést baj esetén.

Ami a politikai kérdéseket illeti, tisztelt képviselőtársaim, önöknek feltűnt, hogy egyébként úgy nem mellesleg Svédországban kormányváltás volt tavaly, és egy jobboldali és bizonyos megítélések szerint

szélsőjobboldali politikai erő került kormányra? Tehát az megvan, ugye? (*Moraj a kormánypárti pad-sorokban. - Cseresnyés Péter: Nana! - Az elnök csenget.*) Tehát amikor itt a svédeket kritizálják a korábbi felszólalásaik alapján, csak feltűnt önöknek, hogy kormányváltás volt, és épp az önök jobboldali testvérpártjai vannak kormányon. (*Zsigó Róbert: Mi vagy te, humorista?*)

De még egyszer: tisztelt képviselőtársaim, szerintem semmilyen vélt vagy valós politikai sérelmek miatt nem játszhatja Magyarország a sértődött gyereket, nem játszhatnak mások biztonságával, és nem járathatják le Magyarországot, ez a mi véleményünk.

És pontosan azért, és ezzel zárom, amit Orbán Viktor itt is elmondott a parlamentben, máshol is elmondta, képviselőtársuk is talán a vezérszónoklatban, hogy a magyar kormány, a jelenlegi kormány szerint is, a jelenlegi magyar biztonsági stratégia szerint is, leírva és elmondva is Magyarország biztonságát a NATO garantálja jelen pillanatban. És ahogyan a pártelnökük, a miniszterelnök is elmondta, ez a következő években, évtizedekben sem fog változni, az önök bevallása szerint sem.

Magyarország biztonságának alapköve a NATO, és ennek a két országnak a csatlakozása minden tekintetben a NATO számára is fontos és előnyös. Tehát van egy olyan ügyünk, ahol a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság érdeke az, hogy csatlakozzon a NATO-hoz, van egy olyan ügyünk, ahol a Magyar Köztársaság érdeke is az, hogy Finnország és Svédország csatlakozzon a NATO-hoz. Én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezért egyetlen fontos dolga van már csak a magyar Országgyűlésnek - és erre nagyon-nagyon kíváncsi vagyok, hogy mi fog történni még a következő napokban, hetekben az önök delegációja tekintetében is -, hogy jövő héten kedden, ha az mind igaz, amit Németh képviselőtársunk elmondott, meg amit az államtitkár úr elmondott, a magyar Országgyűlés szavazza meg a két ország csatlakozását - vagy amit az államfő ma, Novák Katalin elmondott. Mert különben már megint az fog történni, hogy önök itt szépen szónokolnak, és közben folytatják tovább a politikai játszmáikat, ami méltatlan Magyarországra nézve, és káros is a mi megítélésünk szerint.

Tehát azzal zárom, hogy kérjük, szavazzák meg, és azt kérjük, hogy ez jövő hét kedden kerüljön már sorra. Mondom elnök úrnak, ha ez a Honvédelmi Bizottság összehívásán múlik, mert most úgy látjuk, hogy ez lesz a játék, akkor hívjuk össze, ha kell, jövő hétfő reggel nyolc órára azt a bizottságot, és kedden szavazzuk meg ezt a két előterjesztést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr, aki közben már fel is érkezett ide az emelvényre, mert mondanivalóját innen ismerteti a tisztelt Házzal. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Európa és a NATO a biztonságunk, ezért a Jobbik-Konzervatívok frakciója természetesen támogatja Svédország és Finnország NATO-csatlakozását.

De nézzük csak meg, milyen nemzetközi környezetben és a fideszes egypárti túlhatalom kormányának milyen nemzetközi megítélésével történik mindez, és zajlik ez a mai vita. Az 1945 utáni világrend, a globális biztonsági rend egy első körös hullámban 1989-90-ben megváltozott. Ebben a történelmi időszakban a mi hazánk is felszabadult végre a szovjet-orosz megszállás alól, és elindult egy olyan úton, amelyről azt hittük annak idején, hogy már bizonyosan egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában és egy szociális piacgazdaságban élhetünk innentől kezdve, és egy idő után abban a jólétben és szabadságban, amiről annak idején mi azt gondoltuk, hogy nekünk is jár.

(14.10)

Aztán megváltozott a világ, hiszen február 24-én a putyini Oroszország agressziója Ukrajnával szemben egy teljesen új, egy másik hullámát indította el ennek a globális biztonságpolitikai berendezkedésnek. Hiszen '45 óta ilyenre nem volt precedens, hogy mindenfajta nemzetközi szerződést sutba vágva, egy ország lerohanja a szomszédját tankokkal, a civil lakossággal szemben háborús bűnököt kövessen el. Nem volt ilyenre példa.

Azt gondolom, hogy ebben a helyzetben az a hazai nemzeti érdek, az hazánk nemzeti érdeke, ha szilárdan és egyértelműen kiállunk a NATO jó szövetségeseként azon értékek mellett, amelyek az európai kultúrkör értékei, abban a kultúrkörben, amelyben mi, konzervatívok hiszünk, amelynek az alapjai a görög filozófia, a római jog - tisztelt fideszes képviselőtársaim, ennek a modern neve a jogállamiság, amivel kapcsolatban önök nagyon súlyos kritikákat hallgatnak, teljesen jogosan sajnos (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Nem igaz! - Az elnök csenget.*) - és a keresztény kultúrkör. Azt gondolom, hogy ennek az értékválasztásnak az egyik eklatáns példája az a fajta teljes külpolitikai egyensúlyvesztés, amely az Orbán-kormány 13. évében sajnos ebben a mai vitában is már látszik.

Hiszen nézzük meg, mi történt! Senki nem állítja azt, hogy hazánknak Európa szívében ne kellene minden égtáj felé kiegyensúlyozott politikai és gazdasági kapcsolatokra törekedni. Ez lenne hazánk nemzeti érdeke. Természetesen.

Na, de kérem, amikor a szomszédságunkban dúl egy öldöklő, agresszív orosz háború, amelyben egyébként a kárpátaljai magyarságot is ki szeretném említeni, amely túszként ott van, és amelyre nézve meggyőződésem, hogy már középtávon a fideszes külpolitika nagyon hátrányos következményekkel fog járni sajnos; ebben a helyzetben az a fajta külpolitikai magatartás, amelyet a háború kitörése óta Orbán Viktor miniszterelnök úr és a Fidesz kormánya gyakorlatilag tanúsít,

nagyon komoly mértékben sérti a magyar nemzeti érdeket; és ami egészen bizonyos, az az, hogy a nemzeti érdek érdekérvényesítő képességét végletesen beszűkítette az önök politikája.

Hiszen azért azt lássuk be, hogy a jobboldaliság nem jelentheti azt, hogy valaki oroszpartí és nyegle, mint ahogy az az önök propagandamédiájából nap mint nap látnivaló. Idézem az önök volt kommunista Bencsik elvtársát, aki nyíltan szurkol az oroszoknak. Ez az önök propagandatévéje. Ez az önök propagandatévéje! És aztán még előadják azt a fajta szomorújátékot, valóban, ahogy az korábban már néhány képviselőtársam szájából elhangzott, hogy svéd és finn barátaink egy nagyon komoly világtörténelmi átalakulás kapcsán beadják a csatlakozási kérelmüket, majd a magyar küldiplomácia konkrétan megígéri nekik, hogy mondjuk, a nyár után bekövetkező legelső parlamenti ülésen ratifikálják őket, majd azt tapasztalják svéd és finn barátaink, hogy önök hazudtak, ahogy szoktak idehaza is. (*Zaj.*) Ez szégyen, tisztelt képviselőtársaim, ez nemzeti szégyenünk! Én, mint az Országgyűlés Külügyi Bizottságának konzervatív alelnöke, innen is megkövetem svéd és finn barátainkat az önök nevében is, mert ez nemzeti szégyen, ez a szomorújáték, amit önök azóta eljátszottak.

Azt már nem is mondom el, hogy milyen jelenekek zajlottak le a Külügyi Bizottságban és a Házbizottságban. Valami szégyenletes volt az a fajta farizeus és álságos és cinikus módszer, amivel önök húzták-halasztották ennek a mai vitának a napirendre tűzését. Az a fideszes egypárti túlhatalom, amely gyakorlatilag 24 óra alatt rögtönítélő bíróságként ki tudja végezni a Magyar Orvosi Kamarát, eljuttatott minket oda, hogy gyakorlatilag most így a legutolsók között végre vitázhattunk erről a kérdésről.

Azt gondolom, hogy a diplomácia világában nagyon jól érti mindenki, hogy önök mit tesznek. Nagyon jól érti mindenki! Önök itt belül elröhögcsélhetnek most is, tisztelt fideszes képviselőtársaim, mert ez egy szomorú és tragikus történet, és ezt önök okozzák, önök okozzák hazánk nemzetközi megítélésében. Ez az önök felelőssége lesz a történelem ítélőszéke előtt (*Folyamatos közbeszólások a kormánypárti sorokból. - Az elnök csenget.*), és meglesz az ítélet: bűnös.

Azt kell mondjam, hogy ebből a szempontból is, még most is gyakorlatilag azt játsszák el egyfajta belpolitikai színjátékként, hogy itt a Fidesz-frakcióban vita van, és ezért delegációt kell küldeni finn és svéd barátainkhoz. Hát, most komolyan! Ha nem lenne ennyire tragikus ez az egész színjáték, ez a szomorújáték, akkor az ember ilyenkor már csak széttárja a kezét, hogy most komolyan, meddig lehet még ezt csinálni, a magyar nemzeti érdekekkel végletesen szembeemelve?! (*Folyamatos közbeszólások a kormánypárti sorokból. - Az elnök csenget.*) Biztosan az lesz ennek a vége természetesen, mint mindig, hogy aztán, miután az összes hátrányt elszenvedte hazánk nemzeti megítélése és a nemzeti érdekünk érdekérvényesítése nagyjából a nulla felé konvergál, majd utána, a

legeslegutolsó pillanatban aztán elegánsan megszávazzák; de remélem, hogy ez a megszavazás valóban a lehető legrövidebb időn belül aztán megtörténik.

Nézzük meg, hogy kikkel bántak el így az elmúlt hónapokban! Azzal a Svédországgal, akinek a repülőgépeit a Magyar Honvédség használja, akinek a svéd gyártású repülőgépet, a Gripeneket mi használjuk a magyar és az európai szövetségeseink légterének biztosítására. Szóval, komolyan!

Aztán Finnországról: most komolyan, az a Finnország, amely a második világháború során kiváló és hősi honvédő háborút folytatott szintén a szovjet-orszokkal szemben, tetszenek rá emlékezni, akiknek önök szurkolnak (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból, köztük Kósa Lajos: KáGéBéla! - Az elnök csenget.*), szintén a szovjet-orosz megszállókkal szemben, azt gondolom, hogy ezeket az embereket - és a népről beszélek, nem az egyes parlamenti képviselőikről, igen, vannak szélsőségesen liberális politikusok mindenhol, akik olyanokat hangsúlyoznak, ami hazánkra nézve nem igaz. Igen! És van olyan kritika, például a jog uralmának lebontása, az egypárti túlhatalom, ami pedig jogos kritika. (*Dr. Juhász Hajnalka: Keresztény-konzervatív!*)

És azt gondolom, hogy ezt a két dolgot nagyon-nagyon fontos volna úgy megbeszélni akár bilaterális alapon, hogy ez egy nyílt és őszinte vita lenne. Mi konzervatív közösségként (*Derűtség a kormánypárti sorokban.*) ebben partnerek vagyunk, de ezt a két dolgot válasszuk ketté! Nem azért kritizálják önöket, mert mindenben gyakorlatilag elítélik önöket politikai szempontból. Nem. Ebben a hosszú folyamatban, amiről mi most beszélünk, igenis az önök politikája megbízhatatlan partnerként mutatta a magyar kormányt, és ez a tragikus. (*Kósa Lajos: Bűnös!*) Ez a tragikus, tisztelt fideszes képviselőtársaim!

Zárásképpen azt szeretném leszögezni, hogy a mi konzervatív politikai közösségünk, amely 1956. október 23-ának lyukas zászlajában hisz és azt tartja magasra, nem pedig 1956. november 4-ének a békéjét, az akasztófák békéjét, amelyet önök támogatnak... (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Szégyell magad!*) Bizony, ez nagy szégyen, képviselő úr, egyetértek, önöknek nagy szégyene ez (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból. - Az elnök csenget.*), hogy azt támogatják. Azt gondolom, hogy a mai vita és ez a jegyzőkönyv, amiben az ön bekiabálása is, remélem, benne lesz, képviselőtársam, a történelem ítélőszéke előtt meg fogja mutatni, hogy ez az önök szégyene.

Azt kívánom mindenkitől, hogy minél előbb szavazzuk meg svéd és finn barátaink NATO-csatlakozását, mert mi tudjuk, hogy Európa a biztonságunk, az az Európai Unió, amelyből Orbán Viktor és a Fidesz ki akarja vezetni hazánkat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr, aki

szintén innen az emelvény szószékéről mondja el felszólalását. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A béke, a semlegesség, a függetlenségünk a legfontosabb értékek közé kellene tartozzon. Hajlandó-e a kormány a NATO-bővítés magyar vétójára a világháború elkerülése érdekében? Ezt kérdeztem szeptemberben, de akkor csak mellébeszélés volt a válasz, mostanra pedig sajnos beállt a nemzetközi sorba az Orbán-kormány is, a magyarországi balliberális ellenzék elvárásainak megfelelően.

(14.20)

A magyarok döntöttek: „97 százalék nem a szankciókra”, láthatjuk az óriásplakátokon, de Orbán Viktor mégis rendre megszavazza azokat Brüsszelben, tehát a szemfényvesztő kormánypropagandával szemben az amerikai érdekek kiszolgálásához asszisztál Magyarország is, sajnos.

A NATO-tagállamok bővítésének magyar vétóját azért szorgalmazza - immár sajnos egyedüli pártként - a Mi Hazánk Mozgalom, mert a világháború felé tett újabb lépés, provokáció volna a katonai szövetség bővítése Oroszország határán, míg a semleges zóna nemzetközi érdek. Nincs bajunk Finnországgal és Svédországgal, de az ő érdekük is, hogy ne szélesítsük a háborús konfliktust a NATO-hoz való csatlakozásukkal épp most.

Európa békéje és a törékeny egyensúly akkor biztosított, ha Oroszország és a NATO nem, vagy csak alig határos egymással, mert van egy katonailag semleges vagy úgynevezett pufferzóna. Északon eddig Svédország és Finnország töltötte be ezt a szerepet, Közép-Kelet-Európában pedig Ukrajna.

Az elmúlt egy évben láthattuk, hogy ennek a pufferzónának a megszüntetésére, azaz az Ukrajna globalizálására, nyugati szövetségi rendszerbe való integrálására irányuló kísérlet automatikusan a másik fél durva reakcióját váltja ki. Ezért elengedhetetlenül fontos, hogy ebben a helyzetben a konfliktus világháborúvá szélesedésének elkerülése érdekében katonailag semleges legyen Oroszország szomszédsága, tehát Finnország, Svédország, sőt Ukrajna és délebbre a többi volt szovjet tagköztársaság is.

Magyarországnak felelőssége van abban, hogy függetlenség helyett sajnos idegen katonai felvonulási területté vált hazánk, fegyverszállítmányok mehetnek át rajtunk Ukrajnába, persze csak Románián és Szlovákián keresztül, hogy a kormánypropaganda továbbra is szajkózhassa azt, hogy Magyarország területéről Ukrajnába nem mehetnek fegyverszállítmányok közvetlenül, de azért a kiskaput meghagyták, hogy két NATO-tagország közbeiktatásával azért felhasználhassák a magyar vasútrendszert, a magyar utakat a fegyverszállításokra. Magyarországnak tehát komoly felelőssége van ebben, és elleneznünk kellene, a Mi Hazánk Mozgalom legalábbis ellenzi hazánk ilyen típusú részvételét is a háborúban.

A Magyar Honvédség parancsnoka titokban meglátogatta az ukrán vezérkart, erről csak utólag, ukrán híradásból értesültünk. Az ottani fegyveres erők vezetője úgy nyilatkozott, hogy elégedett Ukrajna és Magyarország katonai együttműködésének a szintjével. Vajon mit tudhat még ő, amit a magyar kormány nem köt az orrunkra? A balti légtér biztosítását is vállalták magyar Gripenekkel sajnos, és konfliktusba is kerültek orosz vadászgépekkel. Sőt, Szlovákia légterének védelmét is vállaltuk, miközben a szlovákok a saját vadász-repülőgépeiket ajánlják fel Ukrajnának. Hát, mi ez, ha nem a háború közvetett támogatása ez a háborús örület, ami magával ragadta a fideszes kormányzatot is?!

Egy kormányhatározat szerint immár hazánk teljes területére engedélyezik a külföldi NATO-harcsoportok telepítését az ukrainai háborúra való reagálásként. Korábban nem ezt ígérték. Magyarország függetlenségének feladása, hazánk katonai felvonulási területté tétele elfogadhatatlan, ezért szabad és semleges Magyarországot követel a Mi Hazánk Mozgalom. Idegen haderőknek nincs helye hazánkban, mert Magyarország a magyaroké.

A Magyar Honvédség ne legyen az atlantista katonai szövetség feláldozható segédcsapata. A magyar nemzet számtalan fiát áldozta fel az idegen érdekekért vívott háborúban, itt az ideje a rossz hagyomány megszakításának. Ma már sajnos csak a Mi Hazánk Mozgalom képviseli az 1848-as márciusi ifjak követelését, hogy magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, és a külföldieket vigyék el tőlünk. Ennek jegyében vonulunk március 15-én 15 órára a Pilvax közbe egy béketüntetéssel egybekötött megemlékezésre.

Ellenezzük a Magyar Honvédség külföldi megszállásokban való részvételét is idegen érdekek szolgálatában. Az Afganisztánban, Irakban, Maliban, és még sorolhatnánk, a hasonló megszállásokban való részvételünkre költött milliárdokból inkább vonzóbb itthoni javadalmazást és modernebb felszerelést, komolyabb hazai hadgyakorlatokat biztosítanánk honvédeink számára. A külföldi szolgálatokat előtérbe helyező, moduláris rendszerű haderőfejlesztés helyett a haza védelmét önállóan ellátni képes honvédség összefegyvernemi tervezését szorgalmazza a Mi Hazánk Mozgalom honvédelmi programja.

Miniszter úr írásbeli kérdésemre sajnos nem is tagadta értesülésemet, hogy amelyik honvéd nem szeretne a hazáján kívül szolgálni, az alezredesnél magasabb rendfokozatot nem is kaphat a Magyar Honvédségben - gyalázat! Beláthatatlan következményekkel jár az idegen haderők magyarországi állomásoztatása és hazánkban az orosz katonai erők célpontjává tétele. Az ideiglenesen hazánkban állomásozó NATO-csapatokkal miért teszi idegen katonai felvonulási területté Magyarországot a magyar kormány?

Ukrajna területi integritásának hajtogatása helyett a magyar kormány inkább azt kéne megakadályozza, hogy a kárpátjai magyarságot golyófogónak használják, mert ez nem a mi háborúnk, mégis több száz besorozott kárpátjai magyar honfitársunk halt

meg vagy sérült meg már ebben a háborúban. Hogy pontosan mennyi, azt nem tudjuk; ha a kormánynak van információja, kérem, tegye közzé ebben a vitában.

A NATO-tagságunkból fakadó szerződéses kötelezettségünk csak arra volna, hogy egy tagállam megtámadása esetén segítsünk annak védelmében, de Ukrajna nem NATO-tag. A Mi Hazánk Mozgalom ellenzi a kárpátjai magyar nemzetrésszel szemben sovíniszta, elnyomó politikát folytató Ukrajna katonai támogatását, illetve az amerikai érdekek kiszolgálását. Az oroszok elleni embargó így is felbecsülhetetlen károkat okozott főként a magyar mezőgazdaságnak és az arra épülő feldolgozóiparnak az elmúlt években, most már a magyar érdek kellene legyen az első.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt napokban olvashattuk, hogy a Fidesz-frakció nagyon megosztott a svéd és finn NATO-csatlakozás ügyében, így nyilatkozott az önök frakcióvezetője. Ehhez képest ma még egyetlenegy kritikát sem hallhattunk, csak mamelekokat, hogy mindenki egyetért Orbán Viktorral, vagy ami kritika... (*Nacsá Lőrinc: Nem jöttél be! - Az elnök csenget.*) Na jó, annyi volt, hogy Finnországgal és Svédországgal milyen, a témával össze nem függő egyéb sérelmeik vannak egyébként, ami miatt egy kicsit duzzognak, most jól beolvasnak nekik, de azért megszavazzák azt, ami a harmadik világháborúhoz vezet. Semmiféle felelős államférfiúi megfontolást, kritikát nem láthattunk itt a NATO-bővítéssel kapcsolatban. Mindenki egyetért Orbán Viktorral, akinek egyébként nincs is érve, hát, ezt láthattuk hétfőn. Hát, miről kezdett el beszélni, amikor próbáltuk feszegetni, hogy gondolja újra ezt a meghátrálását? Elkezdett arról beszélni, hogy majd amikor Ukrajna NATO-csatlakozásáról kell beszélni, az egy sokkal nehezebb kérdés lesz. Hát, hogy jön az ide? És a miniszterelnök úr képes volt ettől a gondolattól még csak el sem hátrálódni? Bennem már az is megfogalmazódott: akkor ez lesz a következő, mondjuk, néhány év múlva, ha lesz még akkor Ukrajna?

A mellébeszélés másik része az volt, hogy sokkal komolyabb veszély lenne Ukrajna NATO-csatlakozása, mint a NATO Svédországgal és Finnországgal való bővítése. Mindent lehet relativizálni, de így is a világháború felé tett újabb lépésről beszélünk, érveket pedig nem hallottunk. Majd arról kezdett még miniszterelnök úr beszélni, hogy a NATO-ból való kilépésünket miért nem támogatja, miközben megint csak nem ez van napirenden, nem ez a kérdés, nem ez a vita tárgya, hanem az, amire egyetlenegy érvet sem tudott felhozni, hogy miért támogatják a NATO bővítését egy ilyen konfliktus kellős közepén, szélesítve a katonai konfliktust a világháború felé tett újabb lépéssel.

És ugyanennyi érve volt Novák Katalinnak is a mai napon, aki szükségét érezte, hogy beleavatkozzon a magyar Országgyűlés döntésébe, és irányít mutasson a még tévelygő állampolgároknak vagy esetleg tévelygő, elbizonytalanodó képviselőknek, és egyértelműen állást foglalt amellett, ami mellett végül is egyetlenegy érvet nem tudott ő sem felhozni, hogy miért kellene Magyarországnak támogatnia a NATO bővítését.

Ahogy korábbi ígéretükkel szemben 2005. szeptember 26-án megszavazták Románia feltétel nélküli uniós csatlakozását, most egy ugyanilyen diplomáciai és komoly külpolitikai hiba, történelmi hiba, hogyha ezzel a háborús örülettel hagyják magukat elragadtatni.

És nagyon fájó, hogy ami a magyar honvédelmet illeti, a honvédelmi minisztertől hiába kérdeztem írásbeli kérdésben, hogy mennyibe kerülnek a NATO-szerepvállalásaink, például a csúfos bukással végződött afganisztáni megszállás. A válasz: titkos. Hány magyar honvédet küldtek idegen országokba szolgálni szerte a világon? - szolt a másik írásbeli kérdés az elmúlt hetekben. A válasz: titkos. Meddig lesz kötelező a Covid-oltás a honvédségben, és hány katonát rúgtak ki oltatlanság miatt a létszámihiány közepette? A válasz: titkos. Hát, így működtetik vagy inkább nem működtetik, vagy leépítik és szélnék eresztik a Magyar Honvédség még megmaradt részeit, pedig érdemi válaszokra volna inkább szükség, és az új világtrend kiszolgálása helyett a függetlenségünk, a semlegességünk, ezáltal a béke előmozdítására.

(14.30)

Tisztelt Országgyűlés! Ceterum censeo, a Mi Hazánk Mozgalom szerint itt az ideje, hogy a NATO-bővítés vétőjával Magyarország végre fellépjen a háború kiszélesítése ellen. Mi valóban nem akarunk világháborút.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Timea frakcióvezető asszony. Parancsoljon, ön é a szó.

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Finnország és Svédország NATO-csatlakozásának ratifikációja nem kegy, hanem kötelezettség - hangzott el néhány perccel ezelőtt itt az Országgyűlésben Németh Zsolt, a Fidesz-frakció tagjának és vezérszónokának szájából. Tökéletesen egyetértünk, képviselő úr, ebben a kérdésben, csak azt nem tudjuk és nem értjük, hogy akkor miért tartott hét hónapig ennek a törvénynek a vitáját behozni ide, az Országgyűlés elé.

Hét hónappal ezelőtt nyújtották be a javaslatot, máskor, én nem is tudom, hogy az elmúlt 12 évben volt-e példa arra, hogy bármelyik törvénynek az elfogadása hét hónapig tartson. Nyáron, amikor a kata adózási formát eltörölték, szó szerint egyik napról a másikra, ami 500 ezer magyar vállalkozónak emelte meg egyik napról a másikra az adóját, az nem tartott hét hónapig, ott nem volt társadalmi egyeztetés, ott nem küldtek missziókat mindenféle kérdéseket tisztázni, hanem kedd este benyújtották, szerdán pedig elfogadták azt, hogy 500 ezer ember életét megnehezítik. Ehhez képest itt állunk most, és senki nem érti, de a felszólalásaikból úgy tűnik, hogy önök sem, hogy miért tartott ez hét hónapig, és ki tudja még, hogy tulajdonképpen meddig fog ez tartani, mert most is egymásnak

teljesen ellentmondó nyilatkozatokat tesznek a két ország NATO-csatlakozásának ratifikációjával kapcsolatban.

A 30 NATO-tagországból 28 már szeptember végéig ratifikálta Finnország és Svédország NATO-csatlakozását. Már megint mi vagyunk azok, az önök miniszterelnökének, Orbán Viktornak köszönhetően, és az önök Fidesz-kormányának köszönhetően, akik szégyenpadon vagyunk, akik megint cserben hagyták nyugati szövetségeseiket, akik megint szórakoznak, akik megint zsarolnak, akik megint hazudoznak. Szégyen Törökországgal egy padon ülni ebben a kérdésben, szégyen, hogy még az összes visegrádi ország is rajtunk kívül legkésőbb szeptemberben ratifikálta ennek a két országnak a NATO-csatlakozását. Legutoljára Szlovákia szeptember 27-én ratifikálta, mindenki más hamarabb. Még szeptember és most március között is eltelt fél év, és még mindig azt mondják önök, hogy majd missziókat küldünk (*Nacsa Lőrinc: Delegáció, nem misszió!*), mert csúnyán beszéltek velünk, és akkor majd meglátjuk, hogy mi lesz. Erre majd mindjárt visszatérek, hogy valóban mondják meg, hogy akkor mi lesz majd az odaküldött misszióknak tulajdonképpen a feladata.

Orbán Viktor és Kocsis Máté azt is állította, tehát nemcsak azt, hogy most elvették a homokozólapátunkat, ahogy Juhász Hajnalka mondta, a svéd képviselők és a finn képviselők, mert körülbelül ezen a színvonalon megy ez a vita most, hogy csúnyán beszéltek velünk, hanem azt is mondta, hogy az önök frakciójában, illetve a Fidesz és a KDNP frakciójában vita volt arról is, hogy a NATO-bővítés eszkalálja a háborút és a konfliktust, miközben elmondták, hogy a NATO egy védelmi katonai szervezet. Ha egy védelmi katonai szervezet, akkor egy védelmi szervezetnek a bővítése hogyan eszkalál egy konfliktust? Ők nem azért akarnak csatlakozni ehhez a védelmi szervezethez, hogy támadjanak, hanem, hogy védekezzenek. Akkor ki és mit eszkalál?

Tehát az a baj, tisztelt fideszes képviselőtársaink, hogy az önök miniszterelnöke is, Orbán Viktor, a frakcióvezetőjük Kocsis Máté és önök is összevissza beszélnek ebben a kérdésben. Önök kölcsönös tiszteletet kérnek Finnországtól és Svédországtól, és azt mondják, hogy a katonai együttműködésben nincs helye az ideológiának. Nem értjük. (*Nacsa Lőrinc: Azt tudom, hogy te nem érted!*) Miért, Svédország és Finnország valami ideológiai genderkérdést hozott be a NATO-csatlakozással kapcsolatban? Nem, ezt megint önök hozták be. Nem Svédország, nem Finnország. Megint önök próbálják keverni itt a dolgokat, összevissza beszélnek azért, mert pontosan tudják, hogy szégyellni való az, amit önök itt képviselnek.

Egyedül Németh Zsolt tűnt úgy, mintha átaludta volna az elmúlt két hetet, és nem hallotta volna a saját frakciójának nyilatkozatait is. Nagyon egyetértek szinte minden mondatával, képviselő úr, amikor azt mondja, hogy Ukrajna területi integritását a nulladik perctől tiszteletben kell tartani. De ehhez képest azért elhangoznak a Fidesz politikusai részéről olyan nyilatkozatok is, hogy úgy kell béketárgyalásokat kezdeni

és úgy kell tűzszünetet kezdeni, hogy ahol éppen tartanak a különböző seregek, akkor azé a terület. De ön most mást mondott. *(Németh Zsolt: Ilyet nem... Ezt nem!)* Hát, tisztelt képviselőtársaim, voltak. Elő fogjuk keresni, voltak ilyen fideszes nyilatkozatok, hogy ott le kell tenni a fegyvert, és akkor arról kell elkezdni tárgyalni. *(Nacsá Lőrinc: Nem volt ilyen! - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem igaz!)* Most már az elmúlt hetekben nem mondanak ilyet. Az elmúlt évben voltak ilyen nyilatkozatok az önök részéről.

Szeretném megkérdezni, hogy mennyiben releváns kérdés Finnország és Svédország NATO-csatlakozásának kérdésében az, hogy egy svéd vagy egy finn képviselő azt mondta Magyarországról, hogy korrump. Van egy rossz hírem, tisztelt fideszes képviselőtársaim, nemcsak a svéd és a finn képviselők mondták, hogy Magyarország korrump, hanem az egész Európai Unió ezt mondta, beleértve a lengyeleket, a szlovákokat és mindenki mást is. Nem értjük, hogy már megint ez hogy jön ide a NATO-csatlakozás kérdéséhez.

Azt is felrótta Juhász Hajnalka, hogy a svédek üdvözölték a Bizottság döntését, hogy befagyasztották a magyar EU-s pénzeket. Még egyszer: nem csak ők; az Európai Unió döntött így. Miért? Azért, mert önök korrump. Azért, mert eltűntek az uniós pénzek hosszú-hosszú évek alatt.

Azt is mondták önök, hogy kölcsönös tisztelet. Az a baj, hogy ezt a kölcsönös tiszteletet megint, amikor az ukrán háborúról van szó, akkor nem érezzük az önök részéről. Megint csak hadd utaljak Németh Zsoltra. Pont beszéltem Harangozó képviselőtársammal, hogy jól hallottam-e, hogy a Fidesz részéről hosszú idő óta először mondta ki valaki Vlagyimir Putyin nevét. Ugyanis önök nem szokták. Legjobb esetben is azt mondják, hogy Oroszország az agresszor, de az, hogy Vlagyimir Putyin háborús bűnös, aki teljesen jogszerűtlenül, szembe-menve minden nemzetközi joggal, megtámadott egy szuverén országot, és ő ezért háborús bűnöket követ el most, ott, Ukrajna területén, ez nem hangzott el soha az önök szájából. *(Nacsá Lőrinc: Bíróságnak kell kimondani.)* Az, hogy tömegsírok maradnak Ukrajnában, Bucsában, Izjumban vagy Limanban, olyan városokban, ahol keresztülsöpör az orosz hadsereg vagy a Wagner-csoport, és családokat irtanak ki, időseket, gyerekeket, nőket, férfiakat, ahol Bucsában a tűzszünet alatt lebombáznak egy gyerekórházat, veszélyeztetve terhes nők életét, újszülöttek életét, nem halljuk, hogy ezekről beszélnek, nem halljuk, hogy ezeket elítélnék önök.

Amikor Bucsában találtak olyan pincét, ahol több mint 25 nőt tartottak fogva az orosz katonák szisztematikusan megerőszakolva őket heteken át, nem hallottuk a Fidesz részéről, hogy azt mondták volna, hogy ez háborús bűn, ezért a Hágai Nemzetközi Bíróság előtt kell felelnie Vlagyimir Putyinnak és az orosz hadseregnek.

(14.40)

Amikor tény az, hogy több százezer ukrán gyermeket elraboltak az orosz hadsereg katonái, és zárt táborokban tartják őket most fogva, akkor nem hallottuk,

hogy azt mondták volna, hogy Vlagyimir Putyin és az orosz hadsereg háborús bűnöket követ el.

Múlt héten volt az EBESZ parlamenti ülése Bécsben. Amikor szinte minden delegáció szembesítette az orosz delegációt például ezzel, hogy több százezer ukrán gyermeket fogva tartanak táborokban, az orosz delegáció nem is tagadta. Nem azt mondták, hogy ez nem igaz, és kikérik maguknak. Tudják, mit mondott az orosz delegáció vezetője? Azt, hogy ez így igaz, de azok jó táborok, nagyon kényelmes a gyerekeknek, ezt mondta, semmi probléma nincs ezzel, nagyon jó körülmények között vannak a gyerekek. Szóval, amikor önök kölcsönös tiszteletről beszélnek Svédország és Finnország tekintetében, akkor azért a kölcsönös tisztelet jegyében gondoljanak Ukrajnára, és gondoljanak arra, hogy mit művel most Vlagyimir Putyin és az orosz hadsereg Ukrajna területén, mert ez most a tét, amikor Finnország és Svédország NATO-csatlakozását akarjuk ratifikálni. Nem békeidő van! De békeidőben is, ahogy elmondta Németh Zsolt, kutya kötelességünk, nem kegy, hanem kötelesség ratifikálni egy ilyen bővítést. A szomszédunkban ilyen háború alatt ez hazafias kötelesség, nem kegy, hazafias kötelesség.

És önök lealacsonyítják ezt a tényleg a saját biztonságunkat is alapvetően garantáló kérdést arra, hogy az a csúnya finn meg a csúnya svéd azt mondta, hogy mi korrumpak vagyunk *(Nacsá Lőrinc: Ne hazudj már!)*, meg azt mondta, hogy itt nincs jogállamiság, meg Juhász Hajnalka azt mondta, hogy hogyan meri egy olyan képviselő azt mondani, ahol még alkotmánybíróság sincs. Hát, mi sokkal beljebb vagyunk a mi Alkotmánybíróságunkkal valóban, amit az önök pártkatonáival sikerült feltölteni! Szóval, tényleg ez a vita színvonala?!

Ha Nacsá képviselőtársam azt mondta most a vezérszónoki felszólalásában, hogy meg fogják szavazni - ugye, jól értettem, támogatják a ratifikációt -, Németh Zsolt fideszes képviselő és vezérszónok azt mondta, hogy támogatják és meg fogják szavazni, akkor szeretném megkérdezni, hogy mi ez a misszió, amit küldenek. Először is tisztázzuk, hogy ez nem parlamenti... *(Nacsá Lőrinc: Delegáció, nem misszió!)* Akkor delegáció! *(Az elnök csenget.)* Már megint a szómágia! *(Nacsá Lőrinc: Afganisztánban volt misszió!)* Teljesen mindegy, akkor delegáció! Akkor újrafogalmazom, mert hátha így jobban érthető: mi ez a delegáció, amit önök terveznek Finnországban és Svédországban? Merthogy ez egyébként nem parlamenti delegáció, az biztos, mert nem tudok arról, hogy egyetlen ellenzéki képviselő is benne lenne, tehát ez maximum egy kormánydelegáció. De szeretnék választ kapni arra, hogy mi fog ott történni, mit kérdeznek tőlük. Azt, hogy miért mondtátok, hogy korrumpak vagyunk? Mondjátok azt, hogy nem is vagyunk korrumpak!

Most két lehetséges kimenetele van. A svédek és a finnek a fejükhöz kapnak, hogy jaj, nagyon szeretnénk ezt a csatlakozást, inkább azt mondjuk, hogy ezek nem is korrumpak; ugye, akkor sima ügy, valószínűleg akkor megszavazzák. Vagy azt mondják, hogy

hát, azért ez így viccnek is rossz, természetesen korrump a magyar kormány, hiszen nem a svédek és a finnek döntöttek, hanem az Európai Bizottság arról, hogy felfüggesztik az uniós pénzeket azért, mert eltűntek ezek a pénzek, és így a másik eshetőség, hogy azt mondja a finn és a svéd tárgyalódelegáció, hogy nem vonjuk vissza ezeket az állításainkat. Akkor mi fog történni? Akkor mégsem szavazzák meg az ő csatlakozásukat?

Tehát mi végre van ez a delegáció, mert ez nem világos. Most elmondta a KDNP, hogy támogatják, elmondta a Fidesz, hogy támogatják, Orbán Viktor is a nagy belső vita ellenére azt kéri a Fidesztől és a KDNP-től, hogy szavazzák meg ezt, Novák Katalin ma azt mondja, hogy kötelességünk megszavazni a NATO-bővítést. *(Kósa Lajos: Nem mondta!)* Ő azt mondta, hogy szerinte ez kötelességünk.

Mi fog történni? Nem halljuk, nem tudjuk. Megy ez a delegáció, és nem tudjuk, hogy mi lesz ennek a következménye. Vagy azért csinálják ezt az egészet, hogy tovább húzzák már megint ezt az egész kérdést és a ratifikációt, ezzel tovább segítve Vlagyimir Putyin véres és illegális háborúját, vagy valóban megpróbálják esetleg megszarolni a svédeket, finneket, hogy az uniós pénzeket harcolják ki nekünk, de ezt ők nem fogják tudni megtenni, mert ez nem az ő döntésük. Tehát legyenek szívesek színt vallani azzal kapcsolatban, hogy mi ez a kettős beszéd, amit önök itt művelnek a delegációval kapcsolatban.

Szeretném leszögezni azt, hogy természetesen a Párbeszéd frakciója maximálisan támogatja a NATO-bővítést, maximálisan támogatja Finnország és Svédország NATO-csatlakozásának a ratifikációját, ugyanis meggyőződésünk az, hogy ez szolgálja Magyarország biztonságát is. Ezért ezt ratifikálnunk nem kegy, ahogy elhangzott, hanem hazafias kötelezettség. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk, most van lehetőség kettőperces felszólalásra. Meg is adom a szót a DK képviselőjében Vadai Ágnes képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki nem ismeri a KDNP- és a Fidesz-frakció felszólaló képviselőit, az azt hiheti, azt gondolhatja, hogy önök érdekeltek a gyors ratifikációban. Németh Zsolt, aki valóban egy atlantista politikusnak számít a Fideszben, talán az utolsó lassan a Fidesz-frakcióban, sok tekintetben olyan szöveget mondott el, amelyet normál vitában normál kormánypárti képviselőknek kellene elmondani.

A probléma az, képviselő úr, elnök úr, hogy ön pontosan tudja, hogy jövő héten nem történhet meg az elfogadása ennek a két dokumentumnak a magyar Országgyűlésben, mert ön Külügyi Bizottságot hívott össze, ahol részletes vitára kerül sor *(Németh Zsolt:*

Normális menetrend! - Kósa Lajos: Hátszabály...), ezzel nyilvánvalóan lehetetlen az... Nem normális menetrend, ezt ön is tudja.

ELNÖK: *(Csenget.)* Kósa Lajos képviselő úr...

DR. VADAI ÁGNES (DK): Lehetetlen az, hogy erről a kérdésről szavazzunk. A Külügyi Bizottság a jövő héten kétszer is ülésezik, az önök előzetes tájékoztatója alapján hétfőn is ülésezik a Külügyi Bizottság, ott lehetne ezzel foglalkozni, de nem fog a Külügyi Bizottság az előzetes tájékoztatás alapján ezzel foglalkozni. Ráadásul megérkezett a Házbizottság napirendi javaslat is, nincsen ratifikációs szavazás a jövő héten, tehát valóban leghamarabb március 20-án lehet szavazni.

Ami a parlamenti delegációt illeti: ez nyilvánvalóan nem parlamenti delegáció, ez nyilvánvalóan egy fideszes-KDNP-s delegáció. Tőlem egyébként bevehetik Steven Seagalt, Mickey Mouse-t meg akit akarnak ebbe a delegációba, egyáltalán nem érdekel, tehát engem kevéssé izgat ez a dolog. Sokkal jobban izgat, hogy önök elutaznak Finnországba és Svédországba a magyar adófizetők pénzén, miközben egyébként tájékozódni arról, hogy mi a helyzet Finnországban és Svédországban, itthon is lehet, ezt rendszeresen elmulasztják.

Elmulasztják a NATO-ban a kollégákkal való beszélgetést, elmulasztják a beszélgetést a szövetségekkel, a beszélgetést az Európa Tanácsban. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Én azt javaslom, hogy ha ezekről a kérdésekről beszélgetni szeretnének, akkor legközelebb a NATO Parlamenti Közgyűlésben intenzíven beszélgessenek az ott jelen lévő kollégákkal, sokat fog ez segíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szabó képviselő asszonynak szeretném címezni a felszólalásomat. Én azt az időszakot szeretném megérni itt, a magyar Országgyűlésben, amikor ön olyan vehemensen fogja legalább egyszer védeni Magyarországot, ahogy, mondjuk, most Svédországgal és Finnországgal teszi. Legalább egyszer kerüljünk abba a helyzetbe, hogy ön Magyarországot áll ki és Magyarországot védi, ez nagyon sokat segítene, tisztelt képviselő asszony, a kormány és az ellenzék helyzetén.

A delegáció és a misszió között az a különbség, hogy misszióban ön volt Afganisztánban, a delegáció pedig tájékozódni és tárgyalni megy, ez nagy különbség képviselő asszony *(Szabó Timea: Annyira szerencsétlen vagy, de tényleg!)*, különböző folyamatok vannak.

Felhívnám a tisztelt képviselő asszony figyelmét, hogy körülbelül egy évvel ezelőtt, március 10-én a magyar Országgyűlés elfogadott egy, a Külügyi Bizottság

által beterjesztett nyilatkozatot az orosz-ukrán háborúról, amelyben elítélte Oroszország agresszióját, amelyben kiállt Ukrajna nemzeti szuverenitása és területi integritása mellett. Képzeld el, volt olyan képviselő, aki ezt nem szavazta meg: Tordai Bence, a Párbeszédből, pedig itt ült. *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Bizony!)* Ő nem szavazta meg, az ön párttársa, az ön politikai felbujtó, aktivista partnere nem szavazta meg ezt a határozati javaslatot, tisztelt képviselő asszony.

(14.50)

Szerintem így megérthetjük rögtön, hogy miről is tetszik beszélni, amikor erről szól. Nem azt mondtuk, hogy azt mondták ránk, hogy korruptak vagyunk. Hát, ezt önök mindennap elmondják, aztán még sincs igazuk. Az a probléma, tisztelt képviselő asszony, hogy sértegetések hangzottak el, idéztem is, csak ön akkor még nem volt itt vagy nem figyelt, azt mondták a kormány gyermekvédelmi, családvédelmi akciótervről, hogy a harmincas évek Németországát idézi. Ilyen szavak hangzottak el! A harmincas évek Németországához hasonlították azt a családvédelmi akciótervet, tisztelt képviselő asszony, amely családokat juttat önálló otthonhoz, amely családokat juttat támogatáshoz, életkezdéshez és így tovább.

Ez a probléma, az ilyen jellegű sértegetésekkel van baj, tisztelt képviselő asszony. És igen, ezeket érdemes tisztázni, és érdemes a kölcsönös tisztelet és a párbeszéd alapjára helyezni egy szövetségi együttműködést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartai oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Szabó Timea frakcióvezető asszony, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Nacsa képviselőtársamnak vannak némi szövegértési problémái, de semmi baj, mert elmondom még egyszer.

Azzal kezdtem és azzal fejeztem be, hogy Finnország és Svédország NATO-csatlakozásának ratifikációja magyar érdek, az a mi érdekünk, a mi biztonságunk erősítése. Ha ön ezt nem érti, az az ön baja.

Tordai Bence mint az én aktivista partnerem megjelölését nem teljesen értem, de nem is szeretnék erre kitérni. *(Cseresnyés Péter: Szövegértési probléma!)*

Az, hogy önök olyan határozati javaslatokat nyújtanak be, még egyszer, amiben nem szerepel az, hogy Vlagyimir Putyin háborús bűnös *(Nacsa Lőrinc: De semmi köze ehhez!)*, és ő követi el a háborús bűnöket... *(Nacsa Lőrinc: Ez bíróság dolga!)* Nem, tisztelt képviselőtársam! *(Kósa Lajos: De, de!)* Azt ki lehet mondani most is, mert azok a tények, amelyek napvilágot láttak Ukrajnában *(Cseresnyés Péter közbeszól.)*, pontosan igazolják, hogy ezek megtörténtek. Miért, önök szerint a bucsai mészárlás nem történt

meg? Önök szerint nem erőszakolnak meg nőket tömegével orosz katonák? Ön szerint nem tartanak több százezer ukrán gyermeket fogva táborokban? Ön azt mondja, hogy ez nem tudott tény, hanem ezt majd a bíróság fogja kideríteni? Pontosán még az orosz delegáció sem tagadta ezt Bécsben.

Úgyhogy ne beszéljenek mellé! Mondják ki, hogy önök meg fogják szavazni itt a parlamentben a jövő héten a NATO-bővítést, és azt, hogy a delegációnak, amely egyébként Svédországba és Finnországba utazik, az egészhez semmi köze, az az önök belpolitikai harca, az a propagandájuk része. Akkor mindenki érteni fogja, hogy egyébként meg fog történni, de most megint kettős beszéd van, kettős játékot játszanak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Továbbiak nem kértek szót kétperces felszólalásra. Most az írásban előre bejelentett felszólalók mondhatják el véleményüket. Elsőként megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Balla Mihály képviselő úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én azok közé a képviselők közé tartozom, akik már a magyar NATO-csatlakozás idején, 1999. március 12-én a parlament Külügyi Bizottságának és a NATO Parlamenti Közgyűlése delegációjának tagjai voltak. Hazánk 1990-től kilenc évet várt a teljes tagság elnyerésére, közben '95-ben volt nálunk egy népszavazás is erről - mindezt azért, hogy része legyen a kollektív védelmi szövetségnek.

Bár Svédország és Finnország évtizedeken keresztül nem csatlakozott a NATO-hoz, az orosz-ukrán háború kitörését követően felvételüket kérték a szövetségbe. Az is igaz, hogy a két ország parlamenti delegációja a NATO Parlamenti Közgyűlés tagja, parlamenti delegációval képviseltetik magukat a különböző rendezvényeken, és alapvetően a két ország szoros védelmi együttműködést is kialakított a NATO-val, tavaly, 2022 júniusában pedig kérték a teljes jogú tagságukat. A NATO elfogadta, ám az eljárásban az összes tagország parlamentjének ratifikációja szükséges a végleges döntéshez. Ezért Magyarország Kormánya is az Országgyűlés elé terjesztette a svéd, finn NATO-csatlakozás ratifikációjáról szóló előterjesztést. Tette ezt azért, mert támogatta a szövetség bővítését, Magyarország mindig is a nyitott ajtók politikáját képviseli a szövetségben.

A kormány támogatása tehát elvi alapokon áll és egyértelmű, ennél viszont kevésbé egyértelműbb a frakciószövetségünk képviselőcsoportjainak álláspontja, hiszen a képviselőcsoportokban számos kérdés fogalmazódott meg a svéd és finn NATO-csatlakozással kapcsolatban. Ezek egy része védelempolitikához, szakmai kérdésekhez kapcsolódó aggodalmak, például hogy célravezető-e egy háborús időszakban bővíteni és növelni több ezer kilométerrel a NATO-szövetség határait Oroszországgal; másrészt politikai

jellegű kérdések vetődtek fel, köztük a két ország különböző pártjainak és kormányzati szereplőinek Magyarországgal szembeni kritikus politikai támadásai.

Hosszan lehetne sorolni azokat a nyilatkozatokat, amelyeket a migránsválság, a Covid-járvány, a jogállamiság, vagy akár a szankciós kérdésekben képviselt magyar álláspont kapcsán megfogalmaztak. Hogy egyet emeljek ki ezek közül a nyilatkozatok közül, ami talán egy akkori kormánynak is a véleményét tükrözte, Ann Linde svéd volt szociáldemokrata külügyminiszter 2020-ban egy képviselői kérdésre a következő választ adta: „A kormányt és engem is aggasztanak a demokratikus fejlemények néhány EU-tagállamban. Én és kollégáim a kormányban több alkalommal szólunk a magyarországi negatív fejlemények ellen Magyarországot képviselő személyekkel folytatott tárgyalásokon, a svéd parlamentben, valamint, és ezt hangsúlyozom, nemzetközi és multilaterális keretek között. Egyebek mellett egyértelműen kiemeltük a sajtószabadságot, a migránsok fogadásának körülményeit és a koronavírus elleni küzdelem érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos kockázatokat. Továbbá észak-európai kollégáimmal közösen levelet küldtem az Európa Tanács főtitkárnak, amelyben többek között erre is felhívtuk a figyelmet Magyarországgal kapcsolatban. Legutóbb a külügyminiszterek április 3-ai ülésén vettem fel ezt a kérdést.” Itt az idézet vége. *(Nagy Csaba: Elképesztő!)* Vagy az Európai Parlamentben képviselt politikai álláspontjuk Magyarországról, amely akár Lengyelországgal, akár hazánkkal szemben kettős mércét felállítva meg akar vonni különböző nekünk járó forrásokat. Az Európai Parlamentből is elég sok, Magyarországot bíráló nyilatkozatot fel lehetne sorakoztatni, ami svéd és finn képviselőktől hangzott el.

Ezért jogos, hogy képviselőink felvetik, hogyan vár el egy ország támogatást, ha annak a politikusai, vezető politikusai az elmúlt időszakban folyamatosan és következetesen hazugságokat terjesztettek Magyarországról, hogyan várnak el gyors, korrekt döntéshozatalt akkor, amikor az elmúlt időszakban folyamatosan kritizálták Magyarországot, a migrációs politikánkat, jogállamisági ügyekben illettek bennünket igaztalan vádakkal, amelyek időnként preconcepció alapulnak, amelyek nem igazak. Azoknak a magyar parlamenti képviselőknek, akiket négyévente demokratikus választáson megválasztanak, ezek a kritikák természetesen bántók, mert amikor Svédországban a politikusok azt állítják, hogy Magyarországon nincs demokrácia vagy jogállamiság, akkor megkérdőjelezzük a magyar parlamenti képviselők megválasztásának legitimitását. Ezért joggal várja el a magyar parlamenti kormánypárti része, hogy egy svéd és finn parlamenttel történő politikai diskurzus vagy megbeszélésorozat keretében ezeket a kérdéseket tisztázzák le.

A geopolitikai és biztonsági kihívások és a helyzet védelmi szempontból a bővítés mellett szólnak, hiszen a NATO ma a legerősebb védelmi szövetség, amely hazánk számára is biztonságot ad.

(15.00)

Viszont a politikai jellegű aggodalmakat, amelyeket megfogalmaztak az új tagjelöltekkel kapcsolatban a frakciónkban, politikai alapon kell kezelni. A jelenlegi helyzetben Svédország és Finnország NATO-csatlakozása indokolt, de ez nem egy egyszerű technikai kérdés. Ez nem így van! Összetett döntésről van szó, ezért fontos, hogy a parlamenti delegációnk találkozzon az érintett parlamentek képviselőivel, hogy mielőbb tisztázzák a felvetődött kérdéseket. S bízom benne, hogy a kérdések tisztázását követően az Országgyűlés támogatni fogja a kormány előterjesztését. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Tilki Attila képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Konfuciusz mondása jutott az eszembe: „Ne keseregj azon, hogy nincs hivatalod, inkább azon aggódj és úgy cselekedj, hogy érdemes legyen rád.” Ez az idézet azért jutott eszembe, mert 2022. április 3-án volt egy választás, a választáson a magyar emberek elmondták a véleményüket, és kétharmados felhatalmazást szerzett a Fidesz. Innentől kezdve elég furcsa érzés az, hogy ellenzéki képviselők megmondják azt, hogy mit mondhatunk, mit tehetünk, mit nem mondhatunk és mit nem tehetünk. Ahogy mifelénk mondják, de az országban még sok helyen szerintem: fordítva ülnek a lovon.

Ez a téma sokkal komolyabb annál, mintsem hogy elviccelődjünk rajta, ezért nem tartom a vitához illőnek - bár ez az én véleményem, ettől még más gondolhatja úgy, hogy belefér -, ha a költöző madarokról beszélünk, vagy ha „homokozólapat” kifejezést használunk. S az is furcsa, ha mondjuk, a Párbeszéd - amely korábban még Párbeszéd Magyarországért volt, aztán kimaradt a „Magyarországért” jelző - hazafias kötelezettségről beszél, az a párt, amelyik éppen a „Magyarország” szót hagyta ki a párt nevéből.

De nem akarom elviccelni még véletlenül sem, hiszen az én választókerületem Ukrajna mellett van. Higgyék el, képviselőtársaim, mi érzékeljük azt, hogy egy kárpátaljai ember - legyen az magyar, ruszin vagy ukrán - életében mit is jelent a háború, mit is jelent az esetleges kényszersorozás. De valahogy úgy éreztem magam - a fiatalabbak kevésbé ismerik, mi, idősebbek tudjuk -, mintha a tavasz tizenhét pillanatát néztük volna, amikor Harangozó képviselő úr sorolta, hogy melyik nap mit csináltunk, melyik nap mit tettünk meg vagy éppen mit nem tettünk meg. Szerintem nem kell indokolni, hogy miért most tárgyaljuk. Mert most tárgyaljuk. Egyébként pedig elmondtuk fehéren és feketén, hogy az európai uniós felkérésekkel, jogszabályokkal voltunk elfoglalva, és most került sorra. Pont. Szerintem nincs ebben semmiféle olyan dolog, amit számon lehetne kérni rajtunk.

S érdekes az is, hogy azt mondja képviselőtársunk: szégyen Törökországgal egy padban ülni. Mondja ezt Szabó Tímea, az a Szabó Tímea, aki már nincs itt; elmondta és elviharzott, elment. Egyébként pedig miért szégyen? Hiszen a NATO második legerősebb hadseregéről beszélünk Törökország esetében. És egy kérdés fölmerül egy jóérezsű emberben nálunk, vidéken, ahol kérdéseket tesznek föl. Ott azt a kérdést teszik föl, hogy az Európai Unió miért nem beszél többet a békéről. Miért csak a pápától és Magyarországtól hallják azt, hogy igenis, a béke lehet a megoldás, mert ennek a háborúnak győztese nem lehet?

Ezek az emberek - akik egyébként templomba járó emberek - azt is megkérdezik, hogy jó dolog-e az, ha éppen Svédországban, a városháza előtt a török elnök figuráját lógatják fel, vagy ha elégetik a Koránt. Én úgy gondolom, mi úgy gondoljuk és a vidéken élő emberek úgy gondolják, hogy a véleménynyilvánítás szabadságába sehol nem fér bele az, hogy bármilyen vallás szent könyvét bárki bármilyen tüntetésen elégeti. Tehát ha egy képviselőben esetlegesen kérdések merülnek fel a tekintetben, hogy majd hogyan fog a szavazáskor dönteni, akkor mindig arra kell gondolni, hogy egyéni országgyűlési képviselőként az emberek véleményét természetesen figyelembe kell venni.

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egyébként azok a mondatok miért ne zavarnának, amikor egy svéd képviselő a harmincas évek Magyarországhoz (sic!) hasonlítja az országunkat? Vagy aki azt mondja, hogy kapcsolatunk van Alijevvel, miközben azt látjuk, hogy az Európai Bizottság elnöke Azerbajdzsánba megy, és arról beszélnek, hogy hogyan lehet újabb energiaforrások után néznie az Európai Uniónak. Azért mondjuk azt, hogy tiszteletet várunk el a magyarokkal szemben, mert mi tiszteljük más országok polgárait. Én nem hasonlítgatom és mi nem hasonlítgatjuk sosem a svéd vagy a finn politikát akármilyen évekhez, mi nem mondunk véleményt a családpolitikájukról, de az kifejezetten zavar, ha egy képviselő azt mondja, hogy miféle ember ez a magyar miniszterelnök, aki arra buzdít, hogy a demográfiai problémák megoldása érdekében szülessen egyre több gyermek. Éppen az előbb tárgyaltuk a költségvetés módosítását, és örömmel látjuk azt, hogy soha nem látott támogatás megy családvédelmi elképzelésekre.

E rövid kis mondandómat ismét Lónyay Menyhért volt miniszterelnökkel szeretném befejezni, aki azt mondta annak idején: „Tagadhatatlan, hogy a helyzetünk nehéz, aggodalomra sok okunk van, de csüggedésre nincs mindaddig, amíg törvényes jogainkat a helyzet fölismerésével védeni tudjuk.” Ezt csináljuk most, ezért tárgyalunk, és ezért fogunk megfelelő bölcsességgel dönteni akkor, amikor erre sor kerül. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! Fontos kérdést tárgyal a parlament, a Svéd Királyság és a Finn Köztársaság NATO-csatlakozását, mérsékelt érdeklődés mellett. Ha elfogadnánk, csak úgy, ab start, az ellenzéki képviselők egynemely megnyilatkozását, vagy ha úgy tetszik, ki nyilatkozását, és mondjuk, ez az ügy hazafias ügy lenne, akkor az ellenzék tömött sorokban ülne itt. Vagy teljesen hazafiatlanok, mert annyira nem érdeklí őket egy ilyen rendkívül fontos hazafias kérdés.

De mondhatnám azt is, hogy ha komolyan vennénk a vitában eddig elhangzottakat, akkor jelentősen összeakasztanánk a bajszot a Svéd Királyság és a Finn Köztársaság egynemely, egyébként fontos posztot betöltő politikusával, hiszen maga Harangozó úr azt javasolta nekünk, hogy jó, jó, beszélnek ezek ott mindent, ott is vannak fura figurák, beszélnek az összevisszát, nem kell ezt komolyan venni. Nos, akik Magyarországgal kapcsolatban teljesen valótlan kijelentéseket tettek, azok konkrétan kormánytagok voltak, frakcióvezetők, meg ilyen jelentéktelen lesajnálható emberek. Mi ezeket komolyan vesszük, tehát nem fogadjuk meg Harangozó úr tanácsát, hanem természetesen figyelembe vesszük. Hozzáteszem, hogy ebben az értelemben az egésznek a NATO-csatlakozáshoz semmi köze nincs. (Dr. Harangozó Tamás tapsol.) Hiszen adott esetben más olyan országok is vannak a NATO-ban, amelyekkel vitát folytatunk, mégsem javasoltuk sohasem, hogy valakit zárjanak ki a NATO-ból vagy valamilyen retorziók érijék. Gondoljanak csak a Törökországgal való, a menekültekkel és a menekültügyi eljárások betartásával kapcsolatos vitáinkra.

Bár lehet azt mondani, hogy itt a vitában szerteágazó volt a szempontrendszer, sok kérdés is felmerült, például az ukrán háború sok érdekes tényének a megvitatása vagy egyes tényállítások ex cathedra kijelentése, én inkább két szempontot szeretnék figyelembe venni. Egyrészt a NATO bővítését, ennek a biztonsági, katonapolitikai és nemzetközi együttműködésbeli szempontjait, másrészt pedig kapcsolatunkat a két tagjelölt országgal.

(15.10)

Ahhoz, hogy a NATO-val kapcsolatos szempontokat mérlegeljük, fel kell vetni néhány nagyon komoly és nagyon súlyos kérdést, amit nem szokás, sőt mélyen hallgatunk róla, de attól még, hogy hallgatunk róla, nem lehet a dolgokat meg nem történné tenni, és végképp nem lehet súlyos tényeket letagadni. Van a NATO-nak a védelmi szerződése, annak van egy 5. cikkelye, amely azt mondja, hogy ha egy NATO-országot támadás ér, akkor a szövetség arra kötelezi magát, hogy megvédi azt az országot.

A közelmúltban, tavaly ősszel egy nagyon brutális terrortámadás ért egy NATO-tagállamot, Németországot, egy olyan támadás, nevezetesen az Északi Áramlat gázvezeték felrobbantása, aminél nem jöhet szóba az, hogy unatkozó könnyűbúvárok szórakoztak a dinamittal, és véletlenül felrobbantották a vezetékét. Mindenki egybehangzóan állította, hogy ilyen támadást kizárólag hivatalos hadseregek rendkívül felkészült alegységei képesek megvalósítani, fel is soroltak néhányat, ezek - Oroszország kivételével - mind NATO-tagok. Mind NATO-tagok!

Azt a verziót - Egyesült Államok, Anglia, Norvégia, Lengyelország s a többi, egyébként Németországgal bezárólag - mindenki elvetette, hogy Oroszország öncsonkítást hajtott végre, és felrobbantotta a saját gázvezetékét, már csak azért is, mert elég lett volna elzárni, ha nem akarna gázt szolgáltatni a vezetéken. De ma már tudjuk, hiszen résztart az Egyesült Államok elnöke, Joe Biden elszólta magát egy sajtókonferencián, és megmondta, hogy ki fogják iktatni, akármi legyen is ez, de kiiktatják a vezetékét. Tudjuk, hogy a volt lengyel külügyminiszter köszönő sms-t küldött, tudjuk, hogy a pillanatnyilag akkori angol miniszterelnök szintén sms-t küldött, hogy megcsinálták, s a többi, s a többi. Elég az hozzá, hogy ma már nagyon-nagyon komoly, és egyébként az asztalról lesöpörhetően vélelem az, hogy ezt maga az Egyesült Államok hajtotta végre Norvégia segítségével.

Az a cáfolat, amit az Egyesült Államok közölt, hogy nem, az a semminek a semmije. De ha bárki is robbantotta fel, egyvalami kétségtelen: egy NATO-országot példátlanul súlyos támadás ért, mégpedig a nemzetközi jog sztenderd felfogása szerint terrortámadás. Az, amit csinált a NATO, nevezetesen, hogy eltekintett ettől a tényről, és úgy tesz, mintha ennek a kivizsgálása teljes mértékben érdektelen lenne, és senkit nem érdekel az, hogy egy nagyon sok milliárd dollár befektetéssel létrehozott gázvezeték, amire egyébként maga Joe Biden mondta korábban még az akkori német kancellárnak, hogy az Egyesült Államok nem ellenzi ennek a befejezését és aktiválását, mégis valaki felrobbantotta.

Akkor az a kérdés, hogy komoly szervezet vagyunk-e mint NATO, és ha észleljük, hogy támadás ért egy NATO-tagállamot, mi a teendő. Nincs 5. cikkely? Érdektelenség van? Mindenki hazament, az utolsó leoltotta a villanyt? Emlékezzünk rá, amikor Lengyelországot ért az orosz-ukrán háború kapcsán rakétatámadás, mekkora aggodalom volt! Két ember meghalt, szörnyűség, és valóban egy SZ-300-as rakéta becsapódott, vagy annak a maradványai becsapódtak Lengyelországba. Az egész világ aggódva figyelte, hogy eskaláció lesz, vagy nem, mi fog itt történni. Az ukránok váltig állították, hogy az oroszok átlóttak, aztán persze kiderült, hogy a harcok kapcsán az ukrán légvédelem lőtt le egy orosz indítású rakétát. Ilyen történik a háborúban, félreértés ne essék, nem arról van szó, hogy mindenki meglepődött, hanem arról volt szó, hogy mindenki rendkívül komolyan vette

az 5. cikkelyt. Egy példátlan nemzetközi terrorcselekmény esetén meg nem vesszük figyelembe? Érdektelenség?

Csak azért mondom ezt, mert a probléma a közvetkező: mi táplálja a NATO-t? A bizalom. Az a bizalom, hogy komolyan vesszük az 5. cikkelyt. Az a bizalom, hogy Portugália és a portugál katonák, ha kell, eljönnek Magyarországra harcolni a Magyarországra rárontó ellenség ellen. Az a hit és az a becsületbeli vállalás, hogy ha Norvégiát vagy Izlandot támadás érné, a magyar katonák odamennek és védekeznek, vagy a NATO kötelékében elvégzik azt a feladatot, ami ránk hárul. Ha ez a bizalom nincs, akkor nincs NATO, félreértés ne essék, nincs NATO! Ez egy védelmi szervezet, és ha egy védelmi szervezet egy eddig soha nem látott terrortámadásra semmit nem reagál, az bizony ronszolja azt a bizalmi szövődéket, ami a NATO-t összetartja. Ezt azért hangsúlyozom, mert nem hiszem, hogy ennek a dolognak vége van. Végül is a gleiwitzi rádióadó kapcsán is kiderült, hogy végül a németek szervezték az ürügyet, és minden ilyen ügyről kiderül a végén, hogy mi történt. Kétségtelen, hogy ez a NATO-nak és a NATO-t övező nemzetközi bizalomnak biztosan nem tesz jót.

Hasonlóképpen több, a NATO részvételével zajló nemzetközi katonai vagy szövetségi akciót komoly kérdések öveznek annak kapcsán, hogy egyébként pont itt van ez a rettenetes orosz-ukrán háború, az oroszok támadtak, az orosz az agresszív fél, és természetesen, ahogy minden szuverén országnak, Ukrajnának is teljes mértékben joga és kötelessége megvédeni a területi integritását és harcolni a támadó oroszok ellen, de ez a tény mindent nem ír felül, a józan ész nem írja felül. Tehát elismerjük Ukrajnának ezt a jogát, ettől még Ukrajna nem lett a nyugati demokrácia bástyája, merthogy konkrétan betiltották az ellenzéket meg a komplett ellenzéki sajtót, és egyébként mi tudjuk, a kárpátaljai magyar testvéreinket korábban is meg most is olyan retorziók érik, amik mellett nem lehet elmenni. De ez a történelemben sem volt máshogy.

Azért, mert Sztálin felvette a harcot a rárontó náci Wehrmacht ellen és Hitler ellen, nem vált a szabadság katonájává, nem írta felül a gulágot meg azt a kommunista, bolsevik rettenetet. Még azt sem írta felül, hogy egyébként azzal a Németországgal harcolt, akivel korábban örök barátsági és megneemtámadási szerződést kötöttek Molotov-Ribbentrop-paktum néven. Félreértés ne essék, az egész nem von el Ukrajnától semmilyen olyan jogot, ami a védekezés kapcsán megilleti, és Putyint sem menti semmi alól fel, csak azt szeretném mondani, hogy ebben a kérdésben, mint olyan sokszor a politikában, ne hajtsuk el a józan eszünket, egy picit maradjunk a talajon. Én értem a lánglelkű szónoklatokat Putyinról meg másokról, de valahogy használjuk itt a józan eszt, a nemzetközi jog által kialakított kereteket, amelyek egy kicsi iránymutatást adnak, ha most már egyébként a nemzetközi jogban, mondjuk, az Északi Áramlat felrobbantása után nem is nagyon lehet

bízni. Ezzel kapcsolatban a magyar parlament bármelyik képviselője természetesen ex cathedra kijelentheti, hogy Putyin háborús bűnös, sőt megengedem, lehet.

Néhány tényt hadd mondjak el! Mÿ Lai 1968, vietnámi háború. Március 16-án az amerikai hadsereg több mint 500 vietnámi civil lakost mészárolt le, így, a szó szoros értelmében. Megvolt az eljárás, elítélték a bűnösöket, ettől egyébként az Egyesült Államok elnöke nem lett háborús bűnös, megjegyzem, nem is vonták eljárás alá, sőt!

Sepregessünk a saját házunk táján! 1942 januárja, de már egyébként 1941 decembere, Újvidék, hideg napok: a Magyar Honvédséghez tartozó katonák kisegítő erőkkel bizony vérengzést követtek el ott. Ettől egyébként Horthy Miklóst a nürnbergi perekben nem vonták eljárás alá, sőt!

(15.20)

Sőt, lehetett volna, félreértés ne essék! Csak két dolgot akarok mondani ezzel az egész háborús bűnösrel kapcsolatban. Churchillnek van egy remek mondanása: nincs történelem, csak történetírók vannak. És van egy másik vitathatatlan tény. Azokat a bíróságokat, amelyek a háborús bűnökről döntenek, az esetek döntő többségében a győztesek állítják fel, és ez a háborús bűnös-dolog minimum sikamlós, mert rettenetes emberiségellenes bűncselekményeket hajtottak végre most is, Ukrajnában. Az embernek forr az igazságérzete, és azt mondja, hogy ezt nem lehet eltérni, és ez ellen valóban fel kell lépni, és ezt nem lehet elnézni. De ettől függetlenül ezekkel a szavakkal dobálózni, ez a politikai közbeszéd olyan következményét vonja maga után, mint az antiszemitizmussal való rigozálás. Ma már nem jelent semmit, mert mindenkire rámondták, akár volt köze hozzá, akár nem. Sőt, olyan cinizmust is elkövettek legutóbb az ENSZ egyik ilyen megbeszélésén, hogy az amerikai ENSZ-nagykövet egy svéd példára hivatkozva Magyarországot vonta egyébként a vádlottak padjára, majd úgy korrigáltak, hogy ja, bocs, Svédország volt. Nekünk nem adtak szót, és nem a nyilvános vitán, hanem majd később a „Magyarország” szót kihúzták.

De ez olyan mértékben inflálja ezeket a fogalmakat, ami veszélyes, mert mindnyájan tudjuk, hogy a kiskakas meséje hogyan ért véget: mikor jött a róka, már senkit nem érdekelt. Pedig a róka jön. Meg kell nézni, mi történik Ukrajnában. Ott van, a legordasabb eszmék követői ott harcolnak, épphogy csak a horogkeresztet még nem rajzolták fel, csak ezt a másik szimbólumot egyébként, ami szintén vitatható, és a Bandera egy legitimizált nemzeti hős. Tehát eljutunk olyan pontokra, ami tényleg az európai civilizációs, keresztény hagyományokon alapuló erkölcsi rendünket alapvetően áthatja alá.

Azért gondoltam ezt a bizalom kapcsán felvetni, mert meggyőződésem, hogy az 5. cikkely és az egész NATO addig tart és addig ér valamit, amíg hiszünk abban, hogy ide portugál katonák jönnek, ha baj van,

és mi is hajlandók vagyunk elmenni Norvégiába, az északi határra, és ott küzdeni a betörő oroszok ellen, hogyha erre sor kerül; és hát ez komoly probléma. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Időkorlát van?

ELNÖK: Igen.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Tehát csak annyit szeretnék mondani zárásként, hogy a magyar parlamenti delegáció vagy a Fidesz-delegáció egyébként barátokozni megy és a félreértéseket tisztázni Svédországba és Finnországba. Egyébként pedig azt lehet mondani, hogy a finnekkel bennünket katonabarátság köt össze, hiszen 25 ezer magyar önkéntes jelentkezett és több ezer harcolt Finnország mellett a téli háborúban az oroszok ellen, és akkor Magyarországon olyan gyűjtés indult, amelyben Szent-Györgyi Albert a Nobel-díját, az érmet és a pénzdíjat ajánlotta fel a finnek megsegítésére. Tehát egyáltalán nem igaz az, hogy nem lehet ránk számítani, de nem vagyunk hajlandók versenyt futni. Nem vagyunk hajlandók versenyt futni! Most is igaz az, amit vállaltunk. Nem rajtunk múlik, hogy felveszik-e Svédországot és Finnországot. Nem mi leszünk az utolsó, ez egészen biztos. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy nagyon fontos téma van előttünk, hiszen a NATO bővítése a súlyánál, a jelentőségénél fogva ennek az esztendőnek, azt hiszem, az egyik legjelentősebb diplomáciai feladata.

A Fidesz-frakció támogatja Svédország és Finnország felvételét a NATO-ba, soha nem is mondott mást egyébként ebben a dologban. De nekem meggyőződésem, hogy a NATO-csatlakozás előtt, ahol egy erős szövetségi kapcsolat alakul ki, azért nem árt tisztázni néhány dolgot. Nem árt tisztázni olyan témákat, amelyekre majd utalok, és amelyek itt legalábbis vitatható véleményalkotást jelentenek Magyarországról, sőt Magyarország elleni támadásként is felfoghatók.

De még mielőtt erre rátérnék, szerintem, mivel itt az ellenzéki oldalról többen a napirend ütemezését kifogásolták, azt azért szeretném elmondani, hogy Magyarország egy szuverén ország. A magyar Országgyűlés ennek a szuverén országnak a törvényhozó testülete, és akkor tárgyal bármely napirendet, amikor azt napirendre veszi, és ehhez nem elég az, hogy a parlament egyik legkisebb pártja, az MSZP ezzel elégedetlen.

Szerintem az Országgyűlés helyesen döntött akkor, amikor most napirendre vette ezt a témát. Óvatossan bánnék az olyan ügyekkel ebben az esetben és

olyan álláspontokkal, amelyek ilyen, hogy is mondanám, izdadságszagú igazodási kényszert mutatnak az ellenzék egyes pártjai részéről, mintha itt valami lóverseny lenne, mintha valami pénzjutalomért kellene küzdeni egyeseknek a dollárbaloldal képviselői részéről, hogy miért nem fogadta el az Országgyűlés a csatlakozást múlt héten, egy hónappal ezelőtt vagy akár a nyáron. Nekem meggyőződésem, hogy a magyar érdek az, hogy ez a téma alaposan megtárgyalásra kerüljön, és tisztázzuk az összes olyan vitapontot, amit csak lehet ezekkel az országokkal, sőt itt bent, a parlament falai között, egymás között az itt jelen lévő képviselők, illetve frakciók is.

Tisztelt Országgyűlés! Idekapcsolódik az is, hogy Szabó Tímea - aki szokása szerint nincs itt akkor, amikor reflektálnak az általa elmondottakra -, kutya kötelesség, meg hazafias kötelesség, meg ilyen szavakat használ ezzel kapcsolatban. A kutya kötelesség szerintem ebben az összefüggésben nem értelmezhető, a hazafias kötelesség viszont igen. Mi a hazafias kötelesség? Az, hogy Magyarország érdekeit képviseljük, és Magyarországnak az az érdeke, hogy egy katonai szövetség, amelyben vagyunk, egy védelmi szövetség erősödjön, még akkor is, ha bizonyos geopolitikai realitásokra figyelemmel kell lenni, hiszen a NATO-nak jelenleg nincsen 1300 kilométer közös szárazföldi határa Oroszországgal. Úgy emlékszem, hogy még ennél lényegesen kisebb közös határa sincsen a szárazföldön, most pedig lesz, ráadásul erdős területen, illetve sarkvidéki területen, ami sok mindent újragondolásra készítet. Kósa Lajos képviselőtársam, kedves barátom hasonlatával élve, a portugál vagy a magyar hadseregnek is fel kell arra készülni, hogy ott gyakorlatilag idegen és ismeretlen terepen és viszonyok között kell esetleg majd helyállnia.

Tisztelt Országgyűlés! Ebből is következik az, hogy a tisztelt Ház nem köteles elfogadni egyébként azt a javaslatot, ami előttünk van. Egy szuverén döntés, és a magyar érdekek szerint tudjuk majd elfogadni és támogatni.

Tisztelt Országgyűlés! Van néhány olyan dolog, amire külön szeretném felhívni a figyelmet. Brenner Koloman képviselő úr svéd és finn barátainkról beszélt. Hát, jó lenne, ha esetleg mondana néhány svéd és finn barátot, mert nem látom, hogy ők kiálltak volna különösebben mellettünk. Itt van egy egész kötet kritika Magyarországgal kapcsolatban, amelyeket a képviselőtársaim már mondtak, de nem látom azt, hogy mondjuk, svéd vagy finn politikusok olyan nagy erővel síkra szálltak volna Magyarország védelmében.

Itt az egyik, amiről már volt szó, de mindenképpen figyelmet érdemel, hogy riasztó, ami Magyarországon a családpolitikában történik. Idézek ebből: „Most azt akarja Orbán, hogy több 'igazi' magyar gyermek szülessen. A politika bűzlik a harmincas évektől, és jobboldali populistaként kódósítani kell, hogy ez a fajta politika milyen következményekkel jár arra az önállóságra nézve, amiért a nők küzdöttek.” Nyilvánvaló, hogy teljes félreértelmezése a magyar családpolitikának.

De mi is az, ami fáj ebben az esetben? Az, hogy több magyar gyermek szülessen? Mi ebben a faji politika, vagy miben emlékeztet ez a harmincas évek politikájára? Mondják ezt egyébként olyan országok, így Svédország is, ahol nagyon komoly családtámogatási rendszer van. A szociális rendszer eleve olyan erős a skandináv államokban, Svédországban, Finnországban is olyan anyagi háttérre támaszkodhat, amit, azt hiszem, hogy csak irigyelhetünk. Sok szempontból ennek a mintáját hordozza a magyar kormány családpolitikája is. Ezért is érthetetlen ez a támadás.

Itt többen hivatkoztak a túloldalról arra, hogy ilyen hazafiság és olyan hazafiság. Hát, az az igazi hazafi, aki kikéri magának a magyar kormány, illetve a Magyarország elleni ilyen és hasonló támadásokat! Ez ellen tiltakozni kell, és igenis ki kell kérni magunknak, hogy ilyen hangnemben svéd politikusok nyilatkozzanak Magyarországról.

(15-30)

Nyilvánvaló, hogy a svéd történelem tanulságos történelem. Svédország semleges volt mind a két világháború alatt; hatalmas exportot bonyolított le a tengelyhatalmak irányába, mellesleg. Tehát a jólétnek van egy ilyen előzménye Svédországban; aranyért a Harmadik Birodalomnak az utolsó pillanatig hadiszállítmányokat teljesítettek a svédek.

Tisztelt Országgyűlés! Egy másik ilyen probléma, amit fölvetettek, az úgynevezett korrupciós vádak. Elég érdekes volt a dollárbaloldal képviselőitől ezt a korrupciós vádat hallgatni, meg a brüsszeli véleményét is, ahol ugye, folyamatosan letartóztatásokat hajtanak végre a bűnüldöző szervek. Szinte alig van olyan nap, hogy ne értesülnénk arról, hogy valamelyik újabb baloldali vagy liberális képviselő kerül a hatóság látókörébe. (Nacsá Lőrinc: Dobrev Klára frakciójából! - Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Dr. Harangozó Tamás: Szájer József?) Igen, Dobrev Klára frakciójából például. Közös fotókon szerepelnek érintett képviselők a túloldalról. Tehát én azt hiszem, hogy itt ez a korrupciós vád legalábbis nem elkönnyelhető kész tényként az önök részéről. Sepregessenek csak azon a területen, ami az önöké, van ott bőven probléma és feladat!

Még idekívánkozik az is, hogy valamelyik svéd kutatóintézet szerint - idézem - „Magyarországot most az első olyan uniós országgént sorolták be, ahol nem liberális demokrácia, hanem tekintélyelvű rendszer működik”.

Nem tudom, mitől tekintélyelvű ez a rendszer, amikor itt választások vannak, választások voltak és lesznek is, és ott a magyar emberek döntő többsége a Fidesz-KDNP mellett tette le a voksot, a törvényekre felesküdtünk, a törvényeket betartjuk és betartatjuk. Tehát az, hogy ez nem lenne liberális demokrácia, ez a kritika még a svédektől sem fogadható el, meg a finnektől sem - szép számmal vannak ilyen anyagok -, ezek inkább a politikai küzdelemnek a részei.

Tisztelt Országgyűlés! Ezért is kell tehát tisztázni itt a dolgokat, hogy ha jelenleg olyan szövetségi rendszerbe illeszkedik be Svédország és Finnország, amelynek a tagja vagyunk, hogy akkor az a bizalmon alapuló együttműködés legyen, máshogy ennek az együttműködésnek igazán nagy előnyei nem lehetnek, csak szükség tovább magunkkal ezeket a feszültségeket. Ezt pedig meg kell oldani azért, hogy a magyar Országgyűlés tagjai nyugodtan, tiszta lelkiismerettel tudjanak majd szavazni a csatlakozás mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előre bejelentett felszólalások végére értünk, most a normál időkeretben szót kért képviselők következnek. Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök világossá tették: akkor tárgyalják ezt, amikor akarják, azzal a tartalommal, amivel akarják, azt mondták, azt csinálnak, amit akarnak.

Több képviselőjük is ezt mondta. Tilki képviselő úr volt az első talán, és aztán a megtekintő exminiszterük volt a második. Ez lehet egy hozzáállás ehhez a kérdéshez, tehát félreértés ne essék. Tehát önök dönthetnek úgy, hogy majd megszavazzuk valamikor az Országgyűlésben, mert feltételezem, hogy előbb-utóbb csak megszavazzák Finnország és Svédország NATO-csatlakozását *(Nacsa Lőrinc: Önök nem?)*, és előbb-utóbb eljutunk arra a pontra, hogy Finnország és Svédország nyilvánvalóan tagja lesz a NATO-nak intézményesen, jogilag is. Szerintem akkor kell majd először szembenézniük önöknek Finnország és Svédország képviselőivel, de nemcsak velük, hanem az összes szövetségünkkel.

Amit maguk ma itt előadtak, képviselőtársaim - és nem a vezérszónokokok, hanem az utólag becsatlakozó megtekintős kolléga, a konteós kolléga, a vidéki embereket képviselő kolléga -, az tényleg a legalja volt ennek a vitának.

Lehetnek közöttünk viták azzal kapcsolatosan, hogy hogyan értékeljük a biztonság dolgát. Azt mi évek óta végighallgatjuk minden parlamenti ülésen, minden sajtótájékoztatójukban, hogy mi hazaárulók vagyunk. Ma ez még nem hangzott el, de előbb-utóbb ez is el fog következni, ezt így meg már - hogy mondjam? - lekönyveltük, hogy ez egy állandóan visszatérő toposz a Fidesz-KDNP-s kollégáknál. De az, hogy egy ilyen fontos ügyben két északi szövetségünkről, akikkel egyébként Magyarországon haditechnikai együttműködést folytatunk, védelmi együttműködést folytatunk, önök így beszéljenek, ez egészen elképesztő!

Önök összekeverik egyébként másodsorban a szezont a fazonnal. Tehát ezek a politikusok soha nem a magyar polgárokról és nem Magyarországról en bloc beszéltek. Ezek a politikusok önökről beszéltek, képviselőtársaim. Tehát kikérem magamnak, hogy

magukat velem összemossák! Kikérem magamnak! *(Közbeszólások a kormányparti padsorokban.)* És kikérem, hogy a magyar kormány leépíti a jogállamot és a demokratikus értékeket! És kikérem magamnak, hogy a magyar kormány tevékenységének köszönhetően az Európai Unióban és a NATO-ban olyan szégyenpadra kerültünk, ahova senki más! És kikérem magamnak, hogy szétverték a V4-együttműködést, és már a legnagyobb szövetségésük, a lengyelek is elhátarolódnak önöktől! Kikérem magamnak!

És azt is kikérem magamnak, hogy ezeket a dolgokat, amiket most itt elmondtak, az elmúlt hét hónapban sem a Külügyi Bizottság, sem a Honvédelmi Bizottság ülésén, sem házbizottsági ülésen egyetlen egyszer nem mondták el. Önök mindvégig hazudtak Finnország és Svédország NATO-csatlakozásának az ügyében. Mindvégig hazudtak. Mondvacsinált okokat találtak ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ha önöknek vitájuk van Finnországgal és Svédországgal a különböző megjegyzések miatt, semmi probléma *(Kósa Lajos: Ez nem kétperces? - Nacsa Lőrinc: Nem!)*, akkor lehetséges erről beszélgetni. Van erre mód.

Kósa Lajost szeretném fölvilágosítani arról, hogy az ő megszólalásának volt időkorlátja. Az enyémnek is van, de az enyém még nem járt le, az övé viszont akkor lejárt. Ismerni kellene a házszabályt, képviselő úr, és akkor nem nézne ilyen kétségbeesetten, hogy miért beszélek, beszélhetek még én egyáltalán. Ez egy normál felszólalás, aminek a végén be fogom tartani az időkeretet.

Szóval, visszatérve: látható, hogy a Külügyi és a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagjai, plusz a vallásurizmusért felelős Nacsa úr, illetve most már látom, hogy a megtekintő képviselő az, aki ez iránt az ügy iránt érdeklődik. Mi lenne, mi lett volna, ha korábban tartunk erről a kérdésről együttes bizottsági üléseket? Tisztázzuk! És mi lett volna, hogyha ezekre az együttes bizottsági ülésekre egyébként odahívjuk a nagyköveteket? Mi lett volna, ha megalakult volna vagy jóváhagyták volna az észak-európai államok és Magyarország közötti baráti tagozatot, és a baráti tagozaton keresztül beszélgettünk volna? Mi lett volna, ha - egyébként az általam korábban említett - NATO-s, Európa tanácsos, egyéb parlamenti közgyűlésen folytattuk volna ezeket a beszélgetéseket?

Képviselőtársaim! Én értem, hogy önöknek nincs kedvük ezzel az ügygel foglalkozni. És azt is értem, hogy vannak önök között olyanok, akik nyilván Putyin mellett állnak. *(Nacsa Lőrinc: Nincs ilyen!)* Ez az önök szíve joga. Ez engem különösebben nem érdekel, majd egyszer ezzel el kell számolni.

Kósa Lajosnak pedig szeretnék mondani, hogy akik háborúban nőket és gyerekeket erőszakolnak meg, azokat a genfi konvenció értelmében úgy hívják, hogy háborús bűnösök. *(Kósa Lajos: Ha a bíróság ezt megállapítja.)* És akik ezeket a katonákat... *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.)* Nem! Tessék olvasgatni a genfi konvenciót, képviselő úr! Tudom, hogy a kupakok óta nem nagyon megy az ilyen típusú feladat,

de el kell olvasni ezeket a konvenciókat! Akik háborúban nőket és gyerekeket erőszakolnak meg, azok háborús bűnösök. Azok emberiség elleni bűncselekményeket követnek el. Konzultáljon az ön mellett ülő külügyi bizottsági elnökkel, és meg fogja ezt erősíteni.

De még egyszer mondom: ha ezekben a kérdésekben önöknek kétségeik, vitáik vannak, akkor számtalan olyan fórum volt az elmúlt hét hónapban, ahol ezt megvitathattuk volna. A probléma az, képviselőtársaim, hogy egészen múlt hétig egyetlenegyszer sem jöttek elő ezekkel az igényekkel. Tehát mindvégig, a hét hónapot végighazudták a finn és a svéd NATO-csatlakozás kapcsán.

Tilki képviselő urat arra szeretném kérni, hogy a vidéki emberek nevében ne beszéljen, mert vannak sokan vidéki emberek, akik nem értenek egyet önnel, és őszintén szólva, jómagam sem! (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*) Ön szó szerint azt mondta, hogy a vidéki emberek. Jómagam sem értek ezzel egyet, és őszintén szólva, azt is szeretném világossá tenni, hogy ha béke kérdésében szeretnék konzultálni, akkor egészen biztosan nem a Fidesz-KDNP-kormányparti frakciókkal fogok konzultálni. Az önök elmúlt 12 éve nem szól másról, mint hogy háborút folytattak a saját hazájukban az önök által kipécézett csoportokkal. Ezt csinálták! Önök szabadságharcról beszéltek, azt vívták Brüsszeltől kezdve, ahol csak demokratikus értékekkel találkoztak. (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*) Ennek semmi köze sincs a NATO-hoz.

Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak szeretném mondani, hogy hiányoznak azok a bizottsági ülések... Olyan konteót adott itt elő, amivel, azt gondolom, némiképp fel is dobta ezt az egészen unalmasnak indult vitát. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Önnek teljesen igaza van a bizalom tekintetében, de azt is javasolom, hogy olvassa el a washingtoni szerződés 5. cikkelyét is és talán az egész szerződést, és akkor tisztában lesz azzal, hogy mi is ez az 5. cikkely szerinti eljárás.

(15.40)

Tisztában lesz ezzel, mert láthatóan ezt nem olvasta el. Egyetértetek: ne hagyják el a józan eszüket! Valakinek már nincs mit elhagyni, de kérem, igaza van bizottsági elnök úrnak: ne hagyják el a józan eszüket! Ne jöjjenek ezzel a rendkívül rossz minőségű szövegekkel, ne jöjjenek itt Horthy Miklóssal, nagyon szépen kérem, mert Kósa Lajos képviselő úr már odáig jutott, hogy Horthy Miklós felelősségre vonását vagy felelősségre nem vonását idézte a NATO bővítése kapcsán.

Én a következőt szeretném mondani: ez az ország, ez az Országgyűlés a nap végén meg fogja szavazni ennek a két országnak a csatlakozását. Az önök miniszterelnöke támogatja, láthatóan itt azok, akik ezekkel a témákkal foglalkoznak, azok támogatják, persze be kellett dobni néhány olyan képviselői megszólalást is, amivel egy kicsit másfajta szavazói körre lehet lőni.

És tisztázni kell dolgokat, tisztázni kell dolgokat. A legfontosabb kérdés, amit tisztázni kell, az az, hogy

miért viselkednek önök így a NATO-val, azzal a szövetséggel, amelyik Magyarország biztonságának egyik garanciáját jelenti. Miért, miért csinálják ezt hónapok óta? Árulják el nekem, képviselőtársaim! Tavaly, nagyjából február óta szisztematikusan kétértelmű, sőt sokszor NATO-ellenes mondatokkal hangolják a közvéleménynek azt a részét, amelyik erre nyitott, Magyarország polgárait a NATO ellen. Szisztematikusan aláássák Magyarország hitelességét a NATO-ban, az Európai Unió mellett, és szisztematikusan szállnak szembe a NATO-val. Képviselőtársaim, az önök miniszterelnöke ül ott a NATO-ban, az önök államtitkára ül ott a NATO-ban. Egyébként pont találkoztam vele, amikor odatartott, az önök honvédelmi minisztere megy a NATO-ba. Önök vannak minden információ birtokában. Mi az, amit nem osztanak meg velünk, amit tudnunk kellene a NATO-ról, ami miatt önök így viselkednek pontosan azóta, hogy Vlagyimir Putyin megtámadta Ukrajnát? Szerintem ezt a kérdést kell előbb-utóbb tisztázni.

Miért támadják önök Magyarország NATO-tagóságát? (*Kósa Lajos: Ki támadja? Ági, ne beszéljél összevissza!*) Miért támadják önök, és halasztják folyamatosan Finnország és Svédország NATO-csatlakozását? Gondolom, hogy a házelnök úr figyel éppen, hogy milyen szépet kiabál nekem a konteós képviselő, ezt majd rögzítjük a jegyzőkönyvben. Azt szeretném mondani Kósa elnök úrnak, hogy a kupakos sztorija óta nem nagyon vehető komolyan, mégis figyelemmel kísértem, amit ön mondott. Egy ép, értelmes, a NATO-csatlakozással kapcsolatos mondat nem volt benne, ellenben rengeteg olyan tárgyi tévedés volt, amely nem erre a vitára való. Ha igényel felvilágosítást NATO-ügyben, javasolom, forduljon bizalommal egyébként Németh Zsolt képviselő úrhoz, Balla Mihály képviselő úrhoz, Zsigmond Barna Pál képviselő úrhoz. De ha ők nem segítenek, akkor nagyon szívesen időpontban elmagyarázom önnek, hogy mit is jelent például a washingtoni szerződés, mit is jelent a NATO szervezeti működése, és őszintén szólva nagyon szívesen megmutogatom önöknek és önnek kifejezetten azokat a mondatokat, amelyek folyamatosan és szisztematikusan hangoltak a NATO ellen. Az ön miniszterelnöke, az ön korábbi honvédelmi minisztere és még a vezérkari főnök, a jelenlegi vezérkari főnök, aki, nem tudjuk, hogy meddig lesz vezérkari főnök, ő is mondott olyan mondatokat tavaly áprilistól kezdődően, amelyek kétértelműek voltak és amelyek nem elfogadhatóak egy NATO-ország tekintetében.

Ha önöknek vitájuk van a NATO többi tagországaival, akkor legyenek szívesek az Észak-atlanti Tanács ülésére eljárni, ott legyenek szívesek ezekkel a kollégákkal beszélgetni. Talán éppen ön volt az, de lehet, hogy éppen a vallásturizmusért felelős kormánybiztos, ha jól tudom, bocsánat, lehet, hogy rosszul idézem, Nacsa képviselő úr (*Nacsa Lőrinc: Rosszul, de mindegy.*), teljesen mindegy, mert nem létező program, viszont sok pénzt lehet rá elkölteni, Nacsa képviselő úr mondta azt, de most ebben tényleg bizonytalan vagyok, hogy tulajdonképpen Finnországba és

Svédországba ennek a parlamenti delegációnak, önmaguk meghívásának a legfőbb célja az, hogy beszéljünk, de ez nincs összefüggésben a NATO-csatlakozás kérdésével. Én így emlékszem, hogy valamelyikőjük, már nem tudom, melyikőjük, de ezt mondta. *(Nacsá Lőrinc: Én mondtam, de nem ezt mondtam.)* Igen, de valamelyikőjük... Akkor ön nem ezt mondta, de egy másik képviselő ilyen értelmű mondatot tett. Én javaslom, hogyha el szeretnének menni, önök bárhová elmehetnek, bármit megcsinálhatnak, ezt fejtette ki mind Tilki Attila, mind a megtekintő emberük, tehát hogy önök bármit megcsinálhatnak. Csinálják is meg, félreértés ne essék! Ezért azt javaslom, hogy tegyék ezt meg, amikor akarják, de ezt a két dolgot ne kössék össze a NATO-csatlakozás ratifikálásával.

Szerintem jövő héten kiválóan alkalmas lesz a hétfői nap, hogy ezt a szavazást megejtjük. Nem látam és nem hallottam olyan indokot, amely alapján Svédország és Finnország csatlakozása ne felelne meg az előírt feltételeknek. Nem láttam olyan indokot, és nem is hallottam olyat, amely alapján önök azt mondták volna, hogy ennek a két országnak a demokratikus berendezkedése okozna gondot, vagy a katonai műveletekben való részvétele, vagy a katonai ereje okozna gondot, sőt éppen nem kevesen önök közül azt állították, és azt hangsúlyozták, hogy ezzel a két országgal katonailag nagyon sokat fog nyerni a NATO. Márpedig, ha katonailag sokat fog nyerni a NATO, akkor ez azt jelenti, hogy Magyarország biztonságának garanciája is növekedni fog.

Nincs lóverseny ebben a kérdésben, de láthatóan, ha lenne lóverseny, akkor az a ló, a mienk már valószínűleg visszafelé megy, semmint előre. Magyarország valóban szuverén ország, akkor tárgyal, amikor akar, azt tárgyal, amit akar, és Tilki képviselő úr, ne haragudjon, azt kell hogy mondjam, hogy madár-egyezményt azért említettem önnek, mert nagyon sok mindent tárgyalt a magyar Országgyűlés az elmúlt időszakban, amit sokkal fontosabbnak gondoltak, mint a finn és svéd NATO-csatlakozást. Szerintem a kettős adóztatás elkerülésével kapcsolatos nemzetközi egyezmények meg a vadludakkal, vadlibákkal, vadmadarakkal kapcsolatos nemzetközi egyezmények fontosak, félreértés ne essék, de abban az időszakban, amikor a szomszédunkban az orosz agresszió miatt emberek halnak meg, emberiség elleni bűncselekményeket követnek el, és egy brutális katonai, politikai gépezet indul el egy szomszédos szuverén ország ellen, megszegve minden létező szabályt, akkor talán a vadludaknál egy picikét fontosabb az, hogy az a katonai szövetség, amelyben Magyarország is teljes jogú tag, tovább erősödjön. Finnország és Svédország jelenléte a NATO-ban, teljes jogú tagsága a NATO-ban erősíteni fogja a NATO-t, vele együtt erősíteni fogja Magyarország biztonságát.

És még egyszer hadd emlékeztessem önöket egy dologra, Magyarország biztonsági garanciarendszere három pilléren alapul: a Magyar Honvédségen, az állampolgárok patrióta elkötelezettségén és a NATO-n.

Ha bármelyik elem megbillen, akkor megbillen ez a garanciarendszer. Önök szisztematikusan próbálják kibillenteni az első elemet is egy kicsit, az utóbbi időben a NATO-mentesítéssel és a katonák elbocsátásával, a második elemet is, amikor az országnak azt a részét, amelyik nem önökre szavaz, nem tekintik hazafiaknak és a harmadik részét is, amikor az elmúlt egy évben szisztematikusan támadták Magyarország NATO-tagságát propagandista haverjaikon keresztül.

Én azt szeretném kérni, hogy ne folytatódjon ez az út. Ha itt mindannyian egyetértünk abban, hogy Finnország és Svédország alkalmas arra, hogy csatlakozzon a NATO-hoz, akkor én nem látom annak akadályát, hogy a lehető leghamarabb, akár már jövő héten szavazzunk erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most további felszólalások következnek. Megadom a szót normál időkeretben Tilki Attila képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző felszólalásban is Konfuciuszt idéztem, akkor hadd kezdjem most is egy Konfuciusssal: „A mértéktelenség zabolátlansághoz vezet.” A mértéktelen gyűlölet az zabolátlansághoz vezet. Én úgy élem az életem, hogy lehetnek a politikai palettán ellenfelek, de nem gyűlölöm őket. Az előző megszólaló a dehonesztáló jelzőkkel, amikkel egyébként megválasztott képviselőket illetett... - szeretném elmondani, hogy ellentétben önnel, aki még egyéniben nem tudott körzetet nyerni, én ötödszörre nyertem meg a választóközteremet. De istenem, így alakult. De akkor sem minősíteném önt ilyen típusú dehonesztáló jelzőkkel.

(15.50)

Annak kifejezetten örültem, hogy elgondolkodott, hogy esetleg az ornitológusok nekimehetnek önöknek vagy önnek, mert éppen most 50. évfordulója van annak, hogy Magyarországon az első nemzeti park megalakult, és a madarász civil társadalom a vadludakhoz való hasonlításért sértésnek veszi, mert számukra ez az egyik legfontosabb kérdés. De megszoktuk már öntől.

Viszont egy dologra szeretném kérni, ha lehet: hitelességről beszél, illetve hitelességet kér rajtunk számon - és hogyan beszélt az 1956-os eseményekről? Ön, aki arra gondoljon, hogy amikor az elődpártjába belépett, akkor kik ültek ott. Nem ott ült Horn Gyula, aki a megtorlásért volt felelős? Most pedig ön a szabadság nagy bajnoka. Beszél honvédségről. Én voltam katoná. Nem voltam államtitkár, ön volt, de higgye el, hogy ismerjük a rendszert. Tehát kellő bölcsesség, ami nem várható el öntől, de talán arra lehetne kérni, hogy ne legyen ennyire zabolátlan.

És a gyűlölet az ember arcára kiül. Mi békekességben élünk, vidéki, az ön által lesajnált emberek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport, normál időkeretben. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engem is Vadai Ágnes inspirál, főleg a felszólalása most. Képviselő asszony ki akarja tűzni a ratifikáció szavazásának időpontját. Láttunk sokszor olyat, hogy az ellenzéki képviselők semmibe veszik a házszabályt, de létezik egy ilyen nevű intézmény, és a házszabály elmondja, hogy egy törvényjavaslat vitáján mik a szakaszok, és ha van módosító javaslat, akkor van részletesvita-szakasz a bizottságban. És értem én a képviselő asszonyt, hogy úgy gondolja, hogy ő szabályokon felül áll, ugye, látuk ezt a Gyurcsány-kormány alatt is, hogy a Gyurcsány-kormány azt gondolta, hogy a törvényeken felül áll, és bármit megtehet, de van házszabály, tisztelt képviselő asszony, és a házszabály szerint szeretnénk eljárni. Mert a végén még valaki meg fogja támadni az általunk támogatott NATO-csatlakozást, hogy nem házszabályszerűen, nem a magyar törvényeknek megfelelően fogadtuk el. Úgyhogy ez a helyzet, tisztelt képviselő asszony, a házszabályt illene betartani.

Kikérem magunknak azt, hogy mi bármit említettünk és tettünk volna a NATO-tagsággal kapcsolatban. Mi a NATO büszke tagjai vagyunk, mi támogatjuk a NATO-t, a NATO-ban képzeljük el Magyarországot biztonsági rendszerét és jövőjét, a NATO a mi szövetségi rendszerünk, és pont ezért teljesítjük például a 2 százalékos NATO-elvárást, pont ezért vesznek részt magyar katonák - kockáztatva az életüket és biztonságukat - NATO-missziókban. Őket gyalázza ezzel a képviselő asszony, amikor ön olyanokat állít, hogy mi valamiféle NATO-ellenes narratívát folytatunk. Bizonytalan helyzetbe hozza azokat a katonákat, akik most például misszióban vannak, és a biztonságukat kockára teszik egy közös nagy célért, például a békéért, tisztelt képviselő asszony. Ezért arra kérem, hogy ezt fejezze be.

Az, hogy ki képviselheti a vidéki emberek hangját, tisztelt képviselő asszony: ön kapott huszonpár százalékos valamikor Karcagon, képviselőtársam pedig 68 százalékkal nyert a választókerületében. Tehát hogy kinek van nagyobb legitimitációja a vidéki emberek nevében beszélni, azt gondom, hogy a választók ezt eldöntötték.

De nézzük meg, ha már ön a kormányzati feladatkörömmel viccelt, hogy mi az ön árnyékkormányzati feladatköre, tisztelt képviselő asszony. Ön az árnyékkormány honvédelmi árnyékminisztere. Árnyékkormány, árnyékronvédség árnyékminisztere a képviselő asszony.

Nézzük meg, hogy a Gyurcsány-Vadai-érában mi történt a Magyar Honvédségnél, tisztelt képviselőtársaim, mert úgy beszélünk itt a NATO-bővítésről... És egy mondatban egyetértünk, tisztelt képviselő asszony, a hármas pillérben, amit a felszólalása végén mondott, a Magyar Honvédség, a hazaszerető magyar

emberek és a NATO. Ebben egyetértünk. Önök mind a hármat megpróbálták kirúgni a magyar emberek alól a kormányzásuk ideje alatt.

A hazaszeretetet kiirtották a magyar emberekből, és a „merjünk kicsik lenni” politikáját folytatták, ne legyünk büszkék arra, hogy magyarok vagyunk, járjunk lehajtott fejjel.

Mit csináltak a honvédségnél? A baloldali kormányzás alatt, a Gyurcsány-Vadai-érában a Magyar Honvédségnél 2002 és 2010 között a honvédség létszáma 17 ezer fővel csökkent. Ön itt árnyék honvédelmi miniszterként a NATO-csatlakozásról beszélt, amikor ön meggyengítette a NATO egyik hadseregét, a Magyar Honvédséget a kormányzása ideje alatt, ön volt a honvédelmi államtitkár, amikor 17 ezer fővel csökkent a honvédség létszáma. Közél 50 ezer haditechnikai eszközt adtak el, köztük kézfegyvereket, védőfelszereléseket és egyenruhákat, 50 ezret.

2002 és 2010 között a honvédség leépítéséhez tartozott az is, hogy a használatból kivontak 500 láncaltapas harcjárművet, és javarészt eladtak 140 tüzérségi eszközt, és elajándékoztak 77 darab T-72-es harckocsit. Ezek a harckocsik alig tíz év használat után felújítva ajándékba kerültek Irakba, ami aztán az Iszlám Államnál kötött ki a végén. Ez volt a nagy humanitárius akció vége.

Az önjáró tüzérségi eszközöket az akkori piaci ár töredékéért, lényegében a bennük lévő fém áráért adták el, pedig most egyébként abban a szörnyű háborúban, ami zajlik a szomszédban ott is használnak ilyeneket, 15 évvel később, tisztelt képviselő asszony. A baloldali, Vadai-féle ámokfutás része volt többek között két lövészdandár, egy tüzérdandár és egy légvédelmi rakétaezred megszüntetése is. És persze nem kímélték a hátszínre sem: bezárták a pécsi honvédkórházat, és eladták a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola ingatlanjait.

2010-re a Gyurcsány-Vadai-tevékenységnek köszönhetően a honvédség minimális véderővel rendelkezett, mert az önk honvédségi politikája felelőtlen volt, megszorításokra és kivézetésekre épült, tisztelt képviselő asszony. Ez a helyzet.

És nézzük azzal szembe, ha Magyarországnak nem nemzeti alapon álló, polgári, kereszténydemokrata kormánya lenne, amely áldoz a haderőfejlesztésre, amely fontosnak tartja a Magyar Honvédség fejlesztését, amely hazafias politikát folytat, és amely a NATO-ban megbecsült tag, mert, tisztelt képviselő asszony, ezért nagyon-nagyon durva, amiket mond, mert Magyarország a NATO megbecsült tagja, és az is kíván maradni. És az az alternatíva, ha nem ez a polgári, kereszténydemokrata, nemzeti kormány lenne, akkor ön lenne a honvédelmi miniszter, tisztelt képviselő asszony, az, aki leépítette 17 ezer fővel a honvédség létszámát, és eladta a piaci ár töredékéért a harci eszközeinket. Akkor hogyan beszélünk Magyarország biztonságáról? Meg hogyan beszél hármas pillérről? Hát, pontosan az a probléma, hogy önök a három lábát ki akarták rúgni. Ez a nagyon nagy probléma, tisztelt képviselő asszony.

És elmondhatja itt, hogy a nemzetközi újságírók majd önt idézzék, akik figyelemmel kísérik ezt a vitát, hogy mi akkor NATO-ellenes retorikát folytattunk. Nem! Ott volt ön a NATO Parlamenti Közgyűlésen (*Dr. Vadai Ágnes: Sokáig!*), mi is ott voltunk, ott volt ön számtalan olyan bizottsági ülésen, itt volt a parlamentben, amikor a Magyar Honvédséggel kapcsolatos előterjesztéseket megvitattuk. Itt volt, és itt vitáztunk éjszakákon keresztül, amikor a Magyar Honvédség NATO-missziókban való szerepvállalásáról vitatkoztunk, és rengeteg alkalommal. És voltak közös pontok, és egyet is tudtunk érteni ilyen szempontból. Egyet tudtunk érteni a koszovói béke-misszióval, és így tovább. Egyet tudtunk érteni ezekkel a dolgokkal. Volt vita, amikor értékeltük az afganisztáni kivonulást, vagy értékeltük azt, már nem NATO-misszióként, de a mali misszió kudarcát, lényegében sikertelenségét.

Az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy a pápír mindent elbír, meg ön majd kivágja a Facebook-oldalára a videóban, hogy ön azt mondja, hogy mi nem támogatjuk, meg NATO-ellenes retorikát folytattunk, de ez nem igaz. Mi elkötelezett NATO-partnerek vagyunk, szövetségesek vagyunk, akik azért tesznek meg mindent akár a NATO-csúcsokon, akár a Parlamenti Közgyűlésben, akár bizottsági ülésen, akár bármilyen rendezvényen, hogy a NATO fennmaradjon, megerősödjön és bővüljön. Mi ezért dolgozunk, tisztelt képviselő asszony. Az, hogy ön megpróbál éket verni ebbe, és megpróbálja hangzatos propagandaszövegekkel ebben direkt a nemzetközi közvélemény előtt valamiféleképpen beszározni a saját hazáját, az szerintem minden határon túlmegy.

És igen, tisztelt képviselő asszony, a svédek és a finnek sajnos, és nem az egész svéd nép és nem az egész finn nép természetesen, bizonyos svéd politikusok és bizonyos finn politikusok igenis a magyar népet is támadták, tisztelt képviselő asszony, és közölték, hogy az a nép, amely nem támogatja az illegális bevándorlást, ne kapjon pénzt a mostani költségvetési ciklusban. A magyarok elsőprő többséggel utasították el az illegális bevándorlást és a kötelező kvótákat, és erre közölte a svéd államtitkár, hogy akkor ne is kapjanak pénzt.

És igen, a magyar nemzetre is tettek dehonesztáló megjegyzéseket. Nekünk munkaköri kötelességünk, hogy eltűrjük a nem tudom, svéd meg DK-s meg bármilyen gyalázkodást, de a magyar nemzetet is támadták, tisztelt képviselő asszony. Ezt érdemes tisztába tenni!

És mindezekről függetlenül és mindezek ellenére mi azt gondoljuk, hogy érdemes új lapot nyitni, érdemes partnerségben, szövetségben, a kölcsönös tisztelet jegyében beszélni egymással. Könnyebb úgy közös célokat elérni, hogyha nem kioktatnak meg sértegetnek bennünket, hanem azt, amit mi tiszteletként megadunk másoknak, azt ők is megadják nekünk. És ezért támogatjuk Svédország és Finnország NATO-csatlakozását, tisztelt képviselő asszony. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, KDNP-képviselőcsoport.

(16.00)

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nacsa Lőrinc képviselőtársamhoz kapcsolódnék, és mivel Vadai Ágnes képviselőtársam és Brenner Koloman kamu konzervatív jobbkios politikai kiállt a svéd és finn politikusok mellett, akik véleményük szerint csak a magyar kormányt támadják és nem a magyar népet vagy Magyarországot, szeretném azt a két-három nevet elmondani, aki általánosságban és kifejezetten Magyarországot támadta.

Az egyik Eero Heinäluoma finn szociáldemokrata képviselő: „Magyarország és Lengyelország úgy, ahogy van, antidemokrata.” Petri Sarvamaa finn európai parlamenti képviselő: „Magyarország úgy, ahogy van, ne kapjon uniós forrásokat.” Karin Karlsbro svéd liberális képviselő: „Magyarország, ha nem tartja be a játékszabályokat, induljon Magyarország ellen a 7. cikkelyes eljárás is.” És nem utolsósorban - mert még hosszan sorolhatnám azokat a svéd és finn politikusokat, akik általánosságban támadták Magyarországot, nem a magyar kormányt, mert az egy dolog, ha valaki a magyar kormányt támadja, a kritika a politikának része, de hogy a magyar népet és Magyarországot politikai terméként támadja Lengyelországhoz hasonlóan, az maximálisan elfogadhatatlan - Malin Björg svéd baloldali képviselő: „Magyarországon lábbal tiporják mindazt, ami jelenti a demokráciát és a jogállamiságot.”

Azt gondolom, hogy ez itt az alapvető probléma és a mai vitánk az egyik legfontosabb üzenete, hogy mindezek ellenére, felülemelkedvén az ilyen jellegű személyeskedő, Magyarországot politikai terméként támadó politikusokat (*sic!*), támogatjuk ennek a két országnak a NATO-csatlakozását. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak kettő percbe. Öné a szó, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezd igazán neveltségessé válni, amit önök művelnek. Tilki képviselő úr személyes sértődöttsége egészen megdöbbentő, de ehhez hozzászóltam, mert a Külügyi Bizottság ülésén rendszeresen ezt csinálja, megsértődik. Azt tudom mondani, aki nem bírja az itteni feszültséget, az kérje meg a frakcióját, hogy ne kelljen ezeket a feladatokat többet betöltenie. Igenis, fontosabb volt nemzetközi egyezmény, ami a madarakkal foglalkozott, mint a finn és a svéd NATO-csatlakozás. Ezen nem kell megsértődni, ez ténykérdés, ez így történt.

Én nem vitatom el a képviselő úr jogát arra, hogy beszéljen a vidéki emberekről, de az összes vidéki ember nevében semmiképpen se beszéljen, hiszen vannak olyan vidéki emberek, akik egyáltalán nem értenek vele egyet.

Értem ezt a feszültséget, és értem, hogy nehéz önöknek szembesülni azzal, hogy folyamatosan világossá tesszük, hogy amit önök műveltek az elmúlt egy évben, az Magyarország tekintélyének és szövetségi hűségének aláásása a NATO-ban, de ezt teszik, képviselő úr. Tehát ön jöhet a Gyurcsány-Vadai-érával meg a nem tudom én, milyen szövegekkel, azt tudom mondani önnek, hogy tanulmányozza a 2002 és 2010 közötti időszakot. Nyilván nem felejtette el, csak itt felejtette el mondani, mert ez - hogy mondjam - a politikának része, hogy Magyarországon 2004 óta nincsen sorkatonai szolgálat békeidőben. Azt is elfelejtette mondani, hogy azok a bizonyos T-72-es tankok az önök kormányzása idején kerültek az Iszlám Államhoz, én mégsem mondtam azt a legutóbbi vitában sem, hiszen ön ugyanazt a felszólalását olvasta föl, amit korábban, mégsem mondtam azt, hogy ez az önök hibája lesz.

Térjünk vissza, és Juhász Hajnalka képviselő asszonynak szeretném mondani, hogy önök meg szintén mondtak olyanokat más országokra, amilyen dolgokat ezek a képviselők mondtak. Ezeket a kérdéseket az elmúlt hét hónapban meg lehetett volna vitatni. Nem akarták megvitatni, ezt most kitalálták, hogy akkor ezt lehet majd újra a finnek és a svédek nyakába en bloc varrni, és önök most előadják, hogy mégiscsak fölülkerekednek ezeken az érzelmeken. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Önök nem emelkednek semmin fölül, önök ellenzik a NATO-bővítést, ez teljesen nyilvánvaló, mindent megtesznek annak érdekében, hogy ez ne történjen meg, és önök szisztematikusan aláássák Magyarország pozícióját a NATO-ban. Ez a szégyen! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kósa Lajos képviselő úrnak adok szót kettőperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Vadai Képviselőtársam! Nem szeretném, ha hiányérzet maradna önben. Valóban, önök szimplán hazaárulók. Meg is mondom, hogy miért. Az, aki azt megtette, amit önök, nevezetesen, emlékezzünk vissza, Gyurcsány Ferenc volt a miniszterelnök, Szilvássy György volt a titkosszolgálatokat felügyelő miniszter: fogták magukat és egy oroszok által létrehozott bolgár fedőcégnél kiszolgáltatták a teljes magyar nemzetbiztonsági szolgálat személyi állománya adatait - Putyin volt ekkor az orosz elnök - úgymond pszichikai vagy pszichológiai felülvizsgálás címen. Mi ez, ha nem hazaárulás?! Az oroszoknak a teljes magyar szolgálati névsort kiszolgáltatták. Ennyit arról, hogy ki szolgált ki egyébként az oroszoknak bármifajta olyan adatot, ami a magyar nemzet biztonságát alapvetően

érinti. Megjegyzem, ekkor már NATO-tagok voltunk, tehát ez NATO-ügyben is felvet kérdéseket: mennyire megbízható az a partner, aki a saját nemzetbiztonsági szolgálat adatait kiszolgáltatja az oroszoknak csak úgy? Csak úgy! - önök ezt tették meg. Ez egyszerű, tényszerű hazaárulás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Szerintem nagyon beszédes az, hogy ennél a fontos témánál a baloldali ellenzék nincs jelen, illetve Vadai képviselő asszony magára vállalta, hogy ő képviseli mindegyiket. Ha már a lakosokat nem tudja képviselni, akik soha nem választották meg, akkor a képviselőtársai nevében jár el. Erre még majd ki fogok térni.

Megszólítva érzem magam, de Vadai Ágnes volt államtitkár stílusával nem akarok vitatkozni, a stílus-talanságával nem akarok vitatkozni, csak annyit szeretnék mondani, hogy tisztelt képviselő asszony, a humor azért nem megy önnek. Tehát szerintem ott még egy kis képzés nem ártana.

Tisztelt Országgyűlés! Ami a hozzászólást illeti, meglepődve hallottam, hogy vannak olyan fórumok - jól hallottam? -, amelyek illetékesebbek a NATO-csatlakozás ügyében, mint az Országgyűlés, legalábbis ez hangzott el. Lehet, hogy aztán a képviselő asszony nem ezt akarta mondani, de akkor legyünk pontosak. Szerintem az Országgyűlés az aktuális fórum, minden előzetes megbeszélést, kabinettanácskozást, kétoldalút, sokoldalút s a többi, nagyon megbecsülök, de ennek a vitának a helye a magyar Országgyűlésben van, mert nemzetközi szerződésekről a magyar Országgyűlés dönt, tehát szerintem ez egy alaplóg. Akkor is alaplóg, ha esetleg a képviselő asszonynak nem tetszik, de neki sok minden nem tetszik.

Tisztelt Országgyűlés! A másik az, hogy itt elhangzott az, hogy a kormány ellenezné a NATO-tagságot vagy a Fidesz-KDNP, szemenszedett hazugság és valótlanosság. Szerintem ilyen nyilatkozatot nem lehet tenni még az ellenzék részéről sem.

Szeretném visszautasítani azt, amiket Tilki Attilával, képviselőtársammal kapcsolatban Vadai Ágnes megfogalmazott. Igenis a vidéket, például azt a vidéki körzetet ő képviseli. Megválasztották ugyanis 68 százalékkal. A magyar alkotmányos előírások szerint annak a vidéknek ő a képviselője, és mi igenis vállaljuk és nem tagadjuk meg a vidéki embereket, nem úgy, mint ön.

Mondandóm zárásaként talán azt ide kellene tenni, hogy az ilyen harci hevület és lelkesedés talán még rokonszenves is lenne, ha nem párosulna valami egész erős elfogultsággal valamennyi témában, amihez

most képviselő asszony hozzászólt. Nem akarom ezt így minősítésként - nem annak tekintem - elmondani, csak szeretném önnek jelezni esetleg, ha elfelejtette volna itt a nagy magabiztosság közepette, hogy 2002: akkor sem nyert parlamenti választáson; 2006: akkor sem nyert; 2010-ben sem nyert. 2010-ben az önkormányzati választáson indult Tiszafüreden polgármesternek, ott sem nyert. Kétszer indult Esztergomban, ott sem nyert. Önt soha a magyar emberek, a vidékiek nem választották meg.

Mire fel ez a nagy magabiztosság, képviselő asszony?! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Némi félreértés van. Én nem vitatom el Tilki Attila képviselő úr jogát arra, hogy a magyar parlamentben beszéljen. Soha nem is vitattam el, hogy az ő választói nevében beszéljen. A vidéki emberek nevében ne beszéljen! Én se beszélek a vidéki emberek nevében, pedig vidéki vagyok.

(16.10)

És nyilvánvalóan senki nem beszélhet a magyarok nevében úgy általában. Önök szeretik összekeverni a magyar kormányt is Magyarországgal. Ebből adódik egyébként jelen pillanatban a nagy probléma, azt hiszem, a finn és a svéd NATO-csatlakozás kapcsán.

Juhász Hajnalka képviselő asszony, a megtekintő képviselő úr az elmúlt időszakban, az elmúlt pár órában számtalan idézetet vett elő finn és svéd képviselőktől. Ezek a mondatok a magyar kormányról szóltak, en bloc a magyar kormányról, nem Magyarországról, nem Magyarország polgáraitól, a magyar kormányról szóltak. A magyar kormány tevékenységét kritizálták. (*Dr. Juhász Hajnalka: Nem...*) Ahogy a 7-es cikkely szerinti eljárás is azért indult el, mert a magyar kormány semmibe vette az alapvető jogállami szabályokat.

Én rendkívül sérelmezem, amikor a magyar kormányt összekeverik itthon és külföldön a magyar polgárokkal, én ezt nagyon sérelmezem. Nem véletlen, hogy a vezérszónoki felszólalásomban elmondtam, Magyarország polgárai támogatják a NATO-t és támogatják a NATO bővítést. A magyar kormány az, amelyik mindent megtesz annak érdekében, hogy húzza-halassza ezt a ratifikációt.

Én értem, hogy kit, mikor és hányszor választottak meg. Ebben tulajdonképpen egy platformra kerültem Orbán Viktorral, akit soha életében nem választottak meg egyéni képviselőnek, mindig listán jutott be. Ez nekem kellemetlen, hogy legalábbis ebben egy platformba - és remélem, másban nem, de hogy ebben egy platformra - kerültünk, de ez tényszerű. Ez esetben azt

tudom mondani, hogy nyilván a jelenlegi miniszterelnök sem beszélhet itt semmiről, és mire neki az a nagy magabiztosság, hiszen egyéniben soha, egyetlenegy-szer nem választották meg, mindig listáról jutott be.

Én azt javaslom, hogy ne ebbe az irányba haladjunk tovább ezekkel a kérdésekkel, a NATO-csatlakozással, hanem inkább haladjunk abba az irányba, hogy mennyire fontos lenne az, hogy a magyar biztonsági garanciarendszer hármas eleme tényleg megvalósuljon és egyensúlyban legyen.

Akkor nézzük meg ezt a három garanciaelemet, amiben azt láttam először, hogy nagyjából a kormányparti képviselők is egyetértenek. A második elemmel kezdeném először, mert én hiszek a patrióta állampolgári magatartásban, még akkor is, hogyha Kósa Lajos itt feláll, és azt mondja, hogy hazaáruló vagyok. (*Közbeszólás a kormánypartok padsoraiból: Tényleg!*) Azt tudom mondani, hogy ha az ő logikáját követjük, amit előadott az emberiség elleni bűncselekmények kapcsán, akkor azt tudom mondani, hogy semmilyen bíróság soha egyikünket sem ítélte el állam elleni bűncselekményekért, vagy legalábbis engem sem és a pártomból senkit, tehát ha azt a logikát követjük, amit ön képviselt, akkor nyilvánvalóan ön hazudik.

Amúgy pedig azt tudom önnek mondani, hogy az, amit ön állít velem kapcsolatban, hogy én hazaáruló vagyok, azt egész egyszerűen kikérem magamnak! Kinek képzelné magát? Kinek?! Azért, mert egy bizottsági elnöki posztban üldögél? Hát, kinek?! Hogy azt mondja itt rólam, és még sok-sok képviselőről meg a mögöttünk álló választókról, hogy mi hazaárulók vagyunk? Ezek után hogyan várják el, hogy azok a választók, akik egyébként nem önökre szavaznak, és nem kevesen vannak, ezt a nagyon nemes és fontos, patrióta állampolgári, hát, kötelezettséget, mert tulajdonképpen kötelezettség, de fontos hozzáállást, a haza védelmét elfogadják? Ezt hogyan gondolják? Magukat látják ott, az ilyen embereket, mint maga, aki azt mondja rólam, hogy hazaáruló vagyok. A másik meg azt mondja, hogy nem vagyok vidéki, és elfelejtettem, hogy vidéki vagyok. Kik maguk?! Mégis kik maguk, hogy felállnak itt, és ilyen mondatokat mondanak akkor, amikor Finnország és Svédország NATO-csatlakozásáról van szó; hogy beszélnek vidéki emberek nevében; hogy lehazaárulóznak másokat? Minek képzelik magukat? Minek és kinek?!

Egészen felháborító, én azt gondolom, és lehet kritizálni bennünket, lehet Orbán Viktorral egy platformra helyezni bennünket a választások tekintetében, lehet itt beszélni Gyurcsány-Vadai-tengelyről, de én azt gondolom, képviselőtársaim, hogy ha ez a hangnem nem fejeződik be, akkor ennek előbb-utóbb az országon belül is nagyon rossz vége lesz. Amikor ön arról beszél, hogy én hazaáruló vagyok, akkor a mögöttünk álló szavazókról is beszél. A mögöttünk álló szavazókról is!

Nem kell nekünk egyetértésünk, nem kell ugyanazt gondolnunk a világról. Nem kell ugyanazt gondolnunk a NATO-csatlakozásról, de azt a lehetőséget elvitatni tőlem, és azt elvitatni tőlem, hogy én szeretem

a hazámat, csak máshogyan szeretem, mint maguk, és nem vagyok hajlandó úgy szeretni, ahogy maguk, és nem vagyok hajlandó mindenben azt gondolni, amit maguk, és én ezért hazaáruló vagyok, ezt én kikérem magamnak! És kikérem magamnak a többi ellenzéki képviselő nevében is, akik most nincsenek itt!

Egyébként önök közül sincsenek sokkal többen. Nem tudom egyébként, hogy a jelenlétükkel mennyivel járultak hozzá itt az elmúlt időszakban a NATO-val kapcsolatos kérdések tisztázásához. Mert akárhogy is mondja itt Nacsa képviselő úr, akárhányszor is áll föl itt az Országgyűlésben és mondja, hogy márpedig mi a NATO-nak jó tagjai vagyunk, és én veszélyeztettem a katonák biztonságát, amikor arról beszélek, hogy maguk szisztematikusan aláássák Magyarország tekintélyét, azt tudom önnek mondani, hogy a magyar katonák tekintélye, sőt a magyar katonák tevékenysége ellensúlyozta azt a tekintélyvesztést, amit elszenvedtünk a NATO-ban a politikai tevékenységüknek köszönhetően. A magyar katonák közül nagyon sokan olyanok, akiket éppen most bocsátott el az önök minisztere, és tisztességgel elvégezték a munkájukat; missziókban szolgáltak, nyelvet beszéltek, a NATO-ban szocializálódtak. Valószínűleg ez volt a legfőbb bűnük, mert szeretnek mostanság olyanokat kinevezni, akik egyébként Fideszhez köthető akadémián tanítanak.

És látható, hogy a Magyar Honvédségen belül is azok fognak befolyást szerezni, akiknek az elsődleges szeretete a Fidesz iránt van, és nem a haza iránt. Látnunk ilyet, legalább kettőt a Magyar Honvédségen belül, akik érdemben befolyásolják a Magyar Honvédség működését és tevékenységét.

És a hármas elemből a harmadik a NATO. Orbán Viktor, Benkő Tibor a tavalyi évtől kezdődően szisztematikusan, napról napra változtatva ásta alá Magyarország tekintélyét és szövetségi hűségét a NATO-ban. Szisztematikusan mérgezte a hazai közvéleményt a propagandistákon, a propagandista barátaikon keresztül. A miniszterelnök külpolitikai igazgatója vagy igazgatója, vagy politikai igazgatója, már nem tudom követni ezt a sok pozíciót, arról beszélt egy zártkörű rendezvényen Orbán, Orbán mind a kettő... - világossá tette a miniszterelnök, hogy nem kívánnak önök egy Washington vezette blokkhoz tartozni. Világossá tették, hogy nem kívánnak a szabad világgal ily módon együttműködni, ez teljesen nyilvánvaló.

Ön hússzor elmondhatja, képviselő úr, hogy mi jó tagjai vagyunk a NATO-nak. Szerintem vannak olyan magyarok, akik jó tagjai a NATO-nak, ez biztos. A magyar katonák, akik tisztességgel végezték a feladatukat, és akik közül önök most a NATO-s pozíciókból rendelték őket vissza ebben a sztálini tisztogatásban, ők biztosan jól végezték a dolgukat. De amit önök politikailag műveltek ebben a szövetségben, az egész egyszerűen aláassa Magyarország tekintélyét, és ezt önnek tudnia kell, hiszen a NATO Parlamenti Közgyűlésben ül, és velem együtt hallja azokat a kritikákat, vagy lehet, hogy már süket a füle ezekre a kritikákra, pedig ezeket is érdemes hallgatni.

Brüsszelben lehet magányosnak lenni, képviselőtársaim, de a NATO-ban nem lehet. Nem lehet! Ott nekünk szövetségeseinkre, barátokra van szükségünk, és nem azért, amit Kósa Lajos mond, mert az 5-ös cikkely világossá teszi, hogy aki ennek a szövetségnek a tagja, azt ez a szövetség, ha őt támadás éri, és kéri, meg fogja védeni, mert erről szól ez a védelmi szövetség. De barátok nélkül akkor sem fogunk előrébb jutni.

És a magyar kormány, az önök tevékenységének köszönhetően, borzasztóan magányos a NATO-n belül. Aztán, ha már itt beszélgettünk európai uniós szövegekről, azt tudom mondani, hogy ki mivel tölti a magányát: valaki ereszcsontra csúszik le, valaki meg azzal foglalkozik nagy magányában, hogy megpróbálja jobbá tenni ezt a viszonyt. Hát, kinek mi jutott: valakinek ereszcsontra, valakinek tárgyalás.

Finnország és Svédország csatlakozása eminens NATO-, finn-svéd és eminens magyar érdek. Én azt gondolom, hogy ebben az ügyben a lehető leggyorsabban kell eljárni.

(16.20)

Önöknek hét hónapjuk volt ezeknek a kérdéseknek a tisztázására. Igazuk van a kormánypárti képviselőknek, nem Harangozó képviselő úr meg én fogjuk eldönteni, hogy mikor tűzik napirendre. Önök fogják napirendre tűzni, ahogy fogalmaztak, akkor és amikor önöknek jólesik. A mi jogunk pedig az, hogy elmondjuk, hogy szerintünk ez a magatartás ebben a helyzetben még békeidőben is helytelen. Egy olyan helyzetben meg kifejezetten helytelen, amikor Oroszország megtámadta Ukrajnát, és olyan bűncselekményeket és olyan cselekményeket követ el Ukrajna területén, ami a háborús bűnök kategóriájába tartozik.

Én ezért azt szeretném javasolni, képviselőtársaim, hogy ha szükséges, akár hétvégén is, akár hétfőn délelőtt is ülésezzen a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság együttes üléssel a Külügyi Bizottsággal, meg még csatlakozzon az Európai Ügyek Bizottsága, bármi. Csak szeretném felhívni a figyelmet, ezek az Országgyűlésnek legitim bizottságai, amelyek ilyen üléseket szervezhetnek, azoknak, akiket megtevesztene, hogy mi is a feladata egy bizottságnak. Tisztázzuk ezeket a kérdéseket, ha kell, önök hívják oda a két érintett ország nagykövétét, és a lehető leghamarabb erről a kérdésről döntsünk.

Nem tudom, hogy megpróbálkoznak-e azzal, hogy megkérnek valakit, hogy nyújtson be módosító javaslatot annak érdekében, hogy minél tovább lehessen ezt húzni. De önök elmondták, támogatják Finnország és Svédország csatlakozását. Ha ez így van, ha ennek lehet hinni - mert önök kapcsán már semminek sem lehet hinni -, akkor nem gondolom, hogy egy bármilyen út, ami kormánypárti képviselők útja, az bármilyen kérdést tud tisztázni. Önök a következő egy hétben út nélkül is az önökben benne lévő tüskét - lát-szik -, fájdalmat tudják tisztázni ezekkel a képviselőkkel. Föl kell őket hívni, kell velük beszélni, meg kell

vitatni, ha önöknek ez ennyire fájdalmas - hozzáteszem, ahhoz kicsit több kell, hogy az alapja megoldódjon, tehát, hogy a jogállamisági kérdés és az önök korrupciós magatartása megváltozzon, de az egy másik dolog -, s rendezzük le egyszer s mindenkorra ezt a kérdést.

Ugyanis, képviselőtársaim, a finn és a svéd NATO-csatlakozás nemcsak a jelenlegi háborús helyzetben fontos, amikor Oroszország agresszív módon támadja Ukrajnát, hanem a jövőbeni NATO-bővítés szempontjából is lényeges. Ne felejtsük el, ebben van közös érdek, ahogy abban is van közös érdek, hogy minél hamarabb megtörténjen annak érdekében, hogy az euroatlanti, az európai uniós bővítés is meglegyen. Tehát én azt gondolom, hogy az itt elhangzott mondatoknak nemcsak Finnországra és Svédországra nézve van következménye, hanem következménye van a NATO, illetve az Európai Unió következő bővítéseire is.

Ezért javaslom, hogy ha van ilyen kérdés, hívják fel az illető képviselőket - ma már mindenki elérhető az internet világában -, beszéljék ezt meg velük, és aztán jövő héten szerintem a lehető legnagyobb nyugalommal tudunk erről szavazni. A Házbizottság még nem ülésezett, napirendet bármikor lehet módosítani, nemcsak csütörtökig, hanem hétfőig ezt a kérdést szerintem egyszer és mindenkorra le tudjuk zárni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben Kósa Lajos képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem tudom, hogy lehet-e a NATO-bővítés kapcsán a NATO-ról beszélni, meg a felveendő tagországok által jelentett problémákról, esetleg nehézségekről, vagy csak a meztelen gyűlölet hangján lehet szólni, amit Vadai Ágnesztől elég bőkezűen megkaptunk.

Mégis azt szeretném mondani, hogy egyvalamit a magatartás, a testtartás kapcsán hadd szögezzek le, hogy érthető legyen, amit mondok. Szerintem egy szövetségnek úgy is lehetünk tagjai, sőt elszánt tagjai, hogy kérdéseket fogalmazunk meg a szövetséggel kapcsolatban. Részt is vehetünk katonai műveletben akár még úgy is, hogy egyébként a katonai művelet kapcsán felvetődő problémákat felvetjük, szóvá tesszük.

Abu Ghraib. Részt vettünk abban a műveletben elvileg, a Medgyessy-kormány alatt, de azért azt nem helyeseltük, hogy az amerikai katonák arab katonákat kínoznak a fogolytáborban, mint ez kiderült a CNN-tudósításból. És ha ezt felvetjük, nem az Egyesült Államok ellen vagyunk, nem az elnököt támadjuk, csak azt mondjuk, hogy ez így nem jó, és vitassuk ezt meg. Meg persze lehet olyan magatartást is tanúsítani, amit itt az ellenzékétől látunk, hogy ha úgy jött ki a lépés, akkor a legszélesebb nyelvcsapásokkal kellett Putyin elnök fenekét megkeresni. Emlékszünk rá: pulikutya-ajándékozás, családi látogatás - teljesen szokatlan nemzetközi kapcsolattartásban -, családi látogatás a

Szemlőhegyen, baráti sörözés Putyin feleségével Moszkvában. Ezt nem követeli meg a nemzetközi diplomácia, félreértés ne essék. Ha ez éppen nem kurrens, akkor viszont Brüsszelnek a fenekét kell nyalni a legnagyobb nyelvcsapásokkal, és úgy behozni ide alapszerződés-módosítást, hogy még a magyar nyers fordítás se készült el teljesen. Megértük ezt már, itt tárgyaltuk, és arra hivatkoztak, hogy de Juncker már olvasta, oké.

Tehát én azt gondolom, hogy semmifajta NATO-ellenesség nincs bennünk akkor, amikor felteszünk kérdéseket; például azzal kapcsolatban, hogy ugye, egyszerű szervezetelméleti kérdés, hogy ha van egy adott szervezetnek struktúrája, és annak van egy döntéshozatali mechanizmusa, az nyilvánvaló, ha a szervezet egyre bővül és bővül és bővül, előbb-utóbb eljut arra a pontra, amikor az a szervezeti struktúra és döntéshozatali mechanizmus már problémás lesz, főleg akkor - mint, mondjuk, a NATO esetében -, ha olyan konfliktust hozunk be a NATO-ba, ami eddig ott nem volt.

Ne felejtsük el, a törökök és a svédek között alapvető ellentét van, ez eddig nem volt a NATO-ban. Olyan mértékben, hogy a második legerősebb hadsereggel rendelkező Törökország köti az ebet a karóhoz, és azt mondja, hogy amíg az általa terroristának minősített kurd szervezetek olyan mentességet élveznek Svédországban, Svédország nem lehet tagja a NATO-nak. Ehhez nekünk semmi közünk nincsen, csak hal-kan jegyezzük meg, hogy ez a szövetség, amit mondtunk, a bizalomról meg az együttműködésünkről, itt egy olyan ék verődik, ami nem múlik el magától. A svédek is elszántak, meg a törökök is elszántak. Nem tudjuk a megoldást, csak jelezzük ezt a problémát. Ettől nem vagyunk NATO-ellenesek, félreértés ne essék, sőt még meg is szavazhatjuk a svéd NATO-tagságot. Érdekes lesz egyébként utána a NATO-együttműködés, ha ilyen alapvető ellentétek vannak benne.

De a helyzet az, hogy a bővítés más biztonságpolitikai, katonapolitikai kérdéseket is felvet. Többször hangoztattuk már, Finnország Oroszországgal határos 1340 kilométer hosszan. A NATO-nak eddig nem volt közvetlen határa Oroszországgal, csak fenn északon alig 40 kilométer vagy annyi se Norvégiánál, és egyébként van egy amerikai-orosz határ a Kuril-szigeteken, ha jól emlékszem. De ezek nem jelentettek olyan problémát, amit jelenthet adott esetben a finn-orosz határ. Itt felvetődik automatikusan az emberben a rossz történelmi emlékezet, hogy a finnek az oroszokkal kerültek már háborúba egyébként, akkor mi a finnek oldalán voltunk, nem is kérdés, teljesen egyértelműen. Tehát finn barátainknak egy szavuk se lehet, mert az már előfordult a történelemben, hogy a magyar kormány és a magyar nép is a finnek mellé állt, ténylegesen, tehát nem szolidaritás, meg távolról üzengettünk, hanem ténylegesen katonával, gyűjtéssel, fegyverrel, és utána kitartottunk e mellett az álláspontunk mellett. Remélem, adja isten, ne kerüljön sor arra, hogy a finnek ezt viszonozzák, mert ne kerüljünk ilyen helyzetbe.

De az kétségtelen, hogy a NATO biztonsági helyzetére érzékeny hatással lesz, hogy egyébként lesz egy

közös határunk 1340 kilométer hosszan az oroszokkal. Nyilvánvaló - dőreség lenne azt gondolni, hogy nem -, hogy az oroszok is fognak valamit reagálni. Ugye, eddig Oroszország és a NATO Finnország semlegességét kölcsönösen garantálta. Nyilván, ha a NATO tagja lesz Finnország, akkor ez a kölcsönös garancia nem lesz. Innentől kezdve el lehet gondolni... - egyébként a finnek kockáztatnak többet.

(16.30)

Eddig joggal feltételezhatték a finnek és a svédek, akik teljesen hasonló helyzetben vannak, csak Svédországnak nincsen szárazföldi határa Oroszországgal, hogy egy esetleges konfliktusban ellenük nem irányul olyan támadás vagy olyan viszonzóválasz, ami, mondjuk, nukleáris fenyegetést jelent. Azzal, hogy belépnek a NATO-ba, ez automatikusan ezt jelenti. Persze, ezzel nekik kell elsősorban elszámolni a saját választóik felé, mert ez a kérdés felvetődik ott is, hogy egyébként a svéd és a finn semlegesség feladása vajon fokozza az ő biztonságukat vagy gyengíti. De az kétségtelen, hogy a NATO-bővítés kapcsán egy sor olyan releváns kérdés felvetődik, amit érdemes végiggondolni, mielőtt szavazunk, és ha egyébként arra hagyunk időt magunknak, az egyáltalán nem baj.

Arról nem is szólva, hogy talán aki kevésbé tájékozott ilyen határidőkkel kapcsolatban, az azt gondolhatja, hogy ha itt nem vesszük fel holnap a finneket és a svédeket, akkor nem tudom, mi lesz, miközben a NATO madridi csúcsa idén júliusra, a vilniusi csúcsra tűzte ki azt a céldátumot, amikor arra kérte a tagállamokat, hogy ha lehet, a NATO tagfelvételi eljárását a ratifikációval együtt folytassák le. Értik?! Ez év júliusában Vilniusban lesz az a csúcs, amire ezt a NATO kijelölte. A balliberális ellenzék úgy csinál, mint a KISZ-táborban a sorsversenyen, de itt nem osztanak az elsőknél plusztankot meg nem tudom, rakétaütetet. Ez teljes értelmetlenség, merthogy azt mindenki tudja, hogy ma is az a jogi helyzet, hogy ha most, ebben a pillanatban megszavaznánk Finnország és Svédország csatlakozását, akkor sem történne semmi, az égedta világon semmi, mert a NATO teljes egyetértést ír elő az alapszerződésében, és a törökök, mint tudjuk, nemhogy nem ratifikálták ezt a jelentkezést vagy NATO-tagságot, hanem egyszerűen el sem indították az eljárást. El sem indították!

Ha itt sürgetik, hogy éjt nappallá téve tanácskozzunk hétvégén is, persze tanácskozzunk, de mondjuk, ha már ennyire fontos, akkor majd szóljanak még egy-két ellenzéki barátjuknak, hogy esetleg érdeklődjenek a kérdés iránt, mert itt komplett pártok hiányoznak az egész vitából, lásd Momentum, tehát őket ez egyáltalán nem érdekli; látszik, hogy ki mennyire tartja ezt relevánsnak fontosnak. A kormánypártok képviselői itt vannak.

Hangsúlyozom, hogy a sietségnek semmi, de semmi gyakorlati relevanciája meg értelme nincs. Ha 20-án fogjuk vagy 21-én, nem tudom, mikor... - anynyiban lehet jelentősége, hogy ha nem tartjuk be a

házaszály előírásait, akkor eljárási elégtelenség okán visszaküldi nekünk ezt a köztársasági elnök nagyon helyesen, tehát jobb, ha betartjuk. Amennyiben van módosító indítvány ehhez az előterjesztéshez, akkor két bizottságnak meg kell tárgyalni, úgymint Külügyi Bizottság, Honvédelmi Bizottság, utána még a TAB-nak is meg kell tárgyalni, és utána jöhet vissza a parlament elé. Nem tanácsolom, hogy ezt kapkodás okán eltévesszük, mert akkor tényleg nagyobb hibát okozunk vele, mint amennyit a gyorsasággal nyertünk volna, mert nem nyerünk vele semmit az égedta világon.

A NATO-bővítésnek természetesen nemcsak ilyen biztonságkockázat-aspektusa van, de azt is érdemes megnézni, hogy mennyire integrációképes vagy NATO-kompatibilis akár a svéd, akár a finn hadsereg. Ebben az értelemben hibátlanul teljesítenek, nyugodtan mondhatom, tehát igazából ilyen problémát nem lehet felvetni sem a svédeknek, sem a finneknek, mind a két ország erős, jól szervezett, jól felszerelt hadsereggel rendelkezik, az a tartalékos állomány, ami ráadásul még a rendelkezésükre áll, túl azon, hogy egyébként a hadseregük létszáma is jelentős, abszolút erősíti a NATO-t katonai, direkt katonai értelemben. A Svéd Királyság és a Finn Köztársaság felvétele indokolt, más problémákat vet fel, amelyeket az előbb hangsúlyoztam.

Ezzel együtt talán érdemes ebben a vitában is lezögezni: a kormánypártok egyöntetűen a NATO-tagságban hisznek, Magyarország NATO-tagságában, de ez nem jelenti azt, hogy innentől kezdve minden lehetséges kérdésben, ami a NATO kapcsán felvetődik, „hallgass” a nevünk, mert ez némasági fogadalommal is jár. Ez nincs így, sőt meggyőződésünk, hogy adott esetben a NATO többi tagjának is a hasznára válhat, ha mi tudunk feszegetni kérdéseket, amelyek fontos kérdések, ők pedig valamilyen okból erre nem képesek vagy nem akarják ezt megtenni. Tehát ez minden szövetségesnek jót tesz, az értelmes vitákra szerintem feltétlenül szükség van, és arra is, hogy körültekintően járjunk el.

Összességében: Magyarország elkötelezett NATO-tag, az egy Mi Hazánk Mozgalmon kívül soha senki nem vetette fel a NATO-tagságunk felülvizsgálatának még csak az ötletét sem, tehát ilyen egyáltalán nincs, ezzel együtt megőriztük magunknak azt a jogot, hogy ha adott esetben valami nem tetszik nekünk, akkor azt kritizáljuk. Ez szerintem teljesen természetes, azal együtt mi igaz és jó NATO-tagok vagyunk, és természetesen minden érvet megfontolunk a felvételi eljárás kapcsán.

Összességében egy probléma az, ami engem nyugtalanít, de ez is inkább a NATO jövője szempontjából: mit fogunk kezdeni azzal a helyzettel, ha a NATO-ba egy olyan konfliktust teszünk bele, ami eddig nem volt, két tagország nehezen összehozható vagy kibékíthető ellentétét. Hogy egyébként ez a török-görög viszonylatban, relációban mit jelent a NATO-ban, azt látjuk, az sem tesz a NATO-nak jót. Oké, van a NATO-nak délen egy ilyen konfliktusa,

most operálunk egyet északra. Hogyan fogjuk ezt kezelni, én csak ezt a kérdést vetem fel, ha egyáltalán a törökök megszavazzák, mert, ugye, ők azt mondták, hogy ők is kötik az ebet a karóhoz meg a svédek is. Tehát lehet, hogy mi ratifikálhatunk itt bármit, nem lesz az egészből semmit.

Ezzel együtt, ha mindent mérlegelünk, akkor, azt hiszem, megszavazható a Svéd Királyság és a Finn Köztársaság felvétele a NATO-ba azzal együtt, hogy a svéd-török konfliktus megoldása ma teljes mértékben nyitott kérdés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoporthoz.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Vadai képviselő asszony hirtelen olyan érzékeny lett a jelzőkre, meg hogy ki hogyan minősíti egymást, és megint megpróbálja elterelni a szót és a témát arról a fontos kérdéstről, amiről most beszélgetünk, Finnország és Svédország NATO-csatlakozásáról, amit mi támogatunk.

Képviselő Asszony! Emlékszik arra, amikor az ön főnöke rongy embernek és gazembernek nevezett bennünket, meg olyanokat mondott, hogy nem lesz kegyelem meg ehhez hasonlókat? Akkor nem volt ilyen érzékeny, sőt ott nevetett és tapsolt, tisztelt képviselő asszony. Hova tűnt az az érzékenység, amivel ön most a jelzők miatt feláll, felháborodva nyomkodja a gombot, és kiabál itt velünk? Ja, hogy Gyurcsány Ferencnek szabad, nem, mert neki mindent szabad, azt tudjuk, ő vezényelhet lovasrohamot a saját népe ellen, meg ő szétlöveheti gumilövedékkel a békés tüntetők szemét és fejét.

Tehát értem én, tisztelt képviselő asszony, de azért álljunk meg egy pillanatra! Van egy téma, amit mi támogatunk, fontosnak tartunk, a Külügyi Bizottságban is beszéltünk már erről, a NATO-közgyűlésen is beszéltünk erről, itt is beszéltünk erről, tisztelt képviselő asszony, és azért, mert ebben a témában ugyanúgy fogunk szavazni, nem tud bennünket gyalázní, ezért ön folyamatosan megpróbálja elterelni a vitát mindenféle más irányba, és megpróbál itt olyan dolgokról beszélni, amelyeknek semmi köze a magyar hadsereghez, a honvédséghez, se Finnországhoz, se Svédországhoz, se a NATO-csatlakozáshoz.

(16.40)

Pusztán azért, hogy ön kiélhesse a mai politikai gyűlölködési félóráját, négy óráját, mindegy, megnyit. Az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, akkor miért nem szólalt fel, és miért nem mondta azt Gyurcsány Ferencnek, hogy ne haragudj, Feri, ez már sok, az, hogy rongyemberezed, gazemberezed őket, és azt mondod nekik, hogy nem lesz kegyelem. Azt mondta

több mint 3 millió embernek, az összes Fidesz-szavazónak Gyurcsány Ferenc, hogy szégyelljék magukat. 3 millió embernek ebben az országban azt mondta, hogy szégyelljék magukat. Tisztelt képviselő asszony, akkor hol volt ez a híres érzékenység? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tovább folytatjuk kétperces felszólalásokkal. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Harminckét ország biztosan figyeli azt, amit itt most vita címen előadunk. S biztos vagyok benne, hogy kettő meg nagyon-nagyon szorosán figyeli, és még ma este milliók fogják a híradójukban nézni azt, hogy mi itt ma önökkel együtt mit adunk elő ebben a témában. Éppen ezért nem vettem részt eddig a vita azon szakaszában, ami a hazaárulóságról, a ki kinek a nevében szólalhat meg, egyáltalán megszólalhat-e bárki bármilyen jogcímen, vagy kit hányszor választottak meg, és a többi típusú kérdéstről szólt, mert azt gondolom, hogy teljesen méltatlan. Pedig lett volna néhány ötletem nekem is zsigerből, higgyék el, hogy frappáns válaszokat adjak a kormánypárti megszólalókra. Nem tettem, és nem teszem most sem.

Egyetlenegyre szeretném felhasználni a maradék egy percet. Azt kérem önöktől, hogy legyünk méltók ehhez a napirendhez, ehhez a Házhoz, meg ahhoz, hogy két másik nemzet sorsáról is döntünk. Az egyik Finnország. Amíg mi itt ezt a vitát vagy önök ezt a vitát folytatták, addig éppen ezekben a percekben 184 igen szavazattal, 7 ellenében a finn parlament elfogadta a NATO-csatlakozásukat. Ha önök tisztelik a szuverenitást és tisztelik azt, hogy egy ország milyen nagyságrendben áll ki egy téma mellett, akkor azt gondolom, ezt le is kerekíthetjük, és az teljesen világossá teszi, hogy nemzeti egységről beszélünk, és egy olyan témáról, ami nekik biztos, hogy nagyon fontos. Ezért nagy tisztelettel mindenkit arra kérek - és a magam részéről ehhez is fogom magam tartani, én többet nem szólok hozzá -, hogy itt van egy téma, a parlament elsőpró többsége kinyilvánította, hogy támogatni fogja. Egyetlenegy dolgunk van szerintem - s erre kapacitálnám önöket -, ennek teremtsék meg a feltételeit, mert akkor is azt csinálnak, amit akarnak, hogy ezt minél előbb megtehessük, és legyünk túl ezen a szavazáson. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy látom, tényleg nem vagyunk lemaradva ezzel a szavazással. Sajnálom, hogy képviselő úrnak egyéb halaszthatatlan mobiltelefonálási feladatai vannak, és most elment.

Én azt hiszem, nem baj, ha azok a témák szerepelnek itt, amelyek az ellenzék számára kínosak és a napirendhez kapcsolódnak. Mindenképpen fontos leszögezni, hogy Magyarország a NATO tagja, a szövetségeseink mindig számíthatnak és a jövőben is számíthatnak ránk. Ennek egy tanúbizonysága mind a különböző nemzetközi missziókban való részvétel, mind pedig az, hogy a honvédséget fejlesztjük, erősítjük létszámában, felszereltségében, és ami nagyon fontos, moráljában is.

Legalábbis elgondolkasztó Vadai Ágnes volt államtitkártól az, hogy olyan dolgokat mond a honvédséggel kapcsolatban, amik elhangzottak. Tisztelt képviselő asszony, amikor ön ott államtitkár volt, akkor lenullázták a honvédséget, eladták a haditechnikát, csökkentették a létszámát. A Magyar Honvédséget úgy könyvelték el, hogy víztisztító hadsereg. Ezt írták róla. Mert másra nem volt képes, csak ha volt egy kozsovói beavatkozás vagy más beavatkozás, ott az ivóvizet - ami egy fontos dolog egyébként - a magyar hadsereg biztosította; kiszállt a megfelelő alakulat az ön államtitkársága idején, és ezt megoldották. Gratulálok hozzá!

Visszavonom azt, amit mondtam, hogy önnek nincs humorérzéke, mert az tényleg a humor kategóriájába tartozik, hogy Orbán Viktorral példálózik, tisztelt hölgyem. Orbán Viktort ötször választották meg Magyarország miniszterelnökének, önt pedig egyszer sem, soha, sehol. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! S még mondják azt, hogy a nők milyen érzelmeseek. Hát látható, hogy itt a férfi kollégáimat nagyon elragadta az érzelem ebben a dologban.

Nacsa képviselő úrnak szeretném mondani, hogy az tényállítás volt itt - tehát nem vélemény, hanem tény volt - Kósa Lajos szájából, amit mondott, mert ő tényként közölte velem, hogy én hazaáruló vagyok. Tehát nem a véleményét fejtette ki, hanem tényként közölte. Azt gondolom, hogy mi sok mindenen vitatkozhatunk, képviselő úr, de én önt nem tartom hazaárulónak. Nem értek önnel egyet, azt gondolom, hogy sok tekintetben rossz úton jár, de nem hiszem, hogy hazaáruló. Ezzel szemben az önök kollégái, az ön frakciószövetségi társa itt in concreto arról beszél, hogy én hazaáruló vagyok. Szerintem ez nem az az út, ami a megegyezéshez vezet.

Azt nagyon sokszor végighallgattam, hogy mi is történt 2002 és 2010 között a Magyar Honvédségben. Egyszer rendezhetnénk egy vitanapot a Magyar Honvédség működéséről. Nyilvánvalóan vannak itt olyan képviselők, akiknek halványlila fogalmuk sincs a Magyar Honvédség működéséről és arról, hogy 2008-ban például milyen nagy NATO-s, EU-s és nemzetközi

programot sikerült elfogadni Pápán, ahol tíz NATO-ország, továbbá Finnország és Svédország nehéz-légi szállítási képességet hozott létre három C-17-es Globemaster teherszállító repülőgéppel. De nyilván nem ez a területük, nem a hibrid hadviselés, hanem a hibrid kukorica a területük; de ezzel nincs is gond. Félreértés ne essék, szükség van arra, hogy minél több oldalról közelítsük meg a finn és a svéd NATO-csatlakozást.

Én azt értem, képviselőtársaim, hogy azt mondják, ráérünk ezzel a döntéssel. De ez a döntés egyébként nem Finnország és Svédország miatt fontos, hanem saját magunk miatt fontos. Önök az elmúlt hét hónapban nem tudtak indokot mondani arra vonatkozóan, hogy miért kell halasztani ennek a két országnak a NATO-csatlakozását. Úgy gondolom, mára kiderült, hogy nincs is igazán indok, csak politikai sértegetés van, de az nem jó tanácsadó. Fontos nekünk ez a két ország, teremtsük meg a lehetőségét annak, hogy minél hamarabb szavazzunk erről! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, Jobbik.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Harangozó képviselőtársamhoz csatlakozva annyit szeretnék mondani - szintén kimaradva abból a méltatlan vitából, ami esetenként bizonyos képviselőtársaink szájából elhangzott -, arra szeretnék reagálni, hogy igen, vannak svéd és finn barátaink, képviselőtársam. Az lehet, hogy a fideszes egypárti túlhatalom kormányával szemben kritikusak, és ahogy a vezérszónokimban elmondtam a Jobbik-Konzervatívok nevében, bizonyos kritikák igaztalanok. Ezt is leszögeztem. Ez igaz. De ők és a két nép nekünk barátaink és szövetségeseink, és figyelik ezt a vitát. Azt gondolom, hogy ennek fényében kellene ezt a kérdést jól megkülönböztetni attól a vitától, ami egy legitim vita, egy politikai jellegű vita. Igen, vannak szélsőséges liberális politikusok, akik néha mondanak olyanokat, ami nem igaz; viszont van egy csomó kritika, a jog uralmának lebontása, az egyoldalú médiaviszonyok, és így tovább, amelyben a mi konzervatív közösségünk szerint is igazuk van. De ezt nem szabad egy ilyen nagyon komoly kérdéssel összekapcsolni, mint ennek a két baráti nemzetnek a NATO-csatlakozása. Azt kérem tisztelettel, hogy ennek fényében folytassuk ezt a vitát, és minél előbb szavazzuk meg ezt az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalásokon túl vagyunk. Most következnek a normál időkeretben történő felszólalások. Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A vitában elhangzott, hogy nem Magyarországot minősítik

bizonyos svéd felszólalók, hanem kifejezetten a kormányra utalnak. Ez azért érdekes, mert nem emelik ki minden esetben, hogy a kormányra gondolnak-e vagy az országra gondolnak. De ha arról beszélnek és azt sejtetik, hogy az immár negyedik alkalommal kétharmadot szerzett jobboldal legitim választási körülmények között nyerte-e meg a választást, illetve azt sejtetik, hogy ez nem így van, akkor viszont az összes magyar embert sértik meg.

Nekem mindig eszembe jut Mérő László - ha jól emlékszem a nevére -, aki választási megfigyelő volt az egyik zempléni településen, Bodrogolasziban, aki azt mondta, hogy agymosottak voltunk, mert mi azt hittük, hogy a vidéki embereket... - amit az előbb elmondott a most már konzervatív Jobbik képviselője, de attól, hogy egy szót mellé ragasztunk, nem felejtik el kint, még a svédek sem, a finnek sem és Európában sem, hogy fél évvel ezelőtt önök még a szemkilövetős emberrel együtt voltak választási szövetségben. Szóval, Mérő László azt mondta, hogy tévedésben voltak, mert nem ismerték a vidéki embereket, elnézést kérek, hogy már megint vidéki emberekről beszélek, de hát, ha már olyan térségből való vagyok, akkor a vidéki, mi szavazóinkat, embereinket – talán Vadai képviselő asszonynak ez így jobban tetszene, de én általánosságban fogom mondani -, nem ismerték a vidéki ember gondolkodását.

(16.50)

És ha lehetne, mert tényleg sokszor az az érzésem, mintha hadügyi népbiztos... - ön mint közgazdász és jogász, nem várható el. Az előbb kioktatott, hogy mi nem értünk a NATO-hoz, nyilván ön nem ért a történelemhez, de talán a hadügyi népbiztosra emlékszik abból a zűrzavaros időből. Néha a kirohanása a hadügyi népbiztosra emlékeztet engem és esetleg sokunkat.

Egy vidéki mondást szeretnék ajánlani az ön figyelmébe. Szamosszeg egy csodálatos kis falu az én választókerületemben, ott azt mondják egyébként, hogy nem egy a szőr a selyemmel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Sztáray Péter államtitkár urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Sztáray Péter András: Igen.)* Államtitkár úr, ön a szó.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Elnök úr, köszönöm szépen. Külön szeretném megköszönni a hozzászólók közül azoknak a felszólalásait, akik tartalommal támogatták a kormány álláspontját ebben a nagyon fontos kérdésben.

Valóban, a NATO egy kollektív védelmi szervezet. Magyarország számára a nemzeti katonai képességeken túl ez a szervezet a végső szavatolója a biztonságunknak, tehát nem akármiről beszélünk. Épp ezért nagyon

meglepett és tulajdonképpen furcsának is találtam, hogy pávatáncról lehet beszélni Magyarország és a NATO kapcsán. Egyáltalán nincs szó pávatáncról, Magyarország rendkívül elkötelezett a NATO felé. Én személyesen is 30 éve dolgozom a magyar-NATO-kapcsolatokon, ebből 13 évet a NATO-központban töltöttem, úgyhogy van összehasonlításom.

Azt látom, hogy soha ennyire komolyan nem vetjük a NATO-tagságunkat, mint az elmúlt tíz évben és különösen mint az elmúlt öt évben, amikor belekezdünk a hadsereg teljes modernizációjába, felvittük 20 százalékra GDP-arányosan a védelmi költségvetést *(Dr. Brenner Koloman: 2 százalék!)* és meghaladtuk a 20 százalékot *(Dr. Brenner Koloman: Nem 20! Kettő!)* a fejlesztések terén a védelmi költségvetésen belül; 2 százalékot a GDP-arányosan és 20 százalékot a fejlesztésekben a védelmi költségvetésen belül. *(Dr. Brenner Koloman: Ja, a fejlesztésekben.)* Mind a három nagyon fontos, mert ezekre épül, hogy teljesítettük a walesi ígéreteinket, amit egyébként jó pár NATO-tagország nem fog teljesíteni 2024-ig, pedig megígérte. Tehát itt tartunk a tagságban.

Amikor a külpolitikával kapcsolatban is elhangzik, hogy súlyos egyensúlyvesztés történt, akkor sok kérdőjel merül fel, mert volt egy globális nyitás, egy keleti és déli nyitás az elmúlt 12 évben úgy, hogy közben nem csökkentek a kapcsolataink a nyugati orientáció felé és a nyugati relációkban. Tehát azt kell mondanom, hogy ezek mind olyan megjegyzések, amelyek megkérdőjelezhetők. Amikor azt látom, hogy jobbról túlságosan atlantistaként támadják a kormányt, balról pedig túl kevés atlantistaként, akkor az a meggyőződés erősödik meg bennem, hogy a kormány jó irányba halad és a nemzeti érdekek mentén alakítja a külpolitikát is.

A bővítés ehhez képest egy külön kérdés, rendkívüli felelősséggel járó döntésről van szó, hiszen, ahogyan itt többen is beszéltek róla, arról van szó, hogy Magyarország úgy dönt, elfogadja azt, hogy ha Svédországot és Finnországot megtámadják, akkor e két ország védelmére magyar katonákat küld azzal a kockázattal, hogy a magyar katonák ott az életüket is elveszthetik. Tehát ilyen komoly kérdésként kell az ügygel foglalkozni. Ez minden ország szuverén hatáskörébe tartozik, minden ország szuverén módon mérlegel és dönt arról, hogy támogatja-e egy újabb tagország felvételét ebbe a védelmi szövetségbe. Akármilyen nemzetközi nyomás van a kormányon, akármilyen nemzetközi nyomás van a magyar parlamenten, végső soron egyedül a magyar Országgyűlés felelőssége az, hogy ebben a kérdésben minden szempontot figyelembe vegyen, és kellő felelősséggel döntsön.

Két fő csoportja van a kérdéseknek, amelyeket meg kell nézni. Az egyik az, hogy erősíti-e a bővítés Magyarország biztonságát. Ebből a szempontból a kormány azt mondja, hogy igen, a NATO kiterjeszti az északi védelmi jelenlétét és két olyan haderő csatlakozik, amely erősíteni fogja az integrált katonai struktúrát. A másik kérdés az, hogy a két ország egyéb területeken hogyan viszonyul Magyarországhoz. Ez legalább

olyan fontos kérdés. Sajnos az utóbbi időben, az utóbbi években elég súlyos kérdések merülnek fel tartalmi szempontból is és a tónust, a hangnemet tekintve is. Elhoztam magammal ezt a köteg papírt (*Feleml egy iratköteget.*), amely csak 2021-ig visszamenőleg gyűjti össze, hogy svéd és finn politikusok, beleértve kormánypárti és ellenzéki politikusokat, milyen nyilatkozatokat tettek Magyarországgal kapcsolatban. Nem lehet csak a magyar kormányra szűkíteni ezeket a nyilatkozatokat, meg van célozva bennük a magyar nemzet. Tehát a nemzet becsületéről van szó, amikor ezekről az ügyekről beszélünk, ezért nem lehet csak úgy átlépni rajtuk, és azt, hogy ott kialakul helyben egy aranyos folklorisztikus szokás, hogy naponta bele kell rúgni Magyarországra, nekünk nem kell szó nélkül hagyni.

Tehát mint szuverén külpolitikát folytató ország Magyarországnak a ratifikációt is szuverén ügyként kell kezelnie. És ez nem szomorújáték, ahogy elhangzott, vagy nem szégyen az eljárás, hanem ez a minimum, hogy felvetjük a partnereknek, ha igaztalan vagy torzított, elfogadhatatlan hangnemű nyilatkozatokat tesznek Magyarországról. Ez a mostani folyamatnak az egyik lényeges pontja, ez a minimum.

A kormány egyébként nem avatkozik bele mások belügyeibe és a kölcsönös tisztelet alapján ezt várja el más országoktól is, különösen abban az esetben, ha éppen az az ország a szövetségünké akar válni. Nem akármilyen kapcsolatba akar kerülni velünk, hanem ahogy az elején mondtam, olyan kapcsolatba, amelyben kölcsönösen egymásért a vérünket is ontathatjuk. Itt nem homokozólapátról van szó, hanem ennél sokkal komolyabb ügyről, mondom, a nemzet becsületéről.

Összességében azt gondolom, hogy a vita nagyon hasznos volt, most jól látjuk az álláspontokat. Két pontban összefoglalva a kormány álláspontját: támogatjuk a svéd és finn felvételt a szövetségbe, és azt látom, hogy a parlamenten belül is széles támogatottsága van ennek a kérdésnek; a másik oldalon azt is támogatjuk, hogy az Országgyűlés delegációt küldjön a két országba, és a nyitott kérdéseket tisztázza az elkövetkező napokban.

Ezzel zárnám a reakciómat, és bízom benne, hogy ez a folyamat jó irányba megy, tisztázni tudjuk a nyitott kérdéseket, és a NATO gazdagodni fog két újabb tagországgal. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport, „Tisztelegés Horthy Miklós kormányzóvá választásának évfordulója alkalmából” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Adjon az Isten! Tisztelt Országgyűlés! Bár a vármegyék elnevezését nem kísérte érdemibb intézkedésként a csendőrség visszaállítása, de nem adjuk fel, a Horthy-korszak lenyűgöző gazdasági fellendülését és meg nem alkuvó nemzetpolitikáját példának tekintve szobrot állítottunk az Országházban Horthy Miklósnak a második bécsi döntés évfordulóján. Együttel határozati javaslatot nyújtottunk be, hogy Észak-Erdély visszacsatolását a hazatérés napjává nyilvánítsa az Országgyűlés.

Bár utolsó kormányzónk munkásságát lehet bírálni balról és jobbról egyaránt, és jogosan, de a Horthy-korszak 25 évét összehasonlítva a rendszer-váltás óta eltelt évtizedekkel, egyértelműen szoborért kiált.

(17.00)

A két világháború között gazdasági világválság, világszerte több tízmilliónyi halálos áldozattal járó spanyolnáthajárvány és főként Trianon sújtotta az országot, Horthy Miklós mégis virágzásnak tudta indítani, lenyűgöző gazdasági fejlődést és kulturális pezsgést produkálva.

Azt szeretnénk, hogy az Országház Kupolatermében, a nemzet nagyjainak szobra mellett kapjon helyet utolsó kormányzónk is. Ahogy a Monarchia idején épített Parlamentben mellőzött Rákóczi Ferenc később, a Horthy-korszakban kapott csak emléktáblát ott, úgy azzal szemben lehetne egy hasonló márványlap. Bár a házelnök sajnos ezt sem támogatja, de legalább Dúró Dóra országgyűlési alelnök irodájában, a Szent Korona közelében felállítottunk egy 57 centiméter magas bronz mellszobrot, Csák Attila szobrászművész alkotását Zetényi Csukás Ferenc, a Horthy Miklós Társaság tiszteletbeli elnökének közreműködésével, református pap áldásával, illetve jelen volt római katolikus pap is az ünnepnapon. A szobrot korábban a nemzeti összefogás seregszemléjén már bemutattuk, amikor 13 nemzeti szervezet együtt vonult fehér lovas felvezetéssel épp ide, az Országházhoz.

Ma az Országgyűlés ülésvezető elnöke napirend előtt megemlékezést tartott a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok ünnepnapja alkalmából, de a Házbizottságban hiába kezdeményeztem, hogy ma Horthy Miklós kormányzóvá választásának évfordulójáról is legyen hivatalos megemlékezés, így jobb híján napirend után kell tehát nekem most egy méltatlanul elfeledett dátumra felhívnom a figyelmet. 103 éve tehát, 1920. március 1-jén éppen ezek között a falak között az akkor jelen lévő 141 parlamenti képviselő közül 131 szavazatával nyerte el Horthy Miklós a Magyar Királyság kormányzója tisztét, hogy aztán közel 25 évig betöltse azt.

Pontosan tudom, hogy kevés államférfi van, akinek szereplését és negyedszázados országlását többen vitatják, mint vitéz nagybányai Horthy Miklósét, különösen a szocializmus ideológiája, majd az azt követő néhány évtized mindent elkövetett, hogy a kormányzó

becsületét sárba tiporja, az érdemeit megtagadja, a hibáit kidomborítja.

Horthy megítélésének ügyében Orbán Viktor kettős beszéde is tetten érhető volt: 2017-ben a kormányfő a Klebelsberg-kastély átadásán Horthy Miklóst kivételes államférfinek mondta, akinek megítélését a második világháborús gyászos szerepvállalás sem árnyékolhatja be - idézet vége -, majd egy hónap múlva Orbán Viktor a hazánkba látogató izraeli miniszterelnökkel való találkozásakor hamut szórva a fejére már azt mondta, idézem: bár az állampolgárok megvédése erkölcsi és politikai követelmény lenne, a második világháborúban Magyarország nem eszerint cselekedett, hanem a nácik mellé állt, ez pedig bűn.

Tavaly a KDNP farolt ki a szegedi Horthy-emlékmű avatása mögül a balliberális szervezetek nyomására, a szervező patinás vitézi rend szerint egy KDNP-s országgyűlési képviselő is beszédet mondott volna az eseményen, viszont ezt a szándékát visszamondta - hát igazi bátor, vitézies magatartás, tehetnénk hozzá. A balliberális pártokat is idézzük! „Az a feladatunk, hogy 2022-re a horthyzmus írmagját is

kiirtsuk” - közölte Gréczy Zsolt, a DK perverz képviselője az egyik jubileumi Horthy-felvonulásunk kapcsán, míg ugyanekkor Barabás Richárd, Újbuda szivárványkoalíciós alpolgármestere, a Párbeszéd szövője olcsó nácizásba kezdett.

Mi viszont benyújtottuk a hazatérés napjának bevezetését célzó országgyűlési határozati javaslatunkat. Kettős jelentőségű lehet: emléknap, amikor a nemzet fejet hajt a revízióért küzdelmet vívott hazafiak dicsősége előtt, és ünnepnap, amikor hitet teszünk amellett, hogy idővel az isteni örök igazság győzedelmeskedik a hazugság felett, a remény (*Az elnök csenget.*) a beletörődés felett, a jog a jogtalanság felett. Szébb jövőt!

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészaká következő ülésére várhatóan 2023. március 6-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat. Az **ülést bezárom**.

(Az ülés 17 óra 04 perckor ért véget.)

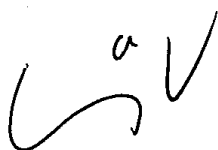
Berki Sándor s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Mihálffy Béla s. k.
jegyző

Dr. Vadai Ágnes s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)